

MARȚI, 15 SEPTEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.10)

2. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

3. Prezentarea de către Consiliu a proiectului de buget general - Exercițiul 2010 (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este prezentarea proiectului de buget general aferent exercițiului financiar 2010 de către Consiliu.

Hans Lindblad, președintele în exercițiu al Consiliului. – (SV)Domnule Președinte, este un privilegiu imens pentru mine să fiu prezent aici astăzi. Acest lucru mă onorează și mă bucur că mi s-a oferit posibilitatea de a vă prezenta proiectul de buget general al Consiliului.

Europa se confruntă cu provocări considerabile. Situația economică părea mult mai îngrijorătoare în urmă cu șase luni, dar acum pare să se fi stabilizat. Scenariul de risc este mai echilibrat și a fost redus riscul accentuării căderii într-o spirală descendentă.

Totuși, ne confruntăm cu probleme importante reprezentate de creșterea șomajului, a deficitelor bugetare și a datoriilor. Având în vedere aceste considerente, este extrem de necesar să menținem finanțele publice care sunt durabile pe termen lung. Multe țări au de străbătut un drum lung pentru a-și echilibra finanțele publice.

Datele demografice vor exercita o presiune imensă asupra finanțelor publice. Provocările legate de climă cărora trebuie să le facem față vor necesita resurse noi și redistribuirea resurselor existente. În general, aceasta înseamnă, după părerea noastră, că bugetul asupra căruia vom conveni trebuie să reflecte un grad ridicat de restricție pentru a lăsa loc nevoilor viitoare, punând accent pe valoarea adăugată europeană și investițiile europene care, pe termen scurt, pot să ne scoată din criza economică și, pe termen lung, pot, de asemenea, consolida competitivitatea noastră.

Proiectul Consiliului, care a fost adoptat în unanimitate, tratează aceste provocări și contribuie la rezolvarea lor. Este un buget disciplinat și solid din punct de vedere al finanțelor statului. Va promova cercetarea, educația, competitivitatea, inovarea și construirea infrastructurilor și va promova coeziunea. Proiectul Consiliului conține și măsurile de protecție pentru a face față evenimentelor neprevăzute.

Logica care stă la baza proiectului nostru de buget general este destul de simplă. Dacă dorim să stimulăm dezvoltarea, ocuparea forței de muncă și prosperitatea, cărțile de specialitate spun că trebuie să urmăm o politică durabilă, credibilă și prudentă, dar cu investiții în educație, cercetare și infrastructură și în eliminarea diferențelor uriașe de la nivelul salariilor din cadrul UE. Exact acest lucru am încercat să facem.

Proiectul Consiliului este echilibrat, dar este și ambițios. În comparație cu bugetul aferent exercițiului financiar 2009, angajamentele noastre au crescut cu 1,1% și creditele de plată cu aproape 4%. Proiectul pe care l-am întocmit și acordul pe care dorim să îl atingem trebuie să îndeplinească următoarele cerințe fundamentale, care au fost, de asemenea, aplicate în timpul primei lecturi a Consiliului. Bugetul trebuie să garanteze că diversele priorități politice ale UE pentru 2010 sunt finanțate adecvat. Noi, cetățenii UE, trebuie să putem reacționa rapid la provocările care ni se pregătesc. Trebuie să se pună accent pe asigurarea valorii adăugate europene. Sunt necesare o disciplină bugetară și o gestiune economică solidă. În caz contrar, ne vom afla din nou în imposibilitatea de a lua măsurile treptate pentru echilibrarea finanțelor publice.

Este important să respectăm limitele. UE trebuie să dispună de suficientă flexibilitate pentru a face față nevoilor viitoare și evenimentelor neprevăzute. Este vital ca bugetul UE să aibă limite adecvate. Proiectul de buget general pe care îl propunem reprezintă 138 de miliarde de euro în credite de angajament și 121 de miliarde de euro în credite de plată. Reducerile operate de Consiliu în privința proiectului preliminar de buget prezentat de către Comisie se bazează pe o analiză detaliată a aplicării bugetului, pe previziunile bugetare și declarațiile privind activitățile și noi examinăm capacitatea disponibilă de a pune în aplicare programe și măsuri. Gradul de aplicare și capacitatea de absorbție au reprezentat factorii-cheie ai analizei noastre.

În continuare voi prezenta pe scurt rubricile individuale. Subrubrica 1A, cercetare și inovație, este cel mai important element, iar fondurile adecvate sunt garantate în cadrul proiectului nostru de buget. Alt domeniu către care vor fi direcționate mai multe resurse este reprezentat de proiectele din sectorul energetic și din domeniul infrastructurii. Dacă ținem cont de efectele contabile ale planului de redresare economică, în acest domeniu se înregistrează o creștere de aproximativ 8%. Opt procente! Este vorba de o creștere mare și, după cum știți cu toții, finanțarea Planului european de redresare economică va fi unul dintre subiectele pe care va trebui să le discutăm în această toamnă.

La subrubrica 1B, Consiliul a acceptat creditele de angajament propuse de către Comisie. În privința plăților, Consiliul crede că pot fi făcute anumite reduceri în privința proiectului preliminar de buget, dar aș dori să subliniez faptul că, cu toate acestea, proiectul nostru implică o creștere a creditelor de plată de 3,2% în comparație cu 2009.

La rubrica 2, Consiliul propune creșteri substanțiale atât ale creditelor de angajament, cât și ale creditelor de plată în comparație cu 2009, cu 4,5% și respectiv 9,5%, dacă ținem cont de efectele contabile ale planului de redresare.

Cu privire la rubrica 3, Consiliul a făcut doar câteva rectificări mici ale proiectului preliminar de buget al Comisiei. Pentru politica de migrație, incluzând Frontex, vor fi disponibile resurse suficiente.

În privința rubricii 4, este extrem de important să lăsăm o marjă substanțială a plafonului din această rubrică pentru a putea face față nevoilor neprevăzute în cel mai corespunzător mod posibil. În consecință, Consiliul a garantat o marjă de aproximativ 310 milioane de euro în prima sa lectură. Acest lucru este justificat mai ales în lumina scrisorii rectificative, care include nevoile suplimentare în acest domeniu. În ceea ce privește rezerva pentru ajutorul de urgență, Consiliul a acceptat propunerea Comisiei privind creditele de angajament. Politica externă și de securitate comună devine mai importantă și, prin urmare, Consiliul va garanta că fondurile adecvate sunt disponibile în acest domeniu.

În ceea ce privește administrația, Consiliul a făcut anumite reduceri cu obiective bine stabilite având în vedere situația economică și caracteristicile fiecărei instituții. Se urmărește să se garanteze că cheltuielile administrative nu cresc mai repede decât inflația. Cererile instituțiilor de posturi suplimentare pentru activități noi nu au fost acceptate, cu excepția agențiilor noi care sunt planificate pentru 2010 și pentru Frontex.

La reuniunea noastră de conciliere din luna iulie, a fost subliniată încă o dată importanța efectuării recrutării asociate extinderile din 2004 și 2007 și am convenit asupra unei declarații comune. Cu aceeași ocazie, reprezentanții noștri au afirmat că sunt dornici să încerce să găsească o abordare comună în privința politicii imobiliare a instituțiilor și organismelor UE. Sunt sigur că se va ajunge la o astfel de declarație, din fericire, mai târziu în această toamnă.

Înainte de a încheia, aș dori să menționez și să subliniez atmosfera pozitivă care a predominat în timpul reuniunilor noastre cu Parlamentul European. Cred că o cooperare constructivă este singurul mod de a obține un buget solid.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. - Dle Președinte, sunt încântat de faptul că mi s-a acordat șansa de a mă adresa dumneavoastră în această dimineață. Știu că primele etape ale acestei proceduri bugetare - în special concilierea din luna iulie - s-au derulat într-o atmosferă pozitivă și sper că ne vom putea baza pe această cooperare pe parcursul săptămânilor următoare. Încă mai avem un drum lung de parcurs în cadrul procedurilor bugetare pentru 2010 și mai sunt alte probleme importante de convenit, cum ar fi a doua etapă a planului european de redresare economică, astfel, este crucial ca toate cele trei instituții să colaboreze strâns.

Dacă ne întoarcem la situația prezentă, în urma primei lecturi a Consiliului și stabilirii a proiectului de buget aferent exercițiului financiar 2010, Comisia recunoaște că reducerile propuse de către Consiliu sunt mai puțin drastice decât în anii anteriori. Cu toate acestea, aș dori să subliniez unele probleme aparte. Comisia regretă reducerea efectuată de Consiliu, în valoare de 1,8 miliarde de euro, a creditelor de plată. Proporțional, aceste reduceri sunt mai importante pentru rubricile 1A și 4 și au transmis un mesaj negativ în domeniile

prioritare ale creșterii numărului de locuri de muncă și ale rolului internațional jucat de UE, nu în ultimul rând în ceea ce privește asistența de preaderare.

Reduceri propuse în ceea ce privește alocarea cheltuielilor de sprijin administrativ, a cheltuielilor administrative pentru cercetare și pentru agenții sunt deosebit de drastice. În loc să ia în considerare situația specifică a fiecărei agenții, reducerile - cu mici excepții - au fost generale, fără a ține seama de etapa dezvoltării sau misiunile agenției în cauză. Reducerile cheltuielilor de sprijin administrativ vor împiedica punerea în aplicare a programelor, în special în domeniul cercetării și pentru acțiunile externe. Sper că, în pregătirea primei sale lecturi, Parlamentul va căuta să remedieze situația.

Deși reducerile de la rubricile 1B și 2 sunt regretabile, sunt oarecum liniștit de declarația propusă de Consiliu asupra plăților și de a doua oportunitate de examinare a nevoilor pentru agricultură în viitoarea scrisoare rectificativă pe care o va prezenta Comisia la sfârșitul lunii octombrie.

Astfel cum s-a anunțat, Comisia a prezentat acum autorității bugetare o scrisoare rectificativă prin care solicită actualizarea nevoilor pentru rubrica 4. Elementele-cheie ale acestui aspect: un supliment de 95 de milioane de euro în credite de angajament și 60 de milioane de euro în credite de plată pentru sprijinirea Autorității Palestiniene și eforturile de reconstrucție din Gaza; și nevoia de a lua în considerare stabilirea măsurilor complementare în ceea ce privește comerțul de banane în vederea unui posibil acord comercial care va afecta regimul preferențial al țărilor producătoare de banane din ACP. De asemenea, a fost acordat un supliment de 50 de milioane de euro sub formă de credite de angajament și de 20 de milioane de euro sub formă de credite de plată pentru a oferi asistență țărilor în curs de dezvoltare în combaterea schimbărilor climatice, fapt ce ar putea veni în sprijinul promovării unui rezultat reușit al Conferinței privind schimbările climatice de la Copenhaga, din luna decembrie.

În cadrul rubricii 5 (Administrație), cererile Comisiei din cadrul proiectului preliminar de buget au fost deosebit de modeste, propunând o creștere a cheltuielilor administrative ale Comisiei de numai 0,9% în comparație cu 2009. În timp ce acest punct a fost admis de către Președinție, introducerea de către Consiliu a unor reduceri suplimentare ale bugetului administrativ al Comisiei este mai degrabă decepționantă.

În concluzie, sper că Parlamentul European va restitui fondurile reduse de către Consiliu și sunt încrezător că negocierile în curs dintre cele trei instituții vor fi constructive și că vom obține un rezultat satisfăcător al prezentei proceduri bugetare.

Președintele. - Vă mulțumesc, dle Šemeta pentru prezentarea poziției Comisiei și, de asemenea, pentru respectarea timpului acordat, ceea ce este foarte important. Doresc să precizez că aceasta este o discuție inițială. Acum vom discuta acest subiect în Comisia pentru bugete și în alte comisii, iar discuția principală va avea loc peste câteva săptămâni.

László Surján, raportor, - (HU) Voi vorbi în limba mea maternă pentru că sper într-o Europă în care acest act este un drept natural în fiecare parlament, ca să nu mai vorbesc de alte domenii ale vieții publice. Într-o astfel de Europă nu există nicio lege care să împiedice pe cineva să își folosească limba maternă, nici chiar în Slovacia. De asemenea, mă așteptam ca actuala criză financiară să nu implice numai o reducere a producției și o creștere a șomajului, ci și să ne ofere o oportunitate de a ameliora bugetul Uniunii Europene prin măsuri de reformă.

Parlamentul și-a exprimat deja punctul său de vedere în februarie. A fost încurajator acordul exprimat de către Comisia Europeană și Consiliul European în această privință. Din ceea ce știu eu despre proiect, afirm cu părere de rău că încercarea de a traduce cuvinte frumoase în limbajul numerelor nu a înregistrat un succes deplin. Este momentul să ne confruntăm cu nemulțumirea generală în ceea ce privește bugetul Uniunii Europene. Partea veniturilor bugetare este o sarcină serioasă pentru statele membre, dar suma disponibilă nu este suficientă pentru atingerea obiectivelor acestora. Suntem departe de a obține o ocupare deplină a forței de muncă și de a crea o societate bazată pe cunoaștere. Cheltuim sume mari în agricultură, dar producătorii de lapte, de exemplu, sunt afectați de o criză greu de controlat. Cel mai important aspect al cheltuielilor este politica de coeziune, dar diferențele dintre regiuni cresc în loc să se diminueze.

Cercetătorii născuți și instruiți în Europa lucrează în afara Uniunii Europene. Prin urmare, suntem în urmă și în ceea ce privește inovația. Am sperat că această criză ne va oferi și o oportunitate de a reorganiza totul și va face bugetul Uniunii Europene mai tangibil și mai plin de succes pentru cetățenii săi. De asemenea, am sperat să folosim bugetul nu numai în conformitate cu regulile și fără nicio alterare, dar și să analizăm cheltuielile și să luăm în considerare programele care fac ca banii noștri să aibă succes și valoare.

Ce putem face acum? Parlamentul se va strădui să creeze bugetul în așa fel încât mesajul său să fie mai clar cetățenilor UE. Dorim să punem accent pe aceste chestiuni care ajută la abordarea crizei. Cu acest lucru în minte, prezentăm părerea noastră privind punerea în aplicare a planului de stimulare economică. De asemenea, dorim să abordăm direct provocările pe care le implică schimbările climatice. Ne dorim ca criza financiară să fie abordată în mod eficient, nu numai prin utilizarea câtorva miliarde de euro din planul alocat în acest scop, dar și prin intermediul fiecărui articol bugetar, astfel încât europenii să realizeze că Uniunea Europeană nu este o cheltuială inutilă, ci un instrument eficient pentru rezolvarea problemelor lor. Îi invit pe colegii mei deputați, Consiliul și Comisia să sprijine acest punct de vedere.

Vladimír Maňka, raportor. - (SK) Domnule Președinte, domnule Secretar de Stat, domnule comisar, cu siguranță, suntem cu toții de acord cu faptul că în momentul întocmirii bugetului Parlamentului European, trebuie să ne concentrăm asupra principalei noastre misiuni, reprezentată de activitatea legislativă. Aspectele care nu au legătură cu această misiune trebuie excluse din buget, cât mai mult posibil.

Vom discuta forma finală a bugetului astăzi, într-un proces de arbitraj care implică Președinția Parlamentului European și Comisia pentru bugete. În momentul de față, aș dori să mulțumesc reprezentanților grupurilor politice. În cadrul ședinței Comisiei pentru bugete de ieri, aceștia au sprijinit propunerile de reducere a bugetului și măsurile care vor determina o mai bună utilizare a resurselor financiare.

Ne confruntăm constant cu numeroase deficiențe care ne împiedică să ne folosim resursele într-un mod pe deplin eficient. Un exemplu este siguranța clădirilor în care au loc aceste dezbateri astăzi. După cum știți, petrecem patru zile pe lună la Strasbourg. În ciuda acestui fapt, existau agenți de pază la ambele intrări timp de 365 de zile pe an până de curând. Noul Secretar General al Parlamentului European și colegii săi au descoperit acest lucru și au pus în aplicare măsuri care ne vor aduce economii anuale de mai mult de 2 milioane de euro.

Un alt exemplu îl constituie rapoartele Curții de Conturi referitoare la traduceri. Planificarea insuficientă și comunicarea insuficientă sau o absență totală a comunicării cu privire la disponibilitatea resurselor de traducere împiedică folosirea eficientă a acestor resurse. Organizația care oferă serviciile de traducere deseori instruește traducători externi în mod automat, fără să verifice dacă este disponibilă vreo capacitate liberă în interiorul organizației.

Din acest motiv, propunem o rezervă de 5 % din resursele alocate traducerii din bugetele diferitelor instituții. Vom face disponibilă această rezervă atunci când ne vor demonstra că au încercat să folosească pe deplin resursele lor interne. Numai în domeniul traducerilor putem economisi aproximativ 11 milioane de euro anual.

Există multe exemple similare. Multe dintre acestea au un numitor comun: folosesc prea puțin studiile independente în utilizarea resurselor și organizarea activității. Cred că voința politică afișată ieri de reprezentanții diferitelor grupări politice în timpul discuțiilor Comisiei pentru bugete va aduce roade.

Cheltuielile cu achiziționarea, întreținerea și închirierea clădirilor reprezintă unul din principalele elemente ale cheltuielilor administrative ale instituțiilor UE. În trecut, s-au înregistrat diverse cazuri în care instituțiile au achiziționat sau închiriat o proprietate folosind metode care nu au fost complet eficiente. Curtea de Conturi a evidențiat faptul că instituțiile nu cooperează în aceste domenii sau chiar nu reușesc să își evalueze propriile politici.

În consecință am cerut administrației Parlamentului European să redacteze un document strategic pe termen mediu referitor la clădiri. În această privință, am dorit să adoptăm o decizie rațională în prima lectură. Există nevoia de a elabora o politică comună privind clădirile, nu numai în Parlamentul European, ci și în cadrul tuturor instituțiilor și de a garanta o cooperare mai bună în acest domeniu. Dle Secretar de Stat, sunt încântat că, asemeni nouă, Consiliul a adoptat această chestiune ca obiectiv prioritar și aș dori să vă mulțumesc în acest sens.

Alain Lamassoure, președintele Comisiei pentru bugete. - (FR) Dle Președinte, permiteți-mi, în primul rând, să îl felicit pe dl Šemeta pentru confirmarea de ieri a numirii sale în calitate de comisar responsabil cu bugetul.

Suntem convinși că ne vom bucura de aceleași relații de calitate cu domnia sa, precum cele pe care le-am stabilit cu predecesorul său, și îi dorim o carieră politică la fel de strălucitoare ca a dnei Grybauskaitė.

Dle Președinte, trecem printr-o perioadă de criză globală, de pregătire pentru evenimente diplomatice majore și de nesiguranță instituțională chiar în cadrul Uniunii. Într-o perioadă ca aceasta, Comisia pentru bugete va căuta să adopte o atitudine cooperantă. Astfel cum a declarat raportorul, regretăm reducerile efectuate de

Consiliu în ceea ce privește propunerile Comisiei, dar, în același timp, înțelegem că starea finanțelor publice ale statelor membre le împiedică să evolueze în acest an.

Pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2010, după cum s-a declarat, avem obligația de a obține rezultate: și anume, echilibrarea finanțării secțiunii 2010 a planului de redresare. Știm că vor fi necesare noi desfășurări de forțe, dar acestea nu trebuie să se concentreze asupra altor priorități politice stabilite anterior împreună de Parlament și de Consiliu.

După 2010, Parlamentul va spera să întreprindă activitatea în comun cu Comisia, Consiliul, președinția suedeză și viitoarea președinție spaniolă privind trei chestiuni majore pentru viitor.

Dacă, desigur, lucrurile ies așa cum sperăm în Irlanda, prima chestiune va fi aplicarea procedurii, a metodelor de planificare și de lucru necesare aplicării Tratatului de la Lisabona.

A doua chestiune va fi revizuirea intermediară a perspectivei financiare. Între decizia comună privind cadrul financiar multianual luată în mai 2006 și momentul de față, a fost criza financiară, au fost presiuni foarte mari asupra prețului energiei, materialelor brute și chiar produselor alimentare și negocierile privind schimbările climatice. De asemenea, a fost - îmi pare rău să spun - eșecul Strategiei de la Lisabona, astfel cum se poate vedea clar în prezent. Prin urmare, avem nevoie de o revizuire detaliată a orientărilor noastre multianuale. Aceasta va fi prima misiune a noii Comisii.

În cele din urmă, cea de-a treia și ultima chestiune va fi reforma resurselor care alcătuiesc bugetul european. Știam dinainte de criză că niciun stat membru nu mai dorea să plătească pentru cheltuielile Europei. De la începutul crizei, niciun stat membru nu mai poate plăti pentru aceste cheltuieli. Contribuția noastră financiară la redresarea economică va reprezenta abia 0,03% din PIB-ul Uniunii.

Suntem perfect conștienți de dificultatea extremă a problemei, dar Parlamentul European a început să lucreze în acest sens în urmă cu patru ani cu parlamentele naționale și intenționează să se pună în poziția de a propune unele domenii de activitate în vederea lansării dezbaterii anul viitor.

Hans Lindblad, *președintele în exercițiu al Consiliului*. - (SV) Dle Președinte, Comisia și Parlamentul European ne-au informat că vom avea multe probleme dificile de abordat în această toamnă. Sperăm că vor exista și câteva probleme mai simple de abordat. Una dintre cele mai dificile probleme va fi planul de redresare și modalitatea de finanțare a acestuia. În același timp, sunt foarte optimist că vom reuși. Știu că vom reuși. Nu există nicio alternativă.

O altă problemă cu care ne confruntăm, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, este reprezentată, desigur, de climă și finanțarea politicii privind încălzirea climei.

În cele din urmă, aș dori să profit de ocazie pentru a vă mulțumi pentru ocazia oferită de a lua cuvântul aici, astăzi.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Aș dori să îl felicit pe domnule comisar pentru numirea sa. Domnule comisar, comisarii din Lituania vor avea cariere strălucitoare. Vă dorim mult succes, atât în Comisie, cât și în viitor. Predecesorul dumneavoastră este astăzi șeful de stat în Lituania.

4. Imigrația, rolul Frontex și cooperarea între state (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct de pe ordinea de zi sunt declarațiile Consiliului și Comisiei privind imigrația, rolul Frontex și cooperarea între statele membre.

Tobias Billström, *președintele în exercițiu al Consiliului*. - (SV) Domnule Președinte, chestiunile privind migrația sunt mereu de actualitate în activitatea UE. Un element important al abordării fluxurilor migratoare este controlul la frontieră. Libera circulație a persoanelor în cadrul UE și absența controalelor la frontierele interne implică o responsabilitate comună și o cerință crescută pentru o gestionare corespunzătoare și eficientă a frontierelor noastre externe.

Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex) este responsabilă cu coordonarea și sprijinirea eforturilor statelor membre de monitorizare a frontierelor externe ale UE și de control al acestora. Frontex este un element important al strategiei UE de gestionare integrată a frontierelor. De la lansarea sa în 2005, capacitatea Frontex a fost extinsă

progresiv. În conformitate cu bugetul mărit, Frontex joacă acum un rol mai mare în gestionarea cooperării operative între statele membre în legătură cu controlul frontierelor externe ale UE.

Agencia coordonează în prezent câteva operațiuni comune și proiecte pilot la frontierele maritime, terestre și aeriene în vederea combaterii imigrației ilegale, punând un accent special pe anumite domenii care prezintă un risc crescut, cum ar fi frontierele maritime din sud ale UE, deși frontierele de nord și de est sunt, de asemenea, incluse. În Consiliu, cu diferite ocazii, am accentuat nevoia de a dezvolta și consolida Agenția Frontex. Concluziile Consiliului din 2008 stabilesc priorități politice pentru dezvoltarea continuă a Agenției. Pe termen scurt, s-a pus accentul pe faptul că trebuie alocate resursele necesare Agenției Frontex și că trebuie folosite pe deplin echipamentele oferite de statele membre din cadrul inventarului centralizat al echipamentelor tehnice disponibile (CRATE). De asemenea, Consiliul a îndemnat Frontex să încurajeze cooperarea cu alte autorități de control al frontierelor, incluzând autoritățile vamale, și cu țările terțe în ceea ce privește controlul frontierelor.

Pe termen lung, s-a pus accent pe faptul că dezvoltarea viitoare a operațiunilor Frontex trebuie să continue să se desfășoare în etape. Consiliul a salutat planul Comisiei de examinare a modului în care poate fi extins mandatul Frontex în vederea unei mai mari cooperări cu țările terțe. În prezent se efectuează o evaluare a Regulamentului Frontex, iar Comisia va prezenta o propunere de posibile amendamente la începutul anului 2010. Consiliul așteaptă adoptarea unei poziții privind amendamentele propuse de Comisie împreună cu Parlamentul European.

De asemenea, în Pactul european privind imigrația și azilul, care a fost adoptat de Consiliul European în octombrie 2008, s-a accentuat faptul că rolul și resursele Agenției pentru cooperare trebuie consolidate. De asemenea, Pactul s-a referit la posibilitatea de a stabili diviziuni separate în cadrul Frontex, deoarece condițiile diferă așa de mult, de exemplu, la frontiera terestră din est, în comparație cu frontiera maritimă din sud. În lumina evenimentelor din zona mediteraneană, Consiliul European, în concluziile sale din iunie 2009, a pus și el accentul pe nevoia de intensificare a eforturilor de prevenire și combatere a imigrației ilegale și de prevenire a viitoarelor tragedii umane la frontiera maritimă de sud a UE. Nevoia de intensificare a controalele la frontiere și necesitatea unor reguli clare pentru patrulile comune și debarcarea persoanelor salvate, cât și creșterea utilizării zborurilor comune de repatriere, au fost accentuate în mod special.

În concluzie, aș dori să clarific faptul că situația din zona mediteraneană nu implică numai măsurile din domeniul controlului frontierelor. Această situație necesită un spectru larg de măsuri pe termen scurt și lung. Punctul de plecare în acest sens trebuie să fie abordarea globală a UE a migrației, care include cooperare și măsuri în întreg domeniul politicii de migrație. Cooperarea intensificată cu țările de origine și de tranzit este fundamentală și dialogul cu țările terțe trebuie intensificat în domenii cum ar fi imigrația legală, migrația și dezvoltarea, consolidarea capacității și repatrierea persoanelor care nu au nevoie de protecție. Acest dialog trebuie să se bazeze pe principiile solidarității și pe responsabilitatea comună.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

Jacques Barrot, *vicepreședintele Comisiei*. – (FR) Dle președinte, migrația este un aspect prioritar care se va afla în centrul preocupărilor instituției și doresc să îi mulțumesc dlui Tobias Billström, care cunoaște foarte bine această problemă.

Suntem în curs de a redacta o politică privind imigrația bazată pe trei piloni: respectarea dreptului de azil, combaterea imigrației ilegale și coordonare europeană în sprijinul migrației legale.

Accesul la teritoriul UE trebuie obținut în conformitate cu anumite reguli, respectând politicile naționale și normele comune pe care Uniunea le pune în aplicare, și nu în mod ilegal, de multe ori cu prețul vieților omenești. Mediterana trebuie să fie în continuare puntea de legătură dintre civilizațiile noastre și nu un loc al suferinței și dezolării.

Provocarea pe care o reprezintă imigrația ilegală nu poate fi soluționată exclusiv de acele state membre care sunt expuse mai frecvent deoarece granițele lor coincid cu frontiera externă a Uniunii. Este foarte important ca toate statele membre ale UE să dea dovadă de solidaritate față de această provocare. Uniunea a adoptat deja norme comune, a direcționat resurse în acest scop și a elaborat mijloace de acțiune semnificative. Acestea fiind spuse, este adevărat că se vor impune noi inițiative, având în vedere amploarea fluxurilor migratorii ilegale.

Bineînțeles, provocarea imigrației ilegale impune o strategie eficientă de prevenire, pusă în aplicare în parteneriat cu toate țările situate de-a lungul rutelor migratorii. Uniunea Europeană întreprinde toate măsurile posibile în vederea dezvoltării acestor dialoguri și acestei cooperări. Obiectivul acestui demers global este abordarea tuturor dimensiunilor principale ale imigrației, în mod cumulat și echilibrat. După cum tocmai a spus dl Billström, această abordare ne direcționează eforturile în Mediterană, care reprezintă punctul de confluență a fluxurilor migratorii care vin din diferite regiuni și trec prin diferite țări din Asia și Africa.

Comisia și-a luat un angajament ferm de a promova cadrele regionale bilaterale corespunzătoare de cooperare. Confruntându-mă cu proliferarea unor tragedii umane inacceptabile, m-am deplasat către aceste puncte de acces europene: Lampedusa, Malta, Insulele Canare și Grecia. Am inițiat o dezbatere în cadrul Comisiei și am înaintat colegilor miniștri din Consiliu sugestii privind o politică europeană mai unificată și mai eficientă.

Demersurile întreprinse ulterior au constituit baza unor serii de hotărâri luate de Consiliul European din luna iunie. De atunci, Comisia a lucrat în trei domenii principale. În primul rând, azilul: Consiliul European a solicitat coordonarea măsurilor voluntare privind repartizarea internă a beneficiarilor unei protecții internaționale care au reședința în statele membre cele mai expuse la aceste presiuni. Comisia a răspuns acestui apel, lansând în luna iulie un proiect pilot prin care să sprijine Malta. Aceasta a prevăzut posibilități de finanțare comunitară pentru statele membre care vor fi dispuse să fie solidare cu Malta. Până în prezent, Franța a fost de acord să reinstaleze aproape 100 de refugiați pe teritoriul său. Doamnelor președinte, domnilor, aș dori ca și alte state membre să facă acest lucru.

La 2 septembrie, am prezentat, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului o comunicare prin care s-a propus un program european comun privind reinstalarea refugiaților din țări terțe. Știu, dle Billström, că susțineți acest program. Acesta subliniază priorități anuale comune în ceea ce privește reinstalarea, alături de propuneri legate de eficientizarea utilizării ajutorului financiar acordat statelor membre prin intermediul Fondului european pentru refugiați.

Biroul European de Sprijin pentru Azil trebuie să fie capabil să joace un rol dominant în aplicarea eficientă a acestor inițiative. Propunerea de regulament al Comisiei privind crearea acestui Birou este în prezent în curs de examinare în cadrul instituțiilor comunitare. Aș dori ca Parlamentul și Consiliul să ajungă la un acord pe durata președinției suedeze pentru ca acest Birou de Sprijin să devină operațional în 2010 și contez foarte mult pe Comisie și pe președinția suedeză în acest sens. Atât aveam de spus în legătură cu azilul.

Al doilea subiect este legat de frontierele externe. După cum a explicat dl Billström foarte bine, Consiliul European a dorit consolidarea operațiunilor de control la frontieră coordonate de Frontex. Acesta ne-a solicitat să întocmim reguli clare de angajament pentru patrulele comune și prevederi precise în ceea ce privește debarcarea persoanelor asistate și organizarea unor zboruri comune de returnare.

De asemenea, trebuie să examinăm modul în care Frontex poate coopera cu țările terțe. Bugetul de finanțare a operațiunilor Frontex în anul 2009 a fost majorat la 36 de milioane de euro și, în prezent, analizăm modalitățile de organizare a repatrierii migranților ilegali de către Frontex.

Trebuie subliniat faptul că operațiunile de control la frontieră se desfășoară în conformitate cu legislația comunitară, în special cu Codul frontierelor Schengen. Trebuie respectate drepturile fundamentale și interdicția de returnare. În domeniul maritim, aceste operațiuni trebuie să se desfășoare în conformitate cu dreptul maritim internațional. Totuși, aceste reguli nu sunt interpretate sau aplicate în mod uniform de statele membre. De aceea, vom încerca să examinăm modul în care aceste reguli pot fi elaborate și clarificate astfel încât legislația comunitară și dreptul internațional să poată fi aplicate mai bine în contextul acestor operațiuni.

De asemenea, în prezent, elaborăm o propunere care va permite modificări ale regulamentului de instituire a agenției Frontex și a metodelor de lucru ale acesteia. Propunerea va fi înaintată la începutul anului 2010. Aceasta va cuprinde raportul Parlamentului European și evaluarea care va fi efectuată de agenție în conformitate cu articolul 33 din regulamentul Frontex. Scopul este de a optimiza și consolida rolul Frontex în aspectele privind cooperarea frontalieră.

Am ajuns acum la cel de-al treilea subiect. Consiliul European a subliniat nevoia consolidării cooperării cu principalele țări de origine și de tranzit și a solicitat Comisiei să analizeze posibile modalități de cooperare care vor fi puse în practică cu aceste țări. Ca urmare a acestei solicitări, Comisia a întreprins eforturi considerabile în vederea accelerării dialogului și cooperării cu Libia și Turcia, care sunt cele două țări cheie situate pe rutele migrației ilegale din Mediterană.

În ceea ce privește Libia, dl Billström și cu mine am trimis o scrisoare în luna iulie, propunându-le partenerilor din Libia o cooperare într-o serie de domenii pentru a asigura gestionarea comună și echilibrată a fluxurilor

migratorii din Libia. Am explicat autorităților din Libia că suntem dispuși să le ajutăm nu numai să își consolideze capacitatea de a preveni intrarea și ieșirea ilegală a migranților de pe teritoriul lor, ci și să amelioreze tratamentul migranților în conformitate cu drepturile omului și cu normele internaționale și să identifice și să asiste migranții care necesită protecție internațională.

Comisia cofinanțează deja măsuri pilot prin intermediul Înaltului Comisar al ONU pentru refugiați, Organizației Internaționale pentru Migrație și Ministerului italian de Interne. Cu toate acestea, singura modalitate prin care acțiunile noastre pot căpăta amploarea necesară constă într-un angajament clar din partea autorităților libiene. Dle Billström, nu ascund faptul că aștept cu nerăbdare răspunsul la scrisoarea noastră.

În ceea ce privește Turcia, Directorul general al Direcției Generale Justiție, Libertate și Securitate, Jonathan Faull, se află astăzi într-o misiune la Ankara pentru a investiga măsura și modul în care o intensificare a cooperării ar încuraja autoritățile turce să se implice mai mult într-o formă mai responsabilă de gestionare a migrației, având atât scopul de a readmite imigranții ilegali, cât și, în primul rând, de a asigura protecție internațională refugiaților. Dacă Turcia și Libia ar fi dispuse să ne accepte oferta, noi și dl Billström am putea să vizităm aceste două țări până la sfârșitul anului.

În cele din urmă, aș dori să menționez programul de la Stockholm, care trebuie să pună bazele unei politici comune mai eficiente și care ne va permite să promovăm imigrația coordonată în spiritul Pactului european privind imigrația și azilul. Am înaintat propunerile în luna iunie, acestea fiind primite favorabil în cadrul dezbaterii ministeriale neoficiale organizate în iulie de președinția suedeză.

Nu voi repeta ceea ce tocmai am spus, și anume, principalele teme ale acestei politici: un sistem comun de azil în conformitate cu tradițiile noastre umanitare, un control mai eficient al imigrației ilegale printr-o gestionare mai integrată a frontierelor noastre interne și a politicii noastre privind vizele și, după aceea, bineînțeles, eficiența sporită a luptei noastre împotriva traficului de persoane și punerea în aplicare a unei politici specifice de returnare destinată reintegrării pe termen lung a migranților în comunitatea de origine, precum și promovarea migrației legale într-un cadru care garantează respectarea nevoilor țărilor gazdă, fără a neglija nevoile țărilor de origine sau respectarea drepturilor migranților.

Așa se poate rezuma politica în acest domeniu. Dle președinte, doamnelor și domnilor, am depășit puțin timpul, dar am dorit să continui, după explicațiile foarte pertinente ale dlui Billström, prin a sublinia temele majore ale unei politici, ale unei strategii europene care cred că începe să se contureze acum. Statele noastre membre încă trebuie să dea dovadă de solidaritate deplină și de hotărârea necesară pentru a pune în aplicare această strategie. Contez foarte mult pe ajutorul Parlamentului European în această privință.

Simon Busuttil, în numele Grupului PPE. – (MT) Vă mulțumesc, dle președinte. Aș dori, de asemenea, să îi urez bun venit ministrului Billström și, în special, vicepreședintelui Comisiei Europene, Jacques Barrot. Permiteți-mi, dle președinte, să vă felicit și să îi mulțumesc vicepreședintelui Comisiei Europene pentru eforturile considerabile și autentice pe care le-a depus în domeniul imigrației și azilului. Aș dori să îmi exprim aprecierea și recunoștința și față de dl Barrot, pentru pasiunea cu care a ales să întreprindă această activitate și pentru inițiativele concrete pe care le-a lansat în acest domeniu dificil, controversat și sensibil. Aceasta mă conduce la primul aspect pe care aș dori să îl menționez, dle președinte, cu privire la complexitatea acestui subiect.

Este ușor să arătăm cu degetul o țară sau alta: cu toate acestea, situația trebuie analizată în mod serios și cuprinzător. Altminteri, riscăm să cădem pradă absurdului. Permiteți-mi să vă dau un exemplu. În ultimul timp, guvernul italian a fost criticat deoarece acesta a trimis imediat imigranții sosiți înapoi în Libia. Cu toate acestea, trebuie să înțelegem că, în urma acțiunilor Italiei, numărul imigranților care au ales să se aventureze în periculoasa călătorie și să își riște viețile a scăzut considerabil în acest an.

Este important să ne dăm seama că acest sistem de returnare a reprezentat o lovitură puternică pentru crima organizată și traficanții de persoane. Aceasta înseamnă că, în timp ce, fără îndoială, este necesar să respectăm dreptul imigranților la azil, este imperativ și să perseverăm în eforturile noastre de a pune capăt odată pentru totdeauna acestei tragedii care se petrece în Mediterană. Este la fel de importantă combaterea traficantilor de persoane care profită de sărăcia și dificultățile cu care se confruntă imigranții care doresc să ajungă în Europa.

Prin urmare, trebuie să avem întotdeauna în vedere complexitatea subiectului. Aș dori să menționez și alte aspecte. Trebuie ameliorată activitatea Frontex, în special cu privire la cooperarea potențială dintre țări și care cuprinde aspecte concrete precum cele legate de politicile de returnare care implică mai multe țări. Din

păcate, în acest domeniu, Frontex nu a depus suficiente eforturi până acum. Merită atenție și inițiativele citate de vicepreședintele Barrot, cum ar fi programul general de reinstalare, proiectul pilot pentru țări precum Malta și înființarea unui birou pentru azil. Aceste inițiative trebuie implementate imediat. În concluzie, un factor la fel de important care necesită atenție este cooperarea cu Libia și cu alte țări terțe care constituie punctele de plecare pentru imigranți. Nu vom ajunge nicăieri fără cooperarea acestor țări.

Juan Fernando López Aguilar, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, dle Billström, dle comisar Barrot, susțin și sunt de acord cu accentul pus de către președinție și de către Comisie pe identificarea acestui aspect ca fiind una dintre cele mai influente dimensiuni ale globalizării, care necesită un răspuns european.

Acesta este un domeniu în care Europa poate căpăta sens, adăugând valoare gestionării uneia dintre cele mai neechivoce dimensiuni ale globalizării, respectiv dimensiunea fără precedent pe care a dobândit-o migrația și, prin urmare, fluxurile migratorii și impactul acestora în toate domeniile de importanță pentru integrarea europeană.

Acest fenomen nu poate fi abordat de niciun stat membru pe cont propriu, pe baza capacităților individuale. Prin urmare, avem nevoie de o politică comună, care nu a fost încă elaborată. Tot ce s-a făcut în vederea elaborării acestei politici comune, care trebuie dezvoltată, ar fi trebuit să se desfășoare în cadrul Constituției Europene și al Tratatului de la Lisabona. Totuși, această politică nu a fost încă elaborată. Tot ce s-a făcut anticipează ceea ce trebuie făcut în continuare și se află încă în etapa preliminară.

Cu toate acestea, este clar că răspunsul trebuie să fie coerent cu identitatea europeană. Prin urmare, primul pas este angajamentul față de eliminarea inegalităților la origine, prin consolidarea cooperării pentru dezvoltare.

În al doilea rând, trebuie să reluăm cu mai multe forțe lupta împotriva dimensiunilor politice și penale ale acestui fenomen, abordând, de asemenea, organizațiile care se ocupă cu traficul de persoane. În același timp, trebuie să îmbunătățim informațiile privind riscurile imigrației ilegale și ale traficului ilegal, formarea la sursă și ocuparea ilegală a forței de muncă. Răspunsul trebuie să fie migrația legală, ca alternativă a imigrației ilegale.

În cele din urmă, trebuie să ne luăm un angajament serios în ceea ce privește drepturile omului. Aceasta implică dimensiunile azilului și refugiaților și respectarea Pactului european privind imigrația și azilul, care a fost semnat în octombrie 2008.

Cu toate acestea, între timp, trebuie să consolidăm frontiera externă a Europei, atât în privința controlului, cât și a responsabilității noastre comune în acest sens. Impactul imigrației ilegale în Italia, Spania sau Grecia – așa cum este evident în Spania în ceea ce privește frontiera mediteraneană sudică și, de asemenea, în Insulele Canare, unde canoalele sosesec pline de oameni disperați – nu este exclusiv o problemă a Spaniei sau Italiei. Este o problemă europeană, care nu necesită numai solidaritate cu Spania sau Italia și cu atât mai puțin speranța că Spania și Italia vor respecta modelul european în relațiile lor bilaterale cu țările africane. Nu, este o responsabilitate comună, care necesită un răspuns comun.

De aceea, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a susținut consolidarea Frontex și, de asemenea, majorarea bugetului acesteia, care sperăm că va fi susținută în această cameră, întrucât susținem importanța și atenția acordate acestui aspect de către președinția suedeză.

Sonia Alfano, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc dle Barrot și dle Billström. Pe data de 31 august, am înaintat Comisiei o întrebare prioritară. Este adevărat că numărul migranților care ajung pe coastele Italiei și Libiei a scăzut, însă acest lucru se explică prin creșterea numărului de morți din Marea Mediterană.

Din păcate, Marea Mediterană a devenit acum un cimitir în masă, iar guvernul Berlusconi, cu alte cuvinte guvernul italian, a semnat un acord cu Libia, care, din păcate, îi permite Italiei să refuze nu numai intrarea migranților, dar și a refugiaților din țări în care există persecuție sau război civil, precum Somalia și Eritreea și le refuză acestor persoane dreptul de a solicita azil, încălcând astfel toate normele internaționale și, în special, Convenția de la Geneva.

Aș dori să vă reamintesc că principiul nereturnării este un principiu care nu cunoaște limite geografice și care nu poate fi negociat în nicio circumstanță. Nu dorim să continuăm să credem că, în cele din urmă, acest acord între Italia și Libia se rezumă la interese economice în valoare de aproximativ 5 000 de miliarde de euro.

Solicit Comisiei să nu încheie – în cazul în care intenționează să facă acest lucru – un acord între UE și Libia, similar celui încheiat cu Italia, deoarece am văzut rezultatele acelui acord condamnat. Repet: din păcate, acest acord îi obligă pe acești oameni la tortură deoarece cu acest lucru ne confruntăm: centrele de detenție în care sunt duși în Libia sunt centre de tortură, potrivit comunicatelor de presă și fotografiilor, de exemplu, imaginile care îi arată pe mulți din acești imigranți în închisoarea Ganfuda, la 10 kilometri de Benghazi. Aceasta este tortură, care nu cred că nu se justifică prin niciun acord instituțional sau amical.

Așa cum a subliniat Înalțul Comisar al ONU pentru refugiați, principiul nereturnării previne returnarea persoanelor în teritoriile în care viețile lor ar putea fi în pericol sau unde libertatea le-ar putea fi amenințată. Trimiterea acestor persoane înapoi în Libia, țară care, vă reamintesc, nu a semnat și nici nu a ratificat Convenția de la Geneva, pare cu adevărat de necrezut. În plus față de aceste lucruri, imigrația ilegală este o infracțiune în Italia astfel că, de exemplu, după debarcarea dramatică de la sfârșitul lui august în care numeroși somalezi și-au pierdut viața, cei câțiva, cred că e vorba de patru sau cinci somalezi care au reușit să ajungă la destinație, au fost acuzați, printre altele, de imigrație și, prin urmare, sunt judecați în prezent în temeiul legislației italiene.

Solicit acum Comisiei să ia măsuri reale pentru a evalua dacă acordul dintre Italia și Libia respectă legislația internațională și să schimbe definitiv situația prin refuzul de a susține politica abjectă a guvernului italian.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, ultima dezbatere în urma unei tragedii din Marea Mediterană a avut loc pe 1 aprilie.

Vă amintiți cu siguranță că mai multe sute de imigranți au pierit pe coasta Libiei. Am solicitat o investigație. Până în prezent nu am primit informații privind circumstanțele acestei tragedii.

După cum știți, la jumătatea lui august, 73 de africani au fost găsiți morți în Lampedusa. La 25 august, 57 de migranți din Eritreea au fost salvați în cele din urmă, după o perioadă lungă în apele malteze. La 31 august, Libia a refuzat accesul a 75 de somalezi.

Într-adevăr, frontierele externe ale Uniunii Europene au devenit ucigăse. Acesta este titlul unui raport care urmează să fie publicat de ONG-ul „Migreurop”, pe care vă invit, doamnelor și domnilor, să îl căutați și să îl citiți cu atenție.

În fața acestei situații, dle Barrot, faceți referire la anumite aspecte cheie. Vă referiți la dreptul de azil, la dreptul la protecție internațională. De asemenea, ar trebui să faceți trimitere la dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, precum și la obligația tuturor de a-i ajuta pe ceilalți, oricine ar fi aceștia. Acesta este dreptul maritim internațional. Numărul acestor situații este în creștere, înregistrându-se tot mai multe cazuri la granița dintre Turcia și Grecia. De aceea, dle Barrot, nu cred că mărirea resurselor agenției Frontex va fi răspunsul la această problemă.

Consider că Uniunea Europeană, în prezent, este împotriva propriului său proiect. Uniunea Europeană s-a născut din refuzul de a le nega celorlalți demnitatea și trebuie să rămână fidelă acestui scop.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, programul comun de reînaltare al Comisiei are cu siguranță ambiții nobile, care au scopul de a încuraja intensificarea cooperării dintre guvernele naționale în ceea ce privește reînaltarea refugiaților și a solicitanților de azil. Cu toate acestea, în calitate de conservator britanic, sunt în continuare îngrijorat în legătură cu punerea în aplicare a acestuia. Nu dorim perpetuarea problemelor precum cele la care am fost martori în Sangatte, Franța.

Consider că solidaritatea și cooperarea în cadrul Uniunii Europene sunt, fără îndoială, importante atunci când vine vorba de povara cu care se confruntă națiunile, dar trebuie să facem o distincție mai clară între migranți economici și solicitanți de azil. Bineînțeles, aceștia au toate drepturile să solicite refugiu, dar trebuie, de asemenea, să existe legislație care să nu constrângă națiunile în privința persoanelor acceptate și a celor care primesc azil. O abordare colectivă precum cea propusă de Comisie ar putea submina capacitatea fiecărei națiuni din UE de a hotărî acest lucru.

Totuși, între timp, consider că o prioritate esențială ar trebui să fie apărarea frontierelor sudice. Frontex trebuie să joace un rol mai mare în această privință, pentru a acționa ca un inhibitor puternic pentru migranții economici care doresc să întreprindă călătoria periculoasă traversând Mediterana. Trebuie să acționăm mai hotărât împotriva diferitelor țări terțe care încurajează în mod iresponsabil aceste activități. Comisia afirmă că, în cele din urmă, guvernele naționale vor fi cele care vor decide asupra numărului de persoane pe care le acceptă, iar Marea Britanie și alte țări nu vor fi obligate să accepte un număr mare de migranți economici cărora nu le poate face față sau pe care nu îi poate susține în această perioadă dificilă din punct de vedere economic. Acest lucru este necesar și just. Țări precum Marea Britanie au nevoie de garanția că politica

noastră în materie de azil și imigrație rămâne la latitudinea noastră și, de asemenea, că abordarea UE va rămâne una de cooperare deschisă și nu de constrângere.

Willy Meyer, în numele Grupului GUE/NGL. – (ES) Dle președinte, dle Billström, dle comisar Barrot, începutul acestui mandat legislativ ne oferă o ocazie excelentă de a regândi politica privind imigrația.

În prezent, avem o politică privind imigrația bazată pe ipocrizie și cinism vădite. Afirmăm că proiectul european ar fi imposibil fără lucrători migranți și totuși îi declarăm ilegali prin legislație precum Directiva privind repatrierea, care a fost numită pe bună dreptate „Directiva rușinii” și care nu respectă principiile și valorile Uniunii Europene.

Această politică care încearcă să transforme Europa într-o fortăreață în această perioadă de criză triplă (alimente, finanțe și energie) nu este înțeleasă de toată lumea deoarece eforturile noastre sunt insuficiente și se îndreaptă în direcția greșită. Dacă este nevoie de Europa și, în special, dacă este nevoie de Europa datorită lucrătorilor migranți, atunci trebuie să le respectăm toate drepturile și să nu îi transformăm în infractori, așa cum face Uniunea Europeană. Acest lucru nu face decât să aducă mai multă suferință familiilor care încearcă doar să scape de război sau foamete.

În consecință, cea mai bună carte de vizită cu ocazia următoarei reuniuni la nivel înalt a șefilor de stat sau de guvern de la Madrid, dintre Uniunea Europeană și America Latină și Caraibe, ar consta în anularea acestei „Directive a rușinii”, care nu respectă principiile și valorile noastre și care nu este înțeleasă de niciun guvern, mai ales în America Latină și Caraibe, de unde mii de lucrători migranți se îndreaptă către Uniunea Europeană.

Prin urmare, solicit să se ia serios în considerare anularea acestei „Directive a rușinii”.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, măsurile aflate în discuție fac parte din prezentul așa-zis domeniu al justiției, libertății și securității, în care se încadrează și imigrația. Este vorba despre o politică comună în materie de imigrație și azil și, oricât de mult ar minți guvernul britanic poporul, știm că acesta are de gând să oblige Marea Britanie să o respecte.

Cu toate acestea, o politică universal valabilă privind imigrația nu va funcționa în cazul Marii Britanii. Marea Britanie este una dintre țările cu cea mai mare densitate a populației din lume, având, în mod surprinzător, o densitate a populației mai ridicată decât India, China sau Japonia. Imigrația netă în Marea Britanie este de aproximativ 230 000 de persoane pe an, la fiecare cinci ani adăugându-se încă un milion de persoane la populație. Populația va crește de la nivelul actual de 61,4 milioane, cel mai ridicat nivel de până acum, la aproximativ 70 de milioane în 2031, iar apoi va crește în continuare. Această creștere se datorează imigrației și copiilor imigranților.

Partidul pentru independență din Regatul Unit nu se opune imigrației într-o anumită proporție, însă aceasta ar trebui supusă unui control strict și ar trebui să fie în avantajul Marii Britanii și nu al Uniunii Europene sau al altcuiva. Marea Britanie nu are nevoie de o politică europeană comună privind imigrația. Ceea ce trebuie să facem acum este să punem capăt imigrației în masă și să adoptăm o politică limitată și controlată în mod strict în ceea ce privește migrația. Ar trebui să aplicăm condițiile Convenției din 1951 privind statutul refugiaților, care le solicită să caute refugiu în prima țară considerată sigură în care ajung – și care nu este o mică insulă pe coasta Europei, numită Marea Britanie.

Ar trebui să punem capăt promovării multiculturalismului, care dezbină și este sursă de conflicte, și să asimilăm și să integrăm migranții existenți într-o cultură comună, care respectă un set comun de instituții politice și juridice. Nu ar trebui să existe niciun loc în Marea Britanie – și, aș sugera, în întreaga Europă – în care să se aplice legea sharia.

Louis Bontes (NI). – (NL) Dle președinte, Frontex nu funcționează. Bugetul pentru Poseidon, operațiunea în curs de derulare, este de 11 milioane de euro. Acest lucru nu are sens. Sunt bani iroșiți. Singura soluție o reprezintă returnările directe și restricții pentru țările care fac posibilă această imigrație. Politica comună privind azilul și imigrația nu este în interesul poporului olandez. Partidul pentru libertate din Olanda, în numele căruia vă vorbesc, se opune în mod vehement acestei politici. Urmarea acesteia va fi intrarea unui număr și mai mare de oameni fără perspective. Poporul olandez nu are nevoie de solidaritate, ci de susținerea intereselor Olandei. Prin urmare, să îi punem capăt.

Aș dori să mai ofer un răspuns președinției suedeze. Președinția suedeză consideră că Europa trebuie să își deschidă și mai mult frontierele față de imigrația în masă, în beneficiul pieței muncii. Partidul pentru libertate respinge acest fenomen necontrolat. Acesta este un paravan pentru a facilita imigrația în masă. Uitați-vă la ce se întâmplă în orașele mari – uitați-vă la problemele enorme cu care se confruntă. Gândiți-vă la propriul

popor, la propria țară, la propria cultură. În orice caz, noi vom face acest lucru. Aș dori să adaug că toate au o limită. Să punem capăt imigrației în masă. A mers prea departe.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle președinte, dle vicepreședinte al Comisiei, dle președinte în exercițiu al Consiliului, provocările pe care le presupune migrația rămân aceleași, ca și angajamentul nostru de a le depăși.

Aceste provocări sunt următoarele: prima este abordarea unei politici comune privind migrația; cea de-a doua constă în îmbunătățirea considerabilă a organizării migrației legale; cea de-a treia este îmbunătățirea procedurilor de integrare; cea de-a patra este combaterea imigrației ilegale sau clandestine cu hotărâre absolută; cea de-a cincea este dezvoltarea în continuare a agenției Frontex; cea de-a șasea este îmbunătățirea procedurilor, convențiilor și acordurilor cu țările de origine și de tranzit; iar cea de-a șaptea este progresarea către o politică comună privind azilul.

În 2010, Biroul European de Sprijin pentru Azil trebuie să devină un birou echitabil, autentic și egalitar, care distribuie responsabilitatea astfel încât să asigure solidaritatea și care oferă îmbunătățirea protecției internaționale sau subsidiare.

În ceea ce privește Frontex, este o problemă de coordonare și cooperare; în niciun caz nu urmărește înlocuirea competențelor naționale. Necesitatea de a crește numărul misiunilor Frontex la sudul frontierelor noastre, în Europa de Sud, în special în Mediterană și pe frontul Atlantic, nu este numai răspunsul Uniunii Europene la presiunea migratorie care se dezvoltă în Grecia, Malta, Italia sau Spania; acesta reprezintă, de asemenea, un răspuns umanitar pentru a preveni pierderile de vieți și pentru a evita dramele.

Să vedem ce s-a întâmplat cu bugetul Frontex: s-a majorat de la 6 milioane de euro în 2005 la 78 sau 83 de milioane de euro în 2010. Cu toate acestea, dle președinte, preocuparea noastră este că Frontex nu este capabilă de a gestiona bugetul alocat de Parlament. Acest lucru ar fi inacceptabil, deoarece trebuie abordate numeroase provocări și misiuni.

Este esențial ca Frontex să dea viață inventarului CRATE, un inventar centralizat al echipamentelor tehnice disponibile. De asemenea, este esențial ca angajamentul statelor membre față de CRATE să devină eficient. Avem nevoie de o coordonare mai extinsă și mai bună cu Europol. Trebuie să gestionăm Iconex și, dle președinte, în ceea ce privește protecția drepturilor omului, trebuie să existe o coordonare mai extinsă și mai bună între Frontex, Oficiul Internațional pentru Migrație și Înaltul Comisar al ONU pentru refugiați.

Acestea sunt provocările și acestea sunt angajamentele noastre.

Claude Moraes (S&D). – Dle președinte, nimeni nu subestimează dificultățile enorme ale atingerii echilibrului despre care amintește președintele comisiei noastre, ale presiunilor migraționiste cu care se confruntă Uniunea Europeană și ale presiunilor cu care ne confruntăm în Mediterană. Totuși, vara aceasta, ni s-a amintit din nou de realitatea crudă cu care se confruntă migranții și solicitanții de azil care sunt persecutați și vor să scape de sărăcie.

Frontex joacă, fără îndoială, un rol esențial în soluționarea problemei migrației în Europa. Pe măsură ce construim un sistem comunitar mai coordonat de gestionare a frontierelor noastre externe, importanța Frontex crește tot mai mult. Prin urmare, grupul meu consideră că aceste esențial să atingem echilibrul corect: echilibrul dintre, pe de o parte, utilizarea resurselor Frontex – așa cum au menționat numeroși colegi – și, pe de altă parte, asigurarea că Frontex este apreciată mai mult pentru aspectele umanitare ale activității sale. De exemplu, cum poate Frontex să ajute la diminuarea numărului de morți pe mare, care s-au ridicat la peste 12 000 în ultimii 10 ani? Operațiunile de salvare pe mare trebuie, prin urmare, să fie incluse în această competență. Diavolul se ascunde în detaliu. Numeroase dintre aceste politici trebuie să acționeze la fața locului și știu că Parlamentul, Comisia și Consiliul fac eforturi în acest sens.

Trebuie să ne asigurăm că Frontex nu devine doar un mecanism prin care imigranții sunt ținuti în afara Europei. Celor care au nevoie legitimă de protecție trebuie să li se acorde accesul pe teritoriul UE.

Dle comisar, ați vorbit de principiul nereturnării. Este important că l-ați reiterat. Situația Italiei și Libiei este, bineînțeles, un aspect despre care colegii mei din Italia vor vorbi mai mult, dar acest principiu nu trebuie încălcat de nimeni și de nicio țară.

În situația de față, principiul nereturnării va acționa chiar în cazul țărilor care nu au semnat Convenția din 1951. Este important să susținem aceste drepturi ale omului. Nu trebuie să evităm să ne asumăm responsabilitățile de asigurare a protecției celor care au nevoie de ea.

Prin urmare, Frontex trebuie să facă parte dintr-o abordare echitabilă și echilibrată a migrației și a azilului. Trebuie să ne asigurăm de punerea în aplicare a pachetului privind azilul și trebuie să garantăm menținerea echilibrului dintre migrația legală și protecția refugiaților.

Sarah Ludford (ALDE). – Dle președinte, presa britanică, influențată de deputații europeni paranoici și eurosceptici, a lansat zvonurile alarmante potrivit cărora un viitor comisar pentru drepturi fundamentale, pe care dl Barroso l-a acceptat la propunerea Grupului ALDE, va obliga Regatul Unit să accepte un număr mai mare de solicitanți de azil din întreaga Europă.

Acest lucru nu este adevărat. După cum a confirmat președintele Barrot, proiectul pilot prin care se oferă asistență Maltei este voluntar, iar schema propusă de reînstalare a refugiaților care au primit aprobarea Înalțului Comisar pentru refugiați al ONU direct din afara Europei ar avea, de asemenea, un caracter neobligatoriu.

Niciun element al politicii UE nu a inclus vreodată cote sau obligații privind acceptarea migranților la nivel național. Cu toate acestea, încercăm să obținem solidaritate voluntară și sper că un viitor comisar pentru drepturile omului va contribui la oprirea pierderilor de vieți în Marea Mediterană.

Luna viitoare se vor împlini zece ani de când UE a stabilit obiectivul unui sistem comun de azil și al unor politici coordonate privind migrația. În pofida unor eforturi considerabile, în special ale Comisiei Europene, cu ajutorul deputaților europeni, suntem departe de atingerea acestui obiectiv.

Prioritatea cea mai mare constă în gestionarea corespunzătoare a fluxurilor, care sunt de obicei denumite „fluxuri mixte” de refugiați și migranți în căutare de locuri de muncă, pentru a face distincția între cele două categorii. Acest lucru este menit să ofere încredere publicului european în legătură cu gestionarea corespunzătoare, precum și să pună capăt pierderilor de vieți și să asigure protecție celor care au dreptul la aceasta.

Dacă oamenii care se află în bărci fragile sunt împinși din nou pe mare, iar protecția lor nu este evaluată, atunci niciunul dintre obiective nu este atins. Sunt șocată să aflu de la comisarul Barrot că statele membre nu aplică legislația maritimă în mod uniform. Această neglijență este inacceptabilă. Resursele Frontex trebuie utilizate în mod corespunzător și această agenție trebuie să respecte drepturile omului. Aceste persoane trebuie să aibă dreptul să debarce și să fie evaluați privind statutul de azil și împărțiți în refugiați și persoane fără drept de ședere.

Dacă este cazul, statele membre ale UE trebuie să fie judecate în fața Curții Europene de Justiție în cazul în care nu fac acest lucru, iar ideea, așa cum a spus colega mea Sonia Alfano, că Libia poate face acest lucru în schimb este complet exagerată, având în vedere încălcările crase ale drepturilor omului.

O politică europeană rațională privind imigrația ar cuprinde un cadru comun de criterii referitoare la migrația economică, în cadrul căruia pot acționa statele membre care acceptă astfel de migranți, luând propriile decizii privind numărul de persoane pe care le acceptă. Avem nevoie de coordonare, de standarde comune, de un cadru comun, precum și de solidaritate.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Dle președinte, nu vă împărtășesc entuziasmul cu privire la Frontex. Am auzit rapoarte din partea Frontex și din partea statelor membre potrivit cărora acestea au încălcat drepturile omului, dreptul la nereturnare și nu le-au oferit nicio posibilitate refugiaților să solicite azil, iar drepturile omului se încalcă în numele Uniunii Europene.

Dle ministru Billström, ați spus că avem nevoie de anumite mecanisme de control la frontierele noastre externe, dar vă întreb, de ce nu putem avea mecanisme de control a persoanelor care lucrează și ne apără frontierele externe? De ce nu poate să existe transparență și claritate cu privire la Frontex și activitatea acesteia? Avem nevoie de claritate și transparență în această cameră, în Parlamentul European, cu privire la activitatea Frontex. Avem nevoie de claritate cu privire la stadiul procedurii legate de noile reguli ale Frontex pe care ați menționat-o, dle comisar, și avem nevoie de anumite clarificări privind modul în care refugiații pot obține protecție internațională când sunt interceptați pe mare.

De asemenea, avem nevoie de transparență cu privire la acordurile care se încheie cu țările terțe și cu privire la ceea ce se întâmplă exact cu banii UE care sunt alocați Libiei, de exemplu. Mă îndoiesc că ceea ce ați numit ca fiind asistența oferită de Libia refugiaților este într-adevăr utilă refugiaților, dar și aici lipsește transparența și dacă, așa cum ați spus, nici măcar statele membre nu interpretează drepturile migranților în același mod ca dumneavoastră, atunci cum vă veți asigura că țări terțe precum Libia le vor interpreta precum dumneavoastră?

Aș dori să vă reamintesc că Parlamentul a susținut întotdeauna ideea obligativității împărțirii responsabilităților în privința solicitărilor de azil și cred că raportul dumneavoastră referitor la proiectul pilot prin care numai Franța a acceptat un număr foarte scăzut, aproape ridicol, de refugiați, și anume 100 de refugiați din Malta, arată că nu facem progrese în domeniul solidarității voluntare. Trebuie să impunem anumite obligații.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dorim să combatem imigrația. Aceasta este o problemă majoră. Între timp, panoul de afișaj și calculatorul nostru nu funcționează bine. Să abordăm lucrurile pe care le putem aborda efectiv.

Migrația este, fără îndoială, una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă în prezent Europa. În plus, nu este numai o problemă a noastră, a politicianilor, ci și a populației statelor membre ale Uniunii Europene. Aceasta reprezintă, probabil, una dintre principalele provocări cu care se confruntă în prezent clasa politică din Europa și una dintre principalele probleme ale alegătorilor noștri. Imigrația nu are un singur nume, deoarece stimații mei colegi au vorbit astăzi despre imigrația din Africa, care afectează mai ales țările din bazinul Mediteranei și ceea ce au spus aceștia este justificat dintr-un anumit punct de vedere. Reprezintă o țară – Polonia – în care această imigrație ilegală este, bineînțeles, mai redusă, însă în Polonia vin persoane din țările fostei Uniuni Sovietice și din Asia.

Ne confruntăm cu o problemă legată de filozofia luptei UE împotriva imigrației ilegale, precum și – în termeni simpli – împotriva restricțiilor asupra imigrației legale. Frontex trebuie să facă față singură acestei lupte? Este acest lucru recomandabil? Nu ar fi mai eficient ca fondurile suplimentare pe care dorim să le acordăm agenției Frontex să fie alocate țărilor care se confruntă cu cele mai mari probleme în domeniul imigrației ilegale, precum și statelor membre ale UE ale căror frontiere fac parte din frontierele externe ale UE? Domnule președinte, în încheiere, aș dori să spun că acest lucru mi se pare mai de dorit.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dle Billström, dle Barrot, nu avem de ales în ceea ce privește Convenția de la Geneva și drepturile omului. Singura noastră opțiune este să respectăm convențiile pe care le-am semnat. Legea este clară: trimiterea refugiaților care sosesc pe coastele europene, în țări care nu au semnat Convenția de la Geneva privind refugiații reprezintă o încălcare a Convenției de la Geneva. Acesta nu este un aspect juridic abstract; este un argument real.

Atunci când, prin intermediul Frontex sau al statelor membre, trimitem refugiați în Libia, încălcăm convenția, în special deoarece știm din statisticile guvernului italian că 75% din persoanele care ajung pe coastele europene solicită azil, iar 50% dintre acestea – aproximativ 38% sau o treime din total – au dreptul la protecție umanitară.

Alegerile politice conduc la alegeri morale, iar acum ne confruntăm cu o alegere morală. Este corect, este într-adevăr moral ca peste 14 000 de persoane să moară în ultimii ani, încercând să ajungă pe coasta europeană? În primul rând, este oare moral ca un procent ridicat dintre aceste persoane care își riscă viețile să aibă drept la azil? Este chiar necesar să fie nevoite să își riște viața? Nu, nu ar trebui să fie nevoite să facă acest lucru.

De mult timp afirmăm că o politică pur represivă privind imigrația, precum cea care a fost aplicată, implică aceste alegeri de viață și de moarte și ne face pe toți responsabili pentru fiecare alegere de viață sau de moarte.

Nu vom soluționa problema alocând bani agenției Frontex acum, la începutul mandatului său, bani pe care Frontex nu îi poate cheltui și în legătură cu care Comisia consideră că nu este recomandabil să fie acordați acum agenției Frontex. Putem soluționa problema reexaminând mandatul Frontex și după aceea, este posibil ca Frontex să aibă nevoie de mai mulți bani. Pentru aceasta, Frontex trebuie să coopereze și să furnizeze informații complete Înalțului Comisar al ONU pentru refugiați; pentru aceasta, Frontex trebuie să includă preocupări umanitare în politicile sale, ceea ce nu se întâmplă în prezent. Doamnelor și domnilor, propunerea privind fondurile pentru refugiați este la fel de serioasă: în timp ce investim mai mult în Frontex, aceste fonduri sunt reduse.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sincer, mă deranjează că unii colegi deputați italieni nu au pierdut ocazia de a redeschide aceeași veche controversă, cu unicul scop de a ataca guvernul italian. În ceea ce privește imigrația, nu ar trebui să ne mai implicăm în manipulări ideologice, ci ar trebui să trecem la esența orientărilor stabilite de Pactul european privind imigrația și azilul, care se bazează pe valorile integrării și solidarității.

Apreciez sincer eforturile Comisiei din ultimii ani, însă comisarul Barrot va fi de acord cu mine când afirm că trebuie să accelerăm lucrurile pentru a crea o adevărată strategie europeană privind imigrația, care are drept prioritate combaterea intransigentă a imigrației ilegale și a traficului și exploatarea de persoane.

Trebuie să luăm măsuri ferme împotriva tuturor celor care profită în urma acestui trafic, inclusiv angajatorii care utilizează forța ilegală de muncă. Fără îndoială, nu mai este acceptabil să permitem ca imigrația să fie o problemă pentru care își asumă răspunderea numai țările limitrofe din bazinul Mediteranei. Propunerea recentă a Comisiei privind un program comun de reintegrare este un pas înainte în domeniul cooperării politice și practice dintre statele membre, dar trebuie să punem în aplicare de urgență o serie de inițiative pentru a dezvolta o solidaritate mai eficientă în interiorul Comunității.

De aceea, așteptăm ca anunțul făcut de președintele în exercițiu al Uniunii Europene să devină în curând realitate, un anunț care exprimă, printre altele, o rugămintă sinceră din partea ministrului italian Franco Frattini, de a lansa o dezbatere pentru a găsi o modalitate de a împărți echitabil între statele membre sarcinile și responsabilitățile în ceea ce privește fluxurile de imigranți ilegali și de solicitanți de azil politic.

În opinia mea, acesta este aspectul cheie, deoarece altminteri ne vom afla în situația paradoxală în care unele state membre, printre care Italia, Malta, Grecia și Spania, sunt obligate să primească imigranți ilegali, în timp ce altele se ascund în spatele conceptului discreționar de solidaritate voluntară. Nu se mai pot ascunde mult timp. Aș dori să-i mulțumesc Franței, care s-a oferit să accepte 100 de persoane, 100 de solicitanți de azil, doar 100 de persoane din miile, zecile de mii de solicitanți de azil. Prin urmare, îi mulțumesc Franței, dar aceasta nu este decât o picătură în ocean.

Voi încheia prin a afirma că, printre altele, nu mai putem privi imigrația drept un panaceu. În lipsa unei politici serioase de cooperare pentru dezvoltare, în care Europa trebuie să preia rolul principal, vom condamna o parte a lumii la un viitor sigur și inevitabil caracterizat prin sărăcie și disperare.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Dle ministru, dle comisar, Parlamentul a solicitat de urgență cooperare la nivel european cu țările de origine și tranzit ale imigranților. Printre aceste țări nu se numără numai Libia. Turcia, de asemenea, se află printre ele. Turcia nu este numai o țară de origine și de tranzit în acest context, ci este și o țară candidată. Cu alte cuvinte, am putea spune că are o dublă obligație de a respecta principiile politice și instituțiile Uniunii Europene.

Recent, în cel puțin patru situații, elicopterele Frontex au fost blocate de radarul Turciei în spațiul aerian grecesc în timp ce își îndeplineau atribuțiile. De fapt, ieri, un avion de luptă turcesc a amenințat că va obliga un elicopter Frontex să se întoarcă.

Ce intenționați să faceți și cum veți reacționa în numele Uniunii Europene în legătură cu această hărțuire în timpul activității unei instituții europene precum Frontex?

De asemenea, solidaritatea obligatorie nu poate lua numai forma unor măsuri politice de tip Frontex în statele sudice. De asemenea, trebuie să existe solidaritate în ceea ce privește acceptarea imigranților care sosesc în țările noastre, care nu pot susține de fiecare dată un număr atât de mare de persoane. În această privință, Comisia și Consiliul promovează solidaritatea voluntară, care nu este utilă. Ne puteți spune de ce nu introduceți și în acest domeniu solidaritatea obligatorie?

În cele din urmă, programul pilot dintre Italia, Malta și Libia nu ar trebui să fie singurul program pilot. De ce nu există un program pilot pentru întoarcerea imigranților în Turcia, care este o rană deschisă în această privință? Guvernul elen a cerut vreodată acest lucru, dle comisar, iar dumneavoastră l-ați refuzat? Sau Libia, Italia și Malta s-au alăturat pur și simplu, iar dumneavoastră le-ați acceptat fără a mai cere altceva?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, am ocazia să clarific două aspecte minore care, așa cum tocmai a spus un coleg, subliniază caracterul ipocrit al politicii noastre.

Primul aspect este legat de acordurile de la Dublin. Dle comisar, cunoașteți foarte bine situația din Calais; știți că în Calais numeroase persoane pot solicita și obține cu ușurință statutul de refugiat politic. De ce nu fac acest lucru? Deoarece, ca urmare a acordurilor de la Dublin, li se garantează că vor fi trimiși în țări în care nu doresc să meargă, uneori din motive excelente. Nu doresc să meargă în Grecia, unde practic nu au nicio șansă să obțină statutul de refugiați.

Astăzi, acordurile de la Dublin sunt un instrument ostil în ceea ce privește protecția persoanelor care au cea mai mare nevoie de ele și care produce inegalități între statele membre. Așadar, să nu mai vorbim despre solidaritate atât timp cât se adoptă instrumente care creează inegalități între state.

Al doilea aspect este legat de acordurile de readmisie. Înțeleg pe deplin, scopul constă în negocierea acestor acorduri cu Turcia și Libia, cu alte cuvinte să cochetăm cu ideea de a avea un grup imens de țări care sunt vecinii noștri și tabere uriașe pentru a stăvili fluxurile migratorii. Acest lucru este inacceptabil din motive practice, morale și politice și dumneavoastră știți acest lucru, dle Barrot!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, voi începe imediat prin a afirma, fără să exagerez, că pentru mine ospitalitatea este o valoare sfântă. În cele din urmă, solidaritatea dintre popoare este cea care dă naștere comunităților dintr-un stat, care sunt reglementate prin intermediul anumitor obligații speciale: drepturi și responsabilități. Prin urmare, în ceea ce mă privește, mă opun oricărei măsuri care încalcă acest principiu biblic de bază. În mod clar, acceptarea oamenilor și modul în care trebuie să facem acest lucru se îmbină pentru a da naștere integrării și aspectelor conexe.

Ce putem face? Unde ar trebui să instalăm acești oameni disperați care sosesc în statele membre și, în același timp, cum să eliminăm această fricțiune care se produce și pe care uneori o privim ca fiind resentiment, supărare și furie, ducând la forme destul de îngrijorătoare de antagonism?

Ce ar trebui să facem să ne asigurăm că protejarea dreptului la azil, un principiu care a fost citat și recent, nu permite, de asemenea, pătrunderea solicitanților frauduloși de azil, azil fiind alibiul utilizat de anumite persoane: persoane care se ascund în spatele acestui drept universal și care nu au legătură cu dreptul de azil, ci cu ilegalitatea și crima?

Chiar credem, dle Billström, că statele individuale își pot asuma toată această responsabilitate? Până acum, Europa a acționat probabil cu o anumită nesiguranță, dar mi se pare că nu mai poate amâna crearea unei abordări unitare, serioase privind imigrația. Nu se mai poate exprima așa cum a făcut-o până acum, cu mai multe voci discordante și nu poate obliga statele cele mai expuse și vulnerabile din linia întâi să se izoleze. Nu poate face acest lucru fără a se ajunge în mod colectiv la o poziție comună, una pe care nu am avut-o până acum, dar ale cărei principii esențiale sunt apărute în continuare.

Nu poate, dle președinte, să ignore faptul că frontierele sale sunt o problemă europeană, și nu o problemă a statelor individuale. Nu se poate implica, așa cum s-a întâmplat deja în această cameră, în spectacole de teatru grosolane în disputa privind ceea ce face guvernul italian sau alte guverne. Din punctul meu de vedere, este într-adevăr de neconceput faptul că tragediile care s-au petrecut pe coasta Lampedusei și în Ceuta și Melilla nu are nicio legătură cu Bruxelles-ul, Berlinul și Parisul.

Tensiunea dintre statele individuale și Europa provine de aici și cauzează probleme și, de asemenea, determină creșterea deficitului democratic al Europei, care nu poate decât să se agraveze în lipsa unei politici coordonate privind imigrația; aceasta accentuează impresia că interesele individuale ale statelor prevalează asupra binelui universal. Aceasta intensifică, dle președinte, percepția frustrantă că Bruxelles-ul și Strasbourgul se ocupă prea des de probleme obscure și nu de cele care reprezintă preocupările publicului. În cele din urmă, subminează identitatea politică a Europei.

De aceea, sper că președinția suedeză va începe să încheie acorduri cu cele mai vulnerabile țări pentru a gândi logic și pentru a introduce ceea ce lipsea până acum, și anume o politică comună privind imigrația care să fie robustă, echilibrată, solidă și riguroasă.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Dle președinte, dle Barrot, dle Billström, doamnelor și domnilor, am solicitat această dezbatere pentru a atrage atenția UE asupra încălcărilor grave ale drepturilor fundamentale ale omului care se petrec în Italia. Începând cu luna mai, peste 1000 de migranți au fost prinși pe mare de autoritățile italiene și predați Libiei în cadrul unor returnări neoficiale și la întâmplare, fără a identifica persoanele, fără a le acorda dreptul de a solicita sau de acces la proceduri de azil, existând pericolul să fie supuși unui tratament inuman și degradant în Libia. După cum a confirmat comisarul Barrot când a solicitat detalii din partea Italiei, considerăm că aceste practici încalcă principiile fundamentale pe care se bazează Europa.

Aceste acțiuni nu sunt compatibile nici cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nici cu dreptul comunitar, în special Codul frontierelor Schengen și directiva privind repatrierea, nici cu legislația italiană. Ieri, ONU a solicitat Italiei să respecte dreptul internațional și tot ieri, 24 de refugiați din Somalia și Eritreea refuzați de Italia au formulat recurs împotriva Italiei pe lângă Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg pentru încălcarea Convenției Europene a Drepturilor Omului.

În plus, doamnelor și domnilor, în Italia imigrația ilegală a devenit infracțiune penală, o circumstanță agravantă. Simplul fapt de a fi migrant implică discriminare și inegalitate și presupune pedepse mai severe pentru aceeași

infracțiune. Faptul de a fi migrant ilegal, așa cum au fost familiile comunităților noastre de italieni, portughezi, polonezi și greci, blochează accesul la drepturile fundamentale și la îngrijirile de bază, inclusiv servicii sanitare, de teama de a fi denunțat. Aceste lucruri se întâmplă în Italia, dle președinte, fiind dezvăluite și de experții juridici și constituționali și de asociațiile seculare și catolice.

Ce intenționează să facă Comisia pentru a pune capăt acestor încălcări? Parlamentul a susținut întotdeauna combaterea imigrației ilegale, dar numai cu condiția respectării drepturilor fundamentale.

Am dori să știm, dle președinte, dacă Comisia intenționează să ia măsuri privind legislația italiană și să examineze acordul dintre Italia și Libia? La douăzeci de ani după căderea Zidului Berlinului, nu putem permite unor guverne să construiască noi ziduri.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Dle președinte, dle comisar, realitatea se află dincolo de ceea ce se spune în această cameră.

Vedem că președintele Gaddafi susține acest aspect, iar mijloacele internaționale de informare în masă raportează în mod constant necesitatea unui miliard de euro pentru a-și onora obligațiile. Vedem că Turcia – un stat care dorește să adere la Uniunea Europeană – întoarce din drum avioane Frontex în fiecare zi, iar Uniunea Europeană nu reacționează așa cum ar trebui.

Vedem că traficanții de imigranți ilegali îi instruiesc să se împuște în braț sau în picior în eventualitatea unui arest, pentru ca statele membre să fie obligate să adopte și să aplice o altă legislație decât cea care reglementează imigrația ilegală, întrucât acum sunt persoane rănite. Vedem că traficanții îi instruiesc pe imigranții ilegali să își distrugă documentele înainte de a intra într-o țară, pentru ca țările gazdă precum Grecia să nu știe unde să îi trimită; vedem că imigranții pretind că solicită azil, dar nu au documente pentru a stabili faptele.

Dle comisar, haosul prevalează și la un moment dat trebuie restabilită ordinea, iar Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție strictă și fermă în această privință.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dle președinte, dle vicepreședinte, doamnelor și domnilor, auzim în mod repetat că statele membre confirmă nevoia de a crea politici comune de gestionare a imigrației la nivel european și politici destinate integrării sociale a imigranților.

Cu toate acestea, după cum vedem în fiecare zi, în realitate lucrurile nu stau astfel. De exemplu, în contextul discuțiilor bugetare, Fondul pentru integrarea migranților a cunoscut o reducere drastică a resurselor. În ceea ce privește statele membre, multe dintre ele continuă unilateral să impună legislație și regulamente stricte privind circulația pe teritoriul lor, să restricționeze accesul la piețele forței de muncă, la sistemele lor sociale și educative și să îngreuneze reîntregirea familiei.

În același mod, politica europeană privind combaterea imigrației ilegale și controlul la frontierele externe se reduce în cele din urmă la transmiterea responsabilității în ceea ce privește controlul la frontiere vecinilor noștri, sfidând drepturile omului. Am văzut aceste lucruri petrecându-se între Italia și Libia.

Această tendință de a externaliza problemele îi permite în cele din urmă Europei să scape de responsabilități. Acest lucru este inacceptabil. Resursele suplimentare acordate agenției Frontex nu vor înlocui niciodată solidaritatea necesară care trebuie să unească statele membre, permițându-le să acționeze împreună în ceea ce privește găzduirea persoanelor care au nevoie de protecție internațională și găzduirea unei forțe de muncă străine, necesare pentru a face față provocărilor democratice din viitor.

Ce prevederi adoptați pentru a asigura solidaritatea reală și soluții reale pentru suferința migranților?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Dle președinte, dle Barrot, dle Billström, doamnelor și domnilor, în ultimele zile, în timpul stabilirii planului european privind azilul, dumneavoastră, dle Barrot, ați vorbit de combaterea fermă a imigrației ilegale și de umanitate în momentul primirii victimelor persecuțiilor. Transpus în termeni juridici, acest lucru înseamnă asigurarea protecției și dreptului de azil pentru cei care se refugiază de foamete, război și persecuție și prevenirea expulzării acestora în țări în care viețile lor sunt în pericol sau în care riscă tratament inuman.

Ceea ce este, de fapt, opusul a ceea ce face guvernul italian, așa cum demonstrează ultima respingere îngrijorătoare a 75 de imigranți din Eritreea și Somalia către Libia, fără a se verifica dacă există potențiali solicitanți de azil, după cum impune dreptul internațional și după cum a denunțat ieri Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului. Un acord între Italia și Libia nu poate transforma acea fâșie de mare într-o zonă liberă în care sunt încălcate drepturile omului.

Prin urmare, solicit Comisiei să ia măsuri cât mai curând pentru a asigura restabilirea și respectarea normelor dreptului internațional. În plus, aș dori să știu ce progrese s-au înregistrat în negocierile privind acordul bilateral dintre UE și Libia, care este deja în desfășurare de câțiva ani. Când se așteaptă încheierea acestuia? Pot Consiliul și Comisia să confirme că acest acord va avea întâietate în fața celui dintre Italia și Libia? Puteți explica Parlamentului aspectele cheie legate de abordarea imigrației ilegale și garantarea dreptului la azil și al principiului nereturnării?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Dle președinte, îmi face o deosebită plăcere să iau cuvântul pentru prima dată în această ședință plenară pentru a-l elogia pe dl ministru Tobias Billström pentru înțelegerea sa – și, ca cetățean de origine italiană, sunt în măsură să afirm acest lucru – față de situația gravă cu care se confruntă popoarele și țările din Mediterană.

Aș dori să salut eforturile sale în vederea ajungerii la un consens privind o politică europeană comună privind migrația, care este foarte necesară. De asemenea, aș dori să salut inițiativa sa privind ofițerul de sprijin pentru azil, o modalitate foarte practică și concretă de a sprijini statele membre care se află în dificultate și de a iniția cooperarea între statele membre.

Aș dori să îl rog pe dl ministru Billström dacă, în afară de măsurile pe care le-a menționat deja, ar putea să ofere mai multe detalii, dintr-o perspectivă pe termen lung, privind măsurile pe care le putem lua pentru a sprijini țările și popoarele mediteraneene prin abordarea sa, care îmbină în mod echilibrat umanitate, solidaritate și fermitate împotriva oricărei forme de ilegalitate.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle președinte, fără îndoială, avem nevoie de o politică comună privind imigrația și trebuie să consolidăm cooperarea noastră cu țările terțe, care trebuie să devină mai coezivă și mai eficientă. În cadrul acestei cooperări, așa cum a evidențiat dezbateră, Libia și Turcia ocupă poziția centrală.

Atitudinea Turciei este provocatoare. Aceasta pune piedici în mod repetat și doresc să fac cunoscut acestei camere și să îi transmit dlui Barrot mesajul că Turcia oprește elicopterele și avioanele Frontex în timpul misiunilor europene și în exercitarea atribuțiilor europene. Deputații din partidul Noua Democrație au exercitat control parlamentar. Dle Barrot, veți primi o notificare detaliată a acestor cazuri și atitudini provocatoare ale Turciei.

În ceea ce privește readmisia și relocalizarea, trebuie să consolidăm și mai mult agenția Frontex și să organizăm zborurilor comune de returnare. Dle Barrot, dle președinte, vă rog grăbiți-vă să vizitați Turcia și Libia. Problema este foarte acută. Nu amânați vizita până la sfârșitul anului. Astăzi sau mâine...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, agenților vamali din statele europene li se interzice să refuze potențiali solicitanți de azil care sosesc pe mare sau să îi escorteze în afara granițelor, să îi împiedice să își continue călătoria sau să îi returneze în țări care nu fac parte din UE. Acestea sunt prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astăzi, am auzit din nou numeroase exemple privind modul în care, în practică, Frontex nu respectă aceste reguli. Din acest motiv, avem nevoie de controale în această zonă. Avem nevoie de aceste controale în calitate de deputați europeni, deoarece este responsabilitatea noastră să asigurăm respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Întrebarea mea este următoarea: În ce măsură putem monitoriza dacă agenții vamali din apele internaționale respectă aceste cerințe juridice privind drepturile omului? De mulți ani suntem conștienți că Frontex a încălcat drepturile omului în situații individuale. Cu toate acestea, în toate activitățile sale, subminează în mod grav și credibilitatea UE în ceea ce privește protecția drepturilor omului.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Dle președinte, vă mulțumesc, dle Billström. Mă întreb dacă uneori nu ne concentrăm prea mult asupra cuvintelor „imigrație ilegală”. La urma urmei, nu poate fi ilegal să te refugiezi pentru a-ți salva viața, întrucât drepturile și libertățile omului se aplică tuturor persoanelor, oriunde ar locui acestea.

Aș dori să subliniez că este, de asemenea, esențial să cunoaștem condițiile din țările din care fug aceste persoane. Poate că UE ar fi mai activă și ar face mai multe în acele țări pentru ca oamenii să nu trebuiască să plece, doar pentru a fi etichetați ulterior drept imigranți ilegali. Poate, așa cum am mai spus, ne oprim prea mult asupra cuvântului „illegal”. Repet, este perfect legal să susținem drepturile și libertățile omului atât în interiorul, cât și în exteriorul UE.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în această dimineață m-am simțit ca în Parlamentul italian cu dumneavoastră ca președinte. În orice caz, cred că imigrația înseamnă siguranță și respectarea drepturilor omului. Din păcate, globalizarea și extinderea Uniunii Europene la 27 de țări s-au petrecut prea rapid fără a lua măsurile necesare pentru a proteja siguranța și respectarea drepturilor omului.

Am ascultat opinia Comisiei: strategia este solidă, iar acțiunile viitoare sunt excelente, dar uităm că problema este presantă și dramatică și că ne confruntăm cu o situație de urgență. Ce s-a spus în această dimineață este valabil într-o situație normală, dar astăzi – în special în Italia – situația nu este normală. Prin urmare, solicit de urgență Comisiei să acorde mai multă atenție tacticilor decât strategiilor și să considere problema ca fiind pe deplin europeană. Vă mulțumesc.

Președintele. – Președintele care prezidează ședința în acest moment este italian, însă dezbateră a fost departe de a fi pur italiană. Din fericire, putem spune că a fost atotcuprinzătoare și s-a bucurat de contribuții din partea a diferite persoane și de diferite puncte de vedere din cadrul Uniunii Europene.

Tobias Billström, președintele în exercițiu al Consiliului. – (SV) Dle președinte, mai întâi aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru această dezbatere foarte interesantă. Astăzi au fost exprimate multe opinii valoroase. Aș dori să menționez opiniile dlui Busuttil privind intensificarea cooperării cu Libia. Sper să pot vizita Libia împreună cu dl comisar Barrot pentru a stabili legături cu această țară, iar cooperarea cu Turcia va continua la rândul ei. De asemenea, împărtășesc punctul de vedere al dlui Aguilar, președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, potrivit căruia o modalitate de a soluționa imigrația ilegală este promovarea imigrației legale. Astfel s-ar diminua presiunea exercitată asupra sistemului de azil, de exemplu.

Rețelele criminale care exploatează disperarea oamenilor trebuie eradicate. Președinția suedeză va organiza o conferință specială la Bruxelles pe această temă și a luptei împotriva traficului de persoane. Președinția suedeză a stabilit ca prioritate absolută încheierea unui acord privind Biroul European de Sprijin pentru Azil și ameliorarea cooperării practice. În mod firesc, sperăm ca Parlamentul European să ne acorde sprijin în această privință.

Aș dori să îi comunic dlui Alfano că este important ca actele juridice adoptate de Consiliul European să fie respectate și ca toate statele membre să le pună în aplicare așa cum s-a stabilit. De asemenea, este important să implicăm Înalțul Comisar al ONU pentru refugiați în eforturile noastre de a obține calitatea înaltă spre care ținim. De asemenea, trebuie să menționez că sunt de acord cu evaluarea dlui Kirkhope privind importanța de a face distincția între azil și imigrația lucrătorilor. Acest raționament ne conduce, în mod firesc, la concluzia că UE necesită un sistem european comun de azil și, de asemenea, oportunități mai bune pentru migrația legală a lucrătorilor pe baza nevoilor naționale, certitudine juridică și protecție împotriva dumpingului salarial și a exploatării sociale.

Dacă obținem aceasta, nu avem nevoie de politicile domnilor Meyer, Batten sau Bontes. Avem nevoie de o politică rațională și bine gândită privind migrația pentru a îmbunătăți structura demografică a UE și pentru a consolida economia și bunăstarea oamenilor.

Dna Corazza Bildt și dl Svensson au menționat modul în care ar trebui să abordăm problema pierderilor de vieți din Mediterană. Nu există o soluție unică a problemei migrației. Aceasta necesită un pachet de diferite inițiative în diferite domenii. Intensificarea cooperării cu țările de origine și de tranzit este foarte importantă. De exemplu, cooperarea pentru dezvoltare cu aceste țări trebuie să fie intensificată pentru a crea stabilitate, siguranță și durabilitate.

Țările de origine și de tranzit și statele membre trebuie, de asemenea, să își amelioreze serviciile de salvare maritimă. De asemenea, trebuie clarificată împărțirea responsabilității între țări în ceea ce privește eforturile de salvare maritimă. De asemenea, trebuie să ajungem la o interpretare comună a reglementărilor privind salvarea maritimă, pe de o parte în ceea ce privește dreptul la protecție internațională și, pe de altă parte, privind dreptul maritim internațional.

În cele din urmă, în numele meu și al președinției, aș dori să vă mulțumesc foarte mult pentru ocazia de a-mi exprima opiniile aici, în cadrul Parlamentului European. Este important să subliniem faptul că strategia noastră trebuie să se bazeze pe elemente și inițiative multiple. Cred că această dezbatere a arătat în mod clar acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult.

(Aplauze)

Jacques Barrot, vicepreședintele Comisiei. – (FR) Dle președinte, această dezbatere a demonstrat, dacă mai era cazul, amploarea acestor probleme privind migrația.

Aș dori să subliniez că abordarea noastră trebuie să îmbine în mod echilibrat respingerea imigrației ilegale care, trebuie să adaug, de multe ori este pusă pe seama traficantilor de migranți și de persoane; dorința, în privința acestei lupte împotriva imigrației ilegale, de a promova un anumit tip de migrație legală, decizie care rămâne la latitudinea statelor membre; și, de asemenea, dorința de a păstra, în orice caz, datoria azilului.

În primul rând, aș dori să răspund concis pe marginea aspectelor privind Frontex și să subliniez că în prezent elaborăm o propunere de modificare a regulamentului privind agenția Frontex și metodele de lucru ale acesteia. Fără îndoială, am observat dorința de mai multă transparență pe care ați exprimat-o.

Pe de altă parte, vom încerca, de asemenea, să clarificăm regulile care ar trebui să ajute la garantarea aplicării consecvente a dreptului comunitar și a dreptului internațional în contextul operațiunilor Frontex.

În ceea ce privește problemele Italiei, trebuie să precizez că, în luna iulie, am trimis o scrisoare autorităților italiene solicitând orice informații utile privind returnarea bărcilor interceptate în apele internaționale. Tocmai am primit răspuns din partea autorităților italiene, pe care serviciile noastre îl examinează acum cu foarte mare atenție.

Aș dori să adaug că legislația comunitară impune ca statele membre să desfășoare operațiuni de control la frontiere în conformitate cu principiul nereturnării. Acest principiu înseamnă că un stat trebuie să se abțină de la returnarea persoanelor într-un teritoriu în care ar risca să fie supuse torturii, pedepselor sau tratamentului inuman sau degradant. În cazul solicitanților de azil și al refugiaților, returnarea nu se poate produce într-un teritoriu în care viața și libertatea acestora pot fi amenințate pe motiv de rasă, religie sau naționalitate. Pe scurt, ne asigurăm de susținerea acestei datorii de protecție.

În cele din urmă, aș dori să reiterez dorința noastră, dle Billström, de a stabili contacte cu Libia, pe de o parte, și cu Turcia, pe de altă parte, în cadrul unui dialog autentic care să ne permită să aprofundăm problemele, să putem coopera în privința controlului la frontiere pentru a preveni imigrația ilegală, dar și să căutăm soluții în legătură cu felul în care putem, cu ajutorul Înaltului Comisar pentru refugiați, iniția proceduri în aceste țări mediteraneene, care să asigure că adevărații solicitanți de azil nu trebuie să recurgă la traficantii de migranți și persoane pentru a ajunge pe coastele europene și că solicitările lor de azil vor fi procesate în țările respective.

Astfel, acesta este un dialog major care se va desfășura în acest ultim trimestru. Aș dori să-i mulțumesc președinției suedeze pentru disponibilitatea de a coopera atât de eficient.

În concluzie, aș dori să reiterez nevoia unei strategii europene privind fluxurile migratorii. Credem că statele membre trebuie să dea dovadă de mai multă solidaritate unele față de altele. Statele membre sunt afectate de aceleași probleme. Trebuie menționat că imigrația ilegală afectează, în cele din urmă, toate statele membre, nu numai pe cele limitrofe.

Consider că este foarte importantă crearea acestei solidarități. Propunem ca aceasta să se facă în mod voluntar, dar acest caracter voluntar trebuie, fără îndoială, oficializat drept răspuns autentic la probleme.

Aceasta este tot. Nu voi mai lungi aceste răspunsuri. Am în vedere numeroase aspecte din discursurile care s-au ținut astăzi.

Aș dori să închei printr-un apel destul de urgent către Parlamentul European de a ne ajuta, în special cu privire la această strategie, această politică europeană privind azilul. Aș dori să subliniez – întrucât s-a ridicat această problemă – că am dorit să îmbunătățim aplicarea acordului de la Dublin, permițând o anumită flexibilitate. Am cerut permisiunea Consiliului și a Parlamentului în ceea ce privește înființarea acestui birou de sprijin până la sfârșitul anului și, de asemenea, ne vom pregăti de armonizarea procedurilor de instrucție. Toate acestea converg către o politică europeană autentică privind azilul, care consider că respectă întru totul valorile asupra cărora, în opinia mea, există un consens în Europa. Credem în aceste valori. Acestea trebuie transpuse în acțiuni.

În orice caz, îi sunt recunoscător Parlamentului European pentru ajutorul oferit în această sarcină dificilă.

(Aplauze)

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris.* – (IT) Imigrația ilegală este un adevărat dezastru care afectează de mai mulți ani în principal țările sudice ale UE, mai ales Italia, Malta și Spania. Se știe foarte bine că, dintre toate statele membre ale UE, guvernul italian primește cel mai mare număr de imigranți ilegali, oameni disperați mai ales din Africa, în căutarea unui viitor mai bun.

Contrar afirmațiilor făcute de reprezentanții stângii italiene care, pentru a nu știu câta oară, s-au folosit în mod necorespunzător de Parlamentul European pentru a lansa atacuri nejustificate împotriva guvernului italian condus de dl Berlusconi, centrele de recepție preliminară asigură îngrijiri medicale, cazare și masă, precum și asistență juridică pentru perioada necesară stabilirii dacă un imigrant ilegal poate rămâne în Italia sau dacă, în conformitate cu acordurile internaționale, acesta trebuie repatriat.

Este urgent să adoptăm măsuri comunitare eficiente privind imigrația și azilul. Nu putem să ne imaginăm că Italia poate să facă față tuturor poverilor aferente unui fenomen care se preconizează că va crește exponențial.

Unele state membre au exprimat ideea de a stabili „cote privind imigrația ilegală”. În această situație, intențiile sunt bune, însă din păcate nu sunt susținute de o voință politică concretă: abia recent, președinția suedeză a subliniat dificultatea de a obține aprobarea acestor cote.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Salut această dezbatere, care aduce în atenție politicile fragmentate și inconsecvente ale UE privind controlul la frontiere, imigrația și solicitanții de azil. Mă bucur să aud că acestea sunt considerate drept aspecte prioritare de către Consiliu și Comisie, dar până acum am văzut numai jumătăți de măsuri pentru a le soluționa, fără rezultate semnificative. Se pare că lipsește voința politică la nivelul UE de a asigura resurse adecvate pentru a aborda aceste aspecte în mod echitabil. Pentru moment, statele membre cu frontiere externe poartă cea mai mare parte a poverii, iar situația lor se înrăutățește pe zi ce trece din cauza lipsei de resurse și capacități. În ultimul timp s-au discutat unele propuneri interesante, precum revizuirea mandatului FRONTEX, o schemă de reînaltare a refugiaților la nivelul întregii UE și crearea unui Birou European de Sprijin pentru Azil. Solicit de urgență Comisiei să acționeze rapid în privința punerii în aplicare a acestora. Avem nevoie de mai multe soluții, pe baza unei împărțiri a responsabilităților, întrucât acesta este singurul răspuns potrivit. Comisia și Consiliul trebuie să dea dovadă de mai multă hotărâre în asigurarea finanțării necesare agenției FRONTEX. Pentru a ne proteja frontierele în mod eficient, această agenție ar trebui să aibă propriul echipament și propriile bunuri și trebuie să opereze anual.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris.* – (RO) Viitoarea extindere a zonei Schengen pentru a include România va spori importanța garantării siguranței frontierelor externe ale României și, prin urmare, a rolului agenției FRONTEX în România. Agenția FRONTEX trebuie să joace un rol tot mai important în procesul de ameliorare a monitorizării și controlului frontierelor externe ale României, reprezentând peste 2000 de km din frontiera externă a UE, cu alte cuvinte viitoarea frontieră externă a zonei Schengen. Pe parcursul anului trecut, FRONTEX a semnat acorduri de cooperare cu Rusia și cu țările din fosta Republică Iugoslavia, precum și cu Ucraina și Moldova. Acesta este un pas înainte în vederea gestionării tuturor frontierelor. O măsură binevenită, în acest moment, ar fi examinarea de către Comisia Europeană a modalităților prin care FRONTEX ar putea utiliza acest temei juridic. Posibilitatea semnării unor acorduri de cooperare cu alte țări terțe este un alt aspect pe care trebuie să îl examineze Comisia. Obținerea unui număr cât mai mare de astfel de acorduri de acest tip va facilita coordonarea eficientă a operațiunilor comune și, prin urmare, va contribui la respectarea drepturilor omului și libertăților civile și la combaterea crimei transfrontaliere.

Tiziano Motti (PPE), *în scris.* – (IT) Sunt de acord cu afirmația dlui Buzek potrivit căruia imigrația a adus întotdeauna avantaje Europei, atât timp cât este vorba despre imigrația reglementată, integrată și care respectă instituțiile și legile țării de destinație. Când este nevoie de reinnoire socială și de o forță de muncă sporită, când schimburile culturale îi îmbogățesc pe oameni, atunci imigrația este o resursă prețioasă. Rădăcinile noastre iudeo-creștine ne oferă noțiunea de caritate și ospitalitate față de cei aflați în suferință.

Cu toate acestea, când imigrația ilegală generează situații de urgență, suferință, crime și nesiguranță, devine necesară o strategie tangibilă de integrare la niveluri pe care țările le pot susține în termeni demografici. Ne amăgim dacă credem că problema se limitează la țările care au graniță la Mediterană: libera circulație a cetățenilor în UE poate doar să încurajeze libera circulație a unui număr mare de imigranți ilegali care au recurs la infracțiuni. Fiecare stat european are un interes moral și direct întrucât acest aspect este legat de criminalitate și siguranța a jumătate de miliard de cetățeni care ne-au acordat mandatul pentru a-i proteja prin acțiuni urgente, tangibile, atât cu privire la problemele existente, cât și la cele care pot evolua rapid. Drepturile cetățenilor nu pot fi schimbate cu indiferența generală a statelor membre sau cu avertismentele stricte ale Comisiei Europene.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS*Vicepreședinte***5. Votare**

Președintele. – Următorul punct este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

5.1. Acord CE/Mongolia privind unele aspecte ale serviciilor aeriene (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. Acordul CE/China referitor la transportul maritim; (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Mobilizarea Fondului de solidaritate al UE (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Proiect de buget rectificativ n°6/2009 (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Proiect de buget rectificativ n°7/2009 (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Proiect de buget rectificativ n°8/2009 (A7-0009/2009, Jutta Haug)

Președintele. – Aici se încheie votarea.

6. Explicații privind votul

Explicații scrise privind votul

- Raport: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), în scris. – Ca urmare a hotărârilor Curții de Justiție în cauzele „cer deschis”, Comisia a permis înlocuirea acordurilor bilaterale încheiate între unele state membre și țări terțe cu acorduri comunitare. Prin urmare, Comisia a negociat un acord care va înlocui acordurile bilaterale între Mongolia și unele state membre ale UE.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Această propunere urmărește să înlocuiască anumite dispoziții ale acordurilor bilaterale privind serviciile aeriene încheiate în trecut de state membre ale UE și Guvernul Mongoliei și abordează aspecte pe care eu le consider cruciale, inclusiv probleme tehnice, impozitarea combustibilului și stabilirea prețurilor.

Salut în special importanța acordată respectării legislației comunitare din domeniul concurenței, dat fiind că unele dispoziții din primele acorduri bilaterale au fost în mod evident anticompetitive. De aceea susțin raportul dlui Simpson, deoarece urmează aceste linii directoare generale.

- Raport: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), în scris. – Atunci când România și Bulgaria au intrat în UE, s-a precizat în actul de aderare că va trebui redactat un protocol de modificare a Acordului de transport maritim între UE și statele sale membre și China. Prezenta votare este în favoarea încheierii acestui protocol.

- Raport: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind mobilizarea Fondului de solidaritate al UE pentru Franța, deoarece cred că acest fond ajută țările să reacționeze în mod efectiv și flexibil la situațiile provocate de dezastrele naturale, în acest caz, furtuna din ianuarie care a afectat sud-vestul acestei țări, cauzând daune majore. Acest instrument financiar de solidaritate este folosit în cazuri în care daunele cauzate de un dezastru sunt atât de grave, încât resursele naturale sunt insuficiente pentru a face față efectiv crizei, scopul fiind acela de a stimula redresarea economică și de a satisface nevoile statului membru afectat.

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului întocmit de stimatul meu coleg și prieten german, dl Böge, solicitând Parlamentului European să aprobe propunerea de decizie privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene, cu scopul de a asigura aproximativ 109 milioane de euro în credite de angajament și de plată în 2009 pentru a ajuta Franța, victima unui dezastru cauzat de furtuna Klaus care, în ianuarie 2009, a lovit 31 de departamente din sud-vestul țării, provocând daune grave estimate la aproximativ 4 miliarde de euro. Voi profita de acest discurs, pentru a-l felicita pe dl Lamassoure, președintele Comisiei pentru bugete din cadrul Parlamentului nostru, pentru viteza cu care, împreună cu serviciile Comisiei Europene, a rezolvat această problemă.

David Casa (PPE), *în scris*. – În ianuarie 2009, a avut loc o furtună în sud-vestul Franței provocând daune grave și permițând acestui stat să solicite fonduri de la Fondul de solidaritate al Uniunii Europene. Am votat în favoarea mobilizării acestor fonduri.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) După părerea mea, solidaritatea dintre statele membre ale Uniunii Europene și, în special, sprijinul european acordat țărilor afectate de dezastre, sunt un semn clar că UE nu mai este doar o zonă de liber schimb. Prin adoptarea unor instrumente speciale de ajutor, precum Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, Comunitatea în care ne dorim să avem „unitate în diversitate” își demonstrează capacitatea de a rămâne unită în adversitate, chiar și în situații care solicită enorm resursele umane și pe cele materiale. Acesta este un lucru pe care într-adevăr îl salut.

Sper că Fondul de solidaritate nu va fi folosit foarte des, deoarece presupune că Europa nu suferă multe situații de urgență grave, însă sper, de asemenea, că structura și disponibilitatea acesteia sunt îmbunătățite în mod constant și sunt reevaluate frecvent astfel încât să poată răspunde prompt oricărei cereri reale, fără a întâmpina birocracia.

Trebuie să menționez incendiile care au răvășit țara mea, în special în 2003, și recunosc importanța și utilitatea pe care au avut-o mecanismele precum acest fond. Consider că vremurile deosebit de dificile prin care a trecut Franța în ianuarie, anul curent, justifică mobilizarea fondului. Voturile pozitive covârșitoare din Comisia pentru bugete confirmă că aceasta este o măsură bună.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris*. – (FR) Salut intervenția Fondului de solidaritate al Uniunii Europene – de care va beneficia Franța – pentru a ajuta la repararea daunelor cauzate de furtuna din ianuarie 2009, care a lovit puternic sectorul forestier european și francez. Sumele acordate ar trebui să fie disponibile până în octombrie 2009; cu alte cuvinte, la nouă luni după furtună. Această intervenție este mai rapidă decât timpul mediu în care poate interveni Fondul, și care este de aproape un an de la momentul dezastrului până la plata ajutorului.

Deși suntem îndreptățiți să salutăm acest progres, trebuie să continuăm să solicităm ca fondul să fie pus la dispoziție într-un timp mai scurt. Actuala procedură pentru gestionarea Fondului de solidaritate face acest lucru dificil. Cu toate acestea, o propunere de regulament revizuită a fost depusă de Comisia Europeană și a fost susținută de o largă majoritate a Parlamentului în mai 2006. Regret că Consiliul încă nu a preluat acest subiect și l-aș încuraja să analizeze, cât mai repede cu putință, posibilitatea de a pune mai rapid în funcțiune Fondul de solidaritate al Uniunii Europene.

- Raport: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului întocmit de stimatul meu coleg și prieten german, dl Böge, solicitând Parlamentului European să aprobe propunerea de decizie privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (FEG) pentru a asigura 4,1 milioane de euro în credite de angajament și de plată cu scopul de a ajuta sectoarele textile spaniole și portugheze (Catalunia și regiunile Norte-Centro). Scopul este acela de a asigura ajutor lucrătorilor afectați de consecințele schimbărilor semnificative apărute în structura comerțului internațional și de a-i ajuta să intre din nou pe piața muncii.

Împărtășesc opinia colegului meu cu privire la accelerarea mobilizării acestui fond și la evaluarea complementarității acestuia cu alte instrumente existente, precum Fondul social.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare pentru a asigura sprijin suplimentar lucrătorilor portughezi afectați de concedierile din sectorul textil și care suferă consecințele apărute în urma schimbărilor structurale majore din tiparul de comerț internațional.

Mobilizarea a 832 800 EUR din fond are ca scop reintegrarea lucrătorilor pe piața muncii prin intermediul planurilor individuale de ocupare a forței de muncă, stabilite împreună cu lucrătorii, ceea ce presupune dezvoltarea abilităților personale și strategii de pătrundere pe piața muncii.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Sprijinul UE, în special prin Fondul european de ajustare la globalizare, este fundamental pentru ajutorarea celor care și-au pierdut locurile de muncă din cauza delocalizării care a avut loc pe o piață globalizată. În ultimii ani, în special ca urmare a crizei economice mondiale, Portugalia a resimțit efectele problemei care constă în modalitățile de reabsorbție și reintegrare a șomerilor pe piața muncii.

Nenumărate firme și-au delocalizat producția pentru a profita de costurile mai mici ale forței de muncă din China și India, de exemplu, cu consecințe dezastruoase pentru întreaga economie națională. Aprobarea banilor proveniți de la FEG pentru a ajuta acești lucrători este vitală, nu doar pentru îmbunătățirea situațiilor personale și familiale ale acestora, dar și pentru întreaga economie națională, deoarece scopul acestor măsuri excepționale pe termen lung este de a ajuta acești lucrători să își găsească și să păstreze un nou loc de muncă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoare deoarece cred că acest sprijin este important pentru lucrătorii portughezi. Totuși, consider că solicitarea Portugaliei nu a fost suficient de ambițioasă. Guvernul portughez a solicitat de la FEG 833 EUR pentru fiecare muncitor disponibilizat din sectorul textil, în vreme ce Spania a solicitat 3 006 EUR pe muncitor în același sector.

De asemenea, mă surprinde faptul că, în plină criză economică și cu o rată a șomajului în creștere, în cadrul căreia efectele globalizării pot fi resimțite, FEG a primit și a acceptat atât de puține cereri de la statele membre. De fapt, FEG are la dispoziție 500 de milioane de euro pentru toate statele membre în acest an, iar până acum doar aproximativ 60 de milioane de euro au fost folosiți.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece Parlamentul European a dat undă verde pentru ca Portugalia să primească 832 800 EUR cu scopul de a ajuta muncitorii disponibilizați din industria textilă din regiunile Norte și Centro ale acestei țări. Aceasta este o sumă foarte mică și este abia o măsură paliativă, având în vedere rata mare a șomajului cu care se confruntă Portugalia azi, în special în acele zone.

După cum știm cu toții, Portugalia a solicitat banii Comisiei Europene în luna ianuarie a acestui an, iar acest lucru are legătură cu cele 1 588 de disponibilizări raportate între februarie și noiembrie 2008 în 49 de societăți textile din regiunile din nordul și centrul țării.

S-au acordat, de asemenea, 3 306 750 EUR pentru a sprijini 1 720 muncitori concediați din 30 de societăți textile din Catalonia, Spania.

Ceea ce a fost cu adevărat necesar, a fost o politică de susținere a producției, în special în sectorul textil, pentru a preveni ca alte companii să fie închise și ca alți muncitori să fie disponibilizați.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Chiar dacă sunt de acord cu principiul de bază, cred că gravitatea crizei necesită dispoziții privind o scală complet diferită, dar care să permită accesul și obținerea de credite de către IMM-uri, ceea ce duce la ocuparea forței de muncă, la dezvoltarea teritorială și la dezvoltarea aptitudinilor umane.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Moțiunile depuse de Spania și Portugalia pentru a mobiliza Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a evidențiat încă o dată consecințele globalizării. În țările din sud-estul Asiei și, mai ales, în zonele economice speciale, unde oamenii sunt exploatați și angajați fără a dispune de standarde sociale minime, materialele textilele sunt produse la prețuri de dumping și sunt vândute apoi pe piața europeană.

Societățile europene, care respectă drepturile sociale ale angajaților care au fost stabilite și obținute timp de decenii, sunt în dezavantaj din cauza costurilor ridicate pe care acestea le implică. Trebuie să oprim imediat

această evoluție. Trebuie să impunem cât mai repede posibil o interdicție pentru importarea în UE a produselor care nu sunt fabricate la standarde sociale minime specifice. Până nu vom reuși să facem acest lucru, putem doar să acționăm pentru a reduce daunele cauzate de globalizare în țările în cauză. Prin urmare, am votat fără rezerve în favoarea acordării ajutorului din fond.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Dacă recunoaștem impactul negativ al globalizării, care este extrem de evident în regiunile industriale din Europa, atunci Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) se bazează pe solidaritatea proiectului european pe care îl aduce mai aproape de populație prin asigurarea de asistență pentru acei lucrători care sunt afectați în cea mai mare măsură de aceste schimbări. Regiunile Norte și Centro din Portugalia, în care economia se baza pe sectoarele tradiționale precum industria textilă, au fost modernizate încă de la începutul anilor '90, în încercarea de a se adapta la concurența care creștea tot mai mult.

Industria textilă deține aproximativ 15% din forța de muncă din acele zone ale țării, iar aproape 98% dintre șomerii din acest sector din întreaga țară sunt concentrați în aceste două regiuni. Climatul economic tot mai grav care a afectat aceste regiuni, printre altele – în special regiunile cele mai îndepărtate precum Madeira, unde turismul este foarte important – a avut consecințe îngrijorătoare în ceea ce privește mai ales coeziunea socială, având în vedere creșterea șomajului. De aceea susțin mobilizarea a 832 800 EUR din FEG ca urmare a celor 1 588 de disponibilizări din industria textilă din regiunile Norte și Centro ale Portugaliei. Această sumă trebuie folosită cu înțelepciune pentru a respecializa acești muncitori și pentru a-i reintegra repede și pe termen lung pe piața muncii.

- Raport: Jutta Haug (A7-0003/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – Aceasta presupune revizuirea resurselor proprii tradiționale, a TVA-ului și a VNB-ului și susține ajustări referitoare la estimările economice. Propunerea este extrem de tehnică, astfel că voi declara numai că votul meu a fost favorabil acesteia.

- Raport: Jutta Haug (A7-0009/2009)

David Casa (PPE), *în scris.* – În ianuarie 2009, sud-vestul Franței a fost lovit de o furtună care a provocat daune importante și, prin urmare, această situație îi permite Franței accesul la Fondul de solidaritate al UE. Sunt în favoarea punctului de vedere al raportoarei, acela de a accepta propunerea de proiect de modificare a bugetului nr. 7/2009.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Consider că este inacceptabil să amestecăm în cadrul aceluiași vot sumele alocate pentru promovarea vaccinării împotriva bolii limbii albastre și sumele alocate pentru Europol și Eurojust. Sunt în favoarea sumelor alocate pentru eradicarea bolii limbii albastre, însă sunt împotriva celor alocate pentru Europol și Eurojust.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În ianuarie 2009, Franța a fost lovită de o furtună puternică. Furtuna Klaus a cauzat distrugeri însemnate, mai ales în ceea ce privește infrastructura țării. Obiectivul Fondului de solidaritate este să acopere o parte din costurile pierderilor care trebuie plătite din bani publici. Acest caz îndeplinește toate cerințele. Din acest motiv, și în special din motive de solidaritate transfrontalieră cu cetățenii francezi care au fost și, în unele cazuri, încă mai sunt afectați de furtuna Klaus, am votat în favoarea propunerii de modificare a bugetului.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Salut adoptarea de azi a raportului întocmit de colega noastră deputată, dna Haug, căreia îi acord întregul meu sprijin. Prin acest vot, permitem ca Fondul de solidaritate al Uniunii Europene să fie mobilizat pentru a doua oară în acest an. Într-adevăr, după ce a venit în ajutorul României, Uniunea Europeană își arată acum solidaritatea față de populația franceză care, în ianuarie 2009, a resimțit forța totală a furtunii Klaus, extrem de devastatoare și de violentă, care a fost descrisă ca fiind „un dezastru natural major” și, prin urmare, s-a putut încadra în domeniul principal de acțiune a acestui Fond. În total, mai mult de 120 de milioane de euro au fost puse la dispoziție în acest sens.

După cum știți, acest ajutor este extrem de necesar departamentelor din sud-vestul țării mele, care au suferit daune considerabile. Aș dori să mulțumesc colegilor mei deputați pentru că au votat în favoarea acestui raport. Bineînțeles, acum va fi necesar să ne asigurăm că Guvernul francez implică imparțial autoritățile locale în proces și că aceste autorități nu sunt înșelate în legătură cu modalitatea în care sunt folosiți banii. Într-adevăr, ar fi inacceptabil dacă numai sectorul privat ar beneficia de aceștia.

- Raport: Jutta Haug (A7-0010/2009)

John Stuart Agnew, John Bufton și David Campbell Bannerman (EFD), *în scris*. – Recunoaștem adevărata nevoie a unui vaccin împotriva bolii limbii albastre, în special pentru crescătorii de bovine și de ovine din sudul și estul Angliei care, prin vaccinarea tuturor animalelor din fermele lor, au creat un zid de protecție împotriva bolii limbii albastre, lucru de care au beneficiat colegii lor fermieri din nord și vest. Pentru a vota în favoarea finanțării UE a acestui vaccin suntem obligați (în cadrul aceluiași vot) să votăm pentru finanțare mai mare pentru Eurojust și Europol. Acestea sunt două agenții care acționează în afara limitelor acceptate de dreptul britanic, și care măresc puterea statului pe seama libertății individului. Este condamnat faptul că UE încearcă să ascundă asemenea dispoziții în acest tip de rapoarte, iar apoi le cere deputaților europeni să le voteze ca un întreg și nu ca părți separate. Prin urmare, nu am putut susține un asemenea raport cu conștiința împăcată, ceea ce explică votul nostru de abținere privind acest subiect.

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest raport se referă la modificări în bugetul care creează noi angajamente care se ridică la 51 640 000 EUR. Aceste fonduri sunt destinate luptei împotriva bolii limbii albastre și creării unui reactor cu flux ridicat, pe lângă fondurile direcționate spre Europol și OLAF. În această privință, votul meu susține opinia raportoarei.

Derek Roland Clark (EFD), *în scris*. – Recunosc nevoia absolut reală pentru un vaccin împotriva bolii limbii albastre și deplâng refuzul guvernului britanic de a-și sprijini comunitatea de fermieri în această problemă importantă. Acest raport conține dispoziții legate de această situație. Totuși, acest raport a conținut, de asemenea, dispoziții care nu au nicio legătură cu creșterea animalelor și care ar fi avut un impact dezastruos asupra Regatului Unit. În special, acest raport a solicitat finanțarea Eurojust și Europol, agenții care operează în afara limitelor care pot fi acceptate de dreptul britanic.

Este condamnat faptul că UE încearcă să ascundă asemenea dispoziții în acest tip de rapoarte, iar apoi le cere deputaților europeni să le voteze ca un întreg și nu ca părți separate. Prin urmare, nu am putut susține un asemenea raport cu conștiința împăcată, ceea ce explică votul meu privind acest subiect.

Nigel Farage (EFD), *în scris*. – Recunosc nevoia absolut reală a unui vaccin împotriva bolii limbii albastre și observ atitudinea nefavorabilă a guvernului britanic privind această problemă importantă. Acest raport conține dispoziții legate de această situație. Totuși, acest raport a conținut, de asemenea, dispoziții care nu au nicio legătură cu creșterea animalelor și care ar fi avut un impact dezastruos asupra Regatului Unit.

În special, acest raport a solicitat finanțarea Eurojust și Europol, agenții care operează în afara limitelor care pot fi acceptate de dreptul britanic. Este condamnat faptul că UE încearcă să ascundă asemenea dispoziții în acest tip de rapoarte, iar apoi le cere deputaților europeni să le voteze ca un întreg și nu ca părți separate. Prin urmare, nu am putut susține un asemenea raport cu conștiința împăcată, ceea ce explică votul meu privind acest subiect.

Mairead McGuinness (PPE), *în scris*. – Membrii Fine Gael din Grupul PPE au votat în favoarea proiectului de modificare a bugetului nr. 8/2009. Observăm că acest vot include crearea unui punct în buget pentru a asigura finanțare suplimentară pentru reactorul cu flux ridicat (HFR) de la Patten, Țările de Jos. Inițial, facilitatea a fost stabilită pentru a evalua materialele folosite în fuziunea și în fisiunea reactoarelor. Aceasta a devenit o facilitate indispensabilă pentru producerea de radioizotopi pentru sectoarele medicale, acoperind aproximativ 60% din cererea europeană. Printre altele, raportul sprijină, de asemenea, un buget consolidat pentru eradicarea bolii limbii albastre și asistență în domeniul poliției și luptei europene antifraudă. În schimb, dată fiind natura reactorului cu flux ridicat și amestecarea punctelor conținute referitoare la buget, delegația Fine Gael a votat în favoarea proiectului de modificare a bugetului nr. 8/2009.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului menționat anterior care face referire la o creștere a angajamentelor de împrumut pentru programe care vizează eradicarea și detectarea bolilor animalelor, precum și monitorizarea bunăstării fizice a animalelor care ar putea reprezenta o amenințare la adresa sănătății publice, legate de factorii externi.

În același timp, aș dori să subliniez dezacordul meu față de cealaltă problemă ridicată în raport, care nu ar fi trebuit inclusă în acesta.

- Crearea unui punct privind bugetul 10 04 04 02 (Operarea reactorului cu flux ridicat (HFR));
- Crearea unui punct privind bugetul 18 05 02 03 (Poliția europeană);
- O consolidare a subvențiilor comunitare pentru EUROJUST;

– Modificări în schema de personal a OLAF, fără prevederi financiare suplimentare.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), în scris. – (FR) Raportul privind proiectul de modificare a bugetului nr. 8/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009 include anumite puncte contradictorii. Se concentrează asupra creșterii resurselor destinate eradicării bolii limbii albastre la oi, urmărește un program de cercetare privind folosirea unui reactor nuclear instalat în Țările de Jos, programele Europol și Eurojust și OLAF.

Prin faptul că am votat împotriva acestui proiect de raport, în mod evident nu am dorit să iau poziție împotriva prevederilor care sunt de o importanță vitală pentru crescătorii de oi.

Am dorit să iau poziție împotriva unei folosiri tot mai persistente a forței nucleare.

Mai presus de toate, am dorit să îmi reafirm angajamentul în combaterea construirii unei Europe ca o fortăreață, conduse de securitate și ineficiente, pentru a garanta siguranța cetățenilor noștri prin intermediul bugetelor Europol și Eurojust.

Este necesar să se stopeze aceste politici care, în numele luptei împotriva insecurității și a terorismului, subminează tot mai mult libertățile și drepturile fundamentale ale cetățenilor, și să se evalueze și să se redefiniească mandatele diferitelor agenții și organisme comunitare implicate în aceste politici.

7. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 11:20 și reluată la ora 11:35)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

8. Alocuțiunea de inaugurare a Președintelui Parlamentului European

Președintele. – Dlor Președinți ai Parlamentului European, miniștri, președinți și reprezentanți ai instituțiilor europene, doamnelor și domnilor, dar, mai presus de toate, dragi prieteni.

Astăzi mă aflu în fața dumneavoastră în calitate de cel de-al treisprezecelea Președinte al Parlamentului European ales prin vot direct. Mă bucur să văd astăzi printre noi câțiva foști președinți: dl Emilio Colombo, dl Enrique Barón Crespo, dl Egon Klepsch, dl Klaus Hänsch, dl José María Gil-Robles, dna Nicole Fontaine, dl Pat Cox și dl Hans-Gert Pöttering.

(Aplauze)

Prezența dumneavoastră aici este un adevărat privilegiu pentru noi toți.

Așa cum au menționat deja unii dintre dumneavoastră, alegerea mea este și una simbolică - simbolizând visul unui continent unit pe care îl au cetățenii din zona noastră din Europa, un vis ce acum s-a împlinit.

Dragi colegi din Estonia, Letonia, Lituania, Slovacia, Republica Cehă, Ungaria, Slovenia, România, Bulgaria, Cipru și Malta, cunosc și înțeleg îngrijorările, nevoile și așteptările celor care au aderat recent la Uniune. Le cunosc pentru că sunt aceleași cu cele din țara mea. Cu toate acestea, acum avem o răspundere comună pentru viitorul continentului. Nu mai există vechea și noua Europă. Aceasta este Europa noastră! Ne dorim ca ea să fie una modernă și puternică. Și ne dorim ca și cetățenii să o vadă astfel. Însă pentru aceasta avem nevoie de energie și multă muncă. Este un obiectiv la care au visat generații de europeni, unul demn de efortul necesar îndeplinirii sale. Sunt gata să fac această muncă și să depun eforturile necesare, deoarece acele idealuri au fost și ale mele.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, acum, când începem un nou mandat parlamentar, Europa, la fel ca și noi - reprezentanții săi - se confruntă cu multe provocări. Trebuie să le facem față. Trebuie să ne amintim că, în efortul pentru o Europă mai bună, Parlamentul European joacă un rol special, unul care nu este pur instituțional, ci și social, un rol profund simbolic. Parlamentul European este esența sistemului democratic european. Este baza stabilității și permanenței acestui sistem, gardianul idealurilor și valorilor încorporate nu doar în deciziile noastre, și în efectele acestora, ci și în dezbaterile pe care le purtăm. Cu toate acestea,

Parlamentul European mai are încă o sarcină de îndeplinit - aceea de a crea viziunea unei noi Europe, o viziune care depășește dimensiunile prezentului, o viziune care depășește ceea ce este Europa în prezent, îndreptându-se către ce ar trebui să fie. Pentru a crea împreună această viziune, avem nevoie de imaginație, de cunoștințe, înțelepciune și, mai presus de toate, de curaj.

Hannah Arendt, filozof german de origine evreiască, a spus că zona politică este singura, cu excepția religiei, în care pot apărea miracole. Cu exact 20 de ani în urmă, noi, europenii, am asistat la un astfel de miracol și tocmai de aceea credem în puterea curajului, imaginației și înțelepciunii. Cred că toți cei prezenți au această convingere.

(Aplauze)

Eu privesc cu optimism provocările care ne așteaptă. Pentru mine, adevăratele provocări din viitor sunt: în primul rând, criza economică și solidaritatea europeană; în al doilea rând, energia și mediul; în al treilea rând, politica externă; în al patrulea rând, drepturile omului și sistemul nostru de valori; și în al cincilea rând, Parlamentul nostru și felul în care trebuie să-l reformăm.

Problema cea mai spinoasă și dificilă cu care ne confruntăm este criza economică. Trebuie și vom reuși să o depășim. Europa a avut inițiativa propunând soluții cu ocazia reuniunilor la nivel înalt G8 și G20, soluții care pot redresa economia mondială, păstrând, în același timp, modelul nostru social. În contextul globalizării, Europa trebuie să adopte o poziție comună.

Acum, mai mult decât oricând, în această perioadă de criză, trebuie să ne concentrăm asupra dezvoltării economice și combaterii șomajului. Trebuie să dăm suflu nou ideilor care stau la baza Strategiei de la Lisabona și să găsim modalități de a investi în tehnologii noi, inovație, educație și resurse umane. Bugetul Comunității joacă un rol important în a garanta că programele de cercetare europene au priorități și proceduri clare.

Prin noul Tratat, Parlamentul și Consiliul se vor bucura de puteri egale în ceea ce privește bugetul. Procedura de codecizie va include agricultura, pescuitul, comerțul extern și justiția și afacerile interne, alocându-ne, în același timp, responsabilități egale în ceea ce privește cheltuielile agricole.

Trebuie să rezistăm tentației protecționismului și a renaționalizării politicilor comune. Politica de coeziune trebuie să rămână o prioritate a viitorului buget comunitar dacă ne dorim integrarea deplină a continentului nostru reunit. Piața unică este marea noastră realizare. Trebuie să o protejăm și să o consolidăm pentru a ne asigura că Europa rămâne competitivă. Ceea ce înseamnă că integrarea europeană trebuie întărită, nu slăbită. Să ne asumăm convingerile cu curaj.

Dacă vrem să revitalizăm, să înțelegem și să trăim în această comunitate pe care o creăm, două lucruri sunt esențiale: solidaritatea și coeziunea socială. Nu putem vorbi de o comunitate adevărată dacă nu există grija față de ceilalți, mai ales față de cei mai vulnerabili - șomerii, cei fără educație și locuitorii din zonele cele mai îndepărtate. Principalul obiectiv al președinției suedeze îl reprezintă combaterea șomajului. Și noi îi vom sprijini în misiunea lor.

Acum ceva vreme, în spatele Cortinei de fier, pe străzi, se putea auzi sloganul: „Nu poate exista libertate fără solidaritate”. Acum putem afirma: „Nu poate exista o comunitate fără solidaritate”. Și nici o Europă modernă și puternică.

(Aplauze)

Nu vom putea depăși criza economică dacă nu folosim vastul potențial intelectual, economic și creativ al femeilor.

Criza demografică ne îndeamnă să punem accent pe familie și pe fertilitate. În același timp, trebuie să ne asigurăm că femeile nu vor fi nevoite să își sacrifice carierele pentru familie și pentru a crește copii.

(Aplauze)

Pentru a depăși criza demografică, continuând să ne susținem principiile democratice, trebuie să fim o comunitate deschisă. Imigrația a adus mereu beneficii Europei. Trebuie să propunem soluții care ne vor permite să invităm imigranții și să le creăm condițiile necesare integrării, așteptându-ne, în același timp, ca și ei să fie deschiși la această integrare.

Ne confruntăm cu o criză energetică. Poate că europenii nu înțeleg aspecte de geopolitică, dar înțeleg când li se oprește căldura. Trebuie să continuăm diversificarea resurselor energetice și să accelerăm investițiile în

sursele regenerabile de energie și combustibili fosili. Avem la dispoziție energia nucleară, însă asupra acestui lucru trebuie să se pronunțe statele membre.

Trebuie să extindem rețeaua de conducte externe, pentru a nu depinde de o anumită țară. Trebuie sporite interconectările dintre rețelele noastre de gaze și electricitate. De asemenea, trebuie să avem în vedere posibilitatea de a achiziționa gaze în comun, creând astfel o adevărată piață energetică europeană bazată pe solidaritate. Consider că a venit vremea ca Uniunea să aibă o adevărată politică energetică comună și mă voi lupta pentru acest lucru.

(Aplauze)

De asemenea, energia a impulsionat crearea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului în 1951, originea Comunității noastre de astăzi. La vremea aceea Robert Schuman declara: „Solidaritatea de producție astfel stabilită va demonstra că orice război... devine nu numai inimaginabil, ci și imposibil din punct de vedere material.” Această idee a stat la baza acelei Comunități. Politica noastră energetică trebuie să țină cont de amenințările reprezentate de schimbările climatice pentru mediul înconjurător. Avem nevoie de o revoluție verde și trebuie să ne frânăm excesele din prezent.

Parlamentul European conduce dezbaterile pe acest subiect. Alături de mulți dintre dumneavoastră, am lucrat în cadrul Comisiei temporare privind schimbările climatice. Cunoașteți poziția mea și știți că voi colabora cu dumneavoastră pentru a ajunge la un compromis la Copenhaga.

Parlamentul este un actor important pe scena internațională. Asta așteaptă cetățenii de la noi. Europa trebuie să își facă simțită prezența mai mult, nu doar între granițele Uniunii Europene, ci și la nivel mondial. Dezvoltarea unei politici externe coerente și eficiente, care să includă și o viziune asupra ordinii mondiale, trebuie să fie una din principalele provocări ale actualului mandat.

Jean Monnet declara odată că toată lumea are ambiție. Problema se pune dacă te folosești de acea ambiție pentru a deveni cineva, sau pentru a realiza ceva. Pe perioada acestui mandat, haideți să avem ambiția de a realiza ceva.

Deci, care ar fi cele mai importante obiective? Primul: o politică activă față de vecinii din sud și est ai Uniunii Europene. În acest scop, trebuie să ne continuăm activitatea din Adunarea parlamentară euro-mediteraneană și vom întreprinde acțiuni în cadrul Adunării Euronest.

Al doilea: ar trebui să promovăm democrația și modele de bună guvernare. Ar trebui să profităm de adunările interparlamentare și de delegațiile noastre pentru a organiza reuniuni parlamentare la nivel înalt, înainte de reuniunile bilaterale la nivel înalt ale Uniunii. Acest lucru este important deoarece Parlamentul European va fi implicat în luarea deciziilor pentru un număr mai mare de politici. EUROLAT este un bun exemplu al acestei cooperări.

Al treilea: este momentul să avem un parteneriat parlamentar transatlantic real, creând împreună un nou cadru pentru ordinea mondială. Voi încerca să consolidez relațiile cu Congresul Statelor Unite, la toate nivelurile.

Al patrulea: trebuie să lucrăm la parteneriatul strategic cu Rusia, fără a ignora însă faptul că, la fel ca și în cazul Chinei, considerentele economice și politice nu pot avea prioritate în fața drepturilor omului, statului de drept și democrației.

(Aplauze)

În calitate de Președinte al Parlamentului, voi susține pe deplin dialogul cu partenerii noștri ruși, mai ales în contextul noii strategii Baltice.

Al cincilea: trebuie să întărim relațiile cu India și cu alte puteri emergente, cum ar fi Brazilia și Republica Africa de Sud. India trebuie să ne fie atât un partener economic, cât și unul politic.

Al șaselea: Orientul Mijlociu continuă să fie cheia stabilității globale. Europa trebuie să joace un rol activ în această regiune.

Al șaptelea: extinderea a fost una dintre strategiile noastre politice cele mai de succes. S-au bucurat strămoșii noștri europeni de o perioadă așa de lungă de pace și prosperitate, așa cum este acum? În momentul de față Croația, și poate Islanda, par a fi țările cele mai aproape de aderare.

Al optulea: Uniunea Europeană este cel mai mare finanțator din lume. Trebuie să examinăm poziția noastră față de actualii și potențialii beneficiari și să nu ne uităm obligațiile asumate față de ei prin Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Putem să închidem ușile pentru unii dintre cei care doresc să vină aici, dar haideți să nu ne închidem și inimile, și să facem tot ceea ce ne stă în puteri pentru ca viața în țările lor de origine să se apropie de standardele de care ne bucurăm noi în Europa.

Al nouălea: trebuie să ne consolidăm misiunile Uniunii desfășurate în cadrul Politicii europene de securitate și apărare. În ultimii șase ani au avut loc 22 de astfel de misiuni, care ar trebui să beneficieze de un mandat clar și de resursele necesare îndeplinirii obiectivelor. Parlamentul European își dorește o monitorizare și un control mai atent al acestor misiuni. Atribuțiile bugetare extinse de care se va bucura Parlamentul prin Tratatul de la Lisabona ar putea îmbunătăți flexibilitatea pe care o avem atunci când vor trebui alocate resurse pentru misiunile esențiale pe care le sprijinim.

Implementarea noului Tratat trebuie să fie prioritară în viitorul apropiat. Eu sunt hotărât să pregătesc Parlamentul pentru a funcționa în conformitate cu noile prevederi, imediat ce Tratatul va intra în vigoare. Cu toate acestea, în ciuda Tratatului, resimțim nevoia de schimbare. Simțim nevoia unei dimensiuni parlamentare mai dinamice în cadrul instituției.

În calitate de Președinte al Parlamentului, vreau să atrag atenția asupra activităților esențiale pentru reformarea parlamentului, începute în ultimii ani de predecesorii mei. Însă trebuie să continuăm în această direcție. Voi face tot ceea ce îmi stă în putere pentru a face mai mult loc dezbaterilor politice creative în cadrul Parlamentului.

(Aplauze)

Sprijin cu tărie folosirea mai intensă a sistemului "catch-the-eye" pentru vorbitori, ca modalitate de animare a dezbaterilor plenare, și vom începe să folosim sistemul imediat după discursul meu. Acest lucru este foarte important mai ales pentru garantarea drepturilor minorităților.

Cel mai important element care lipsește din procesul de reformă este îmbunătățirea relațiilor cu celelalte instituții ale Uniunii Europene - Comisia și Consiliul. O mare parte a mandatului meu va fi alocată acestei activități.

În calitate de Președinte, voi încerca să pun bazele unui nou model de parteneriat cu Comisia, pentru a întări controlul parlamentar asupra executivului și pentru a determina puterea executivă să devină mai răspunzătoare în fața Parlamentului, așa cum menționează Tratatul de la Lisabona.

În luna iulie l-am invitat pe președintele Comisiei să participe la o sesiune alocată întrebărilor care se va organiza în fiecare lună în Parlament, în timpul căreia membrii au posibilitatea să pună întrebări de la microfon. Propun introducerea acestei practici cât mai curând posibil.

(Aplauze)

Acum două săptămâni, președintele Barroso ne-a transmis „liniile directoare ale politicii sale”, valabile pentru cel de-al doilea mandat. Aceasta este o inovație semnificativă, ilustrând acceptarea faptului că Parlamentul European este cel care alege președintele Comisiei. Sunt foarte mulțumit de acest lucru.

De asemenea, am încurajat comisiile parlamentare să examineze legislația aflată pe masa de lucru, pentru a stabili dacă noua Comisie își propune să abandoneze, să modifice sau să păstreze propunerile sale legislative. De asemenea, sfătuiesc comisiile să poarte discuții serioase în legătură cu viitoarele strategii politice, pentru a garanta că viitorii comisari desemnați vor fi audiați pe baza unui program legislativ detaliat și nu doar pentru a le evalua experiența profesională și CV-ul.

Trebuie să avem relații mai strânse cu Consiliul de Miniștrii. Dacă vrem ca aceste relații să fie credibile, ele trebuie să reflecte faptul că în actuala Uniune Europeană Parlamentul este un colegiator.

Trebuie, de asemenea, să discutăm împreună aspectele instituționale care derivă din Tratatul de la Lisabona. Acestea se referă la extinderea procedurii de codecizie, la noul sistem de comitologie, la numirea unui nou Înalt Reprezentant și vicepreședinte al Comisiei, la controlul democratic asupra noului serviciu de acțiuni externe și la întrebarea legată de cum se vor desfășura ședințele plenare în condițiile unei „președinții duale a Consiliului”.

Relația pe care o avem cu cele 27 de parlamente naționale din statele membre ale UE trebuie să urmeze aceeași direcție. În ultimii ani am avut o cooperare din ce în ce mai bună, iar Tratatul de la Lisabona va

consolida aceste contacte, sporind rolul pe care îl au în elaborarea unor legi mai aproape de cetățeni. Un exemplu bun de cooperare între Parlamentul European și parlamentele naționale îl reprezintă Programul Stockholm, care pune accent pe justiție și securitate publică.

Vreau să continui reformele în beneficiul resurselor umane și cheltuielilor din Parlament, astfel încât acestea să se concentreze direct asupra programelor noastre.

Bogăția și puterea acestei instituții sunt date și de diferențele dintre noi - naționalități diferite, mentalități diferite și limbi diferite. Tocmai de aceea toți membrii trebuie să aibă posibilitatea de a vorbi în limba maternă, dacă doresc să o facă, pentru a-și putea reprezenta alegătorii așa cum se cuvine.

Trebuie să ne amintim întotdeauna că Uniunea nu înseamnă doar provocările din viitor și o imagine de stabilitate și prosperitate în continuă creștere. Mai presus de toate, ea se referă la drepturile omului.

Am observat cu îngrijorare relațiile tensionate dintre Slovacia și Ungaria, în ceea ce privește minoritățile naționale. Aceasta continuă să fie o problemă majoră și doresc să îmi ofer sprijinul pentru rezolvarea acestei dispute conform valorilor în care credem cu tărie și care reflectă convingerile acestui Parlament.

(Aplauze puternice)

Un bun exemplu de prețuire a acestor valori este Premiul Sakharov, acordat militanților pentru drepturile omului, care acum reprezintă bazele unei „rețele Sakharov”, un lucru pe care intenționez să îl dezvolt în viitor. De asemenea, aș dori să continui proiectul pentru o Casă a istoriei europene, început de predecesorul meu, care se află astăzi printre noi și care este în continuare membru al Parlamentului European, ceea ce este îmbucurător.

Doresc să reamintesc încă o dată aici, în Parlament, că Uniunea este o unitate de idealuri și valori. Pe acest fundament a fost creată.

Sunt hotărât să iau măsuri pentru a mă asigura că toate comisiile și delegațiile au acces la televiziune prin satelit și la internet. Trebuie analizat modul în care sunt organizate alegerile europene. De exemplu, trebuie insistat pe folosirea noilor tehnologii pe perioada campaniilor, pentru a crește rezultatele. De asemenea, a sosit momentul să începem o dezbatere asupra partidelor politice europene. Cetățenii trebuie să știe pentru ce votează - nu doar în țările din care provin, ci și la nivel european.

Acord o mare importanță cooperării cu Conferința președinților. Împreună ne vom asuma răspunderea pentru activitatea acestui Parlament, alături de cei 14 vicepreședinți, cărora le mulțumesc pentru sprijinul exprimat. De asemenea, apreciez spiritul de parteneriat de care au dat dovadă președinții comisiilor parlamentare. Mi-aș dori ca președinții delegațiilor interparlamentare permanente să poată exercita o influență semnificativă asupra politicii externe a Uniunii. Aspectele care țin de bugetul Parlamentului vor fi soluționate cu ajutorul chestorilor. Însă, mai presus de toate, dragi colegi, mă bazez pe cooperarea dumneavoastră.

Știu că, în calitate de Președinte al Parlamentului European, am responsabilitatea de a vă oferi condiții bune de lucru, însă vă îndemn să împărțim cu toții această povară.

Pentru mulți dintre noi Tratatul de la Lisabona este o soluție instituțională îndelung așteptată. Astfel, Uniunea va putea rezolva mai bine problemele existente, iar instituțiile europene vor fi mai aproape de cetățeni.

Onorabilul Bronisław Geremek, în memoria căruia a fost numită curtea principală a Parlamentului de la Strasbourg, obișnuia să spună că integrarea europeană este asemeni mersului pe bicicletă: trebuie să pedalezi fără încetare pentru a-ți păstra echilibrul și să mergi în direcția bună. Aceste cuvinte ilustrează clar de ce ratificarea Tratatului de la Lisabona ne este atât de necesară.

(Aplauze)

Acum mai puțin de o săptămână am fost în Parlamentul polonez, pentru a comemora 20 de ani de la instaurarea primului guvern necomunist din partea noastră a Europei, sub conducerea lui Tadeusz Mazowiecki. A fost o aniversare foarte emoționantă, deoarece a marcat începutul prăbușirii rapide a sistemelor totalitare din alte țări ale Europei Centrale. Această primă fisură a făcut posibilă dărâmarea zidului care diviza Europa.

Vă vorbesc astăzi de la Strasbourg, capitala unei regiuni cu o soartă asemănătoare celei a regiunii din care provin, Silezia, o regiune de graniță, ai cărei locuitori au trebuit să își schimbe în mod frecvent naționalitatea, fără a schimba locul unde trăiesc.

Jur solemn că în următorii ani, în calitate de Președinte al Parlamentului European, voi fi ambasadorul dumneavoastră, transmițând mesajul unui continent reunit cetățenilor din Europa și din lumea întreagă.

Haideți să lucrăm împreună pentru a găsi soluții reale și practice la provocările importante cu care se confruntă acum Europa și tot globul! Haideți să muncim pentru a ne îndeplini visurile! Haideți să începem această misiune cu entuziasm, înțelepciune și curaj!

Pentru că aceasta este Europa noastră. O Europă modernă. O Europă puternică.

(Adunarea, în picioare, aplaudă vorbitorul)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, președinți ai instituțiilor europene, dle Buzek, grupul meu susține în totalitate programul dumneavoastră pentru Parlament și modul în care vreți să conduceți Parlamentul în următorii cinci ani.

Dacă Parlamentul European are de jucat un rol, de îndeplinit o misiune în următorii cinci ani, atunci aceasta este cu siguranță aceea de a împăca cetățenii cu Europa. Și nu există niciun avantaj mai bun decât acela de a avea ca Președinte un om care simbolizează Europa reunificată, așa cum sunteți dumneavoastră, dle Buzek.

De aceea, doresc să afirm cât sunt de mândru de faptul că grupul meu, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) este cel care a convins o mare majoritate a Parlamentului să vă acorde încrederea sa.

Această Europă, reunificată astăzi, nu înseamnă intoleranță și excludere, ci deschidere și respect față de opiniile și originile celorlalți. Sunt convins că acest concept, de a trăi împreună ca europeni, ne aduce pe toți aici, în Parlament. Mi-aș dori ca, sub conducerea dumneavoastră, Parlamentul European să îi facă pe cetățeni să împărtășească și ei aceste valori.

De asemenea, sprijin hotărârea pe care ați exprimat-o, dle Președinte, de a vă ridica la înălțimea acestei provocări, și sper că vom depune eforturi speciale în favoarea tinerilor. Grupul meu nu va ezita să vă ajute.

Dle Președinte, așa cum ați spus, în ultimii ani Parlamentul a căpătat atribuții extinse și o autoritate crescută. Perspectiva intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona va crește spectaculos această tendință. Tocmai de aceea Grupul PPE cere aplicarea sa cât mai curând posibil. Desigur, trebuie să ne pregătim din punct de vedere tehnic, pentru a putea lucra eficient cu Consiliul și în cadrul unui strâns parteneriat cu Comisia, însă, mai presus de toate, trebuie să ne pregătim din punct de vedere politic. Obiectivul nostru principal este clar: să ne asigurăm că Parlamentul este mai apropiat de cele 500 de milioane de cetățeni pe care îi reprezintă.

Dar în acest scop trebuie să continue, în special, modernizarea metodelor de lucru pe care le folosește, de exemplu modul de organizare a dezbaterilor - ați făcut referire la acest lucru. În acest scop vă sprijin propunerea unei dezbateri animate, pe diverse subiecte, cu președintele Comisiei.

Doamnelor și domnilor, este foarte greu să le explici europenilor ce face Uniunea Europeană. Departate de modelul tradițional al „opoziției/majorității” cu care suntem obișnuiți în statele membre din care provenim, aici încercăm să ajungem la un consens, și insist asupra acestui lucru, trecând de convingerile specifice ale grupurilor noastre politice.

După părerea mea, acesta denotă modernitatea acțiunii politice. Sunt convins că cetățenii pot accepta această abordare, dar cu o singură condiție: să ne dăm silința de a le explica mai bine mizele Europei. Aceasta este sarcina pe care vă încurajez să v-o asumați, dle Președinte, și vă asigur că veți beneficia de sprijinul deplin al grupului meu.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, susțin comentariile dlui Daul. Dle Buzek, grupul nostru poate și el să aprobe multe din, dacă nu chiar toate, punctele programului pe care l-ați prezentat. Acest lucru este valabil pentru conținutul prezentării dumneavoastră, pentru actualizările procedurale pe care le-ați propus și pentru revitalizarea dezbaterilor din Parlament. Marea majoritate a deputaților europeni va fi de acord cu conținutul discursului prezentat de dumneavoastră.

Nu sunt pe deplin de acord cu dl Daul, care spunea că v-ați prezentat programul pentru următorii cinci ani. Haideți să ne începem activitatea concentrându-ne pe următorii doi ani și jumătate, pentru că este o perioadă îndelungată.

Cu toate acestea, dle Buzek, consider că preluați mandatul într-un moment dificil pentru Uniunea Europeană. De asemenea, preluați mandatul într-un moment dificil pentru Parlamentul European. Pentru prima dată după o lungă perioadă de timp, consensul pro-european nu mai este de necontestat în acest Parlament. Din

contră, pentru prima dată Parlamentul a devenit o platformă - acest lucru a apărut în timpul mandatului trecut și a fost consolidat de recente alegeri europene - pe care activează forțe care au căpătat atenție și influență și ale căror obiective sunt opuse celor menționate de dumneavoastră în discurs. Numărul membrilor din această adunare care doresc să pună punct integrării europene, al celor care doresc exact opusul, precum și numărul membrilor care își doresc naționalizarea a crescut semnificativ.

Pe parcursul mandatului trecut, am experimentat procesul prin care s-a încercat semnarea Cartei Drepturilor Fundamentale de către cei trei președinți ai instituțiilor europene. Nu aș fi crezut niciodată că asemenea scene și imagini ar putea avea loc într-un parlament democratic, multinațional, însă cu toții am fost martori la ce s-a întâmplat. Numărul membrilor cu opinii de acest tip a crescut.

De aceea aș spune că aveți dreptate. Efortul de a continua și avansa procesul de integrare, lupta pentru Tratatul de la Lisabona, care este o condiție fundamentală pentru extinderea UE, precum și lupta de a extinde UE pe baza unei mai bune integrări sunt abordarea corectă. Mă bucură faptul că Președintele acestui Parlament - mai ales provenind dintr-o țară care a aderat la UE în cea mai recentă fază de extindere, un Președinte care, în calitate de prim-ministru al țării sale, a demarat negocierile pentru aderare - declară că mesajul central al mandatului său este: vrem mai multă Europa. Ne dorim o Europă integrată, ne dorim o Europă unită și ne dorim o Europă extinsă, ca parte a procesului de consolidare, pentru a obține un lucru, și aceasta a fost propoziția esențială a discursului dumneavoastră: solidaritatea care a dus la libertate.

Aceasta este solidaritatea de care avem nevoie acum pe plan intern, pentru a obține această libertate, împreună cu dreptatea socială. De aceea, socialiștii și social-democrații sunt complet de acord cu discursul dumneavoastră, dle Buzek. Reprezintă fundamentul ideologic și spiritual al unei lupte în care trebuie să ne implicăm pe perioada acestui mandat parlamentar.

Atunci când abia fusesem ales membru, am avut privilegiul de a asculta discursul ținut aici de președintele francez François Mitterand, în calitate de președinte în exercițiu al Consiliului. N-am uitat niciodată o frază din acel discurs: „În cele din urmă, naționalism înseamnă întotdeauna război.” Ceea ce înseamnă că opusul naționalismului, depășirea acestuia, idealul european, înseamnă pace. Iată pentru ce ne vom lupta alături de dumneavoastră, dle Buzek.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (NL) Dle Președinte, în primul rând, vreau să vă mulțumesc în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa pentru discursul inaugural. Grupul nostru se identifică complet cu programul anunțat. Dle Președinte, așa cum v-am spus și la vremea respectivă, salut alegerea dumneavoastră în funcția de Președinte al Parlamentului, nu doar pentru că simbolizați extinderea Uniunii Europene, ci și pentru - și vreau să insist asupra acestui lucru - implicarea dumneavoastră cu Solidarność. Până la urmă, Solidarność se poate mândri cu trei mari realizări. Le-a dat locuitorilor din Polonia un vot, a introdus democrația în întregul bloc estic și chiar a schimbat fundamental aspectul Europei, unificând o Europă divizată. După cum a reieșit clar din discursul dumneavoastră, dle Președinte, acest lucru vă oferă experiența necesară realizării și a trei obiective ambițioase ale Parlamentului European în următorii ani. Acestea sunt: să dăm mai multă greutate părerilor europenilor, să facem Uniunea Europeană mai democratică și, tot în acest sens, să avansăm pe calea integrării europene.

Doamnelor și domnilor, cred că, în continuarea discursului inaugural al dlui Președinte Buzek, trebuie subliniat faptul că Parlamentul European este instituția Uniunii Europene în care cetățenii au cea mai mare încredere, conform Eurobarometrului. Astfel, noi avem o sarcină grea, deoarece nu putem trăda această încredere și trebuie să ne asigurăm că ceea ce oamenii au de spus va avea mai multă influență în momentul luării deciziilor la nivel European. În același timp - conform afirmațiilor dumneavoastră, dle Președinte - cred că ne confruntăm cu o dublă provocare. În primul rând, trebuie să punem în aplicare cât mai repede Tratatul de la Lisabona. În acest scop - după cum ați propus - trebuie să începem negocierile cu președinția Consiliului cât mai repede posibil, pentru a hotărî o serie de modificări.

În al doilea rând, dle Președinte - și acesta este celălalt aspect al provocării - consider că Parlamentul trebuie să se folosească de toate pârghiile pe care le are la dispoziție pentru a-și extinde atribuțiile. Am făcut acest lucru în cazul procedurii de numire a președintelui Comisiei, însă trebuie să continuăm să facem acest lucru și în alte aspecte. După părerea mea, elementul cel mai important al acestei legături îl reprezintă nevoia aprobării unui nou buget pentru Europa și Uniunea Europeană, în următorii ani. Consider că aceasta este o șansă minunată pentru Parlament pentru a îndemna - a cere - ca pe viitor acest buget să se bazeze pe resursele proprii ale Uniunii Europene, deoarece acest Parlament nu va fi unul adevărat până nu va deține un control total asupra propriilor sale resurse, pe care, în viitor, va putea să le strângă singur.

(Aplauze)

În aceasta constă o sarcină importantă pentru dumneavoastră, dle Președinte: să vă alăturați întregului Parlament în această luptă. În acest fel, veți putea beneficia de sprijinul deplin al grupului nostru, mai ales în aceste vremuri de criză economică și financiară, după cum bine știm, când nu naționalismul sau protecționismul ne vor scăpa de probleme și ne vor asigura viitorul; doar continuarea integrării europene reprezintă o soluție pentru popoarele din Europa, pentru cetățenii europeni.

În orice caz, dle Președinte, vă doresc mult succes.

(Aplauze)

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, nu voi mai relua ceea ce a spus deja antevorbitorul meu. Pentru grupul meu a fost clar că vom sprijini candidatura dumneavoastră, deoarece am considerat că era momentul ca o figură importantă a Parlamentului European, care, de asemenea, provine dintr-unul din cele mai noi state membre, să își asume rolul de șef al acestui Parlament.

Pe viitor ne dorim ca Președintele Parlamentului să fie ales pe baza unor considerente cum ar fi abilitățile și aptitudinile dumneavoastră, care au fost adesea recunoscute. Dorim să vedem, de asemenea, că puterea delegațiilor naționale în interiorul grupurilor mari este folosită mai puțin decât abordarea pe care o adoptă personalități ca dumneavoastră.

Așteptăm foarte mult de la dumneavoastră în ceea ce privește depășirea diferențelor majore care continuă să existe între est și vest și pe care le-am descris în urmă cu câteva săptămâni. După vacanța de vară și observațiile mele privind schimbările politice, vreau doar să afirm că, mai mult ca sigur, veți avea o sarcină foarte dificilă. În opinia mea, marea criză financiară mondială și ulterioara criză economică nu au ușurat deloc această sarcină, de a apropia mai mult estul și vestul în cadrul UE. Dimpotrivă, provocările au devenit și mai mari, deoarece inegalitățile reprezintă o problemă majoră.

Doresc să am și o abordare puțin mai critică, reamintind Parlamentului că astăzi aniversăm prăbușirea băncii Lehman Brothers. Noi trimitem o delegație importantă la reuniunea la nivel înalt G20 în cadrul căreia se va discuta despre modul în care poate fi depășită criza financiară. Cu toate acestea, Parlamentul nu a reușit să discute nicio rezoluție pe această temă și nu le-a oferit negociatorilor noștri o bază de lucru uniformă. Consider că aceasta este o dovadă de slăbiciune și nu de tărie.

Cred că acest lucru este cauzat de faptul că, în continuare, nu putem ajunge la un acord în ceea ce privește modul în care am ajuns în această încurcătură. Cred că această criză majoră nu este doar responsabilitatea unui grup de bancheri nebuni, ci că ea a fost cauzată de încrederea neo-liberală în beneficiile unei piețe financiare nereglementate, care nu doar a fost și este în continuare dominantă în SUA, ci este foarte răspândită și în Europa. Cât despre politicile Uniunii Europene, încă nu am ajuns la un consens în ceea ce privește evaluarea analizei și, prin urmare, nu putem hotărî asupra căilor de ieșire din criză.

De asemenea, dle Președinte, sunt de acord cu tot ce ați spus în legătură cu cea de-a doua mare provocare cu care ne confruntăm, aceea a schimbărilor climatice, în contextul unei runde de negocieri internaționale. Sper ca la Copenhaga, europenii să își impună mai vehement punctul de vedere, nu ca până acum. Am impresia că europenii sunt departe de a juca rol principal în domeniul politicilor climatice.

Și asta dintr-o serie de motive; totuși unul îmi revine mereu în minte. În continuare, nu acordăm o încredere prea mare conceptelor de tipul Green New Deal (noua ordine mondială verde), prezentat de Ban Ki-moon sau Achim Steiner, în numele ONU. De asemenea, nu am putut să cădem de acord asupra faptului că trebuie să începem să transformăm vechea societate industrială, că trebuie să anticipăm lucrurile și că tehnologiile care nu afectează mediul, eficiența tehnologică, precum și alte măsuri similare reprezintă viitorul nu doar pentru Europa, ci și pentru întregul glob.

Dle Președinte, pot doar să spun că ne confruntăm cu provocări majore. Dacă intenționați să veniți cu idei moderne și durabile, grupul nostru cu siguranță vă va sprijini. Păcat că nu vom asista și la o schimbare în componența Comisiei Europene, deoarece se pare că principalul actor, care a stat la baza vechilor concepte, dl Barroso, va fi în continuare președintele Comisiei și pe perioada viitorului mandat parlamentar.

Dle Președinte, vă urăm noroc! În numele grupului meu vreau să vă spun că așteptăm cu nerăbdare dezbateri interesante și, să sperăm, productive.

(Aplauze)

Michał Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle Președinte, a fost o reală plăcere să vă ascult astăzi discursul și programul pentru următorii doi ani și jumătate. Vă mulțumesc foarte mult pentru această cuvântare. El dovedește respectul pe care ni-l purtați nouă, membrilor Parlamentului European, un respect care nu depinde de grupul politic sau țara din care provenim sau de idealurile pe care le reprezentăm. A fost un discurs motivant, deoarece consider că Parlamentul are nevoie de acea conducere prezentată astăzi în viziunea dumneavoastră. Nu suntem de acord în toate privințele și nu este un secret pentru nimeni că între noi există divergențe de opinie, însă doresc să încep cu acest aspect, răspunzând într-o oarecare măsură vocilor ascultate astăzi în Parlament.

Nu este un lucru rău faptul că Parlamentul este un loc de dezbatere, un loc de întâlnire pentru persoane cu păreri diferite în legătură cu subiecte diferite, inclusiv vederi diferite în ceea ce privește viitorul Europei. Problema este că ar trebui să ne implicăm în aceste confruntări de idei cu ceilalți - cu bună-credință - astfel se va putea ajunge mereu la un compromis. Dacă pornim de la premisa - și eu o fac - că toți cei din Parlament au intenții bune și doresc binele acestui continent, atunci vom putea depăși divergențele și vom fi mereu deschiși pentru discuții. Nu avem nevoie decât de acea bună-credință.

Desigur, dle Președinte, grupul nostru, cel al Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, un grup care se mândrește cu faptul că aduce în Parlament o dimensiune nouă a gândirii politice asupra Europei, va dori să fie o voce puternică pentru cei care ne-au ales. Pentru că, fără a nega mandatul democratic al fiecărui membru care ocupă un loc în Parlament, de fapt, respectăm profund aceste mandate, noi îi reprezentăm pe alegătorii noștri. Atunci când au ales partide care fac parte din Grupul ECR, alegătorii noștri au știut pentru ce votează.

Dle Președinte, alegerea dumneavoastră a reprezentat un moment istoric. Aș dori să le reamintesc colegilor mei din Parlament că astăzi, printre noi, se află un grup de tineri polonezi, invitați de membrii diferitelor grupuri politice. Ei s-au născut la 4 iunie, în ziua în care s-au organizat primele alegeri aproape libere în țara noastră. Poate că întâlnirea cu cei născuți pe 4 iunie nu ne mai face să ne simțim tineri, văzând că ei sunt acum maturi. Însă vreau să vă spun că, astăzi, când am vorbit cu ei și am realizat că au luat autobuzul de la Rzeszów, un oraș din sub-estul Poloniei, și că au ajuns aici, la Strasbourg, la Parlamentul lor, fără a trebui să se oprească la granițe, m-am gândit că niciunul dintre cei care ne amintim de 4 iunie nu ne-am fi putut imagina atunci un eveniment așa de fericit - astăzi, tinerii polonezi, cehi, estonieni și lituanieni vin aici, la Parlamentul lor.

Dle Președinte, sunt sigur că veți păstra acest Parlament ca o instituție democratică, ca un loc pentru dezbateri reale între persoane care vor sincer să ajute cetățenii din Uniunea Europeană. Și astăzi, când ne amintim că și dumneavoastră, dle Președinte, veniți din aceeași țară ca și mine, o țară care a suferit mult din cauza totalitarismului, știm un lucru - care este, de fapt, cel mai bun lucru în ceea ce privește UE - că Uniunea Europeană le-a asigurat națiunilor din Europa 60 de ani fără război. Aceasta este o realizare importantă a organizației, o organizație pe care noi, Grupul ECR, dorim să o reformăm, după cum indică însuși numele nostru, însă este o organizație în care credem. Credem într-o Europă mai bună, iar în viitorul mandat parlamentar ne vom afla tocmai în serviciul acestei Europe, mai bune, mai apropiate de cetățenii săi.

(Aplauze)

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dle Președinte, vreau încă o dată să vă felicit pentru numirea în funcție.

Transparență, democrație și pluralism sunt cuvinte onorabile pentru UE și pentru Parlament, însă aceste cuvinte nu trebuie transformate niciodată în simple politici simbolice. Din păcate, acești termeni ajung să fie uneori doar niște cuvinte frumoase. În realitate, acordurile se încheie în spatele ușilor închise. Tocmai de aceea avem nevoie de o nouă metodă de lucru în Parlament, una care să ne prezinte deschis deciziile și munca, în adevăratul spirit al democrației. Avem nevoie de o metodă de lucru deschisă, valabilă pentru toate grupurile politice și pentru toți membrii Parlamentului. Având în vedere că unii dintre deputații europeni nu se simt implicați și conștienți de munca depusă, cum ne putem aștepta ca cetățenii să se simtă implicați, să aibă încredere în ceea ce facem și să voteze la alegeri? Avem nevoie de noi tehnologii - avem nevoie de ele pentru a furniza informații - însă nu trebuie să uităm de cele mai importante ingrediente ale implicării. Acestea sunt democrația și transparența.

Trecem printr-o perioadă de criză financiară și criză climatică și de mediu. De asemenea, menționez că avem acorduri comerciale care uneori amplifică problemele legate de rezervele de alimente și sărăcia mondială.

În opinia stângii, soluția acestor crize nu constă în continuarea aplicării aceleiași politici care a contribuit în unele cazuri la crearea problemelor existente. Europeanii au nevoie de o altă politică. Ei merită o altă politică

- o politică care pune pe primul loc nevoile oamenilor și nu pe cele ale pieței, așa cum se întâmplă în momentul de față. O modalitate de a redirecționa politica pe calea cea bună constă în oprirea privatizării și descentralizării serviciilor publice. De fapt, piața nu a reușit să satisfacă nevoile oamenilor în ceea ce privește locurile de muncă și drepturile sociale, de exemplu. Trebuie să suportăm consecințele acestui lucru.

Vorbim despre democrație. Însă pentru a îndeplini condițiile unei democrații, drepturile și libertățile civile nu trebuie încălcate niciodată. În prezent, am primit multe propuneri pentru o monitorizare suplimentară a cetățenilor. Libertatea de expresie trebuie să fie valabilă și pe internet.

Astfel, UE și cetățenii săi au nevoie de o politică diferită, pentru o societate mai corectă, caracterizată de o mai mare solidaritate. Noi, cei din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică suntem pregătiți și acceptăm încântați responsabilitățile care ne revin pentru a contribui la crearea unei UE mai corecte, cu o mai mare solidaritate și la o lume mai bună și mai corectă.

Francesco Enrico Speroni, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, doresc să vă felicit din nou pentru numirea în funcție. Salut discursul și programul dumneavoastră și aș dori să mă concentrez asupra unui aspect pe care eu îl consider ca fiind cel mai important sau care ar trebui să fie astfel pentru noi, deputații europeni, și anume activitatea noastră legislativă.

Dialogul cu marile puteri este important, misiunile sunt importante, însă eu consider că principala sarcină a unui parlament este aceea de a legifera, de a stabili reguli, deoarece, până la urmă, am fost aleși pentru a îndeplini această sarcină, acest mandat. Una dintre probleme este reprezentată de faptul că nu avem dreptul de inițiativă legislativă, deoarece fondatorii și urmașii acestora ni l-au refuzat. Tot timpul votăm rezoluții și semnăm declarații scrise care nu sunt continuate, deoarece Comisia nu le ia în calcul.

Dl Barroso a spus că așa este corect, deoarece, în cazul în care Comisia ar accepta propunerile legislative făcute de Parlament prin declarații scrise și rezoluții, s-ar încălca tratatele, care nu permit acest lucru. Dacă-mi permiteți, eu consider că această interpretare este înșelătoare: tratatele nici nu prevăd, dar nici nu interzic în mod explicit acest lucru.

Vreau să subliniez că atunci când Parlamentul cere un lucru, când solicită o inițiativă legislativă, o face în numele a milioane de cetățeni europeni, al majorității milioanele de cetățeni europeni, deoarece, pentru a fi adoptate, atât declarațiile scrise, cât și rezoluțiile au nevoie de acordul majorității.

Prin urmare sunt sigur, dle Președinte, că vă veți strădui să convingeți Comisia să accepte faptul că propunerile înaintate de deputații europeni pot deveni legislație europeană, în conformitate cu voința cetățenilor, alegătorii noștri. Este o sarcină oneroasă, însă sunt sigur că veți depune toate eforturile pentru a o îndeplini.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, în calitate de membru neafiliat, vă vorbesc, desigur, în numele meu, dar și în numele anumitor colegi, nu al colegilor olandezi de la PVV, ci al colegilor de la *Front National*, din partidul bulgar *Ataka*, din partidul austriac *FPÖ*, al celor din Partidul Național Britanic, din partidul maghiar *Jobbik* și din partidul flamand *Vlaams Belang*.

Dle Președinte, doresc să menționez că nu pun la îndoială deloc sinceritatea propunerilor făcute de dumneavoastră. Totuși, permiteți-mi să spun că am dubii în legătură cu realismul lor.

Ați evocat la început problema crizei economice. Se știe că milioane de europeni își văd bunurile și locurile de muncă amenințate de efectele perverse ale globalizării, care, spre beneficiul celor puțini, i-a abandonat în brațele unei concurențe neloiale, reprezentate de țări ai căror muncitori sunt exploatați în mod cinic, și lacomelor interese financiare, indiferent de granițe. Din păcate, Uniunea nu i-a protejat pe europeni de această situație. Ba din contră, chiar i-a aruncat în ea.

În al doilea rând, de pe poziția modestă pe care o ocup, dar reprezentând forțele politice pe care dl Schulz le-a recunoscut ca o amenințare pentru organizațiile tradiționale - și îi mulțumesc pentru acest lucru - aș dori să cer Parlamentului și dumneavoastră, dle Președinte, să fie mai modest și să impună voluntar anumite limite prerogativelor noastre. În calitate de european și creștin, sunt perfect convins că o parte din valorile declarate sunt valori universale. Mă bucur însă că pot insista asupra faptului că nu este de datoria noastră să dăm lumii principii și legi, deoarece în acest scop există organizații speciale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, și cu atât mai mult în condițiile în care în Europa sunt încă multe de făcut; aici, împotriva dreptului la viață, creăm condițiile eliminării propriilor noștri copii; aici, împotriva libertății de expresie, impunem o dictatură morală, mediatică, politică și juridică, cunoscută sub denumirea de „corectitudine politică”. Grupuri politice asemănătoare grupului nostru, care exprimă suferințele și speranțele a milioane de europeni, sunt discriminate, urmărite, și uneori chiar dizolvate, așa cum s-a întâmplat în Belgia cu partidul *Vlaams Blok*, într-un adevărat

scandal care nu a stârnit niciun protest în Parlament. Dacă acest lucru s-ar fi petrecut în Africa sau în America Latină, am fi auzit cu siguranță o altă versiune a evenimentelor.

Noi, membrii neafiliați, nu avem aceleași drepturi ca ceilalți - asta este clar - și, după cum v-am spus deja ieri, încă nu avem niciun reprezentant la Conferința președinților.

În final, din cauza metodelor de vot, milioane de europeni nu pot fi reprezentați în organismele legislative din propriile țări, care ar trebui să reprezinte electoratul în toată diversitatea sa.

În încheiere, aș vrea să îmi exprim dorința de a ne aminti mereu în timpul activității noastre că pentru istoria omenirii, Europa este regiunea care a inventat libertatea națiunilor, care nu poate fi găsită în altă parte; demnitatea egală a acestor națiuni; și respectarea jurisdicției și a principiul neinterferenței, ceea ce înseamnă că fiecare se ocupă de propriile probleme și pe propriul său teritoriu. Aceasta este una dintre marile contribuții ale civilizației europene la moștenirea lăsată oamenilor.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle Președinte, aceasta este prima șansă pe care o am, în calitate de membră a Consiliului președinților, de a mă adresa acestei Camere și, în numele președinției suedeze, al întregului Consiliu și al meu, personal, doresc să vă prezint cele mai sincere felicitări. Este minunat să vă vedem în această poziție, la douăzeci de ani de la căderea Zidului Berlinului. Știu că aceasta este o victorie personală pentru dumneavoastră. Este însă o victorie și pentru Parlamentul European și pentru noi toți, cei care susținem cu înfocare cooperarea europeană și tot ceea ce reprezintă ea.

De asemenea, doresc să vă mulțumesc pentru discursul vizionar și planurile ambițioase pe care le aveți pentru acest Parlament. Sunt sigură că Parlamentul European este în siguranță în mâinile dumneavoastră. Sperăm ca mandatul dumneavoastră să aibă ca rezultat decizii concrete, dar și miracolul la care ați făcut referire. Noi, cei din Consiliu, suntem nerăbdători să lucrăm cu dumneavoastră și cu Parlamentul European. Mulți membrii au vorbit deja despre numeroasele provocări cu care ne confruntăm: problema mediului, criza economică, locurile de muncă, rolul Europei pe plan mondial și așa mai departe.

Prin faptul că reprezentați cetățenii, dar și prin dezbaterile ținute aici, aveți un rol legislativ important. Este esențial ca Parlamentul European să apere întotdeauna valorile europene. Dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare - și sper ca acest lucru să se întâmple - rolul Parlamentului European va fi extins, iar dumneavoastră veți influența mai mult agenda europeană. Știu că vă veți asuma cu seriozitate rolul de apărare a Parlamentului European și a instituției, dar sper că în același timp veți fi o punte către celelalte instituții, precum și un partener de dialog serios. Președinția este nerăbdătoare să vă fie partener de dialog în următorii șase ani și vă urăm numai bine în activitatea dumneavoastră.

Președintele. – Doresc să le spun noilor membrii ai Parlamentului European că dna ministru este fost deputat european, deci este una de-a noastră.

José Manuel Barroso, președintele Comisiei. – Dle Președinte, în numele Comisiei și în numele meu, doresc sincer să vă felicit încă o dată și să vă urez toate cele bune pe perioada mandatului. Alegerea dumneavoastră simbolizează nu doar reunificarea Europei, ci și o Europă foarte atașată de valorile centrale, reprezentate de libertate și solidaritate.

La nivel personal și instituțional, îmi afirm angajamentul pentru o strânsă cooperare cu dumneavoastră și cu Parlamentul European. Parlamentul și Comisia sunt cele două instituții comunitare, *prin excelență*, care sunt în centrul problemelor Comunității. Dumneavoastră și membrii Parlamentului ați fost aleși în mod direct de cetățeni și Comisia are dreptul și obligația de a pune interesele europene mai presus de orice alt interes. Cred că avem o responsabilitate specială față de proiectul european, respectând pe deplin Tratatul.

De aceea îmi reafirm dorința de a lucra împreună pentru a duce mai departe democrația parlamentară europeană.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PITTELA

Vicepreședinte

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Dle Buzek, sunt foarte încântat de discursul dumneavoastră și în special de partea privind rolul instituțional, precum și social jucat de către Parlament, pe care l-ați descris ca fiind esența veritabilă a sistemului democratic european.

Astăzi sărbătorim Uniunea celor 27 care s-au reunit încă o dată aici după separarea cauzată de ideologiile terorii care au ridicat ziduri pe continentul nostru, ziduri care nu au rezistat și care au fost dărâmate de vântul democrației și libertății.

În acest an sărbătorim a treizecea aniversare a primelor alegeri pentru Parlament prin sufragiu universal direct și a douăzecea aniversare a căderii Zidului Berlinului. Sunt încântat să reamintesc, dle Buzek, că atunci când, pentru prima dată, în urmă cu 30 de ani, părinții mei au votat pentru alegerea primilor deputați europeni din Italia, în țara dumneavoastră nu exista dreptul de vot.

În 1979, la doar un an de la alegerea lui Karol Wojtyła drept Suveran Pontif al Bisericii Catolice, în timp ce în Italia și în alte țări aveau loc primele alegeri pentru Parlamentul European, erați activ în sindicatul, pe atunci semiclandestin, *Solidarność*, care a luptat pentru a aduce democrația și libertatea în țara dumneavoastră. Pentru a susține aceleași drepturi - democrația și libertatea - noi am mers la vot, în timp ce dumneavoastră vă riscați zilnic viața și erați sub represiune.

Din acest motiv, domnule Președinte Buzek, sunt onorat că am contribuit cu simplul meu vot și poate nedecisiv în alegerea dumneavoastră și sunt încântat că astăzi în Parlament se întâlnesc și se înnobilează istorii diferite, inspirate de aceleași valori și idealuri: istorii care consolidează marea istorie a acestei Europe tinere.-

Marek Siwiec (S&D). - (PL) Dle Președinte, vă felicit pentru alegerea în funcție și pentru discursul de calitate. Aș fi dorit să accordați un pic mai multă atenție, în discursul dumneavoastră, țărilor din estul Europei. În viitorul apropiat, vor avea loc alegeri foarte dificile în Ucraina. Parlamentul European are o responsabilitate deosebită, aceea de a se preocupa de procedurile democratice din țara respectivă. Parlamentul European, instituția de prim rang a Uniunii Europene, a fost inițiatorul sprijinului acordat marilor schimbări care au avut loc cu cinci ani în urmă.

Aș solicita ca această chestiune, legată de alegerile prezidențiale din Ucraina, să fie tratată într-un mod special și neconvențional, cu implicarea acelor instituții și delegații care au fost desemnate pentru aceasta, astfel încât Parlamentul European să fie cunoscut ca o instituție serioasă care este preocupată de procedurile democratice din Ucraina.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). - (DE) Dle Președinte, aș dori să vă felicit și să vă spun un lucru în particular. Un Parlament este evaluat după modul în care își folosește și își pune în practică drepturile și prin faptul că nu se retrage din dezbaterile politice majore.

Toți avem răspunderea să colaborăm cu dumneavoastră pentru a fi siguri că acest Parlament nu este supus presiunii din partea unor propuneri nedefinitivate ale Comisiei sau care reprezintă interesele unilaterale ale anumitor grupuri de interese. Suntem responsabili să ne exprimăm clar în momentul de față și trebuie să facem acest lucru. Trebuie să ne gândim la felul în care Tratatul de la Lisabona va schimba situația noastră. Sper că vom putea să facem toate aceste lucruri.

Trebuie să demonstrăm clar - și, după părerea mea, aceasta implică și chestiunea alegerii președintelui Comisiei - că ne folosim drepturile și trebuie să trimitem un semnal clar Comisiei. Aceasta înseamnă că acum nu trebuie să fie alegeri directe pentru dl Barroso.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Dle Președinte Buzek, permiteți-mi să mă adresez direct, chiar dacă acum sunteți așezat în scaunul de deputat. Alegerea dumneavoastră în acest Parlament a fost percepută ca un semn că nu mai există un bloc est-european, ci o Europă unită. Ați menționat aceasta în intervenția dumneavoastră, când ați vorbit despre faptul că nu mai există o Europă nouă și una veche, ci doar Europa noastră.

Din păcate, mulți oameni nu percep lucrurile astfel. De asemenea, v-ați referit în intervenția dumneavoastră la marea îngrijorare prin care au trecut țările care au aderat abia în 2004. Astăzi, totuși, sunteți conștient de sentimentul de dezamăgire resimțit în aceste țări. Motivul este că nu există egalitate în drepturi. Drepturile egale sunt chestiunea-cheie. Dl Lindblad, secretar de stat, a menționat că egalitatea în drepturi a fost principiul fundamental al bugetului. Dacă este adevărat, de ce nu există egalitate în drepturi cu privire la subvențiile din agricultură? Ungaria a demonstrat că poate să le primească cu sistemul său instituțional și, cu toate acestea, este încă victima discriminării.

Dle Președinte, i-ați încurajat pe toți să își folosească limba maternă. Sunt încântat că în acest Parlament, ca maghiar, pot să am drepturi egale, dar în Slovacia aș fi pedepsit pentru folosirea limbii mele materne. Dle Președinte, ați sugerat că acționați în calitate de mediator. Vă mulțumim sincer pentru această ofertă. Totuși,

se poate obține un rezultat real prin această acțiune numai dacă minoritatea ungară poate să își folosească liber limba maternă în țara de origine. Vă doresc mult succes și în această chestiune.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Dle Președinte, sunt încântată că dumneavoastră, ca cetățean cu înaltă ținută morală și silezian de nădejde, ați preluat ștafeta din mâinile dlui Hans-Gert Pöttering și, la fel ca domnia sa, ați pus accentul pe potențialul Uniunii Europene unite în ceea ce privește valori precum drepturile omului și solidaritatea dintre națiuni. Această perioadă de alegeri, aflată în umbra crizei economice, va pune la încercare această solidaritate. Nu îmi fac griji pentru aceasta din perspectiva votului de aici, dar știu că cetățenii și politicienii regionali examinează cu atenție, din ce în ce frecvent, felul în care votăm, sub sloganul „generozitatea începe de acasă”. Prin urmare aș dori să vă invit, dle Președinte, ca atunci când veți raporta în legătură cu activitatea noastră de aici, din Parlamentul European, să acordați o atenție mai mare decât până acum îmbunătățirilor situației europenilor în termeni globali.

Charles Tannock (ECR). - Dle Președinte, l-am admirat mereu pe dl Barroso, în calitate de președinte al Comisiei, acesta fiind un atlanticist și adept al economiei de piață libere, pe care partidul meu îl sprijină și stimează. De asemenea, sunt un prieten apropiat al Portugaliei, așa că sunt foarte fericit să îl sprijin pe José Manuel.

Totuși, sunt îngrijorat de ceea ce am citit ieri în *Daily Telegraph* și anume că a convenit cu grupul ALDE asupra introducerii în Comisia sa a unui nou Comisar pentru drepturile omului, puternic și inoportun, acesta urmând să încadreze chestiunile externe și interne privind drepturile omului. Acest lucru pare să fie contrar hotărârii conduse de centrul dreapta din acest Parlament, de respingere a noii Comisii comune pentru drepturile omului și este redundant cu activitatea Consiliului Europei și a Comisarului pentru drepturile omului din cadrul acestuia din urmă. Este posibil, vă rog, ca președintele Barroso să clarifice politicile și intențiile domniei sale aici?

Președintele. - Cred că această întrebare trebuia să fi fost adresată într-un alt moment astăzi, și anume când vom dezbate declarația dlui Barroso și nu acum.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Dle Președinte Buzek, ați vorbit despre litigiul dintre Slovacia și Ungaria. Nu este un litigiu între Slovacia și Ungaria. Este, de fapt, un litigiu între Slovacia și Uniunea Europeană, deoarece implică o țară care nu ține cont de valorile europene fundamentale. Misiunea dumneavoastră este sprijinirea ajungerii la un acord nu între Slovacia și Ungaria, ci între Parlamentul Uniunii Europene și Slovacia, pentru că această țară a încălcat documentele și acordurile pe care le-a semnat și ratificat.

În al doilea rând, trebuie abordată chestiunea Sileziei. Sunt încântat că ați menționat acest aspect. Sunt atât de multe teritorii ca acesta în Uniunea Europeană, care au aparținut mai multor țări diferite în ultimul secol. Noi, maghiarii, am fost împărțiți între 10 țări după Primul război mondial, dintre care șapte sunt acum state membre ale UE. Suntem foarte recunoscători că putem acum fi împreună fără să recurgem la arme și la schimbarea frontierelor. În ultimul secol, cinci limbi oficiale au fost învățate în regiunea Carpaților inferiori. De ce menționez acest lucru? Pentru că și în țara mea, unde trăiesc în Ținutul Secuiesc, în Transilvania, guvernul actual al României este încă jenat de limba și simbolurile noastre materne.

Totuși, problema legată de valorile drepturilor omului în Europa nu se limitează numai la blocul est-european; aceasta afectează și vestul. Din această cauză îndemnăm Europa să nu aibă doar un comisar pentru minorități, ci și o lege cadru pentru minorități, care să aibă caracter obligatoriu pentru fiecare țară europeană.

Diane Dodds (NI). - Dle Președinte, vă mulțumesc pentru discursul dumneavoastră. Cred, totuși, că drumurile noastre sunt mult diferite. Stau aici în fața dumneavoastră ca o persoană care crede într-o Europă a națiunilor care cooperează între ele, nu o Europă încadrată de modelul federalist al Tratatului de la Lisabona.

La 2 octombrie, electoratul irlandez va fi chemat - a doua oară - să voteze Tratatul de la Lisabona, un tratat încropit pentru a eluda respingerea Constituției Europene de către populație. Îmi exprim aprecierea față de electoratul Republicii Irlanda pentru că a dat dovadă de înțelepciune la primul referendum, înțelepciune pe care cred că o vor arăta încă o dată la al doilea referendum. Îi îndemn să rămână fermi în hotărârea lor de a respinge tratatul. Promisiunile și amenințările ulterioare nu au făcut nimic pentru a modifica principiile tratatului. Acesta reprezintă în continuare un drum greșit pentru Europa și națiunile Europei.

Totuși, cred că trebuie acordată această posibilitate de a alege și poporului meu, poporul britanic. Guvernul laburist le-a promis un referendum și ar trebui să își îndeplinească această promisiune. Dacă nu, posibilitățile lor succesori, Conservatorii, ar trebui să facă același lucru.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Dle Președinte, ca maghiar și prieten al Poloniei, precum și ca est-european și cetățean al unui noul stat membru, sunt încântat și mulțumit de activitatea dumneavoastră ca președinte pentru că aceasta poate contribui la emanciparea completă a celor 12 noi state membre. Până acum, am fost doar egali, dar ne-am dori să fim și mai egali.

Ați făcut o promisiune istorică, dle Președinte, pentru că sunteți pregătit să abordați o chestiune atât de delicată cum este Silezia, care nu a mai fost abordată înainte. Cu alte cuvinte, vă asumați un rol de mediator în abordarea problemelor legate de minoritățile naționale. Minoritățile reprezintă 15% din populația Europei, 6,5% din acestea fiind minorități migrante sau imigrante, în primul rând în Europa de vest, iar 8,5% minorități istorice.

Faptul că doriți să mediați conflictul dintre Ungaria și Slovacia și dintre majoritatea slovacă și comunitatea etnică maghiară din Slovacia este un act istoric. Sper că acest exemplu va fi urmat și de către Comisie. Nu putem ascunde problemele minorităților din Europa sub covor. Vă mulțumesc pentru atenție și vă doresc mult succes.

Antonello Antinoro (PPE). - (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, am dorit să îmi exprim, dle Buzek, mândria de a face parte dintr-o instituție atât de importantă precum Parlamentul European, pe care îl prezidați. Sacrificiile pe care le-ați făcut pentru țara dumneavoastră în urmă cu 20 de ani și care astăzi permit celor 12 țări menționate anterior să fie reprezentate în plen consolidează Europa.

Totuși, doresc să îmi exprim îngrijorarea față de programul pe care l-ați definit în timpul intervenției dumneavoastră, care ar trebui să consolideze Parlamentul, ceea ce sper că va face. Sper că ceea ce ați anunțat își va arăta roadele.

Sper că următorul președinte al Comisiei Europene, care sunt sigur că va fi dl Barroso, vă va asculta datorită cuvintelor puternice pe care le-ați folosit, pentru a garanta că Parlamentul îndeplinește nevoile a peste 550 de milioane de cetățeni europeni care ne-au votat, care ne-au ales și care doresc și solicită ca Parlamentul și fiecare dintre noi să ofere răspunsurile pe care, probabil, Europa a încercat să le dea, dar nu a reușit pe deplin.

Cu privire la acest aspect al activității dumneavoastră sper și sunt convins că prin dumneavoastră vom reuși să atingem acea siguranță la care dumneavoastră ați făcut referire.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) John Stuart Mill a declarat că parlamentul trebuie să fie o oglindă a existenței naționale. Este o realizare semnificativă și, după părerea mea, este importantă pentru următorul nostru mandat, mai ales pentru că Europa este o chestiune prea importantă pentru a fi încredințată numai deciziilor așa-ziselor elite politice.

Michael Theurer (ALDE). - (DE) Dle Președinte, doresc să vă felicit călduros pentru discursul dumneavoastră. Procesul de eliminare a divizării Europei a rezultat, pe de o parte, din dorința de libertate a țărilor din centrul și estul Europei și, pe de altă parte, desigur, din atractivitatea Europei ca model economic.

Cred că avem prea puțină încredere, prea puțină încredere în viitor. Dacă nu putem realiza aceasta în Europa, atunci cine poate? Trebuie să explicăm cu mai multă convingere că putem lucra la rezolvarea problemelor noastre cu încredere. Avem mult potențial și există încă oportunități de dezvoltare în toată lumea. Atâta vreme cât există încă oameni în lume care au nevoie de bunuri și servicii, vor exista încă oportunități de creștere. Putem să ne asigurăm că în Europa, noi și toți cei implicați vom lua parte la beneficii.

Aș dori să vă încurajez pe toți să aveți mai multă încredere în Europa ca model reușit și aș dori să vă solicit să transmiteți această părere în discursurile dumneavoastră.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Ungaria a comemorat revoluția și lupta pentru libertate din 1956 la 23 octombrie 2006. În acea zi, un număr mare de forțe ale poliției, orchestrate de guvern, au atacat demonstranți pașnici, pietoni și chiar numeroase grupuri de turiști străini din restaurante, în timp ce serveau masa.

Teroarea absolută a domnit în țară. Multe sute de oameni au fost răniți grav, inclusiv 14 oameni care au fost împușcați în ochi, mulți dintre ei pierzându-și vederea. Multe sute de oameni au fost arestați și li s-au întocmit false procese penale. Acest lucru s-a terminat doar recent când toți au fost eliberați, aproape fără excepție.

Premierul a lăudat poliția pentru intervenția de excepție. Astăzi, dle Președinte, o avem în acest Parlament European pe Kiga Göncz, vicepreședintă a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, fostă membră a guvernului care a aprobat uzul de arme. Aș dori o părere de la dumneavoastră în legătură cu acest subiect, dle Președinte. De asemenea, aș dori să vă solicit, în numele Ungariei, să fiți devotat spiritului

solidarității, să luptați pentru drepturile omului în Uniunea Europeană și să luptați pentru a pune capăt crizei drepturilor omului care continuă în Ungaria din toamna anului 2006. De asemenea, invit persoana din acest Parlament care amintește oamenilor de această situație și dezonoarează plenul să demisioneze din postul său de vicepreședintă a Comisiei LIBE.

László Tőkés (PPE). - (HU) Ca maghiar ca trăiește în România, aș dori să îl felicit pe Președintele Jerzy Buzek, în spiritul solidarității, un succesor de seamă al fostului nostru președinte, Hans-Gert Pötering. În spiritul solidarității, permiteți-ne să vă reamintim că refugiații polonezi au fost bine primiți de Ungaria în urmă cu 70 de ani.

În spiritul solidarității, doresc să exprim satisfacția noastră pentru faptul că una dintre figurile cheie ale Sindicatului Solidarității a fost numită să conducă Parlamentul. Să ne amintim, de asemenea, de Papa Ioan Paul al-II-lea și de aspectul credinței. Sindicatul Solidaritatea și Revoluția Ungară din 1956 au însemnat libertate, în timp ce evenimentele de la Timișoara, alături de personalitatea și spiritualitatea Papei Ioan Paul reprezintă puterea credinței. De asemenea, ne așteptăm ca prin aderarea lor, poporul polonez și estul Europei își vor aduce aceeași contribuție și mai multă credință. Iată de ce aștept cu încredere președinția dlui Buzek.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). - (PL) Dle Președinte, aș dori de asemenea să vă felicit sincer, nu numai pentru alegerea dumneavoastră, dar și pentru discursul de astăzi, pentru că ați demonstrat că avem o Europă și că nu există țări vechi și țări noi. Europa rămâne diversă, iar ceea ce ați promis, că Parlamentul European va reflecta această diversitate în activitatea sa, este o valoare imensă.

Totuși, acest lucru nu înseamnă că Europa este uniformă. Desigur, există multe diferențe, pe care trebuie să le abordăm în Parlamentul European. Cetățenii Uniunii Europene primesc de cele mai multe ori remunerație total diferită pentru aceeași activitate. Cetățenii Uniunii Europene de astăzi, în număr care este mereu prea mare, nu au de lucru și aceasta este o altă chestiune pe care trebuie să o abordăm. Este prea multă diversitate și inegalitate în ceea ce privește accesul la beneficii legate de educație, cultură și serviciile de sănătate. Este o provocare imensă, pe care Parlamentul European, sub conducerea dumneavoastră, trebuie să o soluționeze.

Aș dori să aflu ce credeți că se poate face, în contextul celor spuse în legătură cu politica energetică comună, cu un proiect care în prezent este mai mult german și rusesc decât european? Mă refer la conducta de gaze, deoarece am discutat despre politica energetică. De asemenea, există întrebarea referitoare la extinderea Uniunii Europene - ce facem cu Ucraina? Ce calendar vom fixa pentru aderarea Ucrainei la Uniunea Europeană?

Jerzy Buzek, Președintele. - (PL) Aș dori, în primul rând, să mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul pentru sprijinul lor extraordinar. Înțeleg că putem să avem păreri diferite, în unele cazuri precise. Este foarte bine, pentru că acest lucru aduce mereu elemente noi. Numai schimbul de păreri, numai diferența de puncte de vedere și dezbaterile ne pot oferi răspunsuri la cele mai dificile întrebări. Totuși, sprijinul imens exprimat în plen în timpul discursurilor mă obligă în plus, pentru că înțeleg că suntem în fața unor mari provocări și trebuie să le depășim pe toate. Mi-ați acordat o misiune, o misiune excepțională și puternică și într-un moment special. Aș dori să subliniez că îmi dau seama de acest lucru și sunt conștient de responsabilitățile mele legate de activitatea din următorii doi ani și jumătate, nu numai din Parlamentul European, dar și din întreaga Uniune Europeană și, de asemenea, pentru impresia pe care cetățenii noștri o au despre activitatea noastră, aspect care este extrem de important.

Aș dori să mulțumesc călduros dlui Joseph Daul, președintele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat). Apreciez foarte mult accentul care se pune pe faptul că este vorba de Europa noastră. Mă consider a fi unul dintre cei care au venit aici din Europa centrală și de est, dar astăzi Europa noastră comună are nevoie de acțiune concertată. Nu uit de unde am venit, dar timpul trece foarte repede. Integrarea ne cere să simțim o responsabilitate reciprocă, iar această responsabilitate să fie purtată și de către noile state membre - cele pe care le numim „noi”, deși, așa cum am spus, nu există state „noi” și state „vechi”.

Dl Schulz a subliniat că acesta este un program pe doi ani și jumătate. Poate că așa este. Nevoia de continuitate este lucrul pe care realmente l-am avut în vedere. De fapt, vorbeam despre cum ar trebui să fie Europa peste cinci sau zece ani și în ce direcție ar trebui să ne îndreptăm. În doi ani și jumătate noul Președinte va adăuga noi priorități sau le va schimba puțin pe cele actuale, dar haideți să avem mereu o perspectivă mai largă, poate chiar pe zece sau cincisprezece ani, astfel încât să putem anticipa evenimentele care ne-ar putea lua prin surprindere. Desigur, sunt de acord că cea mai bună extindere este cea care rezultă din integrarea noastră internă.

Dl Verhofstadt a pus accentul pe însemnătatea vocii cetățenilor. Și eu sunt de aceeași părere. Vocea cetățenilor este extrem de importantă aici. Parlamentul reprezintă cetățenii, de aici răspunderea noastră majoră. De

asemenea, a subliniat faptul că trebuie să reacționăm la criză împreună, inclusiv în afacerile economice, și să luăm decizii împreună, ceea ce este exact opusul protecționismului, aspect pe care am pus accentul și în discursul meu.

Dna Harms a vorbit despre relațiile cu parlamentele naționale. Noi elaborăm peste 50% din legislația europeană, care este ulterior aprobată de parlamentele naționale, deci este foarte important să avem relații bune cu parlamentele din țările noastre. De ce? - pentru că avem nevoie de o relație mai apropiată cu cetățenii. Nu există nicio îndoială că acele parlamente, parlamentele noastre naționale, au un contact mult mai apropiat cu cetățenii. Acestea apar la televiziune în fiecare zi, ceea ce nu este întotdeauna valabil pentru Parlamentul nostru. Să permitem cetățenilor să fie informați despre importanța acțiunilor întreprinse aici în Parlamentul European și în Comisia Europeană și Consiliul European. Să le permitem să afle că Parlamentul este responsabil pentru peste jumătate din deciziile privind țările noastre. Datorită faptului că, de acum înainte, vom fi foarte apropiați de parlamentele naționale, ne va fi mai ușor să comunicăm acest lucru.

Criza, desigur, evidențiază o imensă lipsă de încredere. Despre aceasta a fost cu adevărat vorba. Dna Harms și eu avem aceeași părere legată de chestiunea climatului. Am fost amândoi în Bali, în Poznań și vom fi amândoi în Copenhaga. Vom ajunge la un acord.

Dl Kamiński a subliniat faptul că avem păreri diferite legate de viitorul Europei. Sunt de acord cu acest lucru și trebuie într-adevăr să ne ascultăm unul pe altul. Dacă reprezentați ceea ce în momentul de față sunt grupuri destul de mari de cetățeni, care au o părere un pic diferită despre viitorul Europei, aceasta ne avertizează cu privire la ceva, ne informează despre ceva și noi sau eu, care credem într-un viitor european și în integrarea europeană, aflăm mult mai multe despre europeni pentru că ridicăți diferite tipuri de obiecții. În ceea ce privește această chestiune, puteți fi sigur că dezbaterile va fi minuțioasă.

Dna Svensson a discutat despre transparența Parlamentului, despre faptul că trebuie să știm ce decizii luăm și că alegătorii noștri trebuie, de asemenea, să știe. Sunt de acord în totalitate. Nu am niciun dubiu că problema justiției sociale este importantă. Eu însumi provin dintr-un sindicat în care am activat foarte mulți ani și care era un sindicat obișnuit. Totuși, știm foarte bine că pentru a dispune de mijloacele adecvate pentru a-i ajuta pe cei mai săraci, trebuie să avem o economie sănătoasă și că trebuie să încercăm mereu să găsim un echilibru între aceste două realități.

Dl Speroni a vorbit despre cooperarea oportună și valoroasă cu Comisia Europeană și Consiliul European. Vă rog să nu uitați că importanța Parlamentului crește. Tratatul de la Lisabona ne asigură puteri considerabil mai mari decât avem în prezent. Acesta este un lucru bun, deoarece, de fapt, suntem reprezentanți aleși direct de către cetățenii UE.

Dl Gollnisch nu are nicio îndoială legată de sinceritatea intențiilor mele, dar se întreabă dacă sunt realiste. Aș dori să spun că în urmă cu 30 sau 40 de ani, era total nerealist să credem că eu voi putea sta vreodată în fața unei adunări atât de importante și răspunde la întrebările dumneavoastră. Era atât de lipsit de realism, încât nici nu îndrăzneam să visez la așa ceva. Așadar putem observa că dacă acționăm într-un anumit sens cu credință și convingere profundă, atunci aceste lucruri imposibile devin posibile. Haideți să ne străduim să facem ca imposibilul să devină posibil.

(Aplauze)

Dnă Malmström - da, colaborăm cu președinția suedeză. Am fost deja în Suedia. Am discutat despre schimbările climatice, despre clima din Europa în general, despre criză și despre șomaj. De asemenea, există un program foarte important - programul de la Stockholm. Să nu uităm acest lucru. Parlamentul are multe de realizat în programul de la Stockholm, inclusiv în domeniul crimei organizate și nu doar din cadrul Uniunii Europene.

Nu există nicio îndoială în legătură cu faptul că vom colabora cu dl Barroso. Îmi place foarte mult oferta sa. Dl Silvestris a vorbit despre istoria scurtă a eliberării Europei și împărtășesc pe deplin opinia sa.

Dl Siwiec a menționat Ucraina. De fapt, în ceea ce mă privește, este o problemă clară, pentru că am făcut parte din delegația Uniunii Europene în Ucraina. Am fost în Ucraina de trei ori, după cum vă amintiți, și nu am dorit să abordez acest subiect. Vă rog să vă amintiți că, pentru europeni, fiecare aspect al cooperării europene este important: cea din regiunea mediteraneană, cea cu America Latină și Statele Unite, însă cei mai importanți sunt vecinii noștri. Vecinii noștri sunt în jurul Mării Mediterane și în Europa de est. Acestea sunt zonele principale, Europa de est și de sud, dar haideți să nu discutăm despre care dintre ele este mai importantă. Alegerile se apropie în Ucraina deci, pentru următoarele șase luni, Ucraina va fi cu siguranță cel

mai important subiect. Totuși, haideți să nu discutăm în contradictoriu în această privință. Este foarte important să menținem un echilibru. Susțin în totalitate opinia dumneavoastră cu privire la această chestiune.

Dna Lichtenberger a vorbit despre rolul Parlamentului în elaborarea legislației. Sunt de acord, sunt de acord că trebuie să elaborăm legislația în mod transparent, că trebuie să avem propria opinie, dar acest lucru este deja declarat *de facto* prin Tratatul de la Lisabona. Dacă Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, aceasta se va întâmpla în mod automat.

Dl Balczó întreabă dacă o Europă unită există cu adevărat, în măsura în care am declarat în discursul meu. Da, desigur, există și este unită, dar este încă în proces de rezolvare, în parteneriat, a problemelor din agricultură. Am afirmat cu tărie că UE are fonduri pentru promovarea coeziunii. Din moment ce ne-am unit, haideți să nu ne divizăm în alt sens, ca rezultat al lipsei de reciprocitate în ceea ce privește oportunitățile de dezvoltare ale cetățenilor. Ne vom strădui să realizăm acest lucru. Unele țări din Uniunea Europeană sunt membre de 20 sau 30 de ani și fac încă parte din aceste programe și avem cu toții aceleași drepturi. Este cu adevărat o Europă unită în care avem standarde de viață diferite. Vom fi la același nivel, aceasta este speranța noastră și este o oportunitate pentru noi, dar haideți să discutăm acum despre o Comunitate, precum și despre responsabilitatea noastră. Am dorit să pun accentul pe acest aspect.

Dna Roithová a vorbit despre responsabilitatea comună în privința crizei și sunt de acord pe deplin cu aceasta. În plus, trăim atât de aproape unii de alții, încât deja nu există aproape nicio barieră în calea înțelegerii celuilalt. Acest lucru este extrem de important pentru noi. Dl Tannock a menționat un comisar pentru drepturile omului. Desigur, este o chestiune de hotărât de către președintele Comisiei și de către Comisie. Cu toate acestea, sunt sigur că noi și dl Tannock ne vom întâlni în Ucraina peste câteva luni, când au loc alegerile prezidențiale.

Dl Sógor a vorbit despre discuțiile europene bilaterale, prin urmare aș dori să spun că, într-adevăr, rezolvarea problemelor minorităților în mod bilateral este cea mai bună soluție. Totuși, este mai bine să deschidem frontierele, decât să le mutăm. În Europa, am învățat să nu discutăm despre frontiere și în partea noastră de Europă nu avem această problemă. Avem pur și simplu granițe deschise și acesta este scopul nostru - este realizarea noastră cea mai mare.

Dna Dodds a spus că Uniunea Europeană ar trebui să fie o Europă a națiunilor care cooperează și nu o uniune federală. Ați vorbit foarte înțelept. Vorbim, într-adevăr, despre cooperarea dintre națiuni. Vorbim despre nevoia de păstrare a identității, dar și despre nevoia de deschidere și cooperare reciprocă. Sunt de acord cu ideile dumneavoastră, iar Uniunea Europeană, în configurația sa prezentă, precum și în configurația prevăzută de Tratatul de la Lisabona, procedează exact așa cum sugerați.

Dl Tabajdi a vorbit despre regiuni și despre regiunea mea, Silezia, și a spus că este într-un anumit sens un fel de mediator. Sunt de acord. În calitate de regiuni transfrontaliere, acestea oferă șansa unei mai bune înțelegeri reciproce. Dl Antinoro a vorbit apoi despre realizările din țara mea. Vă mulțumesc pentru observațiile dumneavoastră. Voi insufla forță Parlamentului European? Desigur că am energia de a face acest lucru, dar este categoric nevoie de energia a celor peste 700 de colegi deputați. Contez pe acest lucru în totalitate și înțeleg că noi toți suntem „energici”.

Dl Ransdorf reprezintă cetățenii și viața națiunii. Sunt de acord și este motivul pentru care responsabilitatea și competențele Parlamentului European cresc. Haideți să permitem parlamentelor naționale să aibă o influență puternică asupra celor ce se întâmplă în Europa. Dl Theurer a vorbit despre căutarea libertății pe de o parte și, pe de altă parte, despre atractivitate. Da, aici era atractiv, dar acolo luptam pentru libertate. Este adevărat. Vă rog să rețineți că am aplanat situația din Balcani și în prezent este pace în Balcani. Slavă Domnului! Țările din acea regiune așteaptă să se alăture Uniunii Europene și aceasta este marea atractivitate a UE.

Dna Morvai și-a amintit de unele evenimente dramatice. Dacă doriți să-mi oferiți anumite informații legate de acestea, vă rog să mă informați în scris. Mă pot și întâlni cu dumneavoastră pentru a discuta acest lucru, pentru a înțelege această chestiune. Dl Tókéș a vorbit despre 1956 și Ungaria. Noi toți ținem foarte mult la acele evenimente și la credința noastră profundă în UE. Da, și eu cred cu tărie în puterea Uniunii Europene.

Dl Olejniczak, totuși, a adresat o serie de întrebări despre inegalitățile din Europa. Trebuie categoric să discutăm despre unitate, dar pe de altă parte, toate fondurile despre care am vorbit sunt încă operaționale, ca și toate măsurile menite să ne ofere oportunitatea de a elimina inegalitățile. Acestea rămân în vigoare; nu s-a schimbat nimic în acest domeniu. Situația în sine rămâne la fel de deschisă și clară ca întotdeauna și este un lucru foarte bun că avem cu adevărat o Europă unită. În ceea ce privește un răspuns referitor la aprovizionarea cu petrol, gaz și resurse energetice în general, trebuie să vorbim despre o politică energetică

comună. În acest fel, nu vor apărea tensiuni inutile între noi. Acestea ridică între noi bariere inutile pe care, la urma urmelor, le-am demontat timp de decenii și așa trebuie să facem și pe viitor. Iată de ce propun în mod categoric o politică energetică comună.

Desigur, pentru a putea adera la Uniunea Europeană, există criterii care trebuie îndeplinite. S-a spus și că, pentru ca alte state să adere la UE este necesar ca noi, cei care facem parte din UE, să fim bine integrați, pentru că atunci primirea noilor state membre va fi eficientă. Avem nevoie de timp pentru integrare, dar o țară precum Croația este, într-o mare măsură, pregătită pentru integrare. Înțeleg, referitor la Croația, că este foarte posibil să adere la UE destul de rapid, deși a întâmpinat anumite probleme. Același lucru se aplică Islandei, dar calendarele pentru alte țări, care nu sunt atât de bine pregătite, sunt foarte dificil de stabilit. Vă rog să vă amintiți că țările din centrul și estul Europei care sunt acum în UE au început pregătirile pentru integrare din 1991/1992, deci a durat 12 ani. Ne-am pregătit pentru integrare timp de 12 ani și de fapt am avut condiții mai bune decât au aceste țări în prezent, deoarece atunci situația mondială era mai bună - nu eram în criză și mulți alți factori s-au combinat pentru a ne oferi un context mai bun. Va dura mult timp și nu m-aș aventura să ofer calendare, dar să nu pierdem din vedere că extinderea este o politică bună a Uniunii Europene, deși este una pe termen lung.

Aș dori încă o dată să vă mulțumesc pentru această dezbatere. Am notat cu atenție toate comentariile și acestea vor deveni acum o bază a reflecției asupra anumitor modificări. În plus, ne vom întâlni în mod regulat. Voi sta aici, unde sunt acum, deoarece doresc să fiu cât mai aproape posibil de dumneavoastră toți.

(Aplauze)

Președintele. - Vă mulțumesc, dle Buzek, în special pentru rigurozitatea cu care ați răspuns la toate discursurile, fără excepție.

Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. - (PL) Vă felicit pentru alegerea dumneavoastră în funcția de Președinte al Parlamentului European. Împreună cu toți compatrioții noștri sunt mândră că, pentru prima dată în istorie, un polonez a fost numit în această funcție de onoare. Pentru noi este o confirmare a rolului și poziției noastre în Europa.

În același timp, Polonia este una dintre puținele țări care nu au încheiat încă procedura de ratificare a Tratatului de la Lisabona, un tratat care ar face mai eficientă integrarea europeană. Cred că este paradoxal. Vă reamintesc că parlamentul polonez a aprobat ratificarea Tratatului de la Lisabona în luna aprilie a acestui an, dar documentele de ratificare trebuie încă să fie semnate de către președinte.

Cred că ați putea aduce o contribuție valoroasă la dezbateră publică din Polonia și ajuta la intensificarea sprijinului din partea societății pentru tratat, ceea ce ar putea grăbi finalizarea procedurii de ratificare. De asemenea, doresc să vă mulțumesc pentru implicarea dumneavoastră personală în această chestiune în Irlanda. Sper din tot sufletul că poporul irlandez va vota „da” la data de 2 octombrie și că formalitățile necesare vor fi apoi finalizate de Republica Cehă și Polonia.

Sprijinirea încheierii „epopeii ratificării Tratatului de la Lisabona” este unul dintre cele mai importante obiective ale acestui Parlament și sper că va fi și unul dintre succesele sale.

Filip Kaczmarek (PPE), în scris. - (PL) Acesta este un moment important în istoria integrării europene. Vă mulțumesc pentru programul pe care l-ați prezentat. Sper că veți reuși să duceți la bun sfârșit acest program ambițios. Vă urez succes în călăuzirea activității Parlamentului European în conformitate cu valori care sunt importante pentru toți europenii.

La fel ca mișcarea poloneză Solidaritatea, care a putut să schimbe fața Poloniei și a altor țări din centrul Europei, solidaritatea europeană ne va permite să răspundem provocărilor cu care suntem confrunțați în prezent. Acest lucru va fi posibil în anumite condiții, și anume ca solidaritatea noastră să fie solidă, reală și hotărâtă să aducă schimbări. Exact ca în Polonia, unde totalitarismul nu a căzut datorită cuvintelor, ci datorită faptelor, la fel solidaritatea europeană va fi eficientă dacă va fi transpusă în acțiuni concrete. Cred că acest lucru se va întâmpla cu adevărat.

Această viziune asupra viitorului Europei este atrăgătoare pentru foarte mulți europeni. Contez pe Parlamentul European, sub conducerea dumneavoastră, domnule Președinte, să joace un rol pozitiv și activ în transpunerea în realitate a acestei viziuni. Vă mulțumesc foarte mult.

(Ședința a fost suspendată la ora 13.25 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, nu am observații cu privire la procesul-verbal al ședinței de ieri, dar, în schimb, aș dori să comentez asupra unui incident din ședința de azi-dimineață. Colega mea, Kinga Göncz, deputată europeană în cadrul grupului meu parlamentar și fost ministru de externe maghiar a fost insultată în dezbaterile din această dimineață de Krisztina Morvai, din partidul fascist Jobbik, într-un mod complet inacceptabil. În calitate de ministru de externe al Ungariei, dna Göncz a lucrat mai intens decât aproape orice altă persoană din țară pentru a realiza reconcilierea internațională între Ungaria și țările vecine. Aș dori să resping în mod empatic insulta de neiertat adresată dnei Göncz de dna Morvai, membră a unui partid neofascist.

(Aplauze)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Vă mulțumesc pentru această ocazie de a vorbi. Îmi pare foarte rău că această discuție are loc aici, în Parlamentul European. Aș dori, de asemenea, să răspund pe scurt, indicând faptul că partidul reprezentat de Krisztina Morvai a înființat o unitate paramilitară în 2006, iar de atunci o utilizează pentru a intimidă majoritatea publicului pașnic.

Aceasta include în special minorități, homosexuali, romi și evrei. Această unitate paramilitară a fost dizolvată de curând de instanțele judecătorești, însă un deputat european afiliat acestui partid a purtat uniformă acestei organizații, în această cameră, în timpul sesiunii din iulie. În Ungaria, acest partid a desfășurat o campanie plină de sloganuri antieuropene, rasiste, homofobe, antirome și xenofobe și a descris de multe ori Ungaria drept o colonie a Uniunii Europene în cadrul discursurilor membrilor săi. Evenimentul la care a făcut referire Krisztina Morvai a avut loc în 2006, când acești protestatari de extremă dreaptă au dat foc sediului central al societății de televiziune maghiare și au desfășurat manifestări violente de stradă timp de mai multe zile, care au cauzat vătămarea a 113 ofițeri de poliție.

La 23 octombrie au declanșat din nou manifestări violente de stradă. Aceștia au încercat chiar să întrerupă prin acte violente o ceremonie națională. Aceasta a fost prima dată în istoria țării, de la schimbarea regimului, când poliția s-a confruntat cu proteste de extremă dreaptă. După aceasta, guvernul a înființat o comisie independentă, ale cărei rapoarte sunt disponibile pe mai multe site-uri web, inclusiv în limba engleză. Această comisie a emis propuneri și au fost inițiate, de asemenea, numeroase acțiuni în instanță. Organisme guvernamentale maghiare au investigat aceste abuzuri.

Au existat probleme, într-adevăr. Cu toate acestea, aș dori să-i transmit Krisztinei Morvai că, în cazul în care numește dictatorial sistemul instituțional din propria țară, dacă democrația nu ar fi funcționat în Ungaria, domnia sa nu ar fi avut posibilitatea de a susține un discurs în fața acestei camere, în acest moment. Îmi cer din nou scuze că acest subiect a fost adus în discuție în fața Parlamentului și sper sincer ca această discuție să nu mai fie continuată aici.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dle Președinte, în conformitate cu Regulamentul de procedură, am la dispoziție jumătate de minut pentru a adresa o întrebare. Această întrebare îi este adresată dlui Schultz. Pe baza declarațiilor calomnioase făcute aici de acest coleg, cum îndrăznește dumnealui să numească un partid fascist în această cameră numai pentru că nu este de acord cu toate aspectele direcției principale a Uniunii Europene? Acest partid a primit 430 000 de voturi în Ungaria. Prin urmare, numiți fasciști 430 000 de votanți. De acum înainte, gândiți înainte de a vorbi!

10. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

11. Declarația președintelui desemnat al Comisiei (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarația președintelui desemnat al Comisiei.

José Manuel Barroso, președintele desemnat al Comisiei. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, trăim vremuri fără precedent. Eu personal sunt convins că în viitor cărțile de istorie vor face referire la era de dinaintea crizei financiare și la era de după criza financiară. Totuși, această criză nu este numai financiară, economică și socială. Este, de asemenea, o criză a valorilor. De aceea consider că esența răspunsului nostru la această criză trebuie să fie modelul nostru social european, economia noastră socială de piață.

În același timp, criza a arătat cât de interdependenți am devenit în această eră a globalizării. Există criza financiară, dar există, de asemenea, criza energetică. Există probleme legate de siguranța alimentară și schimbarea climatică, un domeniu în care Europa este lider în prezent. De aceea simt că putem spune că acesta este momentul adevărului pentru Europa. Dorim să modelăm globalizarea după valorile noastre, prin apărarea intereselor noastre, sau dorim doar să suportăm globalizarea, lăsându-ne conduși de alții?

Pentru mine alegerea este clară. Trebuie să facem față acestei provocări deoarece, dacă nu facem acest lucru împreună, Europa este în pericol de a fi marginalizată. Avem experiență. Nu cred că vreo altă regiune din lume a avut aceeași experiență pe care am avut-o noi, experiența stabilirii unei piețe interne, a unor norme comune, a unor instituții comune și chiar a unei monede unice și a unor politici de solidaritate și coeziune. Avem această experiență unică. Prin urmare, consider că, în loc să suferim consecințele globalizării, o putem modela, pentru că suntem, prin natura noastră, un laborator de globalizare; suntem campionii guvernării globale.

Acum nu avem timp de status quo sau de rutină. Trebuie să avem o agendă pentru schimbare. Avem nevoie de o Europă puternică acum mai mult decât oricând. Prin Tratatul de la Lisabona vom deveni mai puternici în viitor și vom fi mai în măsură să acționăm.

Când spun o Europă mai puternică, să ne fie clar ce înseamnă. Nu înseamnă în mod necesar un nivel mai ridicat de centralizare a competențelor. Sunt dedicat principiului democratic al subsidiarității, legată, desigur, de solidaritate, conform căruia deciziile se iau la nivelul cel mai potrivit.

Când mă refer la o Europă mai puternică, mă refer, de asemenea, la spiritul european, la cultura de luare a deciziilor la nivel european, la metoda comunitară de lucru și la voința de a acționa împreună - nu numai la capacitatea de a acționa, ci și la voința de a acționa, la voința politică. Avem nevoie de o Europă care nu face compromisuri când este vorba despre apărarea valorilor și intereselor sale, care respinge protecționismul de orice tip, însă fără a fi naivă, și care poate demonstra spiritul său proactiv. Acest spirit proactiv este cel care ne-a ghidat în timpul elaborării documentului pe care vi l-am transmis înaintea acestei ședințe.

Mandatul Comisiei pe care o prezidez în prezent a fost cel al primei comisii a Europei extinse, a Europei mari a celor 27. Cred că, acum că am consolidat această Europă, există condițiile pentru o nouă ambiție: o nouă ambiție socială, deoarece este criză, iar șomajul reprezintă principala problemă cu care se confruntă europenii; o nouă ambiție cu privire la combaterea schimbărilor climatice, un domeniu în care jucăm deja un rol major; și o nouă ambiție legată de modul în care abordăm globalizarea.

Cea de-a doua chestiune este - discutăm despre discriminare în acordarea de fonduri publice, din punct de vedere geografic sau între națiuni și state - dar cum rămâne cu sectoarele? Este echitabil ca aceste întreprinderi mari să obțină fonduri publice din banii contribuabililor, în timp ce întreprinderile mici și de familie nu obțin? Nu reprezintă aceasta o încălcare fundamentală a principiului egalității de șase între operatorii economici din Uniunea Europeană?

Cred că acum a venit timpul să obținem un consens mai larg, precum și să convenim pe cât posibil asupra direcției de urmat. În fața tuturor celor prezenți astăzi m-am angajat anterior că - în cazul în care sunt confirmat de acest Parlament - voi aplica acele orientări politice în timpul celui de-al doilea mandat și le voi transpune, împreună cu viitorii comisari, în următorul program legislativ și de lucru al Comisiei. Nu voi repeta acum acele orientări, dar consider, în urma discuțiilor cu dumneavoastră, că va fi util ca o parte dintre elementele orientărilor să devină mai concrete și, de asemenea, să fie încorporate o parte dintre sugestiile dumneavoastră. În interesul transparenței, aș dori să subliniez acele domenii împreună cu dumneavoastră.

Mai întâi, linia de bază: pe măsură ce punem în aplicare planul nostru de relansare pentru a ieși din această criză economică și financiară, trebuie să ne gândim și la viitor. Trebuie să ne revigorăm economia noastră de piață socială, de incluziune. Vom investi în noi surse de creștere durabilă, în creșterea ecologică inteligentă, în rețelele viitorului, de la infrastructura digitală la superrețelele europene pentru energie electrică și gaze - toate acestea în vederea promovării unor niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă și ale prestației sociale și pentru a consolida modelul european de societate, în același timp obținând rezultate într-o lume din ce în ce mai competitivă.

Solidaritatea trebuie să rămână esențială. De aceea, în afară de toate deciziile deja luate și propuse în termeni de fonduri structurale și în termeni de dublare a sprijinului pentru balanța de plăți pentru unele țări aflate în dificultate, doresc să mă angajez că voi utiliza toate instrumentele aflate la dispoziția mea pentru a ajuta acele state membre care se confruntă cu constrângeri bugetare grave - și anume noile state membre - să se relanseze.

Însă nu ne putem întoarce la modelul de creștere anterior. Acesta s-a dovedit în mod clar instabil. Trebuie să creăm condițiile în care tranziția la o economie cu emisii reduse de carbon reprezintă o sursă unui avantaj competitiv pentru afacerile noastre, o sursă de locuri de muncă pentru lucrătorii noștri și o sursă de speranță pentru generațiile viitoare. Da, sunt de acord cu aceia dintre dumneavoastră care ați afirmat că nu este suficientă coordonarea. Da, trebuie să elaborăm o agendă europeană originală. Da, avem nevoie de o viziune integrată pentru o strategie europeană coerentă, o strategie a Uniunii Europene pentru 2020, care se bazează pe piețe deschise, combinând noi surse de creștere durabilă, ocuparea forței de muncă și coeziune socială, agenda noastră privind clima și siguranța energetică, o abordare nouă a politicii industriale și trecerea la o societate bazată pe cunoaștere. Susțin plasarea unui accent special asupra inovării și a măsurilor de sprijinire a IMM-urilor. Da, aceasta înseamnă revizuirea Strategiei de la Lisabona după 2010. Da, avem nevoie de o abordare mult mai integrată a elementelor economice, sociale și de mediu ale diferitelor strategii. În calitate de președinte al Comisiei, mă angajez să depun toate eforturile pentru a convinge și statele membre să accepte această abordare privind coerența și coordonarea.

Am susținut în cadrul orientărilor că economia are nevoie de un sistem financiar mai etic, mai robust și mai responsabil. Reglementarea și supravegherea nu au ținut pasul cu integrarea și inovarea piețelor financiare - nu în Europa; nu la un nivel global. Permiteți-mi să spun că am fost șocat de nivelul comportamentului neetic pe care l-am constatat. Nu putem permite o revenire la situația de până acum. Problema primelor, de exemplu, necesită măsuri urgente. Ne aflăm acum în poziție de conducere în G20 - un proces care, să ne reamintim, a fost demarat în Europa - dar este adevărat că mai sunt multe lucruri de făcut. Săptămâna viitoare, în ajunul reuniunii G20 de la Pittsburgh, Comisia va adopta propuneri pentru consolidarea unui adevărat sistem european de supraveghere - un sistem care să reflecte natura integrată a pieței noastre unice.

O analiză a acțiunilor noastre pe o perioadă de trei ani va oferi ocazia de a constata ce măsuri sunt necesare în continuare. Este esențial să avem reglementări care să asigure responsabilitatea și legitimitatea sectorului financiar, fără a sufoca inovarea. Doresc ca Europa să-și păstreze poziția de lider mondial al serviciilor financiare.

În cadrul orientărilor propuse de mine am explicat, de asemenea, motivul pentru care criza necesită o concentrare mai puternică asupra dimensiunii sociale în Europa, la toate nivelurile de luare a deciziilor - în Europa, dar și la nivel național. Este posibil ca sectorul financiar și economia să prezinte semne de relansare - dar să ne fie clar - criza nu s-a terminat pentru cei care și-au pierdut locurile de muncă și nu putem spune că a luat sfârșit până nu revenim la crearea de locuri de muncă în loc de creșterea șomajului.

Doresc să-mi exprim angajamentul de a obține creșterea ocupării forței de muncă și a coeziunii sociale printr-un număr de măsuri pe care le-am discutat cu unii dintre dumneavoastră.

Mi-am exprimat clar devotamentul față de respectarea drepturilor sociale fundamentale și față de principiul liberei circulații a lucrătorilor. Interpretarea și punerea în aplicare a directivei privind detașarea lucrătorilor prezintă lacune în ambele privințe. De aceea sunt hotărât să propun, cât mai curând posibil, un regulament în vederea soluționării problemelor apărute. Acest regulament va face obiectul procedurii de codecizie a Parlamentului European și a Consiliului. Un regulament are avantajul de a oferi mult mai multă siguranță juridică decât revizuirea directivei în sine, care ar lăsa prea mult loc pentru transpuneri naționale divergente și ar dura mai mult să producă efecte reale în acest domeniu. Cu toate acestea, în cazul în care în timpul elaborării regulamentului descoperim că există domenii în care este nevoie să revizuiim directiva, nu vom ezita să facem acest lucru. Permiteți-mi să fiu clar - sunt angajat în combaterea dumpingului social în Europa, indiferent de forma acestuia.

A fost ridicată, de asemenea, problema evaluărilor impactului social pentru toate propunerile viitoare și sunt de acord că acestea sunt necesare. Primul caz de testare a unei astfel de evaluări a impactului social ar trebui să îl constituie revizuirea directivei privind timpul de lucru. Pe baza acestei evaluări a impactului, viitoarea comisie va consulta partenerii sociali și va elabora o propunere legislativă cuprinzătoare.

În cadrul orientărilor am subliniat importanța serviciilor de interes general pentru modelul nostru european de societate. Tratatul de la Lisabona stipulează clar acest lucru și sunt pregătit să colaborez cu dumneavoastră la dezvoltarea unui cadru de calitate pentru serviciile de interes general.

Am subliniat, de asemenea, egalitatea de gen și necesitatea de a elimina diferența de remunerare între femei și bărbați, astfel că mă angajez să colaborez cu dumneavoastră în vederea elaborării unei Carte a femeilor, pentru a celebra cea de-a 15-a aniversare a Conferinței de la Beijing, în 2010.

În cadrul orientărilor, mi-am exprimat hotărârea de a eficientiza inovațiile Tratatului de la Lisabona în domeniul relațiilor internaționale, inclusiv Serviciul European pentru Acțiune Externă și pozițiile de Înalt Reprezentant și vicepreședinte al Comisiei. Consider că acestea reprezintă unele dintre cele mai importante inovații ale Tratatului de la Lisabona și mă angajez în direcția consolidării cooperării cu Parlamentul European în domeniul afacerilor externe în general.

Cu toate acestea, Europa are nevoie de acțiuni pe măsura ambițiilor. După cum am afirmat în cadrul orientărilor, acest lucru necesită o reformă amănunțită a bugetului Uniunii Europene, care să acopere elementele de cheltuieli și venituri. Trebuie să trecem de la o concentrare limitată asupra soldurilor nete la o abordare bazată pe solidaritate, repartizarea sarcinilor și echitate. Aceasta include, de asemenea, problema resurselor proprii. Uniunea Europeană trebuie să dețină o modalitate mai transparentă și mai eficientă de finanțare a politicilor sale și sunt pregătit - cu sprijinul acestui Parlament, sper - să susțin acest lucru în fața statelor membre, pe măsură ce remodelăm bugetul Uniunii. De asemenea, doresc să colaborez mai strâns cu Banca Europeană de Investiții pentru a căuta forme inovatoare de finanțare.

Sunt dedicat, de asemenea, reglementării inteligente și doresc să reiterez că simplificarea procedurilor și reducerea obligațiilor administrative ale întreprinderilor, în special ale IMM-urilor, vor rămâne o prioritate a viitoarei Comisii. Această sarcină - precum și Comitetul de evaluare a impactului și evaluarea ex-post - va intra sub directă mea autoritate pentru a se reflecta în totalitate prioritatea pe care i-o acord. Voi apăra, de asemenea - cum am procedat de-a lungul anilor, iar uneori în situații dificile - integritatea pieței unice, deoarece, fără o piață unică și fără o politică de coeziune, nu vom avea niciodată o Uniune Europeană.

Dar de ce să ne oprim aici? De ce să apărăm numai piața internă? Doresc să completez verigile lipsă pentru ca întreprinderile și consumatorii să poată profita de toate avantajele acesteia.

Onorabili deputați, mă angajez să transpun aceste priorități în organizarea viitorului colegiu, după confirmarea de către dumneavoastră, dar vă pot împărtăși deja câteva dintre modificările organizatorice pe care intenționez să le introduc.

Voi crea un post de Comisar pentru justiție, drepturi fundamentale și libertăți civile, incluzând drepturile cetățenilor și ale minorităților ca o reflectare a faptului că Uniunea Europeană este o comunitate de drepturi și valori.

Voi crea, de asemenea, postul de Comisar pentru afaceri interne și migrație, incluzând securitatea. Una dintre atribuțiile de bază ale acestui comisar va fi dezvoltarea unei abordări cu adevărat comune privind migrația: promovarea integrării migranților legali, combaterea migrației ilegale și a activităților infracționale conexe, precum și asigurarea solidarității între statele membre. Avem nevoie de solidaritate. Avem nevoie de solidaritate când trebuie să oferim sprijin prietenilor din zona Baltică sau țărilor afectate de criza gazelor naturale dintre Rusia și Ucraina, dar avem nevoie, de asemenea, de solidaritate și când oferim sprijin prietenilor din zona Mediteraneană, atunci când se confruntă cu provocări cărora nu le pot face față singuri.

Voi crea, de asemenea, postul de Comisar pentru acțiuni climatice pentru a reflecta faptul că schimbările climatice reprezintă o provocare care trebuie abordată în cadrul tuturor politicilor noastre. Un Comisar pentru acțiuni climatice dedicat va transmite, de asemenea, un semnal important legat de faptul că, indiferent de nivelul ambiției care provine de la Copenhaga, Europa are intenții serioase privind păstrarea elanului pentru acțiune.

Avem nevoie și de o revizuire fundamentală a modului în care instituțiile europene accesează și utilizează consilierea științifică. În cadrul viitoarei Comisii doresc să creez postul de Consilier științific șef care va furniza consiliere științifică proactivă în toate etapele de dezvoltare și elaborare a politicilor. Acest lucru va reflecta

prioritatea centrală pe care o acord cercetării și inovării. Cred că avem multe de făcut în acest domeniu. Dacă există un domeniu în care eforturile fragmentate în Europa nu conduc la rezultatele pe care le dorim, acela este exact domeniul cercetării și inovării. Cred că, de la combaterea schimbărilor climatice la securitatea energetică, există șanse de reușită în cazul în care dorim să lucrăm împreună în domeniul cercetării și inovării pentru Europa.

Ceea ce propun reprezintă o agendă cu adevărat transformatoare pentru Europa. Pentru a realiza această ambiție, am sugerat un parteneriat special între Parlament și Comisie. Reprezentăm cele două instituții europene *prin excelență*, iar acest lucru ne conferă o responsabilitate specială de a crea un adevărat spațiu public european pentru dezbateri. Sunt hotărât să-mi aduc contribuția la democrația parlamentară europeană.

Am avut ocazia de a discuta acest lucru în ultimele luni cu Președintele Buzek, fapt ce a condus la multe îmbunătățiri propuse în cadrul orientărilor elaborate de mine, cum ar fi stabilirea în mod regulat a unui timp afectat întrebărilor. În urma reuniunilor cu grupurile, sunt pregătit să preiau sugestiile efectuate de unii dintre dumneavoastră, nu numai de a reuni Conferința președinților periodic, ci și de a institui un dialog adecvat cu Conferința președinților de comisie. Mai concret, voi invita Conferința președinților de comisie să întâlnească întregul Colegiu al comisarilor în fiecare an, înainte de adoptarea programului legislativ și de lucru al Comisiei.

Trăim într-adevăr în vremuri excepționale, vremuri de nesiguranță și schimbări de putere. Este posibil să apară o schimbare fundamentală în relațiile dintre cele mai importante puteri din lume și, în aceste vremuri de anxietate, există într-adevăr un risc crescut de apariție a izbucnirilor de egoism național, a naționalismului pur, a naționalismului urât și a unor forme de extremism. Există un real pericol ca realizările noastre în privința integrării europene să fie puse sub semnul întrebării. De aceea cred că este important să avem această relație specială între Comisie și Parlament, pentru a combate aceste izbucniri de egoism național.

Permiteți-mi să închei cu o pledoarie adresată fiecăruia dintre dumneavoastră. Acum, mai mult decât oricând, avem nevoie de o Europă puternică și de o Comisie Europeană puternică - să fim cinstiți, o Comisie puternică trebuie să fie o Comisie politică - însă o Comisie politică nu trebuie să devină o Comisie partizană. În calitate de președinte al Comisiei, partidul meu este Europa. Viitorul Colegiu, la fel ca și cel actual, va fi format dintr-un număr semnificativ de membri, dintr-o varietate de familii politice. Sunt angajat ca diversitatea politică a Europei să fie reflectată în cadrul colegiului, precum și în cele mai importante poziții. Numai prin acest sprijin din partea tuturor partidelor putem avea, de fapt, o Europă puternică și o Comisie puternică.

Avem nevoie de o Comisie care realizează ceea ce promite. Avem nevoie, de asemenea, de un Parlament capabil să mobilizeze majoritățile efective necesare pentru o Europă a acțiunii. Dacă dorim o Comisie puternică, care să fie uneori fermă pe poziții în fața statelor membre și a izbucnirilor naționale de egoism, trebuie să acordăm Comisiei sprijinul puternic de care are nevoie.

Toți avem propriile poziții ideologice, politice diferite și provenim din familii politice foarte diferite, dar cred că în vremuri ca cele în care trăim, în vremuri de criză, dincolo de convingerile noastre, avem nevoie, de asemenea, de o etică puternică a responsabilității europene. La această etică a responsabilității europene fac apel către fiecare dintre dumneavoastră - apelul meu cu pasiune pentru Europa. Haideți să ne imbarcăm în această călătorie europeană împreună.

(Aplauze prelungite)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în luna iunie, cetățenii Europei au confirmat sprijinul pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), astfel grupul nostru devenind forța conducătoare din acest Parlament, pentru a treia oară consecutiv.

Prin votul lor, concetățenii noștri și-au exprimat opțiuni clare: au ales în favoarea unei Europe stabile și puternice, într-o perioadă de criză și îndoială; au ales în favoarea unei economii de piață sociale, bazată pe norme etice; și au ales în favoarea unei politici responsabile privind clima și energia. Având în vedere că Grupul PPE a fost singurul partid care a numit un candidat pentru președinția Comisiei, cu câteva luni înainte de alegeri, ulterior cetățenii Europei au aprobat implicit alegerea dlui Barroso, acordându-ne cele mai multe voturi.

La rândul meu, sunt mândru că Grupul PPE a făcut această alegere și, îndrăznesc să afirm, sunt mândru că și-a asumat acest risc.

Toată lumea știe că prioritățile Grupului PPE sunt: cele care au inspirat părinții Europei și care continuă să inspire majoritatea guvernelor din Europa de astăzi. Cea mai mare parte a acestor obiective este împărțită și susținută de actualul președinte al Comisiei, dl Barroso.

Doamnelor și domnilor, Grupul PPE îl susține pe dl Barroso deoarece și-a demonstrat calitățile. Le-a demonstrat în cazul pachetului legislativ privind schimbările climatice și energia și a permis ca Europa să dețină o poziție de pionierat pe plan mondial în lupta împotriva încălzirii globale. Această Europă în poziție de pionierat va reprezenta un model de urmat la Conferința de la Copenhaga. Și-a demonstrat calitățile ridicând standardele morale în cadrul sistemelor financiare, permițând ca Europa să fie prima care își însușește lecțiile unei crize financiare pe care nimeni, chiar nimeni, nu a anticipat-o. Europa și Comisia Barroso sunt cele care arată partenerilor noștri din SUA și Asia direcția de urmat în cadrul G20.

În trecut, Europa a fost descrisă drept un pitic politic. Nu putem decât să ne exprimăm satisfacția că, în privința celor două aspecte de importanță majoră pentru europeni - criza și schimbările climatice - Europa se află în sfârșit în prima linie.

Aș adăuga că dl Barroso este primul candidat la președinția Comisiei care a implicat atât de mult Parlamentul în activitatea sa, precum și în elaborarea orientărilor sale. Este primul care a propus un parteneriat real între aceste două instituții, prin intermediul unei întregi serii de măsuri concrete.

Consider că aceasta este o evoluție importantă a activității parlamentare europene; este o ocazie de care, noi, deputații europeni, trebuie să profităm. De aceea, grupul meu speră că președintele Barroso va forma o nouă Comisie și va începe activitatea cât mai rapid posibil.

Evident, președintele Comisiei nu poate reprezenta un singur partid. Evident, acesta trebuie să ajungă la un compromis cu un colegiu de comisari care aparțin mai multor familii politice. Considerăm binevenit acest lucru, deoarece Europa poate fi clădită numai în spiritul deschiderii și al consolidării consensului.

Prin urmare, dle Președinte, dnă președintă a Consiliului, trebuie să fac un apel la dumneavoastră. După alegerea președintelui Comisiei, trebuie începută imediat formarea restului colegiului, indiferent de tratatul în vigoare.

În ceea ce vă privește, dle Barroso, în cazul în care, după cum sper, majoritatea deputaților vă vor acorda sprijinul mâine, acesta nu va reprezenta un cec în alb. Știți acest lucru, dar este datoria mea să îl repet aici. Având în vedere că Grupul PPE împărtășește majoritatea convingerilor dumneavoastră, aveți, de asemenea, o responsabilitate: de a vă asigura că în următorii cinci ani activitatea Comisiei dumneavoastră ne va îndeplini așteptările, precum și pe cele ale europenilor.

Avem încredere în dumneavoastră, însă să nu aveți nicio îndoială că nu ne vom îndeplini îndatoririle de organism legislativ în cadrul parteneriatului pe care îl veți propune.

Doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru atenție.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, m-am întrebat în ultimele zile de ce un candidat atât de controversat în toate grupurile din acest Parlament produce atât de puține controverse în Consiliu. Cred că răspunsul este evident. Dacă aș fi fost un șef de guvern, l-aș fi ales, de asemenea, pe José Manuel Durão Barroso. Nu ar fi existat niciun alt avocat care să reprezinte mai bine interesele Consiliului European în ultimii cinci ani. Din acest motiv, apelul dumneavoastră, dle Barroso, la cooperare cu Parlamentul este corect, dar vine prea târziu.

(Aplauze)

Unul dintre aspectele din ultimii cinci ani a fost faptul că ați fost în mod constant în slujba guvernelor din Uniunea Europeană, iar acesta este exact unul dintre motivele pentru care există atâta scepticism în privința dumneavoastră. Mulți prieteni sunt mai periculoși decât dușmanii. V-ați încheiat discursul aproape susținând că: „Sunt candidatul tuturor!” înainte ca dl Daul să spună: „Acesta este candidatul Grupului Partidului Popular European”. Ce risc v-ați asumat, dle Barroso! Ce motiv ar avea o altă majoritate posibilă a acestei camere să vă aleagă, dacă programul dumneavoastră este programul Grupului Partidului Popular European?

Am fi putut începe cu o majoritate diferită. În luna iulie am văzută o posibilă formulă majoritară în această cameră, pe baza a diverse considerații între diferite grupuri, pe care Guy Verhofstadt le-a cuprins într-o majoritate proeuropeană bazată pe reformă. Acest lucru a determinat amânarea votului până în luna

septembrie și probabil că ar fi fost posibile și alte lucruri. Din nefericire, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa nu și-a mai sprijinit liderul, altfel acest lucru ar fi fost posibil. De aceea votăm astăzi și cântărim dacă ceea ce spuneți este convingător.

Cu toate acestea, abia ați început să vă concentrați asupra unui program, după care ați început să vă ocupați de ceva diferit. În ultimele zile v-ați trimis mesagerii cu următorul mesaj: „*Moi, j'ai la majorité, dețin majoritatea*”. Este posibil să aveți majoritatea mâine. Se poate întâmpla astfel. Probabil că veți avea majoritatea mâine, care constă în Grupul PPE și în Grupul ALDE, a căror majoritate vor vota pentru dumneavoastră și, desigur, singurul grup care va vota pentru dumneavoastră în unanimitate, imediat și fără ezitare: Conservatorii și Reformiștii Europeni, partidul dlui Kaczyński și al fratelui acestuia, partidul dlui Klaus, partidul Tory. După cum ați afirmat, doriți să obțineți o majoritate în favoarea Tratatului de la Lisabona, dar acesta este partidul ai cărui membri se opun tratatului. Cum puteți conduce Europa într-un mod proeuropean dacă intrați în alianțe de acest fel?

(Aplauze)

În plus, nu este vorba numai despre dumneavoastră. Este adevărat că este vorba și despre dumneavoastră, dar este vorba și despre întrebarea: Barroso – da sau nu? Este vorba despre întrebarea dacă veți obține o majoritate - da sau nu? Cu toate acestea, este vorba și despre alt aspect. Este vorba despre direcția Europei ca întreg, iar această decizie nu vă aparține în totalitate. În acest caz, Consiliul și, mai presus de toate, acest Parlament, sunt implicate, de asemenea, în luarea deciziei în legătură cu componența colegiului și cu portofoliile pe care le veți pune la dispoziție, precum și în legătură cu programul pentru următorii cinci ani pe care îl veți prezenta.

Este vorba despre dumneavoastră, dar este vorba, de asemenea, și despre faptul dacă vom reuși în cele din urmă să reglementăm piața internă și piețele financiare și dacă vom reuși în sfârșit să oprim munca ieftină în Europa, care distruge coeziunea socială a societății noastre. Este vorba, de asemenea, dacă reușim să aducem o schimbare de direcție în Uniunea Europeană, pe care Comisia, ca întreg, trebuie să o sprijine.

Prin urmare, pentru noi este vorba, de asemenea, de aspecte legate de program. Nu este suficient să reducem Europa la întrebarea legată de o singură persoană și la întrebarea dacă această persoană are o majoritate sau nu. Avem nevoie de mai mult! Avem nevoie de evaluări ale impactului social. Ați afirmat că le veți realiza. Vă vom judeca după acest criteriu, dacă veți face într-adevăr acest lucru, dacă sunteți pregătit să elaborați reglementări împreună cu Parlamentul pe baza unui acord interinstituțional.

În viitor, Comisia trebuie să ia în considerare dinainte care vor fi efectele măsurilor sale asupra sistemelor de asigurări sociale din statele membre. Dorim și avem nevoie de o directivă pentru servicii publice, pentru servicii de interes general. Nu trebuie să fie cazul ca viitoarea Comisie să nu aibă odihnă până ce nu va fi privatizat și ultimul cimitir public din Europa. Această strategie trebuie oprită în cele din urmă. Avem nevoie, de asemenea, de o schimbare de direcție în privința politicii salariale din Europa.

Orice instrument am alege, dle Barroso, aștept să aud o singură propoziție din partea dumneavoastră. Nu ați spus-o nici astăzi. Cu toate acestea, mă aștept să o spuneți la un moment dat. Obiectivul Comisiei, în special ca urmare a verdictului Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauza Viking, Laval și Rüffert, trebuie să fie remunerarea egală pentru muncă egală în același loc, atât pentru bărbați, cât și pentru femei.

Acestea sunt aspectele legate de programe și conținut pe care dorim să le discutăm cu dumneavoastră, dar nu numai cu dumneavoastră. Este vorba, de asemenea, de cine sunt comisarii și ce portofolii vor avea. Nu știu ce a produs mai multe daune Europei, dumneavoastră înșivă sau faptul că nu l-ați împiedicat pe dl McCreevy să facă ce a fost în măsură să facă. Avem nevoie de o schimbare de direcție în cadrul UE. După aceste criterii vă vom judeca.

(Aplauze)

Prin urmare, putem vedea o legătură între votul de mâine și votul final în ceea ce privește Comisia. Există o cale de a ajunge acolo. Există posibilitatea de obține un acord și o încredere mai mare decât în prezent. Cu toate acestea, în ceea ce privește bilanțul dumneavoastră pentru ultimii cinci ani și ceea ce ne-ați prezentat până acum - nu vorbesc despre ce se poate întâmpla în viitor, ci de ce ceea ce se află în prezent pe masă - vă pot spune un lucru cu certitudine: nu aveți sprijinul grupului meu.

(Aplauze)

Președintele. – Doresc să vă informez că avem un nou regulament de procedură. Poate că nu au luat la cunoștință de acesta toți deputații. Conform regulii, în cazul în care în timpul unui discurs deputații prezenți în cameră ridică un cartonaș albastru, aceștia pot adresa o întrebare persoanei care vorbește. Întrebarea nu trebuie să dureze mai mult de jumătate de minut și poate fi adresată numai cu acordul vorbitorului. Aceasta este o regulă nouă, care nu exista până acum. Prin acest lucru se intenționează animarea dezbaterilor.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dle Președinte, voi fi foarte scurt: Dle Schultz, v-am ascultat cu atenție și sunt de acord cu o mare parte dintre aspectele prezentate președintelui Comisiei, care candidează din nou. V-am auzit spunând chiar că socialiștii nu sprijină numai dreapta și că Europa nu este formată numai din dreapta. Vă întreb câți deputați din grupul dumneavoastră parlamentar - socialiști, portughezi, spanioli sau englezi - au acordat deja sprijinul lor noului candidat, indiferent de opiniile pe care le susțineți, dle Schultz?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, trebuie să admit că nu-l cunosc pe colegul deputat. Cu toate acestea, sunt bucuros că, pe măsură ce noi deputați...

(Interpelări)

Este aici de ceva vreme? Nu l-am observat într-adevăr până acum. Având în vedere ce am auzit, acum înțeleg de ce.

Vom decide în această seară asupra votului final pentru grupul nostru. Nu știu cât de profund democratice sunt structurile din partidul dumneavoastră, însă noi constituim un partid democratic, astfel că vom decide în această seară prin intermediul unui vot democratic.

Președintele. – Doresc să precizez că este prevăzută o singură întrebare la un discurs, deoarece altfel este posibil să nu putem încheia dezbaterile.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, de la începutul acestei proceduri de numire, după cum știți, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa a afirmat că miza este programul pentru următorii cinci ani, nefiind o chestiune legată de persoane sau personalități. Ceea ce contează este: programul pe care îl prezintă candidatul, cel pe care îl prezintă acum în linii mari, apoi programul detaliat, care va fi prezentat spre sfârșitul anului, sper, când va fi finalizată Comisia.

În al doilea rând, la cererea unora dintre colegii mei, grupul nostru a dezbătut îndelung, de asemenea, dacă ar trebui să așteptăm înainte de a lua o decizie finală. Am sprijinit această idee în luna iulie deoarece am considerat că este necesar ca un candidat să aibă și un program, ceea ce nu a fost cazul în trecut. Consider că am procedat corect, așteptând până în iulie, fără a numi pe cineva și așteptând propuneri pe care să le dezbaterem acum. Cu toate acestea, am considerat că odată ce candidatul și-a prezentat orientările, nu avea rost să mai precizăm o dată că vom aștepta câteva săptămâni sau luni.

Trecem printr-o criză economică și financiară, prin urmare avem nevoie de instituții europene și avem nevoie de o Comisie. Nu este foarte responsabil..

(Aplauze)

... Nu este foarte responsabil să spui în prezent „Haideți să așteptăm”. Ce anume să așteptăm? Să așteptăm două săptămâni, trei săptămâni, două luni, până când vin cu propuneri? Sunt deja aici. Haideți să ne asumăm responsabilitățile, fie că votăm pentru, fie împotriva, dar haideți să ne asumăm responsabilitățile.

În al treilea rând, nu suntem foarte convingși de orientările prezentate de candidat. Cred că aceste propuneri, oricât de detaliate sunt uneori, se bazează pe o filozofie defectuoasă și anume aceea că, presupunând că recesiunea s-a încheiat, are loc o relansare și că nu avem nevoie de politici comunitare suplimentare pentru a ieși din criză. Acesta este un punct de pornire slab, deoarece sfârșitul recesiunii nu înseamnă că acesta este începutul relansării. Este posibil să intrăm în stagnare economică, cum este cazul în Japonia, care așteaptă creșterea de 10-15 ani. De unde necesitatea, în plus, a unei noi strategii comunitare integrate care să depășească cele 27 de planuri naționale. Aceasta este cerința noastră ca liberali și ca democrați și este la fel de important ca un plan pentru curățarea băncilor să fie prezentat de Comisie cât mai curând posibil. Nu 27 de planuri diferite, cum avem astăzi, ci o abordare comună, consecventă, stabilită de Comisie.

Am auzit, dle Barroso, că ați afirmat în cadrul grupului nostru că sunteți pregătit să faceți propuneri atât cu privire la această nouă strategie comunitară integrată, care să depășească cele 27 de planuri naționale, cât și cu privire la această stabilizare europeană a sectorului bancar. Acest lucru este pozitiv, iar ceea ce solicităm

este ca aceste două elemente să fie detaliate și dezvoltate în programul pe care urmează să-l elaborați și pe care urmează să-l prezentați Comisiei.

Sprijinul nostru este foarte clar. Este condiționat. Aceasta înseamnă că sprijinul nostru va continua cât timp vom vedea că aceste elemente, și anume o nouă strategie comunitară integrată, un plan pentru stabilizarea sectorului bancar, suplimentar față de chestiunile pe care le-ați repetat astăzi în discursul dumneavoastră, un buget bazat pe resurse proprii și o evaluare intermediară a supravegherii financiare se vor materializa în fiecare parte a programului Comisiei. Cu privire la acest subiect, trebuie să vă spun că eu cred în continuare că ar trebui utilizată structura Băncii Centrale Europene, nu propunerile de Larosière, care constituie în prezent punctul de pornire al Comisiei și al Consiliului.

În cele din urmă, sprijinul nostru va depinde, după cum știți, și de noua structură a Comisiei. Dorim o Comisie eficientă, cu competențe distribuite mai echilibrat decât a fost cazul în trecut și, în acest context, ne bazăm, de asemenea, pe promisiunea pe care ați făcut-o grupului nostru, și anume că în echipa dumneavoastră i se va oferi un loc unui comisar special din Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, cu responsabilități privind drepturile fundamentale și libertățile civile. Este important ca acest comisar să fie responsabil împreună cu alți comisari și nu să fie doar o persoană care le furnizează opinii.

De aceea, pentru binele comun al Europei, avem nevoie de mai multă îndrăzneală și de o Comisie mai ambițioasă și sperăm că veți asigura acest lucru și sperăm, de asemenea, că prin programul dumneavoastră final ne veți îndeplini așteptările.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle Președinte, președinte desemnat, doamnelor și domnilor, mărturisesc că cred că am halucinații.

Mai întâi ni se spune: „totul s-a schimbat, deci rămân!” Motivul pentru care dl Barroso trebuie să rămână este pentru că totul se schimbă, iar domnia sa reprezintă stabilitatea într-o lume în schimbare. Așa să fie.

Apoi ascult ceea ce are de spus dl Daul. Am făcut parte din campania electorală din Franța. În Franța, ni s-a spus în timpul campaniei electorale că de bănci se ocupă dl Sarkozy, de schimbările climatice se ocupă dl Sarkozy, de schimbarea în Europa, se ocupă dl Sarkozy. Acum îl aud pe dl Daul spunând că de schimbările climatice se va ocupa dl Barroso, de problemele X, Y sau Z se va ocupa dl Barroso. Vei fi certat la Elysée, prietene! Vei fi certat! În același timp, întreaga situație este incredibilă! Da, da, știu, mai 68, vă enervează, reveniți mereu cu același refren. Vă voi explica într-o zi, dacă veți dori să știți despre acest lucru.

Tot ce vreau să spun este că acest loc, chiar aici, este locul în care avem dreptul să spunem orice. José Manuel Obama: Da, el poate! Poate face orice dorește acum; poate face orice nu a putut face timp de cinci ani. Veți vedea ce se va întâmpla. În acest context șefi de stat sau de guvern, dnă Malmström, aveți grijă, zilele micului domn Barroso care vă ascultă s-au terminat. Va trebui să îl ascultați dumneavoastră pe dumnealui acum, domnia sa va va impune o nouă politică integrată, nu o politică de coordonare, va trebui să vă lăsați conduși... Nu, dar opriți-vă, opriți-vă dle Barroso! Știm cum sunteți! Timp de cinci ani în această cameră ați afirmat nu o dată „Am greșit”, la fel cum am făcut și eu, Daniel Cohn-Bendit, și alții...

Pentru că vorbiți despre valori europene, vorbiți despre etica europeană, dar problema este următoarea, dle Barroso, în cazul în care doriți într-adevăr să schimbați lucrurile, trebuie să explicați ceva deputaților europeni și cetățenilor: răspunsul la criza financiară și economică trebuie să fie, în același timp, un răspuns la criza ecologică. În plus, în cazul în care doriți să răspundeți acestor crize, trebuie să transformați Europa - nu este suficient s-o reformați - iar prin aceasta vreau să spun că trebuie s-o transformați din punct de vedere ecologic și social. Trebuie puse sub semnul întrebării sistemele noastre de producție. Băncile: de ce au luat-o razna? Pentru că avem un sistem care le face să o ia razna. De ce? Pentru simplul motiv că se bazează pe a avea mai mult și mai mult, din ce în ce mai mult, din ce în ce mai rapid.

Este cumva cazul, dle Barroso, este cumva cazul, dlor șefi de stat și de guvern, ca majoritatea acestei camere să fie pregătită astăzi să conteste abordarea „din ce în ce mai mult, cât mai rapid posibil”? Aceasta se află la baza crizei, iar când oamenii discută despre dezvoltarea durabilă, nu este vorba de numai câteva măsuri mărunte, este vorba despre a încerca să explicăm și să înțelegem că, în timp ce există domenii care necesită creștere, și anume creștere selectivă - energia regenerabilă și așa mai departe - există și o gamă largă de domenii care trebuie înfrânate. Trebuie să existe o măsură, iar legat de acest lucru am și mai mari halucinații.

Ați vorbit despre procesul de la Lisabona. Ați vorbit despre cercetare. Dle Barroso, explicați-mi un lucru. Timp de cinci ani - de fapt, timp de patru ani: anul trecut, după criză, erați mai precaut - ne-ați explicat că la baza eficienței economice și ecologice se află dereglementarea. Dereglementarea. Da, într-adevăr, îmi amintesc discursurile dumneavoastră, îmi amintesc ce ați afirmat. Ulterior, când au apărut crizele, ați realizat brusc

că nu merge așa. Odată cu apariția crizelor, iar acesta este meritul dumneavoastră, nu am spus niciodată că sunteți un om de onoare, nu am afirmat acest lucru, văzând modul în care dumneavoastră, dle Barroso, ați condus această Comisie, nu avem încredere în dumneavoastră. Sunteți european, dar în același timp sunteți blocat într-o ideologie care este exact ideologia care a determinat criza, nu cea care o rezolvă.

Și, dle Verhofstadt, aici apare aspectul important acum. De-a lungul campaniei am spus - și voi încheia acum, iar dl Barroso ne va mulțumi pentru acest lucru - că nu vrem să votăm în luna iulie. Acum toată lumea ne este recunoscătoare pentru faptul că votul nu a avut loc în luna iulie, deoarece cel puțin dl Barroso și-a putut prezenta programul. Dacă ar fi fost după dl Daul, dacă ar fi fost după dl Barroso, am fi votat în absența unui program în luna iulie și totul ar fi fost în regulă! Așa că cel puțin mulțumiți-ne că v-am oferit ocazia să vă prezentați programul.

Pentru puțin, pentru puțin, dle Barroso.

În al doilea rând - dar la fel de important - ați afirmat: „de ce să mai amânăm?” Pentru simplul motiv, iar acest lucru nu s-a mai întâmplat înainte, că poporul irlandez va vota în trei săptămâni, iar în cazul în care, astfel cum cred că se va întâmpla, cum se crede că se va întâmpla, votează în favoarea Tratatului de la Lisabona, există o nouă condiție pentru această Comisie. Afirmati că: „este absolut necesar, deoarece ne aflăm într-o criză economică, veți vedea ce se va întâmpla”.

În următoarele două luni, dl Barroso va trebui să formeze Comisia. Nu va avea timp să se ocupe de Lisabona, nici de Copenhaga, pentru că va trebui să negocieze cu dl Sarkozy. Va obține dl Barnier piața internă? În cazul în care dl Barnier obține piața internă, ce le va oferi polonezilor, cărora le-a promis o Comisie excepțională? Ce le va oferi germanilor? Ce le va oferi britanicilor? Pentru că în ceea ce privește Comisia, totul ține de negociere! Iar negocierea îl va ține ocupat, dar în timp ce domnia sa va fi ocupat cu negocierea, ceilalți vor negocia la Copenhaga.

Aceasta este problema; aceasta este realitatea. Astfel că voi încheia spunându-vă, dle Barroso, că sunteți un om de onoare, este adevărat, dar ar trebui să știți un lucru: Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană nu are încredere în dumneavoastră și va vota împotriva numirii dumneavoastră, deoarece considerăm că Europa are nevoie de cineva mai bun, cineva mai bun decât dumneavoastră, dle Barroso!

(Aplauze)

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Este posibil ca dl Cohn-Bendit să fi vorbit prea mult și este posibil să nu fiu aproape deloc de acord cu domnia sa, dar domnia sa are întotdeauna lucruri interesante de spus, iar acest lucru, până la urmă, este important în Parlament. Aceasta conferă Parlamentului vitalitatea despre care vorbești, dle Președinte, în discursul dumneavoastră de la început, astăzi.

Conservatorii și Reformiștii Europeni vor vota pentru președintele desemnat Barroso. Nu vom face acest lucru pentru că suntem de acord cu dumneavoastră în toate privințele, dle Președinte. Există, din nefericire, multe chestiuni asupra cărora nu suntem de acord. Voi menționa întâi sprijinul dumneavoastră entuziast pentru Tratatul de la Lisabona. Nu împărtășim același sprijin entuziast, dar împărtășim respingerea și condamnarea tuturor formelor de egoism național și de naționalism despre care ați vorbit în discursul dumneavoastră.

Într-adevăr, Europei, continentul nostru, în care dorim să fie pace și să se trăiască în pace, izbucnirile de egoism și șovinism naționale i-au adus o mare de nefericire. Mulțumim lui Dumnezeu că astăzi trăim în pace în Europa.

Nu suntem de acord asupra unor chestiuni la care s-a referit dl Barroso. Avem dreptul să nu fim de acord și vom apăra acest drept, cu toate că unele persoane pun în mod continuu în discuție faptul că alegătorii din Europa au ales Conservatorii și Reformiștii Europeni și vă promit că vor mai alege și mai mulți dintre aceștia. Vom fi aici, iar vocea noastră se va face auzită.

Prin urmare, în numele alegătorilor noștri, avem dreptul de a spune că îl sprijinim pe dl Barroso în misiunea sa dificilă. Mă bucur că s-a menționat astăzi solidaritatea europeană. Mă bucur că s-a afirmat că eforturile Comisiei - noua Comisie sub conducerea dlui Barroso - vor fi direcționate pentru a ne permite să depășim criza economică. Acest lucru este extrem de important și suntem mulțumiți că programul ambițios prezentat de dl Barroso pare să fie într-adevăr direcționat spre domeniile cele mai importante, unde sunt necesare măsuri din partea noastră. Aceasta arată, specific acest lucru, cât de mare este necesitatea cooperării între națiuni în Europa de astăzi. Criza ne-a afectat pe toți, indiferent de structura politică sau economia din care

facem parte, indiferent de regiunea din Europa în care se află țările noastre. Criza ne afectează pe toți și trebuie să luptăm toți împotriva crizei.

Dle Președinte, acordându-vă sprijinul în numele grupului nostru, doresc să fac un apel la dumneavoastră să vă asigurați că în lunile următoare Europa nu va rămâne indiferentă la ce se întâmplă în politica mondială. Nu ascund faptul că, în opinia mea, una dintre cele mai importante încercări cu care se confruntă lumea occidentală este ceea ce se întâmplă astăzi în Iran.

Iranul este o țară care nu își ascunde ambițiile nucleare. Președintele acelei țări nu numai că neagă oribila crimă a holocaustului, dar și amenință în prezent Israelul cu distrugerea. Mi se pare că nu trebuie tolerat un asemenea comportament, iar acesta nu trebuie să fie acceptat într-o lume modernă, democratică. Grupul nostru se așteaptă ca, sub conducerea dumneavoastră, Comisia Europeană să se opună cu hotărâre procedurilor nedemocratice și politicilor nedemocratice ale actualelor autorități din Iran, care sunt direcționate împotriva celui mai mare aliat al nostru din Orientul Mijlociu - împotriva statului Israel.

Ne așteptăm, de asemenea - și mă bucur că acest lucru reiese clar din ceea ce ați afirmat, dle Președinte - ca politica externă a Uniunii Europene să constituie întotdeauna un promotor al libertăților cetățenilor și ca aceasta să promoveze și valorile noastre europene comune dincolo de frontierele noastre.

Sunt sigur că nu ați reușit să evitați greșelile în timpul mandatului parlamentar precedent, dar nicio persoană implicată în politică nu poate evita greșelile - acesta este, din nefericire, modul în care se petrec lucrurile în această lume. Cu toate acestea, în cadrul activității dificile pe care vi-o asumați, ne bazăm pe dumneavoastră să mențineți la un nivel ridicat etalonul valorilor europene și să lucrați pentru binele - și aș dori să subliniez acest lucru - unei Europe comune și unite.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doamnelor și domnilor, dumneavoastră, dle Barroso, reprezentați continuitatea unei politici care a contribuit la cea mai mare criză economică din istoria de după război. În timp ce cazinourile din centrele financiare importante se redeschid, cetățenii lumii suportă costurile. Consecințele crizei sunt șomajul, sărăcia, veniturile scăzute și educația redusă. Susțineți că criza financiară a provenit în principal din SUA și că numai bancherii au fost cei care au cauzat colapsul. Noi afirmăm că sistemul politic, inclusiv politicile Comisiei UE, a fost responsabil de promovarea capitalismului de tip cazinou. Ideologia liberalizării, dereglementării și privatizării a condus la criză. În cazul în care continuăm ca în trecut vom ajunge la crize și mai grave.

Sistemul politic trebuie să-și asume responsabilitatea, să învețe din greșeli și să renunțe la idealurile sale neoliberale. Politica europeană trebuie să se concentreze în mod consecvent asupra intereselor oamenilor din Europa. Nu găsesc un accent pus pe acest aspect în cadrul orientărilor dumneavoastră. Cu toate acestea, mă bucur că în cadrul remarcilor dumneavoastră de astăzi, aspectelor sociale li s-a acordat o importanță mai mare decât se întâmpla acum un an.

Aș dori să ilustrez dezacordul nostru politic folosindu-mă de câteva exemple. Doriți să aderați la Strategia de la Lisabona. Cu toate acestea, oamenii din Europa au nevoie de locuri de muncă bune, cu niveluri salariale care să le permită să trăiască demn. Trebuie să includem în agendă o reducere, nu o creștere a timpului de lucru.

Ne așteptăm ca noua Comisie să restructureze directiva privind detașarea lucrătorilor. Europa trebuie să ofere în sfârșit o garanție că drepturile sociale nu vor fi sacrificate în favoarea abordărilor competitive. Din acest motiv, noi am propus, alături de alții, o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind progresul social și o cartă a serviciilor publice, care vor acorda prioritate securității sociale și serviciilor de interes general, în locul reglementărilor pieței interne. Din ceea ce ați afirmat, înțeleg că nu acordați prea multă importanță acestui lucru.

În Raportul Zimmermann, Parlamentul European solicită un salariu minim de cel puțin 60% din venitul mediu în toate statele membre. Susțineți că nu puteți face nimic în această privință. Cred că ați putea, de exemplu, prin intermediul orientărilor politice privind ocuparea forței de muncă.

Vă concentrați exclusiv asupra Pactului de stabilitate și creștere care s-a dovedit a fi un instrument ineficient, în special în vremuri de criză. Dorim un pact social care să înlocuiască Strategia de la Lisabona și Pactul de stabilitate.

Considerați că lăcomia lumii financiare va fi ținută sub control de câteva noi reglementări de supraveghere financiară. Noi solicităm o interdicție a formelor deosebit de riscante de investiții și un impozit asupra circulației capitalurilor.

Dumneavoastră, citez, „sprijiniți fiecare paragraf din Tratatul de la Lisabona”. Dorim o Europă socială în loc de o continuare a concentrării radicale asupra pieței interne. Dorim o angajare față de dezarmare și gestionarea conflictelor civile în locul dezvoltării continue a capacității militare.

Noi vedem Europa ca o putere de vârf și dorim să răspândim ideologia liberului schimb și a economiei de piață în toate domeniile vieții din toată lumea. Susținem dialogul intercultural, multilateral și acordarea celui mai mare sprijin posibil pentru țările în curs de dezvoltare în vederea depășirii crizei economice, alimentare, financiare și ecologice.

Doamnelor și domnilor, haideți să alegem împreună o Comisie care să-și propună obiectivul unei Uniuni Europene sociale, pașnice, durabile din punct de vedere economic și democratice. Dacă dorim să câștigăm acordul popoarelor din Europa pentru proiectul UE, avem nevoie de o perioadă fără concepte radicale legate de piața liberă și de o democrație mai directă. În acest caz, dl Barroso nu este omul potrivit pentru funcția de președinte.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, aș dori să-l întreb pe dl Barroso: de ce atâta grabă? De ce să schimbăm regulile jocului? De ce trebuie ca realegerea pentru cinci ani ca președinte al Comisiei să aibă loc acum? Ei bine, desigur, răspunsul sunt Irlanda și Tratatul de la Lisabona. Planul este de a arăta tuturor că barca este stabilă, că totul merge bine, că tot ceea ce trebuie să facă irlandezii este să-și corecteze mica lor greșală necugetată - și într-adevăr documentul dumneavoastră de lucru este scris ca și cum Tratatul ar fi deja ratificat.

Însă există un aspect important care ne scapă aici: ați fost șeful; ați fost guvernator timp de cinci ani. Ați fost responsabil cu supravegherea avansării Tratatului Constituțional. Dar lucrurile nu au mers bine, corect? Francezii au spus „nu”, olandezii au spus „nu”, dar ați refuzat să acceptați aceste rezultate democratice și ați luat parte, alături de mulți deputați din acest Parlament, la înșelătoria absolută - Tratatul de la Lisabona.

Ne-ați spus că drapelul și imnul vor fi eliminate, dar nu am văzut nimic în acest sens. Nu, l-ați botezat Tratatul de la Lisabona, dar nu i-ați putut opri pe irlandezi să voteze, iar aceștia au spus „nu”. Însă încă o dată nu ați putut accepta un rezultat democratic, nu - irlandezii trebuie să voteze din nou!

În toate acestea, dat fiind că vă aflați la conducere, unde este principiul responsabilității democratice? Ei bine, puteți argumenta că nu a rămas prea multă democrație în Uniunea Europeană acum, dar ar trebui să existe măcar un anumit nivel de responsabilitate și aș argumenta că, în pragul a ceea ce poate reprezenta cea de-a patra respingere a acestui Tratat, care conduce la respingerea sa definitivă, acest Parlament nu ar trebui să vă numească în funcția de președinte al Comisiei pentru următorii cinci ani până când nu cunoaștem acel rezultat.

Dacă poporul irlandez spune „nu” pentru a doua oară, atunci trebuie să respectăm ceea ce spun și dumneavoastră trebuie să nu mai fiți președinte al Comisiei. Așa s-ar întâmpla în orice alt domeniu al vieții, s-ar întâmpla în orice afacere și sugerez că ar trebui neapărat să se întâmple și în politica Europeană.

Și cum stau lucrurile cu palmaresul dumneavoastră? Ați supravegheat Agenda de la Lisabona: aceasta s-a scufundat fără urmă înainte să ne lovească criza creditelor. Acum ne spuneți că trebuie să avem un comisar pentru imigrație, luând statelor naționale dreptul lor fundamental de a decide cine vine să locuiască, să muncească și să se stabilească în țările lor. Ați insistat cu obsesia dumneavoastră legată de schimbările climatice, fapt ce a condus la costuri masive și lipsa oricărui beneficiu material. Dar, mai presus de toate, este vorba despre faptul că ați ignorat referendumul irlandez, că ați afirmat că irlandezii nu pot opri acest Tratat: chiar și numai din acest motiv nu vă pot sprijini.

Dar este posibil să fi înțeles eu totul foarte greșit. Este posibil să fiți persoana potrivită în cele din urmă, deoarece ieri, în *Daily Telegraph*, un sondaj întreba: În cazul în care Tratatul de la Lisabona se ratifică fără referendum, ați mai dori ca Marea Britanie să rămână în Uniunea Europeană? Iar cu 43% față de 26% - pentru prima dată în ultimii 30 de ani - o majoritate masivă a britanicilor a afirmat că dorește ca noi să părăsim această Uniune Europeană în cazul în care dl Barroso obține ceea ce dorește. Deci, poate am înțeles eu greșit: poate sunteți persoana potrivită. Vom vedea.

(Aplauze și râsete în anumite părți ale sălii)

Da, este foarte încântat să plece!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Dle Președinte, Europa a ajuns la un punct istoric de cotitură. Milioane de persoane care trăiesc din munca lor cinstită doresc o schimbare fundamentală. Doresc combaterea

nedreptăților grave ale neoliberalismului și ale marilor capitaluri globale. Acestea includ asociațiile familiale agricole, micii întreprinzători, patronii de întreprinderi mici și funcționarii publici. Pentru a putea face acest lucru, au mare nevoie de drepturile omului. Îmi pare rău că nu se află comisarul acum aici pentru a mă auzi vorbind în apărarea drepturilor omului și a libertăților civile. Aceste drepturi sunt necesare astfel încât oamenii să-și poată exprima opiniile, cu alte cuvinte, să beneficieze de libertatea de opinie, de dreptul la liberă asociere și de libertatea de exprimare fără a fi etichetați drept fasciști, cum mi s-a întâmplat mie astăzi, în această cameră, sau fără a fi împușcați în cap, intimidați de brutalitatea poliției, maltratați, încarcerați sau fără a fi supuși unui simulacru de proceduri penale.

Când au avut loc toate aceste evenimente în Ungaria în toamna anului 2006, am apelat la dumneavoastră pentru a interveni. Nu ați făcut nimic. De ce? Doresc să-i cer dlui vicepreședinte al Parlamentului, dl Schmitt, să confirme ce s-a întâmplat, de ce am apelat la dumneavoastră. A fost din cauza a ceea ce s-a întâmplat la o reuniune organizată de partidul Fidesz, un partid civic...

(Președintele i-a retras cuvântul vorbitoarei)

Cecilia Malmström, *președinta în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Vă mulțumesc, dle Președinte, onorabili deputați, pentru ocazia de a adresa câteva cuvinte în cadrul acestei dezbateri. Trebuie să mărturisesc că este minunat să te afli înapoi în Parlamentul European. Dezbaterile și discursurile sunt fără îndoială mai dinamice și mai animate aici decât acasă în Suedia.

Aș dori să-l felicit pe dl Barroso pentru faptul că ne-a oferit indicații atât de clare cu privire la rolul pe care ar dori să-l dețină Comisia, precum și pentru agenda sa de reforme pentru următorii cinci ani. De asemenea, am ascultat cu mare atenție ceea ce au avut de spus raportorii din partea grupurilor. Există, desigur, destul de multe aspecte asupra cărora aș putea comenta, dar nu voi face acest lucru astăzi, deoarece nu este dezbaterile Consiliului. Aceasta este dezbaterile Parlamentului cu președintele desemnat al Comisiei.

După cum am menționat, nu este treaba mea să comentez în legătură cu ceea ce s-a spus, însă am ascultat cu mare atenție dezbaterile. Aș dori să spun doar două lucruri. Primul este evident: José Manuel Barroso a fost nominalizat în unanimitate de cei 27 de șefi de stat sau de guvern cu diferite afiliere politice. Are sprijinul nostru clar pentru a conduce Comisia timp de încă un mandat. Acest lucru nu anulează, desigur, obligația Parlamentului de a face decizia aprobării sale sau respingerii sale obiectul unui scrutin.

Cea de-a doua remarcă este, de asemenea, evidentă, dar merită repetată. Trăim în vremuri extrem de nesigure, cu provocări considerabile și dificile. Avem nevoie de o Europă puternică, cu capacitate de acțiune, precum și de o Europă în care instituțiile europene să funcționeze corespunzător și să fie capabile să coopereze. Avem nevoie de siguranță, claritate și stabilitate, astfel încât împreună să abordăm problemele la care cetățenii noștri așteaptă rezultate și asupra cărora se așteaptă ca Europa să se pronunțe.

José Manuel Barroso, *președintele desemnat al Comisiei*. – Dle Președinte, mai întâi haideți să abordăm câteva aspecte de fond al politicii.

Comisia nu susține și nu a susținut niciodată privatizarea serviciilor publice. Considerăm că serviciile publice reprezintă o parte importantă a modelului nostru european de societate.

Considerăm că este important ca aceste servicii publice să funcționeze în cadrul unei piețe unice puternice, în conformitate cu normele comunitare. Acesta este un lucru foarte important. Dacă dorim să avem o reală Uniune Europeană, această piață internă trebuie să fie respectată.

Să fim sinceri: uneori unii politicieni naționali, când există o problemă, spun că este vina Bruxelles-ului, iar când au succes, spun că este meritul lor. Prin urmare, să nu acuzăm Bruxelles-ul de existența privatizării. Acestea sunt decizii naționale. Printre statele noastre membre, există unele țări care au decis să privatizeze unele servicii publice, dar acest lucru nu a fost impus de Bruxelles.

Cred că obiceiul de a învinovăți Bruxelles-ul merge uneori prea departe. Fiecare ar trebui să-și asume responsabilitățile proprii.

Cel de-al doilea aspect are legătură cu detașarea lucrătorilor. Principiile directivei sunt într-adevăr cele care au fost menționate, și anume de către Grupul Socialist: respectarea drepturilor fundamentale ale lucrătorilor; Am afirmat acest lucru foarte des. Pentru noi acestea sunt drepturi sacre: dreptul la grevă; dreptul la asociere.

Drepturile fundamentale sunt foarte importante. Provin dintr-o țară în care nu au existat drepturi civile sau drepturi sociale multă vreme, știu ce înseamnă accesul la aceste drepturi sociale.

În același timp suntem dedicați liberei circulații în Europa. Fără această liberă circulație nu vom avea o Europă. Deci haideți să încercăm să reconciliem ambele principii într-un fel. Haideți să nu ne rezumăm la interpretările Curții Europene de Justiție. De aceea am propus aici o cale de urmat inspirată de multe dintre sugestiile dumneavoastră și sunt pregătit să lucrez cu credință alături de toți deputații din acest Parlament pentru a ajunge la obiectivul propus, astfel încât să avem o Europă mai puternică, păstrându-ne piața internă, dar respectând pe deplin drepturile sociale ale lucrătorilor noștri.

În ceea ce privește reglementarea și dereglementarea, permiteți-mi să clarific acest punct, și vă cer, dle Cohn-Bendit, să găsiți o declarație în care eu susțin dereglementarea. Am spus întotdeauna „reglementare mai bună” sau „reglementare inteligentă”. Nu este vina mea dacă în limba franceză se traduce ca „dereglementare”. Legislație mai bună: *mieux légiférer*, nu *moins légiférer*.

președintele desemnat al Comisiei (FR) Și, dle Cohn-Bendit, doresc să vă mai spun ceva. Aveți o obsesie legată de mine. Eu nu am o obsesie în ceea ce vă privește. Din contră, aproape că simt înțelegere față de dumneavoastră, pentru că îmi amintiți de tinerețea mea...

(Aplauze)

Există un aspect politic foarte important. Pot fi criticat pentru multe lucruri și sunt primul care admite că există aspecte pentru care eu însumi sau Comisia putem fi criticați. Cu toate acestea, trebuie să ne îndeplinim angajamentul în privința schimbărilor climatice: toată lumea recunoaște că suntem lideri mondiali în acest aspect. Am primit felicitări pentru Comisie din partea președintelui Obama, din partea Secretarului General al Națiunilor Unite și din partea câștigătorului Premiului Nobel, dl Pachauri, care mi-a scris o scrisoare emoționantă. Voi fi primul care va împărtăși acest succes pentru Europa cu dumneavoastră, având în vedere că Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a contribuit la agenda pentru creștere ecologică.

Să fie clar: Sunt în favoarea creșterii ecologice; Nu sunt în favoarea declinului Europei. Acest lucru este important. Sunt în favoarea creșterii ecologice, a creșterii viabile, dar nu sunt în favoarea dezindustrializării Europei. Nu sunt în favoarea reducerii locurilor de muncă în Europa. Adevărul este că cea care a făcut cel mai mult în privința schimbărilor climatice este Comisia și tot Comisia este cea pe care dl Cohn-Bendit o consideră țap ispășitor de la început. Chiar înainte să fi prezentat orientările și chiar înainte să mă fi prezentat grupului dumneavoastră, ați spus „Nu”. Ați făcut chiar și tricouri. Nu s-au vândut prea bine tricourile cu sloganul „Stop Barroso”.

Vorbiți despre halucinații, dle Cohn-Bendit. Ascultați! Un partid a propus un candidat înainte de alegeri. Eu însumi v-am auzit propunerile. Ați propus un conservator britanic, pe dl Patten. Cred că l-ați propus chiar și pe primul-ministru francez drept candidat, ceea ce arată... dar nu, nu ați făcut acest lucru, deoarece cred că aceasta ar fi fost încă o favoare ca pe cea pe care i-ați făcut-o dlui Sarkozy, divizând stânga în Franța.

Dle Cohn-Bendit, adevărul este acesta: dacă dorim să avem o Europă care să fie mai apropiată de cetățenii săi, trebuie să alegem pe baza politicilor. Mi-ar plăcea foarte mult ca forțele proeuropene să sprijine un program proeuropean. V-am prezentat un program foarte proeuropean. Depinde de dumneavoastră să votați pentru mine. Nu sunt eu cel care decide cine trebuie să mă sprijine. Dumneavoastră trebuie să votați. Am un program proeuropean, legat de Tratatul de la Lisabona. Este posibil ca acestea să nu fie cele mai bune știri pentru toată lumea, dar eu cred în el. Vă propun o nouă ambiție pentru Europa. Într-adevăr, ultimii cinci ani au fost ani de consolidare a Europei extinse. Nu îmi cer scuze pentru că beneficiaz de sprijinul a celor 27 de șefi de stat sau de guvern, care au fost aleși democratic și care reprezintă toate laturile politice, bineînțeles, deoarece cred că rolul meu a fost în mare parte acela de a aduce oamenii aproape. Aceasta este prima dată când avem această Europă extinsă. Nu îmi cer scuze că am lucrat cu loialitate alături de acești șefi de stat sau de guvern. Se subînțelege că un președinte reales al Comisiei va avea autoritate crescută. Vă invit să sprijiniți o Comisie care este în favoarea unei ambiții mai mari, a unui progres mai hotărât și a unui proiect european de solidaritate și libertate. Vă ofer cooperarea mea loială. Unele persoane s-au autoexclus de la aceasta. Este păcat! Eu personal voi rămâne dedicat valorilor mele și chiar și valorilor pe care dumneavoastră le apărați uneori.

(Aplauze)

(Dl Cohn-Bendit a ridicat un cartonaș albastru)

Președintele. – Trebuie să explic. Dl Cohn-Bendit a ridicat un cartonaș albastru, dar am descoperit acum jumătate de oră că regula în cauză se aplică numai vorbitorilor care sunt deputați europeni, nu și vorbitorilor din afara Parlamentului, cum sunt vorbitorii din partea Comisiei.

Poate că ar trebui să schimbăm acest lucru în viitor, dar acum trebuie să respectăm regulamentul.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doamnelor și domnilor, aș dori să schimb tonul acestei dezbateri și să sugerez să ne întrebăm toți: Cine dintre noi nu are nevoie să se maturizeze și să se dezvolte? Cine dintre noi nu mai are nevoie să facă îmbunătățiri? Cine dintre noi nu face niciodată greșeli? În multe domenii trebuie adoptată o nouă direcție, nu numai de către președintele Comisiei, ci și de noi înșine. Există multe cărări care trebuie bătătorite.

Am sentimentul că multe persoane de aici caută un vinovat pentru problemele cu care ne confruntăm, în loc să coopereze pentru rezolvarea problemelor noastre comune cu o nouă putere, noi idei, entuziasm și viziune. Multe persoane fac insinuări și generează neîncredere pentru a abate atenția de la propriile lor slăbiciuni. Multe persoane ignoră, de asemenea, rezultatele alegerilor de la 7 iunie 2009, care reprezintă baza democratică pentru dezbaterile de astăzi.

Îl acuzăm pe președintele Comisiei că face lucruri pe care este obligat să le facă, și anume să adere la tratate și să pună în aplicare rezoluțiile. Cineva a rostit astăzi o frumoasă declarație: „Fără libertate nu există solidaritate, iar fără solidaritate nu există o Uniune Europeană puternică, eficientă.” Aș dori să adaug: nici o Comisie Europeană puternică. Suntem toți în aceeași barcă. Suntem toți răspunzători în comun. Fiecare dintre noi are partea sa de responsabilitate. Președintele Comisiei deține o mare parte din responsabilitatea principală. Cu toate acestea, așa cum a afirmat Martin Schultz, nu este vorba numai despre domnia sa. Puterea sa depinde de noi, de statele membre, de competența și calitatea comisarilor.

Acesta este următorul capitol din cartea noastră. Cum vom pune în aplicare o economie de piață eco-socială? Cum vom restructura Comisia? Cum vom crea un comisar pentru piețe financiare? Cum rămâne cu serviciul diplomatic? Dar cu protecția climei? La finalul discursului său, președintele nostru a parafrazat un citat din Bronisław Geremek: „Haideți să lucrăm mult, fiecare în felul nostru, și să profităm cât mai mult posibil de ocazia de a aduce o schimbare, în loc să ne tragem unii pe alții în jos!”

Stephen Hughes (S&D). – Dle Președinte, este posibil ca dl Barroso să-și amintească intervenția mea când s-a prezentat grupului nostru săptămâna trecută. Așa cum am spus atunci, dle Barroso, am citit orientările dumneavoastră politice pentru noua Comisie cu un interes considerabil și am constatat chiar că o mare parte din retorica pe care o conțin reflectă propriile mele convingeri și priorități politice. Cred că și pe ale altora cu orientare de stânga.

Cu toate acestea, problema este că ați utilizat cam aceeași retorică atunci când ați venit aici acum cinci ani pentru a candida la președinția Comisiei la acel moment. La acea dată ați făcut câteva promisiuni legate de Europa socială, privind reînnoirea agendei sociale pe perioada de cinci ani, care nu au fost îndeplinite. Vă puteți aminti, de exemplu, că afirmați acum cinci ani despre serviciile de interes general: „Nu exclud posibilitatea unei directive-cadru”.

Acum, cinci ani mai târziu, după cum ați spus din nou astăzi, UE ar putea institui un „cadru de calitate pentru serviciile publice și sociale”. Nu suntem foarte siguri ce înseamnă acest lucru. Știm ce înseamnă o directivă-cadru, iar pentru noi reprezintă un angajament foarte important pe care am dori să vi-l luăm. Faptul că ne spuneți că nu excludeți posibilitatea unei directive-cadru nu mai este suficient de această dată.

Când am examinat documentul dumneavoastră săptămâna trecută, am căutat angajamente concrete, dar nu am găsit niciunul. Ceea ce am aflat - mulțumită motorului de căutare Google - este că orientările în sine, prezentate drept agendă transformatoare nu reprezintă, în mare, nimic mai mult decât reciclarea textelor existente ale Comisiei și agenda politică existentă.

Trei puncte de vedere generale cu privire la orientările dumneavoastră:

În primul rând, acestea nu abordează deloc gravitatea șomajului sever și a crizei sociale cu care ne confruntăm și care se va înrăutăți în lunile, dacă nu chiar în anii care urmează.

În al doilea rând, considerăm că afirmațiile dumneavoastră în legătură cu o strategie de ieșire din criză sunt premature. Ați modificat acest lucru în cele transmise nouă astăzi. Dar ar trebui să discutăm despre o strategie de intrare, o strategie de intervenție pozitivă pe piața muncii, nu doar la nivel de state membre, ci la nivel european.

În al treilea rând, agenda dumneavoastră transformatoare este agenda trecutului. Criza impune politici mai îndrăznețe și mai vizionare decât cele pe care le preconizați. În schimb, ceea ce trebuie să reprezinte prioritatea numărul unu a noii Comisii o reprezintă lansarea unei noi agende sociale europene modernizate și ambițioase.

Am ascultat foarte atent ceea ce ați repetat astăzi cu privire la răspunsul la decizia Laval în legătură cu directiva privind detașarea lucrătorilor. Ați afirmat din nou astăzi că modul de lucru va consta într-un regulament de aplicare, fără a modifica directiva. Acest lucru nu va funcționa, pur și simplu. Problema se află chiar în conținutul directivei, care repetă la nesfârșit că „statele membre «pot»...”. Cu excepția cazului în care regulamentul de aplicare va înlocui sau va prelua directiva, problema Laval va rămâne.

De asemenea, vă rugăm să ne iertați că vă judecăm pe baza palmaresului. Laval nu s-a întâmplat ieri. Ce ați făcut în cei aproape doi ani de când decizia Laval a transmis valuri de șoc mișcării sindicale?

O întrebare finală: vă veți angaja astăzi să faceți tot posibilul pentru a asigura un echilibru de gen adecvat în cadrul viitorului colegiu al Comisiei?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, de ce acum? De ce dl Barroso? Acestea sunt cele două întrebări la care trebuie să răspundem.

Întrebarea „De ce acum?” a fost deja discutată aici. Ne aflăm în mijlocul unei crize financiare și economice, iar condițiile preliminare pentru creștere economică puternică și crearea mai multor locuri de muncă nu vor fi îndeplinite peste noapte. Avem nevoie de o Comisie eficientă și avem nevoie de o strategie europeană comună pe termen lung. Nu putem începe să lucrăm la acestea anul viitor; trebuie să începem imediat. De aceea trebuie, de asemenea, să votăm acum.

De ce dl Barroso? Sunt mulțumit de declarația clară făcută de președintele Comisiei, candidatul, cu privire la economia de piață socială, la competiție și la piața internă. Ca liberali avem, de asemenea, așteptări și cereri la un nivel ridicat. Așteptăm să fie dezvoltată o strategie comună împreună cu statele membre.

Pe termen mediu nu va fi suficient să avem o rețea de organisme de reglementare care să monitorizeze piețele financiare. Avem nevoie de un organism european unic de supraveghere financiară. După cum tocmai a afirmat Guy Verhofstadt, evaluarea intermediară va fi decisivă pentru noi.

Ca liberali, considerăm că crearea postului de Comisar pentru drepturi fundamentale reprezintă o mișcare pozitivă. Dorim ca acesta să dețină o autoritate reală. Pentru cine nu știe ce înseamnă acest lucru: protecția datelor și tratamentul acordat solicitanților de azil la frontierele externe ale Europei reprezintă subiecte care necesită mai multă atenție.

Aș dori să spun câteva cuvinte despre comentariile făcute aici cu privire la situația politică. Regret foarte mult că majoritatea social democraților nu vor vota în favoarea dumneavoastră mâine. Social-democrații se retrag astfel din alianța proeuropeană pe care am dorit s-o constituim, în special în cazul aspectelor de politică europeană. Dl Schultz, dl Bisky și dl Cohn-Bendit organizează o blocadă roșie/roșie/verde a Europei sau cel puțin încearcă. Factorul decisiv este următorul: nu ne putem apăra împotriva acordului între conservatorii europeni, însă este vital ca liberalii și creștin-democrații să mențină capacitatea Europei de a acționa.

Jill Evans (Verts/ALE). – Dle Președinte, vorbesc în numele deputaților Alianței Libere Europene din Grupul Verzilor/ALE. Noi credem în egalitate pentru toți europenii. Sprijinim independența națiunilor și regiunilor din Europa care nu sunt în prezent state membre în sine, dar care aspiră să fie, și susținem egalitatea de drepturi pentru vorbitorii tuturor limbilor, indiferent dacă sunt limbi oficiale ale UE sau limbi cooficiale sau dacă sunt vorbite de o majoritate sau de o minoritate dintr-un stat membru.

Dle Barroso, vorbiți în cadrul orientărilor dumneavoastră și ați vorbit din nou astăzi despre necesitatea de a crea un sentiment de conexiune între UE și cetățenii săi, dar acest lucru nu poate fi obținut niciodată cât timp UE nu va recunoaște națiunile și popoarele reale și cât timp subsidiaritatea nu va funcționa la toate nivelurile, nu numai între UE și guvernele statelor membre.

Pentru ca Uniunea Europeană să ne sprijine efectiv în vremuri de criză economică, să deschidă calea așa cum trebuie în combaterea schimbărilor climatice, să asigure protecția serviciilor publice, să apere drepturile omului și să contribuie la pacea și dezarmarea internațională, are nevoie de solidaritatea noastră, a tuturor, iar aceasta include Țara Galilor, Scoția, Catalonia, Corsica, Flandra și multe altele.

În toată Europa, în acest moment, au loc discuții, consultări și referendumuri și nu vorbesc despre Lisabona, ci despre propuneri de schimbări constituționale și de autonomie crescută în aceste țări. Regret că nu ați specificat, recunoscut sau abordat aceste evoluții actuale în cadrul orientărilor dumneavoastră și că nu ați înaintat propuneri pentru o implicare mai mare a țărilor și regiunilor care dețin atribuții legislative în procesul UE de luare a deciziilor, aspect pe care ALE îl consideră crucial. Vă rog din nou să fiți de acord să faceți acest lucru.

Timothy Kirkhope (ECR). – Dle Președinte, una dintre cele mai acide critici la adresa UE este că ar fi mai preocupată de propriile sisteme interne decât să demonstreze luarea unor măsuri în privința unor probleme globale sau să acționeze într-un mod care să aducă valoare adăugată vieților cetățenilor. Această tendință a fost evidentă mai ales în cadrul discuțiilor absurde pe care am fost nevoiți să le suportăm în legătură cu numirea și momentul numirii președintelui Comisiei.

Aniversarea de astăzi a prăbușirii Lehman Brothers ne reamintește la timp despre starea dificilă în care se află economia europeană și, în special, cea a Regatului Unit. Șomajul este în creștere oriunde ne-am uita și și au trecut doar câteva săptămâni de la o reuniune globală la nivel înalt, crucială, cu privire la schimbările climatice. În aceste condiții a fost absurdă încercarea de a amâna numirea președintelui Comisiei după luna septembrie.

Am citit orientările politice ale președintelui Barroso cu mare interes. Consider binevenită ocazia oferită Grupului ECR de a dezbate în mod serios cu domnia sa pe această temă. În primul rând, prioritatea noastră centrală trebuie să fie relansarea creșterii economice și consolidarea competitivității pe termen lung. Pe termen scurt, acest lucru înseamnă intervenție economică mai redusă și rezistență în fața protecționismului. Apoi trebuie să garantăm siguranța finanțelor publice și să acționăm în vederea asigurării unei liberalizări continue a pieței pentru a restaura încrederea în comerț și afaceri, precum și pentru a asigura faptul că există investiții adecvate în aptitudini și capital uman, la fel ca și în inovare și cercetare.

Comisia deține un rol vital în asigurarea faptului că instituțiile UE nu subminează relansarea economică prin impunerea unor obligații necesare și excesive asupra afacerilor. Activitatea desfășurată de președintele Barroso și comisarul Verheugen în această direcție a fost semnificativă. Gestionarea reglementării excesive și promovarea agendei privind o „reglementare mai bună” - cu toate că, dle Barroso, eu personal aș fi preferat să fie numită „dereglementare” - au constituit domenii de succes ale ultimei Comisii. Cu toate acestea, este regretabil că acest succes nu a fost mai pronunțat și în mod sigur sunt necesare mai multe eforturi. Trebuie să avem un vicepreședinte senior al Comisiei, responsabil cu acest domeniu de activitate. Vă solicit, dle președinte Barroso, să faceți această numire dacă sunteți ales mâine.

Cu privire la aspectul legat de schimbările climatice, realitatea este că UE a câștigat o poziție de frunte în cadrul negocierilor internaționale în acest domeniu și trebuie să continue să facă acest lucru. Consider binevenit accentul pe care președintele Barroso îl plasează asupra necesității de a demonstra că lupta împotriva schimbărilor climatice poate contribui la modernizarea economiilor noastre.

Un alt domeniu pe care doresc să-l subliniez este angajamentul de a remodela bugetul UE printr-o reformă profundă. O astfel de reformă era necesară demult și ar fi trebuit să constituie un angajament obligatoriu.

Cu toate că eu personal, precum și grupul meu, sprijinim puternic renominalizarea președintelui și considerăm binevenite anumite elemente principale, nu suntem de acord cu totul, după cum a afirmat și prietenul meu, Michał Kamiński. Sunt foarte îngrijorat cu privire la planurile prezentate ale Comisiei în domeniul imigrației și azilului, iar în ceea ce privește Regatul Unit, păstrarea controlului național asupra frontierelor noastre continuă să rămână esențială.

După cum știe președintele Barroso din discuțiile noastre, există probleme legate de propunerile Comisiei în domeniul supravegherii financiare. Există un risc real ca afaceri financiare importante să fie relocalizate în afara UE în avantajul nimănui altcuiva decât al concurenților noștri.

În cele din urmă, pe parcursul dezbaterii au existat trimiteri la Tratatul de la Lisabona. Nu ascund faptul, și mă limitez la a sublinia încă o dată, că UE a continuat să funcționeze foarte bine fără Tratatul de la Lisabona în ultimii trei sau patru ani. Nu există niciun motiv pentru care acest lucru nu poate continua în acest fel.

În cele din urmă, citez un paragraf din finalul manifestului președintelui Barroso. Domnia sa a afirmat: „UE funcționează cel mai bine când se concentrează asupra activității sale de bază. Doresc să concentrez resursele noastre limitate în domeniile în care putem produce cel mai bun efect și unde putem aduce cea mai mare valoare adăugată.” Cu alte cuvinte, cred că aceasta înseamnă că UE ar putea face mai puțin, dar trebuie să facă acest lucru mai bine.

Dle președinte Barroso, dacă ar fi ca aceasta să fie lozinca dumneavoastră în următorii cinci ani, ar reprezenta o bază excelentă pentru progres, dar, în orice caz, meritați un vot de sprijin răsunător din partea noastră, mâine.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Dle Președinte, dle Barroso, instituțiile nu permit stângii să propună un candidat.

Deplângem această condiție a candidaturii unice și acordurile politice dintre guvernele de dreapta și social-democrate, care o fac posibilă.

Într-adevăr, această condiție neagă existența unei opinii largi în Europa, care este total opusă modelului liberal al integrării Europene pe care îl reprezentați. Acesta este modelul care, fără ca dumneavoastră să pomeniți vreun cuvânt despre acesta, aruncă idealul european în adâncimile abținerilor ostile de la alegerile europene, în special, iar acest lucru este remarcabil, în noile state membre.

Acesta este modelul care a transformat visul unei Europe protectoare într-o mașinărie de distrugere a drepturilor noastre sociale și a industriilor noastre naționale și care îi face pe oameni să concureze unul cu altul pentru a-și câștiga traiul. Din ce în ce mai mulți oameni spun: „Nu se va alege nimic de Europa”.

Nu ați prevăzut dezastrul financiar și catastrofa ecologică, în ciuda tuturor avertismentelor, pentru că au existat avertismente. Ați contribuit la producerea lor - dumneavoastră și ceilalți - prin această dictatură a concurenței libere și echitabile, care ne paralizează societățile și le distruge spiritul public, precum și serviciile publice.

Acum modificați vorbele, dar nu și faptele. Cu toate acestea, programul dumneavoastră poate fi rezumat într-o singură propoziție - nu știu dacă jocul de cuvinte din limba franceză poate fi tradus - și anume: „De acum înainte va fi la fel ca înainte”. Cu toate acestea, Europa are nevoie de o mare schimbare pentru a întoarce pagina unei epoci, unei ere arhaice și apuse, aceea a capitalismului financiar și a productivității maxime.

Prin urmare, schimbarea poate începe cu refuzul de a vă investi pe dumneavoastră în funcția de președinte. De aceea delegația noastră nu vă va acorda votul.

Timo Soini (EFD). – (FI) Dle Președinte, dle președinte Barroso, ați vizitat grupul nostru de eurosceptici și apreciem acest lucru. Era momentul să discutăm anumite probleme și ați avut parte de întrebări dificile, inclusiv din partea mea, printre alții. Cu toate acestea, faptul că există un singur candidat nu mă atrage. În plus, dacă nu vă acceptăm acum, se va întâmpla cum s-a întâmplat în Irlanda, când dl Barroso a apărut timp de câteva luni cu o nouă cravată, apoi toată lumea a votat din nou același lucru? Vă place Comisia. Am citit acest document cu mare atenție. În acest document afirmați că instituția reprezentată de Comisie este de neînlocuit și că numai aceasta are autoritatea de a înainta propuneri care țin seama de interesele tuturor cetățenilor noștri și că numai Comisia este competentă și independentă.

Doamnelor și domnilor, unde sunt națiunile Europei? Unde sunt parlamentele Europei și unde sunt alegătorii europeni? Nu afirmă aceștia că pentru ei este păstrată în viață această Uniune? Nu prea mai cred în acest lucru. Dle Barroso, susțineți omul muncitor, susțineți lucrătorii, pentru că stânga cea obosită nu mai poate face acest lucru. Susțineți micii întreprinzători: nu avem o criză a forței de muncă; avem o criză a angajatorilor. Faceți o treabă bună de la început până la sfârșit, astfel încât oamenii să-i poată angaja pe alții, iar în acest fel Europa poate merge mai departe. În încheiere, dle președinte Barroso, fără impozite comunitare, mulțumesc; avem deja suficiente impozite.

(Aplauze)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Dle Președinte, doresc să adresez comentariile mele dlui Barroso.

Dle Barroso, v-am ascultat cu profund interes și, de asemenea, cu mult respect, mult timp, de fapt chiar de când erați politician într-o țară foarte apropiată de noi și de inimile noastre, și anume Portugalia.

Cu toate acestea, m-ați surprins complet acum. Din două motive: în primul rând, ați arătat dispreț față de grupul căruia îi aparțin - grupul deputaților neafiliați - neacordându-ne nici măcar un minut din timpul dumneavoastră pentru a ne explica propunerile dumneavoastră politice. Reprezentăm mulți cetățeni europeni și ați arătat dispreț față de toți alegătorii dumneavoastră.

În al doilea rând, planul dumneavoastră politic este slab, iar propunerile dumneavoastră politice din documentul „Orientări politice pentru viitoarea Comisie” sunt șubrede. Aceste propuneri nu includ nici măcar ceea ce ați susținut în timpul mandatului de președinte al Comisiei. Sunt surprins că aspecte cum ar fi energia, care pe durata mandatului dumneavoastră au fost bine gestionate, acum, când faceți propuneri pentru viitoarea...

(Președintele i-a retras cuvântul vorbitorului)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dle Președinte, dnă Malmström, dle președinte Barroso, voi începe prin a vă felicita. Vă felicit în primul rând pentru cei cinci ani de activitate în fruntea Comisiei, în care ați arătat hotărâre

în dialogul cu statele membre, precum în cazul schimbărilor climatice și al energiei, dar și o capacitate de a obține compromisul și consensul, precum în cazul perspectivei financiare, în ciuda dificultăților sporite rezultate în urma extinderii, a crizei instituționale și a crizei financiare internaționale.

În al doilea rând, vă felicit cu privire la orientările politice pentru viitoarea Comisie pe care le-ați prezentat acestui Parlament. Din nefericire, dle președinte Barroso, într-o democrație nu puteți mulțumi pe toată lumea. Unele persoane nu vă plac pentru că sunteți prea european, iar altele din cauza prejudecăților ideologice. Alte persoane fac comparație cu trecutul, uitând că astăzi există 27 de state membre ale căror interese trebuie reconciliate, nu mai sunt numai 12 și că, din fericire, acest parlament are o mai mare putere, iar cooperarea interinstituțională este mai solicitantă.

Alte persoane doresc amânarea deciziei. Amânarea ei ar crea un vid și ar slăbi atât Comisia, cât și Europa. Lumea nu ne așteaptă. Chiar ieri președintele Braziliei a făcut o declarație prin care aruncă G8 la coșul istoriei și sprijină G20. Lumea nu stă în loc în timp ce Europa își amenajează casa și își alege liderii. Amânarea unei decizii ar însemna să acceptăm că Europa este irelevantă într-o lume din ce în ce mai globalizată.

În mod firesc, sunt mândru că un portughez prezidează Comisia Europeană, dar sprijinul meu nu este doar o expresie a solidarității naționale. El reprezintă recunoașterea activității pe care ați desfășurat-o și exprimă acordul meu cu prioritățile dumneavoastră, care devin și ale mele: creșterea economică; investițiile în inovare, formarea și combaterea șomajului; accentul pe importanța coeziunii economice și sociale; investiții în legătură cu mediul înconjurător și combaterea schimbărilor climatice; securitate crescută fără diminuarea libertății; precum și consolidarea cetățeniei și a participării civice.

Consider binevenit ceea ce ați propus cu privire la cooperare, la apropierea dintre acest Parlament și Comisia dumneavoastră în interesul Europei noastre comune. A sosit timpul ca acest Parlament să ofere șefilor de stat din diferite familii politice un motiv să vă numească din nou ca șef al Comisiei. Mult noroc, dle președinte Barroso, și succes în activitatea dumneavoastră.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, am luptat în campania electorală în calitate de candidat principal social-democrat în Austria pe baza unei reglementări europene mai puternice a piețelor financiare, a unei modificări a directivei privind detașarea lucrătorilor, a protejării serviciilor publice și a evaluării impactului social al legislației. Cum niciuna dintre acestea nu a fost realizată de Comisia precedentă, al cărei șef ați fost, m-am bazat pe presupunerea că avem nevoie de o nouă Comisie și de un nou președinte pentru aceasta. Acum spuneți că veți face tot ce am cerut. Cum putem să începem dintr-o dată să credem ce spuneți?

Colegul meu, Stephen Hughes, s-a referit deja la faptul că prima Comisie Barroso nu a reușit să realizeze prea multe din ceea ce ați promis. În următoarele săptămâni veți avea timp să dovediți că luați acest lucru în serios. În acest caz, a lua în serios înseamnă să aveți sprijinul persoanelor care doresc punerea în aplicare a acestor măsuri.

S-a afirmat deja clar că mâine veți fi sprijinit de multe persoane care nu au nimic în comun cu aceste obiective fundamentale. Veți primi mult sprijin din partea acelor deputați europeni care au împiedicat realizarea acestor obiective sau care le-au respins, de exemplu, în cazul directivei privind detașarea lucrătorilor și al măsurilor privind serviciile publice, și care susțineau în mod clar privatizarea. Acești deputați vă vor sprijini mâine. Trebuie să dovediți că puteți forma o nouă majoritate în Comisie, care să dorească într-adevăr realizarea acestor obiective.

Pentru a-i răspunde dlui Lambsdorff, care afirmă că aceasta poate fi numai o campanie electorală germană și că social-democrații se îndepărtează de calea europeană, doresc să afirm că nu este vorba despre social-democrați, ci dumneavoastră sunteți cel care intrați într-o alianță cu antieuropeni consacrați, iar aceasta este problema. Mulți dintre noi ar fi pregătiți să vă susțină în cazul în care Comisia ar avea o poziție clară cu privire la dimensiunea socială. Am reținut promisiunile pe care le-ați făcut astăzi aici, dar așteptăm, de asemenea, o decizie care să indice că problemele la care m-am referit astăzi vor fi luate în serios în politica viitoarei Comisii.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Dle președinte, dle Barroso, în acest parlament există deputați, între care mă număr și eu, care nu vă vor acorda un vot de încredere în cadrul votării de mâine. Doresc să precizez

acum motivele acestei decizii și, de asemenea, să vă prezint îngrijorările noastre, deoarece cred că acestea merită să fie auzite.

Credem că, în prezent, Comisia este mai curând mai puțin puternică decât era în urmă cu cinci ani. Credem că, prea adesea, a ales în mod voit să cedeze în fața Consiliului, astfel încât să nu deranjeze pe nimeni. Credem și că nu a putut să folosească autoritatea care i-a fost conferită prin tratate, acest drept de inițiativă legislativă care, în timp de criză, ar trebui să fie o adevărată datorie de inițiativă legislativă. În cele din urmă, credem că Comisia nu mai reprezintă locul în care iau naștere interesele generale europene, astfel încât să poată fi auzite de toți și că nimic dintre toate acestea nu face bine Europei.

Europa aceasta are nevoie de o viziune, are nevoie de putere pentru a gândi și pentru a elabora un nou model de dezvoltare și are nevoie de soluții noi la probleme economice: cum putem să obținem o mai mare integrare industrială și bugetară; cum putem să dăm întâietate termenului lung în detrimentul termenului scurt; cum putem să asigurăm, de exemplu, faptul că băncile există, în primul rând, pentru a susține afacerile, gospodăriile și investitorii europeni în materie de reglementare; cum putem să creăm o autoritate europeană de reglementare care să poată discuta chestiuni sociale de la egal la egal cu contrapartida sa americană; cum putem să punem în aplicare un pact privind locurile de muncă; cum putem să obținem o mai mare armonizare în creștere în domeniul monetar; cum putem să folosim și să demonstrăm solidaritatea; cum putem să obținem, poate în viitor, o nouă extindere a zonei euro, inclusiv în domeniul dezvoltării durabile; și cum putem să facem această tranziție să funcționeze, nu numai în Europa, dar și în țările în curs de dezvoltare?

Iată, dle Barroso, câteva dintre întrebările care vă sunt adresate. De aceea cred că avem nevoie de o Comisie care să poată reînsofleteți interesul general european și viziunea acestuia, pur și simplu să redea semnificație ideii existenței Europei. Pe această bază vom judeca acțiunile dumneavoastră viitoare. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, profunzimea crizei în Europa a fost cauzată nu numai de comportamente neetice pe piețele financiare, dle Barroso. Alte cauze includ o inegalitate socială tot mai mare, dezechilibre macroeconomice periculoase între statele membre, care au dus la o lipsă a solidarității, precum și dependența Europei de prețurile tot mai mari ale resurselor.

Cetățenii Europei merită o Comisie care să introducă din nou pe ordinea de zi aceste cauze mai profunde, în loc să le transforme în tabuuri, în loc să facă exact opusul și în loc să transfere responsabilitatea asupra statelor membre. În Europa avem nevoie de politici economice și fiscale coordonate corespunzător. Avem nevoie de cooperare cu privire la taxe în Europa, ceea ce va pune capăt dumpingului fiscal. Numai atunci va fi posibil să oprim extinderea diviziunii sociale și să finanțăm investițiile ecologice necesare. Avem nevoie de o politică care promovează consecvent tehnologiile și stilurile de viață ecologice pentru a reduce rapid dependența UE față de resursele epuizabile. Aceasta va reprezenta o revoluție ecologică de mediu.

Nu regăsesc niciunul dintre aceste lucruri în programul dumneavoastră, dle Barroso, și de aceea, nu pot să votez pentru dumneavoastră.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte, dle Barroso, timp de mulți ani, câteva dintre statele membre mai mici menținuseră deja un curs valutar fix pentru monedele naționale față de euro, înainte de a adera la Uniunea Europeană. Aceasta a permis sectorului financiar al Uniunii Europene să investească în mod mai profitabil în aceste țări. Totuși, în aceste momente de criză, menținerea, de aceste țări, a acestui curs valutar strict are ca rezultat o depreciere cu efecte dramatice din punct de vedere social a veniturilor oamenilor și atacuri speculative asupra rezervelor în valută ale băncilor centrale ale acestor țări. Aceasta produce costuri atât pentru cetățenii acestor țări, cât și pentru Comisia Europeană, în calitate de creditor pentru aceste sume, dragul meu. Introducerea mai rapidă a monedei euro în aceste țări ar reduce astfel de costuri și ar aduce stabilitate. De aceea, dle Barroso, aș dori să văd că promovați o aplicare a criteriilor de la Maastricht adecvată pentru această perioadă de criză, cu același interes cu care susțineți Tratatul de la Lisabona. Vă mulțumesc.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle președinte, m-am opus desemnării dlui Barroso ca președinte al Comisiei. Dl Barroso folosește Comisia UE pentru a interveni asupra dreptului democratic al poporului irlandez de a decide în mod liber dacă acceptă sau respinge Tratatul de la Lisabona în cadrul unui referendum organizat la 2 octombrie.

Cu mult cinism, Comisia domniei sale a trimis, recent, angajați ai Comisiei în școli de pe teritoriul Irlandei, pretextând că vorbesc despre cât de bună este Comisia Uniunii Europene – în realitate, era un semnal adresat părinților lor că ar trebui să voteze „da” pentru Lisabona. Mai mult, un înalt funcționar al Comisiei a participat în mod direct la adunările publice ale organizațiilor care făceau campanie pentru Tratatul de la Lisabona.

Ca Cezar Augustus, dl Barroso își trimite emisarii să spună poporului irlandez ce ar trebui să facă. Ne vom angaja cu oricine într-o dezbatere democratică, însă faptul că funcționarii intervin de o parte sau de cealaltă a acestei dezbateri reprezintă un abuz grav de fondurile contribuabililor.

(GA) Politicile dlui Barroso nu sunt deloc în beneficiul lucrătorilor europeni, iar Tratatul de la Lisabona nu este în beneficiul lucrătorilor europeni, ci, mai curând, promovează militarizarea și privatizarea și, drept urmare, din acest moment, nu îl vom mai accepta pe dl Barroso drept președinte.

Nicole Sinclaire (EFD). – Dle președinte, dl președinte Barroso îmbrățișează o Europă a ambiției. UE a obținut aceasta, cu siguranță: 27 de state în 50 de ani, iar Tratatul de la Lisabona - dacă va fi ratificat de Irlanda - va marca sfârșitul suveranității naționale a acestora și va reprezenta începutul preluării puterii de către Uniunea Europeană.

Noi, însă, în cadrul UKIP, respingem planul de integrare europeană al dlui Barroso, deoarece știm ca statele membre, considerate individual nu sunt neînsemnate. Suveranitatea națională este fundamentul valorilor noastre și piatra de temelie a democrației Regatului Unit. În UE, drepturile omului - indiferent dacă sunt individuale sau colective - ocupă locul al doilea, după solidaritate, în preferințele europenilor. Cele două sunt direct incompatibile și, totuși, dl președinte Barroso le unește în centrul viziunii sale despre Europa pentru următorii cinci ani, solidaritatea reprezentând piatra de temelie a societății europene.

Noi, în cadrul UKIP, preferăm suveranitatea în locul solidarității. Când cetățenii statelor membre își exprimă punctele de vedere în cadrul referendumurilor naționale, rezultatul ar trebui să fie final, să respecte dreptul lor la opinii proprii, însă versiunea UE privind drepturile cetățenilor este aceea de a-i determina să voteze și să voteze din nou în cadrul referendumurilor naționale, până când vor ceda presiunii și vor vota „da”.

Acesta este modul în care au fost obținute Tratatul de la Maastricht și Tratatul de la Nisa, iar acum, UE aplică aceeași tactică forțând Irlanda să voteze din nou Tratatul de la Lisabona, în condițiile în care deja îl respinsese, așa cum au făcut și Franța și Țările de Jos. Ce fel de drepturi sunt acestea, dacă sunt respinse de la început, în numele solidarității? UKIP plasează suveranitatea și drepturile cetățenilor mai presus de solidaritate. Noi respingem Tratatul de la Lisabona și viziunea dlui președinte Barroso cu privire la acesta.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, avem nevoie de o revoluție în democrație. Dle Barroso, imaginați-vă numai că ați candida la alegerile pentru Europa, numai dumneavoastră, fără niciun alt candidat. Ce procent din voturi ați primi? Ce ar face cetățenii?

Probabil că v-ar fi ascultat astăzi și ar fi văzut că promiteți totul, tuturor. Sper că ar fi aflat și ce ați făcut în urmă cu cinci ani. Atunci ați promis foarte multe majorității cetățenilor. Este vorba de a compara ceea ce ați promis atunci cu ceea ce promiteți acum și cu ceea ce poate fi așteptat. Cred că este foarte, foarte puțin.

Dumneavoastră reprezentați Europa veche, Europa cârpită, contribuția la criza financiară, ca urmare a erorilor din partea Comisiei, a lipsei de implicare în chestiunile de mediu și așa mai departe. Aș fi de partea majorității cetățenilor europeni, deoarece cred că nu ați primi mai mult de 10 sau 12 sau 15% din voturi.

Werner Langen (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să precizez de la început că deputații europeni conservatori germani (CDU/CSU) vă vor susține, dle Barroso, candidatura pentru cel de-al doilea mandat. Totuși, avem anumite așteptări de la dumneavoastră și, bineînțeles, de la viitoarea Comisie pe perioada acestui al doilea mandat. Aș dori să clarific foarte bine acest lucru.

Cererile noastre sunt concentrate pe viitor dar, bineînțeles, avem deja experiența a cinci ani și, prin urmare, aș dori să subliniez pe scurt schimbările pe care am dori să le vedem. În opinia noastră, ultimii cinci ani au înregistrat sușuri și coborâșuri. Coborâșurile au inclus lipsa reglementărilor pe piețele financiare, deoarece Comisia i-a lipsit curajul de a lua măsurile necesare împotriva acelor state membre care se opuneau progresului, sporirea evidentă a autorității Consiliului și aroganța anumitor comisari, care au ignorat conceptul subsidiarității.

Vom acorda sprijinul nostru programului și liniilor directoare prezentate de dumneavoastră, deoarece credem că acestea reprezintă abordarea corectă. Dorim să ne asigurăm că anumite dintre lucrurile care sunt importante pentru noi sunt obținute și sunt siguri că veți lua în considerare acest aspect. În primul rând, modelul economiei sociale de piață trebuie să fie baza politicii noastre comune din Europa, cu alte cuvinte, libertatea și responsabilitatea, nu numai libertatea care trebuia găsită pe piețele financiare.

Competitivitatea Europei și siguranța locurilor de muncă în Europa trebuie evaluate comparativ cu protecția mediului și a climatului. Am fost foarte surprins de faptul că este posibil să puneți în pericol această abordare

prin numirea unui comisar diferit pe probleme climatice. Avem nevoie de o bază industrială în Europa, iar probleme lumii, cum sunt foametea, sărăcia și bolile, pot fi rezolvate numai dacă Europa este o putere economică solidă, având o astfel de bază.

Cetățenii trebuie să acorde sprijin Europei. Reglementările excesive reduc semnificativ motivația oamenilor și îi înstrăinează de conceptul de Europă, și de aceea dorim o evaluare independentă a impactului legislației.

În al patrulea și ultimul rând, dorim o versiune cu totul nouă a acordurilor interinstituționale. În acest condiții, perioada de cinci ani a mandatului va fi una pozitivă.

Adrian Severin (S&D). – Dle președinte, nu se poate cere unui politician din Partidul Popular să fie socialist, și nici unui socialist să voteze pentru un politician din Partidul Popular. Lucrurile ar fi atât de simple dacă nu ar fi mult mai complicate.

Totuși, de ce ne simțim întrucâtva stânjeniți și împărțiți în grupuri atunci când ni se cere să vă susținem candidatura? Să fim sinceri. Lista dezamăgirilor și erorilor din timpul acestui mandat al Comisiei este mult prea lungă, după cum este și cea a promisiunilor și inițiativelor nefinalizate. Prin urmare, cetățenii noștri europeni nu numai că și-au pierdut încrederea în instituțiile europene, dar și-au pierdut și speranța și pasiunea.

Ca să fim complet sinceri, trebuie să admitem și faptul că nu puteți fi considerat singurul responsabil pentru aceasta. Principala responsabilitate ar trebui să revină liderilor politici naționali, care au naționalizat întotdeauna progresele și au europenizat înfrângerile și, în general, au acordat prioritate egoismului național în locul solidarității europene.

Mulți dintre comisarii dumneavoastră, inclusiv socialiști și provenind din rândul acelorași lideri naționali, de fac, de asemenea, responsabili, pentru că le-a lipsit viziunea, curajul, competența și voința necesare. Astfel, astăzi nu numai că vă confruntăm pe dumneavoastră, dar și pe cei care v-au desemnat drept singurul candidat pentru una dintre cele mai importante funcții europene. În mod evident, nu v-au nominalizat pentru această funcție din respect pentru calitățile și capacitățile dumneavoastră, ci pentru ceea ce consideră ca fiind slăbiciunile dumneavoastră. Nu pentru că ei cred că vă veți desfășura activitatea în sensul obținerii unei uniuni și mai strânse, cu o accentuată nuanță socială, ci pentru că ei consideră că le veți solicita fiecăruia, în prealabil, acceptul la nivel național pentru fiecare dintre inițiativele Comisiei Europene.

Este cel puțin paradoxal faptul că astăzi, Parlamentul European, în calitate de instituție comunitară, în loc să consolideze legitimitatea democratică a viitorului președinte al unei instituții comunitare, respectiv al Comisiei, printr-un „da” copleșitor, trebuie să pună la încercare, prin acest candidat, instituția interguvernamentală reprezentată de Consiliu.

Prin urmare, la încheierea procesului de votare a colegiului nostru, va fi important dacă ați putea face dovada faptului că sunteți unul dintre ai noștri, nu unul dintre ai lor.

Andrew Duff (ALDE). – Dle președinte, dl președinte Barroso ar trebui să fie felicitat pentru sprijinul ferm acordat ordinii de zi privind modificarea tratatului în cursul mandatului său anterior. Cred că ar trebui, de asemenea, să i se mulțumească pentru publicarea unui bun program de stabilitate, la care se adaugă propunerile de îmbunătățire a politicilor sectoriale dificile, asupra cărora am căzut cu toții de acord.

Trebuie, însă, să afirm că, pe măsură ce PIB-ul se reduce și cheltuielile noastre se majorează, ne confruntăm, pe perioada de până în 2014, cu posibilitatea izbucnirii unei noi crize bugetare și, în acel moment, sunt convins că dl președinte Barroso va fi, cu convingere, de partea Parlamentului și că se va opune poziției pe care preconizăm că va fi poziția trezoreriilor naționale.

Adevărul este că Uniunea are nevoie de un buget majorat și de o politică bugetară elaborată astfel încât să promoveze redresarea economică. Cheltuielile naționale ar trebui transferate la bugetul european la poziții unde există creșteri clare de eficiență realizate din costuri, economii de scară și valoare adăugată și unde eșecurile de piață solicită politici europene mai puternice pentru a le corecta.

Trebuie să alimentăm bugetul cu ajutorul unui sistem independent, mai progresiv și mai transparent.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, nu mă refer, bineînțeles, la antevorbitorul meu, însă v-aș ruga să fiți corect atunci când întrerupeți vorbitorii care au depășit timpul alocat. Îi întrerupeți brusc pe unii și îi lăsați pe alții să continue foarte mult timp. Acest lucru este inacceptabil.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, doresc numai să clarific faptul că Irlanda nu trebuie să voteze din nou pentru că așa a dispus cineva: poporul irlandez votează din nou pentru că a hotărât să facă aceasta fără nicio

constrângere și va lua singur o hotărâre proprie. În al doilea rând, votul de acum este diferit de cel de data trecută. Dispunem de garanții care clarifică anumite chestiuni pentru poporul irlandez și, de asemenea, avem garanția că ne putem păstra comisarul.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Dle Kelly, îmi pare rău, însă aceasta este o procedură nouă și trebuie să o aplicăm în mod corect. Este valabilă numai pentru întrebările adresate antevorbitorului, nu și pentru declarații. Îmi cer scuze că v-am întrerupt.

José Manuel Barroso, președintele desemnat al Comisiei. – Dle președinte, voi începe cu aspecte referitoare la politici și apoi la politică, dacă voi mai avea timp.

În legătură cu întrebările dlui Hughes, cred că este important să clarific aspectele care sunt importante pentru grupul dumneavoastră și pentru mine, dar și pentru angajamentul nostru cu privire la o economie de piață socială. Referitor la detașarea lucrătorilor, angajamentul meu cu privire la un regulament are scopul de a trata exact de problema pe care ați evidențiat-o, dle Hughes. Problema este reprezentată de chestiunile privind punerea în aplicare și interpretarea acestuia, care au dat naștere la incertitudine. Vă reamintesc faptul că un regulament se aplică direct și va necesita mai puțin timp decât o revizuire totală a directivei. În orice caz, am spus că, dacă este necesar, putem analiza posibilitatea revizuirii directivei.

Referitor la Laval, dl comisar Špidla, un membru al familiei dumneavoastră socialiste, a desfășurat, cu acordul meu, o cercetare foarte extinsă pentru a găsi soluții practice. Trebuie să cunoașteți faptul că problemele ridicate de dumneavoastră nu apar în toate statele membre. Diversitatea dreptului muncii în statele membre înseamnă că o situație de tipul Laval poate apărea în anumite state membre, dar nu și în altele. Dumneavoastră ar știți cel mai bine că statele membre, partenerii sociali și sindicatele țin la *acquis*-ul din domeniul dreptului muncii care le este aplicabil. A trebuit să evaluăm în totalitate situația pentru a ne asigura că soluția nu avea să creeze o problemă mai mare decât cea pe care trebuia s-o rezolve. Dl Špidla a desfășurat această analiză și, de aceea, pot să propun acum o soluție, încercând să obțin largul consens al acestui Parlament.

Referitor la serviciile publice, dl Hughes a întrebat de ce Comisia nu a propus încă o directivă-cadru. Aș dori să subliniez faptul că Comisia mea a desfășurat activități juridice importante cu privire la clarificarea modului de aplicare a normelor referitoare la ajutorul de stat în ceea ce privește serviciile publice. Aceasta era cea mai importantă chestiune în urmă cu cinci ani și adevărul este că aceste clarificări au calmat vechile dezbateri cu privire la serviciile publice de pe piața internă. Nu am afirmat că nu mai există probleme. Dimpotrivă, le recunosc. Sunt hotărât să evaluez situația în totalitate și nu voi ezita, dacă este necesar, să merg mai departe. Am făcut o ofertă deschisă și sinceră în cadrul discuțiilor cu grupul dumneavoastră și aștept cu interes să lucrez cu dumneavoastră în acest domeniu, inclusiv cu privire la instrumentele legale corespunzătoare.

Referitor la echilibrul între numărul de bărbați și de femei, mă ocup de acest aspect, Comisia mea înregistrând un număr record de femei. Vă pot spune foarte deschis că am dus o luptă crâncenă cu anumite state membre pentru a le determina să numească femei competente în cadrul Comisiei, deoarece nu doreau să numească femei. După cum știți, inițiativa în acest sens aparține statelor membre. Din nou, sunt hotărât să fac tot ce-mi stă în putință. Îmi amintesc că în prima Comisie Delors nu a existat nicio femeie, iar în cea de-a doua, a existat numai una. La un moment dat existau nouă membre ale Comisiei mele, ceea ce consider că este foarte important. Am desemnat pentru prima oară o femeie ca secretar general – cel mai important funcționar din cadrul Comisiei – deci, sunt foarte implicat în acest aspect și am nevoie de sprijinul domniilor voastre în acest sens. Totuși, din nou, vă rog să colaborați și cu statele membre din care faceți parte, pentru a nu fi atrase în această rutină, deoarece, timp de 50 de ani, anumite state membre nu au putut să facă nici măcar o propunere pentru desemnarea unei femei în cadrul Comisiei.

În legătură cu problemele sociale, voi fi direct. Dacă doriți să atacați caricatura dlui Barroso, puteți să o faceți, însă știți foarte bine că, deseori, am făcut propuneri care au fost respinse de Consiliu – aș dori să amintesc aici că inclusiv de anumite guverne din familia dumneavoastră. Să fim sinceri în această privință. La ultimul Consiliu European am propus să nu mai existe cofinanțare pentru Fondul Social în cazul țărilor care nu au această posibilitate, respectiv al noilor state membre care se confruntă cu dificultăți. Eu am făcut acea propunere. Aceasta a fost respinsă de mai multe guverne, inclusiv de câteva ale căror conduceri sau ale căror miniștri de finanțe fac parte din partidul dumneavoastră. Prin urmare, nu sunt deloc de acord. Nu este onest, din punct de vedere intelectual, să atacați tot timpul Comisia. Nu nimeriți ținta. Este mai ușor pentru dumneavoastră, dar realitatea este că ne străduim foarte mult. După acel Consiliu, am înaintat o propunere – care este, în prezent, analizată de Consiliu – de suspendare a normelor privind cofinanțarea pentru Fondul Social în cazul țărilor care sunt în dificultate. Sunt preocupat de coeziunea socială. Cum aș putea să nu fiu

preocupat, provenind dintr-o țară cum este Portugalia, care beneficiază de atât de multe din partea Uniunii Europene? Sunt preocupat de coeziunea socială și economică și, de aceea, cred că această caricatură pe care încearcă să o prezinte anumite persoane dăunează Europei. Sunt de acord cu ceea ce a afirmat anterior dl Lambsdorff. Aș prefera să beneficiaz de sprijinul principalelor familii politice proeuropene, însă câteva se retrag din grupul celor care mă sprijină. Aceasta este alegerea dumneavoastră, nu a mea.

Eu doresc să obțin un consens cât mai larg și să nu exclud pe nimeni. Să fim sinceri: în istoria integrării europene, nu numai PEE, nu numai socialiștii, nu numai liberalii și-au adus o contribuție importantă. De la lordul Cockfield, un conservator, la un comunist precum Altiero Spinelli, la mișcarea ecologistă, au existat multe contribuții la integrarea noastră europeană. După alegeri, având în vedere această diversitate de opinii, este important să ne desfășurăm activitatea împreună, în beneficiul Europei. Avem nevoie de o Europă puternică, însă există aici o contradicție. Pe de o parte, afirmați că doriți o Europă puternică, o Comisie puternică, vreți să iau atitudine față de anumite state membre care urmăresc naționalizarea, însă, în același timp, spuneți: „Nu vă vom vota. Vă vom reduce influența. Vă vom reduce autoritatea față de statele membre.” Aceasta este o contradicție, așa că să fim sinceri în această privință. Dacă doriți o Comisie puternică care se bucură de toate drepturile și inițiativele necesare pentru a apăra interesele europene, acordați-mi măcar prezumția de nevinovăție. Trecem printr-o perioadă dificilă, iar eu v-am făcut o ofertă deschisă, am făcut o ofertă sinceră tuturor deputaților europeni, total transparentă. Nu puteți afirma că spun lucruri diferite unor grupuri diferite, deoarece tuturor vă prezint același program. Astăzi am adăugat câteva completări și clarificări, însă este același program. Este un compromis, bineînțeles, însă Europa funcționează numai pe bază de compromis. Europa nu poate funcționa pe bază de fanatism sau dogmatism.

Îi mulțumesc PEE pentru sprijinul pe care mi l-a acordat. Sunt recunoscător pentru sprijinul pe care mi l-ați acordat, dar PEE a fost primul care a spus că nu dorește aceasta pentru că este singur. Niciun partid nu deține singur majoritatea, astfel că trebuie să ajungem la un consens în Europa. Obținerea acestui consens în Europa este extrem de importantă. Desigur, ne păstrăm diferențele ideologice și continuăm dezbaterile politice, însă facem eforturi pentru a avea o Europă mai puternică. Eu sunt hotărât în acest sens. Dumneavoastră sunteți? Aceasta este întrebarea mea.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle președinte, dl Barroso nu a răspuns la acuzația mea privind intervenția Comisiei în procesul democratic referitor la Tratatul de la Lisabona din Irlanda...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, dle Barroso, am o problemă, ceea ce înseamnă că nu voi vota pentru dumneavoastră mâine, însă știți care este aceasta, pentru că grupul meu a explicat-o bine. Este o chestiune politică. Nu aveți un proiect de transformare a Europei din punct de vedere ecologic și social. Și totuși, cred că aceasta este ceea ce trebuie făcut în prezent.

Cu toate acestea, așa cum a spus dl Daul atât de elegant, dreapta a fost cea care a câștigat alegerile și, în consecință, sunteți de dreapta. Situația este clară.

Aș dori, însă, să pot să îl respect pe președintele Comisiei, însă am o problemă cu aceasta: când vă văd, mă gândesc în mod inevitabil – și vă asigur că este adevărat – la responsabilitatea pe care o aveți în privința zborurilor secrete ale CIA.

Între 2002 și 2006, 728 de persoane au fost transferate la Guantánamo prin spațiul aerian portughez. Dumneavoastră ați fost ministru din 2002 până în 2004. Pin urmare, nu pot să vă cred, dle Barroso, când declamați că Europa este o campioană a drepturilor omului. Ceea ce aștept de la dumneavoastră – ceea ce sper din partea dumneavoastră, pentru că aș dori să vă respect în viitor ca președinte al Comisiei – nu sunt memoriile dumneavoastră, peste nu știu câți ani, ci faptul că vă veți recunoaște responsabilitățile în privința acestui act grav, care umbrește valorile europene.

Derk Jan Eppink (ECR). – Dle președinte, există o zicală conform căreia, dacă nu ești vânător, vei deveni vânat. Următoarea decadă va hotări ce va fi Europa. Actuala generație de lideri din Europa de Vest a făcut o pauză de istorie. Am crescut liniștiți. Am crescut într-un stat social. Am acumulat datorii și le-am transmis copiilor noștri. Istoria, însă, bate la ușă. În anii ce vor urma vom avea o economie anevoioasă; ne confruntăm cu o imigrație în creștere și susținem o populație tot mai bătrână.

Din nefericire, Europa nu are o cultură a progreselor. Visul european este de a se retrage pe Riviera Franceză cât mai curând cu putință. Dacă nu inovăm și nu dezvoltăm o cultură antreprenorială, după cum ați conceput dumneavoastră, Europa va deveni vânat.

Contez pe capacitatea dumneavoastră de conducere. Permiteți-mi să vă dau un sfat: mențineți Europa concentrată asupra principalelor sale sarcini. Dacă dați greș aici, veți da greș peste tot. Continuați să fiți deschis și nu propuneți o taxă europeană deoarece va provoca o revoluție cu furci împotriva Europei. Nu am văzut niciodată o demonstrație organizată în favoarea vreunei taxe europene. Este, pur și simplu, un pod prea îndepărtat și nu veți face decât să alimentați furia publică.

Contez pe simțul dumneavoastră al realității pentru ca Europa să devină vânător, nu vânat și vă urez succes în cel de-al doilea mandat.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, știm că dl Barroso reprezintă un compromis trecător între cei care dețin puterea în Europa. Știm și că domnia sa este cel mai mic numitor comun al guvernelor statelor membre. Știm că dl Barroso, de asemenea, are ceva de oferit tuturor: o idee de maoism celor de stânga, o undă de conservatorism membrilor Partidului Social-Creștin, o picătură de neoliberalism, plus o abordare ecologică și socialistă.

Bineînțeles, dl Barroso va fi un candidat fără opoziție, fără alternativă. Din acest motiv, în prezent se confruntă cu câteva zile dificile și cu faptul că trebuie să asculte anumite remarci neplăcute din partea stângii unite și a altor critici.

Totuși, toate acestea se vor compensa, pentru că știm că, după aceste zile dificile, dl Barroso va fi, probabil, încă o dată președintele Comisiei și că, din nou, vor exista compromisuri incomode între grupurile mari și puternice din acest Parlament, dar și între guvernele din Consiliu și, de asemenea, că este probabil ca dl Barroso, care a întruchipat erorile integrării europene în cursul ultimilor cinci ani, să continue să facă aceasta în cursul următorilor cinci ani. Referitor la acest aspect, noi toți avem o influență foarte mică.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a afirma că susținem ambiția europeană a președintelui Barroso și programul domniei sale și afirm aceasta în numele a 28 de deputați europeni polonezi, dacă nu chiar mai mulți.

Totuși, există un lucru în acest program, pe care îl apreciem în mod deosebit, și anume securitatea energetică. Știți, dle președinte Barroso, că acest Parlament este foarte atașat de acest aspect. Trebuie să reexaminăm și să reevaluăm atât progresul, cât și neajunsurile acestui proces și să stabilim priorități pentru următoarele luni și ani.

Situația actuală nu este satisfăcătoare, ci mai curând gri, deoarece, în ciuda tuturor declarațiilor și a unor bune intenții aparente, progresul obținut în ceea ce privește infrastructura energetică și mecanismele de criză sunt departe de a fi suficient. Măsurile luate nu corespund tuturor așteptărilor și, în continuare, nu sunt mulțumitoare.

Salutăm, în mod evident, măsurile pe termen scurt stabilite de Comisie și de președinție, însă așteptăm o viziune pe termen lung și hotărâre din partea președintelui Comisiei și, dacă este necesar, ca președintele Comisiei să se confrunte sau să pună la încercare inerția și egoismul statelor membre. Avem nevoie de o Comisie puternică și de conducere fermă din partea dumneavoastră, deoarece este necesară implicarea activă a Comisiei în numele întregii Uniuni și în interesul cetățenilor Uniunii.

Permiteți-mi să subliniez că o astfel de conducere ar trebui să se bazeze pe un consens pe care trebuie să îl ghidați și să îl obțineți în cadrul Parlamentului și al Comisiei, precum și în statele membre. După cum știți, această idee a fost lansată în acest Parlament în urmă cu trei ani, însă mai sunt multe de făcut și mai trebuie să așteptăm pentru ca acest vis să se adevărească.

Sper ca, până la sfârșitul acestei legislaturi, dle președinte Barroso, să realizați acest miracol și că vi se va da posibilitatea de a face acest lucru.

Cu această așteptare, vă susținem candidatura și ținem pumnii strânși pentru Președinția dumneavoastră.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dle președinte, dle Barroso, ați afirmat în introducere că Europa și lumea au suferit o criză a valorilor. De ce nu folosiți un limbaj simplu? Ceea ce am suferit este, bineînțeles, o criză a viziunii de piață radicală, ai cărei avocați sunteți dumneavoastră și grupul dumneavoastră. Le-am promis alegătorilor mei că nu voi vota pentru dumneavoastră – după cum au făcut și numeroși alți social-democrați – dacă nu garantați că directiva privind detașarea lucrătorilor va fi modificată astfel încât să fie consolidate drepturile lucrătorilor.

Acum realizez că vreți să dați impresia că ați îndeplinit această cerere. Totuși, afirmați că această cerere nu va fi îndeplinită prin modificarea directivei, ci prin intermediul unui nou regulament, despre care știm că este complet necorespunzător. În același timp, vă aud prezentând o imagine eronată a consecințelor acestor modificări ale directivei privind detașarea lucrătorilor. Ați mai fost întrebat anterior despre aceasta și ați fost evaziv de fiecare dată. Vă voi întreba din nou: veți lua măsuri pentru ca directiva privind detașarea lucrătorilor să fie modificată, astfel încât lucrătorii europeni să beneficieze de remunerație egală pentru muncă egală pe teritoriul UE în loc să se confrunte cu dumpingul salarial pe care îl experimentăm în prezent pe teritoriul Europei?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, în prezent, Europa este un continent caracterizat de pace și democrație. Situația nu era aceeași în urmă cu 70 de ani, când Europa era în război. Situația nu era aceeași nici în urmă cu 20 de ani, când Europa era împărțită în Est și Vest.

Generația noastră are responsabilitatea de a ne gestiona continentul și de a menține și a consolida o Europă deschisă și democratică. Dle Barroso, dumneavoastră aveți o responsabilitate specială.

Europa are nevoie de o conducere transparentă și de o UE care să fie atât vizibilă, cât și alături de popoarele europene la nevoie, dar și la bucurie. Avem nevoie de o conducere care să asculte. Trebuie să faceți mai multe în acest sens. Aș dori să văd mai mult angajament de tipul celui pe care l-am văzut astăzi, mai mult din José Manuel Barroso pe care l-am văzut astăzi.

Măine veți primi sprijin din partea Partidului Liberal din Suedia – partidul dnei Cecilia Malmström, nu pentru că suntem întru totul de acord cu dumneavoastră, ci pentru că noi considerăm că puteți să faceți mai mult decât ne-ați arătat până acum.

Iată câteva dintre principiile directoare pentru continuarea activității dumneavoastră.

Protecționismul este o oroare – chiar și pentru un fost maoist. Forța UE rezidă în granițele sale deschise și în liberul schimb.

Drepturile omului se aplică tuturor, indiferent unde se află. Trebuie să faceți mai multe în acest sens.

Criza economică reclamă o nouă ordine mondială, cu reglementări echilibrate care să ne permită să rezolvăm criza climatică. Eliberați fermierii Europei și acordați o șansă consumatorilor și pieței.

UE nu are nevoie de noi lupte pentru puterea instituțională. Apărați-ne de această soartă! Europa s-a săturat de eșecuri. Dle Barroso, sper că mâine veți avea posibilitatea de a înființa o nouă Comisie. Sper că vă veți asigura apoi că în noua Comisie există tot atâtea femei cât bărbați.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Dle Barroso, după cum știți, nu ați făcut nicio mențiune în legătură cu punctul dumneavoastră de vedere privind aspecte cum sunt protecția biodiversității sau angajamentele asumate de dumneavoastră în privința Obiectivelor Mileniului și strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene.

Mă voi concentra asupra semnificației flexicurității, pe care o folosiți deseori pentru a combina flexibilitatea cu securitatea. Se pare că acest concept implică pericole grave în ceea ce privește protecția lucrătorilor. De exemplu, locurile de muncă cu fracțiune de normă sunt bune dacă reprezintă alegerea lucrătorilor. Totuși, munca forțată, când lucrătorii nu au de ales, însă probabil pentru că nu pot să găsească un loc de muncă, pare să fie șomaj cu fracțiune de normă.

Există o problemă similară cu munca forțată în locuri de muncă și cu program care afectează negativ viața personală a cetățenilor și calitatea vieții lor. Dacă veți fi ales, ce orientări politice intenționați să elaborați cu privire la aceste aspecte, în situații care vă privesc? De asemenea, de ce nu menționați obiective specifice pentru profesiile ecologice și alte astfel de inițiative, nu pentru a deveni „verde”, ci pentru a indica cel puțin care este calea de urmat pentru a ieși din criză?

George Becali (NI). - Domnule Barroso, am citit documentul dumneavoastră, dar, sincer, vă votez mâine pentru că eu cred că Europa are nevoie de un om religios și creștin ca dumneavoastră, cu această educație. Eu cred că mâine dumneavoastră veți fi președintele Comisiei și vă rog, domnule Barroso, să vă rugați la Dumnezeu să vă dea ce i-a dat lui Solomon: înțelepciune pentru a conduce Comisia Europeană. Doamne ajută! <BRK>

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, delegația italiană a Partidului Popular European vă va sprijini, dle Barroso, cu respectul nostru obișnuit, cu prietenia noastră obișnuită și cu loialitatea noastră obișnuită.

Cu toate acestea, vă cerem să faceți dovadă de mai mult curaj pentru a permite instituțiilor noastre să înfrunte perioada memorabilă prin care trecem și să vă concentrați nu numai asupra preocupărilor legitime ale guvernelor, ci, înainte de toate, asupra nevoilor tinerei generații, a dorinței lor de a-și stabili un cămin, de a-și întemeia o familie și de a avea copii: în principal, de curajul de a lupta pentru o Europă reală, una care să se bazeze pe simțul nostru al responsabilității, nu pe amestecul nostru politic. De aceea, solicit colegilor mei socialiști să facă dovadă de același curaj.

Bineînțeles, o nouă alegere a dlui Barroso ar putea fi o măsură temporară pentru criza consensului, ceea ce este demonstrat în mod clar de rezultatul alegerilor, însă un vot pozitiv, chiar dacă un vot pozitiv cu condiții pentru candidatul la președinția Comisiei, v-ar da tuturor o ocazie de a vă îndeplini datoria în această perioadă dificilă și de a transmite un semnal clar publicului european, respectiv că ceea ce ne unește este mai puternic decât ceea ce ne desparte și că numai în acest mod, împreună, ne putem susține reciproc pentru a ieși din prăpastie.

Pe scurt, nu este numai un „da” pentru dl Barroso, ci un „da” pentru o rețetă clară și simplă: o Comisie creată cu contribuția tuturor înseamnă că acea Comisie va fi mai independentă, mai eficientă, mai puternică și, cu alte cuvinte, mai europeană.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Aș dori să discut un subiect care îngrijorează multe persoane din Uniunea Europeană, inclusiv pe mine. Economiiile noastre trec printr-o perioadă foarte dificilă, o perioadă de criză, al cărui efect este resimțit în special de așa-numiții oameni obișnuiți. Acești oameni luptă pentru locul lor de muncă, pentru existența și pentru copiii lor, și tocmai această teamă și această îngrijorare sunt cele care creează un cadru propice pentru dezvoltarea extremismului de dreapta în UE și în statele membre.

În trecut, extremiștii de dreapta își ascundeau fața sub numeroase măști și înfățișări. În prezent, mășșăluiesc în piețe publice și se adresează deschis mijloacelor de informare în masă. În plus, aceste persoane care răspândesc ură împotriva romilor, evreilor, imigranților și homosexualilor înființează partide politice și, din nefericire, selectează cu succes candidați atât pentru parlamentele naționale, cât și pentru Parlamentul European, în această perioadă dificilă.

În sfârșit, nu cu mult timp în urmă am fost martori chiar aici, în această instituție democratică, aici, în Parlamentul European, la sosirea sau, mai curând, la intrarea anumitor deputați europeni în uniforme care amintesc de perioada fascistă din cel de-al doilea război mondial.

Prin urmare, aș dori să vă întreb, dle președinte, ce tip de măsuri trebuie adoptate în viitor în privința rolului dumneavoastră și al Comisiei în calitate de autoritate în legătură cu un astfel de abuz asupra Parlamentului European și, în special, în lupta reală împotriva extremismului.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Dle președinte, dle Barroso a observat că trăim timpuri speciale – este adevărat – însă timpurile speciale reclamă o conducere specială. Sunteți dumneavoastră acest conducător, dle Barroso? Nu v-am susținut în 2004 și, din nefericire, în cinci ani, nu ați făcut destul pentru a mă convinge.

Cu toate acestea, majoritatea grupului meu este dispusă să vă acorde prezumția de nevinovăție, însă ne vom rezerva decizia finală până când vom fi văzut întregul pachet de portofolii ale comisarilor și toate detaliile programului dumneavoastră politic, pentru că, nu uitați, și sper să observați ironia acestei situații, că președintele Comisiei Europene este un politician, nu un funcționar care are siguranța locului de muncă.

Indiferent de rezultatul votului, acest proces a consolidat democrația parlamentară europeană, deoarece, contrar temerilor anumitor persoane din acest Parlament, obligarea unui candidat să desfășoare o companie nu a slăbit, ci a consolidat funcția de președinte al Comisiei. Pentru că, în opinia mea, un mandat din partea Parlamentului European pentru elaborarea unui program politic reprezintă o bază mult mai solidă decât o desemnare realizată pe baza unor înțelegeri de culise între guvernele naționale.

Contrar opiniei dumneavoastră, dacă am ascultat cu atenție, cred și că apariția unei opoziții reale din partea acestui Parlament este foarte bine primită și este o indicație clară a faptului că democrația parlamentară este vitală și matură.

Așadar, dle Barroso, mingea este în terenul dumneavoastră. Veți face față provocării? Pentru că nu m-ați convins încă. Însă acest lucru nu este atât de important, dle Barroso, cum este acela de a-i convinge pe cetățenii europeni în următorii cinci ani.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Dnă președintă. Dle Barroso, nu ați făcut nimic în momentul în care a izbucnit criza creditelor. Președinția franceză a fost cea care a găsit calea de a ieși din situația de criză. Nu ați mai luat înapoi frâiele: nici cu planul dumneavoastră european de redresare economică – nu ați reușit să faceți astfel încât ajutoarele de stat pentru industria automobilelor să facă obiectul condițiilor stricte pentru protecția mediului – nici cu o propunere pentru o mai bună monitorizare financiară: ați capitulat încă de la început în fața opoziției din Londra. UE a ținut frâiele în cadrul abordării globale a crizei climatice, dar dumneavoastră le lăsați să vă scape cu repeziciune.

Amenințați cu achiziționarea majorității reducerilor emisiilor noastre de CO₂ de la țările în curs de dezvoltare în loc să vă asigurați că noi înșine reducem emisiile. Ați putea învinovăți guvernele naționale pentru acest lucru, dar nu pentru propunerea îngrozitor de sărăcicioasă de săptămâna trecută privind ajutorul pentru climă acordat țărilor în curs de dezvoltare: 2 miliarde de euro. Această sumă este nesemnificativă în comparație cu ajutorul de 30–35 de miliarde de euro pe care Europa ar trebui să-l acorde. În consecință, limitați serios șansele de succes ale reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga. Există trei teste ale capacității veritabile de conducere – criza creditelor, criza economică, criza climatică. Dle Barroso, de trei ori ați eșuat să vă dovediți la înălțime.

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, în calitate de deputat nou al acestui Parlament, i-am ascultat pe mulți dintre vorbitorii care s-au concentrat asupra istoricului acțiunilor din timpul mandatului dlui Barroso și care au dat glas numeroaselor preocupări. Sunt de acord cu multe dintre ele.

Căile noastre se despart complet în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, dle Barroso. Cu toate acestea, v-ați preocupat mult de alegătorii mei din Irlanda de Nord. Vă mulțumesc pentru acest angajament. Noi prețuim sprijinul și relația de lucru strânsă la toate nivelurile a funcționarilor Comisiei cu Irlanda de Nord. Aștept cu interes ca această relație să continue și ca alegătorii mei să beneficieze de pe urma acesteia.

Veți fi la curent cu trecutul nostru: impactul violențelor asupra investițiilor și nevoia de șosele și rute feroviare noi. Veți afla despre potențialul uriaș pentru economie prin intermediul dezvoltării turismului. Pentru a impulsiona propria dezvoltare economică aș îndemna Comisia să examineze cuantumul resurselor disponibile pentru a redresa anii de lipsă gravă de investiții.

După cum au declarat mulți deputați ai acestei Camere astăzi, măsurile și elaborarea lor contează.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Dnă președintă, dle președinte al Comisiei, doresc să fac o observație preliminară.

Nu putem purta aceeași dezbateră după alegeri ca cea pe care am purtat-o înainte de alegeri, din respect pentru alegeri și pentru cetățenii europeni. Din acest punct de vedere nu ar trebui în niciun caz să procedăm în mod diferit față de ceea ce se întâmplă în cadrul parlamentelor naționale.

Dacă comisarii europeni reprezintă rezultatul unei majorități în fiecare țară, principala noastră preocupare ar trebui să fie aceea ca președintele Comisiei să fie devotat obiectivelor pentru care au votat cetățenii europeni în cadrul alegerilor europene, de unde reiese și importanța și corectitudinea devenirii dlui Barroso președinte al Comisiei. Acesta este strict un principiu democratic.

Dl Barroso a atins două puncte pe care le sprijin fără nicio îndoială în mod clar și definitiv. Primul este reprezentat de dimensiunea diagnosticării situației actuale, pe care ne-a oferit-o în cadrul discursului și comentariilor domniei sale. Nu experimentăm doar o criză economică și financiară, ci și o criză a valorilor. Este pentru prima dată când am auzit în cadrul acestui Parlament o confirmare a acestor caracteristici. Nu experimentăm doar o criză, ci și o lume aflată în proces de schimbare. De aceea, mai mult decât înainte, accentul trebuie pus pe acțiunile pozitive ale persoanelor și pe o schimbare a atitudinii față de stat și față de piețe, deoarece am trăit probabil cu mult peste posibilitățile noastre în multe țări ale UE.

Cel de-al doilea punct, pe care-l susțin, de asemenea, este ambiția cu caracter european a dlui Barroso. Europa trebuie să aleagă, să își stabilească prioritățile și să se organizeze, iar criza și Tratatul de la Lisabona reprezintă cele două aspecte principale asupra cărora trebuie să își concentreze atenția președintele Comisiei îndeosebi. Abordarea acestei crize necesită o Comisie hotărâtă și, de asemenea, un Parlament care este capabil să abordeze circumstanțele grave în care ne aflăm.

Criza nu s-a încheiat încă și peisajul acesteia este încă de nerecunoscut. De asemenea, ne forțează să ne ocupăm de inegalitățile sociale din cadrul Uniunii Europene. Prin urmare, avem nevoie de ambiția politică pe care ați demonstrat-o în această după-amiază, dle Barroso.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dnă președintă, dle președinte delegat, după ce v-am ascultat cu atenție, aș dori să subliniez câteva aspecte asupra cărora mulți dintre noi am fi de acord cu dumneavoastră.

În primul rând, este clar că ne confruntăm cu o criză și, cu toate acestea, mulți dintre noi credem că, în ultimii ani, Europa a fost incapabilă să dezvolte așteptările și speranțele care pot depăși pesimismul.

În al doilea rând, este clar că avem nevoie de Uniunea Europeană, de instituții puternice și de o Comisie care știe ce are de făcut. Cu toate acestea, mulți dintre noi credem că nu puteți fi un candidat pentru realizarea în cadrul aceleiași Comisii, ci mai degrabă în cadrul unei Comisii noi pentru a începe o nouă perioadă în care ne confruntăm cu provocări mai numeroase și mai dure.

Avem nevoie de o Europă capabilă să reglementeze piețele și să garanteze drepturile, în special drepturile sociale. Cu toate acestea, avem cu adevărat nevoie de o Europă capabilă să aducă un plus de valoare în vederea corectării abuzurilor și nedreptăților globale direct la sursă.

Am ascultat propunerea de a include un comisar privind securitatea imigrării în cadrul Comisiei dumneavoastră. Aș sublinia faptul că imigrarea nu are impact doar sau în principal asupra propriei noastre securități, ci și asupra valorilor și capacității noastre de a corecta inegalitățile direct la sursă.

În consecință, votul de mâine nu va marca sfârșitul unui proces, ci mai degrabă primul pas sau punctul de pornire al unei sarcini uriașe pe care noua Comisie trebuie să și-o asume astfel încât, în dezacord cu cei care doresc paralizarea sau retragerea Uniunii Europene, să poată da un nou impuls pentru o Europă mai bună decât cea pe care am cunoscut-o în ultimii ani. Această Comisie nouă trebuie să se poată afirma ea însăși împotriva eurofobilor și a euroscepticilor; trebuie să și poată apăra independența în calitate de motor european împotriva Consiliului; și trebuie să poată nu doar să coopereze, dar și să răspundă continuu acestui Parlament.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, există câteva elemente și motive pentru încrederea pe care o așezăm și pentru votul nostru foarte clar de mâine.

Primul element este cel al consecvenței democratice: în ceea ce privește alegerea celor 27 șefi de stat sau de guvern care v-au ales în mod unanim; în ceea ce privește afirmațiile noastre din cursul campaniei electorale – nu cu mult timp în urmă – și în ceea ce privește votul cetățenilor. Nu ne vom scuza pentru că am câștigat alegerile, deși suntem conștienți – suntem prea bine conștienți, le-aș spune colegilor noștri deputați – că va trebui să vă înconjurăm cu mai multe idei decât doar cele ale Partidului Popular European (Creștin-Democrat). Apoi, există consecvența democratică în ceea ce privește activitatea pe care îl desfășurați de câteva săptămâni, în cadrul dialogului solicitant, sincer și umil pe care-l purtați cu Parlamentul, și ne aflăm aici pentru a fi martorii acestuia.

Există și un al doilea motiv, care reprezintă de fapt o convingere: convingerea fermă că în Europa nu vor exista politici puternice dacă instituțiile sunt slabe. Avem nevoie de instituții puternice. De aceea sperăm că Tratatul de la Lisabona va fi ratificat. Acesta reprezintă o gamă de instrumente care vor face ca instituțiile să funcționeze. Avem nevoie de o Comisie puternică care se poate confrunta cu criza cât mai curând posibil.

Cel de-al treilea motiv este reprezentat de un contract de încredere pe care l-am semnat cu dumneavoastră. În fața celei mai grave și mai profunde crize economice, financiare, alimentare – să nu uităm că un miliard de oameni din lume suferă de foame – și de mediu, avem nevoie ca însăși Comisia să-și demonstreze spiritul său combativ. Avem nevoie ca dumneavoastră, și noi alături de dumneavoastră, să tragem toate învățămintele din această criză, în ceea ce privește administrarea, reglementarea, inovarea și noile politici – mă gândesc la ideea unei bănci europene de economii care să sprijine toate întreprinderile mici și mijlocii din cadrul sectoarelor strategice – și, în ceea ce privește cea mai profundă criză, cea a mediului, avem nevoie să introducem un nou model de creștere economică și socială, de creștere ecologică, după cum ați afirmat și dumneavoastră.

De aceea, dle Barroso, vom fi pregătiți, mâine, să semnăm contractul de încredere cu dumneavoastră.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, discursul dumneavoastră de astăzi, dle Barroso, nu ne-a schimbat opinia. Păreră noastră rămâne ferm negativă. De-a lungul anilor dumneavoastră de președinție, Comisia s-a dovedit incapabilă și nu suficient de autonomă. Acesta a fost cazul crizei financiare și același lucru este valabil și pentru politica privind imigrarea: protejarea drepturilor fundamentale și respectarea legislației comunitare trebuie să reprezinte două părți ale aceleiași politici.

Ați afirmat în acest Parlament că aveți intenția de a numi un comisar pentru justiție și drepturile omului și un comisar pentru afaceri interne și imigrare. Să nu faceți asta, dle Barroso: imigrarea și drepturile omului trebuie să rămână împreună, astfel încât să nu se sprijine politicile xenofobe. Dețineți majoritatea aici în Parlament, o majoritate de dreapta, și, în mod clar, noi nu ne putem identifica cu această majoritate. Înțeleg dificultățile Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa dar, dle Verhofstadt, nu ne spuneți că abordarea coerentă pe care ați solicitat-o pentru a ieși din criză constă în viteza cu care se va forma Comisia Barroso.

Este evident că nu ne putem identifica cu această majoritate. Pozițiile noastre nu pot fi reconciliate cu cei care nu luptă cu fermitate pentru libertatea deplină și neclintită a informației, cu cei care nu luptă pentru protejarea drepturilor și cu cei care văd acest Parlament drept un simplu forum în care sunt reprezentate guvernele naționale.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Doamnă președintă, domnule președinte al Comisiei, creșterea securității energetice este un punct important din programul dumneavoastră. Succesul negocierilor cu Turcia, care a condus la semnarea acordului Nabucco, demonstrează că Uniunea Europeană este capabilă să reprezinte statele membre pe scena internațională și vă felicit pentru această realizare. Sper că acest succes să se repete prin aceleași metode și în asigurarea necesarului de gaz în condițiile în care există în zonă țări care doresc să pună sursele lor la dispoziția acestui proiect. Viitoarea Comisie trebuie să construiască piața energetică internă, concurența efectivă, precum și un alt grad de securitate a aprovizionării pentru toate statele membre.

În acest sens, un rol important îl va avea Agenția europeană de coordonare a autorităților naționale de reglementare în domeniul energiei. România și-a depus candidatura pentru sediul acestei agenții și sper să beneficieze de suportul necesar. Securitatea energetică depinde și de vecinii Uniunii. Este necesară susținerea statelor vecine care subscriu valorilor europene și care aspiră la integrarea în familia europeană.

Aduc în atenția dumneavoastră situația politică încă fragilă, precum și situația economică dificilă din Republica Moldova. Este necesar un sprijin urgent pentru noua putere politică de la Chișinău pentru a traversa această situație dificilă.

În final, îmi exprim convingerea că votul de mâine va demonstra stabilitatea instituțiilor europene și va contribui pozitiv la rezultatul referendumului din Irlanda. <BRK>

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, pot afirma pe loc: nu i-ați convins pe socialiștii francezi timp de cinci ani și nu reușiți să ne convingeți nici acum cu un proiect în cadrul căruia dumneavoastră sunteți la fel de generos în exprimare, pe cât sunteți și în scop.

Cum ne puteți spune „votați-mă dacă doriți o Europă unită în diversitatea ei”, când exact datorită faptului că ne dorim această Europă recomandăm să așteptăm votul irlandezilor pentru a vă vota drept candidat?

Înarmat cu sprijinul statelor membre, dumneavoastră ați preferat să vă asigurați numirea înainte de vreme și cu riscuri mai puține în ceea ce privește numărul de voturi necesar. Dumneavoastră ați crezut că prezentarea în fața Parlamentului va fi doar o simplă formalitate: nu este așa și acesta este doar începutul, deoarece răspunsul dumneavoastră nu se ridică la nivelul așteptărilor cetățenilor, care suferă în această criză și care și-au demonstrat mânia față de instituțiile noastre prin prezența lor scăzută la alegeri.

Afirmați că această criză v-a schimbat și pozați drept marele navigator al unei Europe unite, dar nu ați putut ghida statele membre către un veritabil plan european de redresare, și încă așteptăm măsurile concrete și obligatorii necesare reglementării financiare.

Dumneavoastră pretindeți că ne-ați acordat garanții în ceea ce privește agenda socială, dar tot ceea ce susțineți este un nou regulament, nu o revizuire a directivei privind detașarea lucrătorilor. În plus, nu v-ați angajat ferm și, mai presus de toate, clar în ceea ce privește o directivă care să protejeze serviciile publice.

Ați arătat dispreț față de amintirile deputaților cu privire la evenimente. Nu ați uitat că, de-a lungul ultimilor cinci ani, aspectele sociale nu au fost niciodată în centrul soluțiilor propuse și abia acum sunteți de acord cu efectuarea unui studiu al impactului social pentru fiecare parte din legislația europeană.

Într-o perioadă de criză fără precedent, care distruge sute de mii de locuri de muncă, trebuie făcut totul pentru a ne asigura că numărul de șomeri din Europa sau al lucrătorilor săraci nu va ajunge la 25 de milioane până în 2010. Din acest motiv avem nevoie de adoptarea unei politici industriale.

Cetățenilor trebuie să li se ofere un exemplu de solidaritate pentru a combate criza. Aceștia nu vor găsi astăzi acest imbold nici în afirmațiile dumneavoastră, nici în ambiția declarată pentru Europa.

Este dezastruos să continuăm ca până acum, a spus filozoful Walter Benjamin. Mai aveți un drum lung de parcurs pentru a-i câștiga pe socialiști și pe social democrați. De dragul consecvenței politice și din respect pentru electoratul nostru, nu vom vota în favoarea dumneavoastră.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Dnă președintă. Dle Barroso, membrii delegației olandeze din cadrul Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) vor vota mâine în favoarea dumneavoastră, cu convingere. Nu numai pentru că suntem convinși de calitățile dumneavoastră, ci și pentru că ne grăbim. Din punctul nostru de vedere, ultimele două luni au reprezentat o șansă pierdută pentru abordarea crizei economice – și noi, olandezii, ne grăbim. Dorim într-adevăr să vedem o mai mare prezență a economiei sociale de piață în cadrul programului dumneavoastră – în ceea ce ne privește, Comisia anterioară a fost mai degrabă prea liberală din acest punct de vedere. Sperăm că veți continua lupta împotriva reglementărilor excesive și că veți face din reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga un succes, dar sperăm că veți reduce numărul de agenții europene create.

O altă chestiune se referă la cetățenii Europei. Astăzi, în această după-amiază, această sintagmă a fost amintită de două sau de trei ori. Nu este suficient. Alegerile europene ne-au demonstrat că avem foarte mult de lucru pentru a câștiga simpatia cetățenilor obișnuiți pentru Europa. Lucrătorii de la Opel care urmează să fie disponibilizați trebuie să se gândească imediat la Europa ca la o sursă de speranță, o sursă de locuri de muncă.

În fine, de-a lungul ultimelor șase săptămâni, v-am perceput drept o persoană pasională și entuziastă. Dumneavoastră înfloriți când sunteți provocat. Vă îndemn să mențineți aceeași linie pentru următorii cinci ani: Aș dori să vă văd astfel în fiecare săptămână.

Glenis Willmott (S&D). – Dnă președintă, trăim într-adevăr în vremuri extraordinare, dar răspunsul dlui Barroso la criza economică este slab și lipsit de impact, iar promisiunile domniei sale privind Europa socială nu au fost ținute. Dle Barroso, orientările dumneavoastră politice furnizează o slabă iluminare asupra planurilor dumneavoastră și scot la iveală aceeași retorică utilizată în urmă cu cinci ani. Cu siguranță avem nevoie de o piață internă vie și puternică care să ofere locuri de muncă și prosperitate, dar acest lucru trebuie să meargă mână în mână cu drepturile sociale îmbunătățite în Europa pentru lucrători și cetățeni, nu în detrimentul lor.

În ciuda presiunii puternice din partea acestui Parlament pentru a corecta acest dezechilibru și a invitațiilor de a revizui directiva privind detașarea lucrătorilor, de a evalua impactul social și de a elabora un pachet de redresare economică mai ambițios, încă mai așteptăm. Mai devreme, v-ați referit la aderarea sindicală și la dreptul de face grevă ca fiind sacre. Peste tot în Regatul Unit, syndicatele poartă încă o dată tratative privind acțiunile de grevă ca răspuns la problemele asociate cu directiva privind detașarea lucrătorilor, cu teama de reducere a salariilor și de subminare a acordurilor colective.

Răspunsul dumneavoastră de săptămâna trecută la întrebarea mea privind această problemă a sunat ca o înșiruire de cuvinte calde și totuși ați admis că directiva nu reușește să-și atingă scopurile. Problemele rezidă în punerea în aplicare și în interpretarea venită din partea Curții Europene de Justiție (CEJ). Ați promis că aduceți modificări prin intermediul unui instrument juridic nou, dar hotărârile CEJ au demonstrat că trebuie să consolidăm directiva pentru a opri subcoterarea salariilor.

În aceste timpuri de criză financiară, avem nevoie de orientări juridice clare și, dle Barroso, avem nevoie de același salariu pentru aceeași muncă în același loc, indiferent de gen. Ce garanții ne puteți oferi că se va întâmpla așa?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Dnă președintă, dle președinte al Comisiei, dle președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, acestea sunt vremuri grele, vremuri de tranziție, vremuri de schimbare – dar și vremuri interesante. Din punct de vedere instituțional, suntem pe drumul de tranziție de la Tratatul de la Nisa la Tratatul de la Lisabona. Sper că vom ajunge la destinație nevătămați: din punct de vedere financiar, economic, ecologic, demografic, chiar și ceea ce privește energia, migrarea și securitatea, și să nu uităm de globalizare, problema alimentelor, lupta de conservare a modelului nostru social – în toate aceste domenii

ne aflăm în chinurile tranziției. Dacă acestea sunt pericole sau oportunități depinde într-o mare măsură de noi înșine.

Un lucru este cert în această privință: doar dacă vom face o abordare europeană a acestor dificultăți, doar dacă le vom aborda cu un program european solid, bine orientat – pe care îl dețineți, dle președinte desemnat al Comisiei – și dacă avem instituții puternice cu care să lucrăm, putem ajuta noi înșine la modelarea viitorului și la dezvoltarea ulterioară a economiei noastre de piață ajustată social și ecologic. Nu avem timp de pierdut – „ne grăbim”, după cum s-a exprimat colegul meu – și din acest motiv, de asemenea, trebuie să ne grăbim în ceea ce privește o nouă Comisie. În prezent, doamnelor și domnilor, avem un președinte desemnat, doar unul singur.

Trebuie să-i oferim dlui José Manuel Barroso încrederea noastră. I-aș spune oricărei persoane care nu este de aceeași părere să se asigure că poate face diferența între prieteni și inamici – în cele din urmă, ce obțineți prin întârzieri și voturi de dezacord? Dacă nu-l doriți pe dl Barroso, pe cine doriți? Cine a fost candidatul dumneavoastră, cine este candidatul dumneavoastră, adresez întrebarea Grupului Verzilor/Aliaței Libere Europene și Grupul Aliaței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Dacă veți reuși cu planurile dumneavoastră, sunteți siguri că veți obține ceea ce considerați a fi un candidat mai bun, un președinte al Comisiei mai bun?

Dle președinte desemnat al Comisiei, aveți încrederea mea și veți avea votul meu și cel al colegilor mei de grup. Vă urez mult succes, inclusiv pentru formarea noii Comisii: trebuie să vi se dea câmp liber de acțiune pentru a continua cu acest lucru.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dle președinte Barroso, Tratatul de la Lisabona va fi ratificat și va intra în vigoare în câteva luni. Așa sper. Cu toate acestea, reiese în mod clar din programul și discursul dumneavoastră de astăzi că doriți să consolidați competențele Parlamentului European imediat. Sunt de acord, deoarece nu ne mai putem întoarce la vremurile în care viitorul Europei se planifica între Consiliu și Comisie, în timp ce Parlamentului European îi era atribuit rolul unui simplu spectator.

Consider că, dle Barroso, următorul dumneavoastră mandat va fi decisiv pentru consolidarea acestui nou echilibru instituțional între Comisie, Consiliu și Parlament. Prin urmare, sprijinul nostru nu este un cec în alb, ci o investiție.

Tradiția noastră democratică, protejarea drepturilor omului și inovațiile în domeniul producerii formelor mai curate de energie și a politicilor de mediu mai bune sunt caracteristici europene distincte, dar nimic nu ne va face să ne deosebim de restul lumii tot atât de mult precum politicile noastre sociale. Prin urmare, trebuie să ne exprimăm speranța că Comisia pe care o veți prezida, sunt sigură, își va asuma responsabilitatea protejării, consolidării și îmbunătățirii modelului social european și a promovării egalității de gen.

Înainte de a încheia, aș dori să subliniez faptul că am luat cunoștință de afirmațiile dumneavoastră de astăzi, de angajamentele dumneavoastră pentru viitor. Puteți conta pe votul socialiștilor portughezi. Cu toate acestea, puteți conta și pe o relație care cu siguranță va fi loială, dar și foarte solicitantă pe parcursul următorului dumneavoastră mandat.

Vă urez succes și reușită în activitatea dumneavoastră.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle președinte al Comisiei, dle președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, care este semnificația votului de mâine? Votul de mâine înseamnă să facem ceea ce multe persoane din această Cameră nu pot face și ceea ce alte persoane nu vor să facă. De fapt, este vorba despre asumarea responsabilității față de Europa. Aș dori să subliniez un punct. Dle Barroso, vă sunt foarte recunoscător că ați menționat acest lucru încă o dată în întreruperea dumneavoastră. Este vorba despre asumarea responsabilității față de capacitatea Europei de a acționa în vremuri dificile, pentru a depăși toate problemele care au fost subiectul criticii justificate a cetățenilor și, de asemenea, a acestui Parlament. Cred că dezbateră de astăzi a ajutat la clarificarea aspectului grupurilor pe care Europa se poate baza sau nu în viitor atunci când vine vorba despre asumarea responsabilității politice în anii ce urmează.

Cu toate acestea, aș dori să subliniez, dle Barroso, că există, desigur, o întreagă serie de subiecte pe ordinea de zi care trebuie tratate și dumneavoastră dețineți o mare responsabilitate în acest domeniu deoarece dețineți monopolul lansării inițiativelor la nivel european.

Aș dori să ne mai oprim asupra unui subiect care mi se pare că până acum nu a fost acoperit destul de detaliat în cursul dezbaterii, și anume politica agricolă. În acest domeniu, ne confruntăm cu câteva dificultăți noi. Nu este suficient să menționăm pur și simplu faptul că miniștrii agriculturii au convenit asupra unei rezoluții

în toamna anului trecut. Nu este suficient că am demarat un program cuprinzător de reformă agricolă, deoarece în momentul în care condițiile de bază se schimbă, dumneavoastră trebuie, desigur, să luați o inițiativă corespunzătoare pentru a-i ajuta pe fermierii din cadrul Uniunii Europene. Cererea mea este ca dumneavoastră să-l luați deoparte pe comisarul pentru agricultură și să-i accentuați faptul că modelul domniei sale nu va reuși să orienteze acest sector important către ieșirea din criză.

Suntem pregătiți, și eu vorbesc în numele colegilor mei de aici, să preluăm responsabilitatea față de Europa în interesul Uniunii Europene și al cetățenilor Europei.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, în februarie 2008, cu șase luni înainte de debutul crizei financiare globale, prim-ministrul maghiar a propus stabilirea unei instituții europene pentru a superviza și monitoriza tendințele financiare globale. Din păcate, Consiliul și Comisia dumneavoastră au decis să înființeze această instituție doar după ce a izbucnit criza globală.

Dle Barroso, în ce stadiu se află pregătirile pentru această instituție? Când își va începe activitatea această instituție?

Cea de-a doua întrebare este următoarea: de-a lungul ultimilor ani, Comisia nu a reușit să combată predominanța lanțurilor comerciale majore și nu a protejat nici fermierii, nici consumatorii. Ne putem aștepta la măsuri concrete și eficiente din partea Comisiei?

Cea de-a treia întrebare este următoarea: există o criză economică gravă în sectorul lactatelor în întreaga Europă, cu consecințe sociale și politice foarte grave. Intenționați să modificați, să revizuiți politica neoliberală urmată de Comisie până acum, care a eșuat complet?

Cea de-a patra întrebare este următoarea: în calitate de candidat pentru președinte, intenționați să stabiliți un mecanism de mediere? Doriți să vă reafirmați intenția de a-i încredința noului comisar responsabil pentru drepturile omului responsabilitatea în ceea ce privește minoritățile naționale istorice, minoritățile imigrante și romii?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dnă președintă, dle Barroso, dificultățile financiare și economice s-au discutat în mod considerabil. Cu toate acestea, astăzi, aș dori să mă concentrez asupra drepturilor cetățenilor și asupra cetățenilor Europei. Vorbim despre cetățenia europeană, despre drepturile cetățenilor, libertatea de mișcare, lupta împotriva criminalității, consolidarea securității, lupta împotriva terorismului și despre o politică comună privind imigrarea. Toate cele menționate mai sus afectează cetățenii europeni, după cum o fac și problemele economice și financiare. Cu toate acestea, există și alte dificultăți care ne afectează cetățenii în viața lor de zi cu zi și care, prin urmare, merită să fie abordate.

Avem un plan, un plan de creare a unui spațiu european bazat pe justiție, libertate și securitate. Am avut programul Tampere, programul de la Haga și acum avem programul de la Stockholm. Cred că trebuie să investim energie reînnoită în acest domeniu. Programul de la Stockholm va deschide noi oportunități. În plus, există Tratatul de la Lisabona care va acorda competențe noi și importante, precum și un rol mult mai mare Parlamentului în acest domeniu. În această seară ne-ați comunicat, dle președinte Barroso, că nu va mai exista doar un comisar, ci doi comisari devotați acestui domeniu. Ni s-a comunicat că va exista un comisar responsabil cu afacerile interne și imigrarea și altul căruia îi va fi desemnat domeniul justiției, al drepturilor omului și al libertăților civile. Să formăm un parteneriat; un parteneriat strâns între Comisie și Parlament pentru o Europă care va fi într-adevăr o Europă pentru toți cetățenii noștri, o Europă care apără drepturile cetățenilor noștri; care protejează libertățile cetățenilor noștri, care păzește securitatea cetățenilor noștri.

Da, cred că împreună putem colabora pentru a construi o Europă pentru cetățenii noștri și vă urez mult succes în cadrul alegerilor de mâine.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Aș fi de acord cu comentariile mai multor dintre colegii mei care au luat deja cuvântul, dar permiteți-mi să vă adresez și eu următoarele întrebări, dle Barroso: V-ați evaluat mandatul anterior? Sunteți satisfăcut de realizările dumneavoastră de-a lungul ultimilor cinci ani? Îmi imaginez că sunteți mulțumit și că acesta este motivul pentru care candidați pentru președinția Comisiei încă o dată. Cu toate acestea, mă întreb, de asemenea, dacă sunteți mulțumit de eficiența de care ați dat dovadă până acum în ceea ce privește prevenirea crizei financiare, economice și sociale? Puteți fi martorul, cu o conștiință curată, al creșterii uluitoare a cifrelor privind șomajul care numără acum milioane de persoane în Uniunea Europeană, și al recompenselor nerușinate plătite încă o dată de sectorul financiar celor care nu doar că ne-au aruncat în cea mai gravă criză imaginabilă, dar care ne-au și amenințat cu sărăcia?

Ne puteți spune astăzi dacă veți proceda în mod diferit în cadrul celui de-al doilea mandat al dumneavoastră? Vom fi în continuare martorii acelorași lucruri sau vom asista la ceva nou? Trebuie să așteptăm cu interes ceva anume? Ce anume credeți că trebuie să schimbați referitor la modul în care vă îndepliniți sarcinile?

Permiteți-mi să vă mai adresez încă o întrebare: este vorba despre o întrebare pentru care faceți eforturi speciale pentru a evita să o abordați în cadrul orientărilor dumneavoastră politice. În mod clar, doriți să conduceți Comisia unei Uniuni Europene care numără 500 de milioane de persoane. Unde este ambiția și intenția marii noastre comunități atunci când vine vorba despre deschiderea unei uși pentru colegii europeni care doresc să ni se alăture? Ce eforturi suplimentare va face Comisia dumneavoastră pentru a grăbi acest proces? Veți oferi asistență concretă, de exemplu expertiză și resurse materiale, guvernului central al Bosniei și Herțegovinei pentru a o ajuta în urmarea traseului său și a criteriilor necesare astfel încât cetățenii săi să călătorească liber în spațiul Uniunii Europene?

Gunnar Hökmark (PPE). – Dnă președintă, dl Barroso va beneficia de sprijinul nostru mâine, nu doar pentru că ați fost nominalizat de către toate cele 27 de state membre, dle Barroso, și nu doar pentru că trebuie să începem să lucrăm, dar și pentru că ne-ați prezentat o agendă politică extinsă care abordează principalele dificultăți ale perioadei actuale. Desigur, toți avem opinii diferite în această privință.

Noi vom solicita inițiative din partea dumneavoastră și a Comisiei dumneavoastră pe baza majorității acestui Parlament, nu prin încercarea de a impune poziții minoritare, și vom discuta și controla propunerile dumneavoastră și vom lua decizii pe baza majorității acestui Parlament. Așa funcționează democrația și astfel funcționăm și noi. Avem încredere nu numai în dumneavoastră, dar și în acest Parlament. Vreau să spun că dacă mâine votați „nu” fără o alternativă înseamnă că nu aveți o alternativă. În același timp în care noi solicităm măsuri, există și aceia care doresc să le oprească. Și trebuie să spun că doar cu câteva săptămâni rămase până la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga, nu este responsabil să nu avem o conducere stabilă pentru Comisie. Atunci când trebuie să facem față tuturor aranjamentelor și legislației privind piețele financiare, alternativa de a spune „nu” unei noi Comisii nu este un fapt responsabil. Și nu ar fi o dovadă de responsabilitate să acționăm în detrimentul inițierii unui proces politic pentru redresarea economică atunci când sunt amenințate toate locurile de muncă din întreaga Europă.

Dnă președintă, votul de mâine este în principiu un vot referitor la poziția Parlamentului European. Noi, în calitate de parlamentari, spunem că dorim ca Europa să dețină conducerea în lume, dar nu putem avea o conducere la nivel global dacă nu putem asigura conducerea Uniunii Europene. Vă vom oferi sprijinul nostru și vă vom analiza îndeaproape propunerile și vom discuta cu dumneavoastră, deoarece avem încredere în democrație și în majoritatea pe care o deținem în cadrul acestui Parlament. Mult noroc mâine.

(Aplauze)

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dle Barroso, ca urmare a acestei dezbateri sunt cu atât mai convinsă că nu greșesc când sprijin propunerea prezentată de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) de a vă susține candidatura și, în calitate de președinte al Comisiei pentru petiții, aș dori să vă ofer contribuția mea modestă: dle Barroso, ader la obiectivele și prioritățile pe care le-ați stabilit, dar permiteți-mi să vă sugerez două domenii de mare interes, în special referitor la ceea ce ați numit ieșirea din această criză economică și financiară.

La fel ca și dumneavoastră, consider că această criză este, de asemenea, și mai presus de toate, o criză a valorilor noastre, a valorilor de bază ale societății noastre. De-a lungul următorilor cinci ani, Comisia Europeană va trebui să abordeze dificultăți majore. Cadrul geopolitic a suferit o schimbare radicală. Țările în curs de dezvoltare, economiile emergente precum India, Brazilia și Africa joacă acum un rol semnificativ în cadrul adevăratei economii. Pe de o parte, acest lucru ne permite noi oportunități de creștere, în timp ce pe de altă parte, ne expune riscului hegemoniilor de piață care, pe termen lung, ar putea produce o sărăcie mai mare.

În această privință, rolul Europei, gradul său de civilizație și înțelepciunea sa sunt esențiale pentru a contribui la creșterea pe larg, echilibrată și a încuraja dobândirea drepturilor civile. Aceasta reprezintă integrarea adevărată a originilor și culturilor diverse. Mă refer la originile noastre, originile noastre creștinești, care ar putea fi instrumentul cu care să putem aborda aspectul valorii al acestei crize extrem de grave, dar doar dacă le utilizăm drept ghid în promovarea dezvoltării și integrării drepturilor și sarcinilor tuturor.

La nivel financiar, dle Barroso, trebuie să evaluăm necesitatea unei reforme a politicii monetare și fiscale în vederea atenuării confruntării dintre moneda noastră, euro, și vechea hegemonie a dolarului și, de asemenea, a confruntării cu moneda emergentă a Chinei și a Indiei; pentru a obține o reglementare mai strictă a piețelor

financiare și interdicții privind speculările cu produsele energetice și, în special, alimentare, ale căror prețuri pot înfometa multe economii; pentru a reda finanțării rolul lor principal, acela de a servi producției; și pentru a înlocui sau a susține contribuțiile economice tradiționale cu stimulente fiscale în regiunile europene aflate în declin.

În ceea ce privește Europa cetățenilor pe care vă propuneți să o dezvoltați prin intensificarea dialogului și distribuirii de informații, personal mă simt implicată ca președintă a Comisiei pentru petiții. Prin urmare, această comisie ar trebui solicitată dacă Parlamentul continuă rezoluția adoptată în cursul mandatului parlamentar anterior.

Comisia pentru petiții reprezintă primul punct de contact dintre instituțiile europene și cetățenii europeni. Aceasta caută soluții, furnizează explicații și promovează măsuri drept răspuns la numeroasele și variatele plângeri prezentate de cetățenii europeni. În această privință, dle Barroso, vă îndemn să consolidați relațiile dintre Comisia pe care aveți onoarea de-a o conduce și comisia pe care o conduc, Comisia pentru petiții, și să stabiliți un comisar special pentru aceasta. Ați anunțat deja crearea a două poziții noi pentru comisari.

O Europă care își concentrează programul său de lucru asupra cetățenilor săi, după cum ați afirmat, este o Europă care trebuie să creeze această comisie – care este forumul, locul unde drepturile cetățenilor prind glas – cu drepturi mai mari și o mai mare demnitate.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, am studiat orientările programului dumneavoastră și vă salut ambiția declarată în privința fiecărei politici principale, inclusiv cel al politicii economice, continuându-se cu activitățile și creându-se altele noi; planul de redresare; coeziunea socială; politica de mediu și, în special, dezvoltarea durabilă; proiectele care vizează tinerii; consolidarea apărării europene; și continuarea unei politici agricole puternice și durabile.

Apreciez ambiția de a avea o Europă cuceritoare, unită și protectoare, după cum ne-o dorim și noi. Cu toate acestea, pun sub semnul întrebării poziția financiară a Uniunii Europene în ceea ce privește toate proiectele dumneavoastră. Uniunea trebuie să aibă resurse financiare pentru ambițiile sale. Câțiva dintre colegii mei au subliniat deja acest aspect. În opinia mea, dle Barroso, este vital să vedem că încurajați statele membre să-și crească substanțial contribuțiile aduse la bugetul comunitar începând cu anul 2014. Este adevărat că această criză pune în prezent presiune asupra bugetelor statelor membre. Totodată, trebuie să privim în viitor la perioada de după criză și să începem să lucrăm la un buget comunitar care va răspunde nevoilor în ceea ce privește măsurile europene. Știu că sunteți conștient de această nevoie, deoarece ați abordat-o în programul dumneavoastră. Tot ceea ce mai rămâne de făcut astăzi este ca dumneavoastră să vă luați angajamentul că, în viitor, vă veți asigura că noi, Parlamentul și Consiliul, vom dispune de resursele necesare în vederea aplicării politicilor noastre.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Aș dori să confirm faptul că membrii Grupului Partidului Popular European din Letonia vor susține candidatura președintelui J.M. Barroso. Vă vom susține deoarece sperăm că dumneavoastră, dle Barroso, veți continua în calitate de președinte al Comisiei Europene să contribuiți la o Europă mai corectă. Considerăm că toate statele membre ar trebui să fie corecte în ceea ce privește sprijinul pentru fermieri, indiferent de vechimea lor ca membre ale Uniunii Europene. De asemenea, ne așteptăm să vă asumați rolul de conducător în cadrul procesului de reformare a politicii agricole comune și de asigurare a unei concurențe corecte pentru toate statele membre. Vă solicităm să preluați conducerea procesului viitor de liberalizare a pieței europene de servicii.

Europa va ieși cu succes din criză doar dacă își va baza strategia pe o piață unică puternică și pe condiții echitabile de concurență. Instituțiile europene au într-adevăr un rol stabilizator în depășirea crizei în cadrul acelor state membre care au fost afectate cel mai grav, iar Letonia știe acest lucru. Aș dori să-i mulțumesc Comisiei Europene pentru că lucrează în favoarea noastră. Moneda unică europeană și-a dovedit rolul stabilizator în aceste condiții de criză. Statele baltice și-au stabilit scopul de a accede la zona euro, dar în condițiile declinului global, aceasta este o sarcină foarte dură. De aceea invităm Comisia să promoveze o abordare sensibilă, flexibilă a aplicării condițiilor Pactului de stabilitate și creștere și criteriilor de la Maastricht, adecvată crizei. Sunt convinsă că intrarea timpurie a statelor baltice și a tuturor țărilor europene în zona euro este în interesul Europei ca întreg.

Dle președinte, vă îndemnăm să dezvoltați mai repede o politică comună privind energia pentru a reduce dependența Europei de monopoluri. Vă urez succes în cadrul votului de mâine.

Damien Abad (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle Barroso, în calitate de membru al delegației franceze a Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și în calitate de reprezentant al *Nouveau Centre*, un partid

politic francez născut din UFD (Uniunea Forțelor Democratice), eram nerăbdător să mă adresez direct dumneavoastră. Înainte de toate, aș dori să vă reamintesc sprijinul președintelui republicii și al guvernului francez și să vă felicit pentru modul în care ați putut contribui la succesul președinției franceze.

Dl Barnier și toți colegii mei deputați din majoritatea prezidențială franceză se așteaptă ca misiunea noastră de a construi o Europă politică care să poată influența aspectele globale majore ale viitorului să fie preluată și împărtășită de Comisia dumneavoastră.

Dle Barroso, din punctul nostru de vedere, pentru a construi această Europă politică trebuie evitate două puncte vulnerabile. În primul rând, acela al prezentării concurenței drept o dogmă absolută și insurmontabilă. Da, Europa are nevoie de o politică industrială, agricolă, energetică sau de o politică energetică care promovează tehnologii noi, precum are nevoie și de o politică privind concurența.

Cel de-al doilea punct vulnerabil îl constituie transformarea acestei Comisii într-un simplu secretariat general al Consiliului. Avem nevoie de o Comisie puternică, care înaintează propuneri, care înovează și care conduce această integrare europeană. Astfel, în ciuda rezervărilor exprimate de propriul meu partid politic din Franța, astăzi sunt dispus să vă sprijin acțiunile și să vă însoțesc pe această cale pe care se pare că doriți să o urmați cu un scop precis, în special în ceea ce privește dezvoltarea durabilă și lupta împotriva schimbărilor climatice.

Cu toate acestea, pentru a mă asigura că votul meu și cel al câtorva dintre colegii mei deputați care încă mai au întrebări se bazează pe cât mai multe informații, aș dori să vă luați două angajamente serioase în acest Parlament. În primul rând, că veți pune în aplicare o politică cu adevărat orientată în favoarea industriilor noastre, a teritoriilor noastre și a tot ceea ce creează o identitate europeană.

În al doilea rând, că veți face tot ceea ce este posibil pentru a vă asigura că modelul european este unul care reconciliază cel mai bine economia de piață cu cerințele de solidaritate în rândul statelor membre, al regiunilor și al populației.

Dle Barroso, tinerii de astăzi au nevoie de o Europă care îi sprijină în procesul de globalizare și care întruchipează o nouă speranță și, în calitate de cel mai tânăr deputat al Franței, sunt pe deplin convins că acești tineri doresc o Europă care îi protejează și, în același timp, oferă o nouă ambiție. În viitor, ne revine nouă sarcina de a construi împreună Europa. Mă bazez pe dumneavoastră așa cum mă bazez pe mine însumi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dnă președintă, Europa este unită. Este o Europă a păcii, a libertății și a democrației. Respectăm drepturile omului și dorim să creăm un program al unei economii de piață sociale – un program care pune oamenii în centrul atenției noastre. Cu toate acestea, Europa este, de asemenea, diversificată. Avem multe regiuni foarte sărace și există, prin urmare, nevoia unei veritabile politici de coeziune. Politica agricolă comună confirmă de fapt două Europe – cea veche și cea nouă. Aceasta necesită schimbări și crearea unei Europe veritabile, unificate, unite și coezive. Dumneavoastră, dle președinte, știți cel mai bine acest lucru. Ce măsuri intenționați să luați în acest domeniu, pentru a schimba această situație?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, dle președinte Barroso, din punctul meu de vedere ați reușit în mod magnific în rolul de președinte al Comisiei. Este ușor să critici, dar trebuie să recunoaștem meritele acolo unde este cazul. Să conduci 27 de țări diferite în cadrul unei Europe pluraliste reprezintă o sarcină dificilă și dumneavoastră ați dus-o la îndeplinire cu bine. Ați reprezentat un factor de echilibru între țările mici și mari, astfel că, în această privință, aș dori să împrumut cuvintele președintelui partidului meu, prim-ministrul finlandez Matti Vanhanen, care a afirmat că meritați un alt mandat. Sunt în mare măsură în favoarea mandatului dumneavoastră viitor și voi vota în acest sens. Tot ceea ce ați realizat în cinci ani vorbește de la sine. Din punctul meu de vedere, nu mai este nevoie de propuneri de programe noi deoarece faptele vorbesc de la sine și sper că Olli Rehn, comisarul finlandez, se va bucura, de asemenea, de o poziție bună și puternică în cadrul următoarei Comisii. Cu toate acestea, lucrul cel mai important este că mâine vom vota în favoarea capacității dumneavoastră de a stabili o nouă Comisie. Vă urez mult succes.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Dnă președintă, dl Barroso a vorbit deseori despre vremurile extraordinare în care trăim, problemele importante cu care ne-am confruntat și capacitatea de conducere pe care UE trebuie să o demonstreze în sectorul pieței financiare.

Cu toate acestea, dle Barroso, aș dori să vă întreb un singur lucru – pe care îl menționați în documentele pe care ni le-ați prezentat – și anume resursele financiare proprii ale Uniunii Europene. Nu menționați de unde ar trebui să provină acestea.

În această privință, există o întrebare pe care v-am adresat-o referitoare la audierea pe care am avut-o cu Grupul Verzilor/ALE săptămâna trecută. Din păcate nu am primit un răspuns din partea dumneavoastră;

sper că îl voi primi acum. Întrebarea mea este următoarea: ce credeți despre o taxă pentru tranzacțiile financiare?

Chiar și dl Sarkozy a propus acum acest lucru, iar dl Steinmeier și alții discută despre aceasta chiar în acest moment. Belgia și Franța dețin deja instrumentele juridice de aplicare a acesteia, prin urmare, de ce să nu discutăm și să nu utilizăm mijloace de presiune în vederea unei propuneri a Comisiei privind o taxă pentru tranzacțiile financiare?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, l-am ascultat de două ori pe dl Barroso, o dată în cadrul ședinței plenare și o dată în cadrul unei conferințe cu Grupul Stângii Unite Europene și am citit pozițiile sale de planificare.

Am doar un singur comentariu specific: cunoaștem poziția dlui Barroso privind politicile modificate. Nu am văzut poziția domniei sale privind produsele modificate. Asta înseamnă că importul și comercializarea produselor contaminate vor fi tolerate în Europa?

În general, deși susține că promovează ideile noi de care are nevoie Europa, dl Barroso promovează și propune în principal aceleași rețete eșuate, neoliberale care au dus la declinul Europei, la șomajul din Europa și la inegalități sociale grave în Europa.

Această abordare, prin aceasta mă refer la abordarea dumneavoastră, dle Barroso, și la abordarea Comisiei dumneavoastră, a creat o lipsă de încredere între conducerea Uniunii Europene și cetățenii europeni, care s-a reflectat în mod clar în cadrul ultimelor alegeri, înregistrându-se un număr uriaș de cetățeni europeni care s-au abținut.

În fine, deoarece numiți orice persoană care nu este de acord cu programul dumneavoastră ca fiind antieuropeană, nu veți câștiga atenția tuturor europenilor, în special a celor care doresc o Europă diferită, motiv pentru care, din punctul meu de vedere, dle Barroso, nu sunteți potrivit pentru această poziție.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle Barroso, nu ați reușit să câștigați sprijinul Grupului Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților în Parlamentul European sau al Grupului Verzilor/Alianței Libere Europene – fapt ce vorbește în favoarea dumneavoastră. Va fi o alegere interesantă: dacă analizez bine, puteți conta pe aproximativ jumătate dintre voturi, deci fiecare vot contează. Cu siguranță că v-ați dori și votul nostru, Partidul pentru libertate, ca mărime, al doilea partid olandez din Parlament. Suntem pregătiți să vă acordăm votul nostru, dar trebuie să promiteți că veți opri negocierile cu Turcia, că vă asigurați că Țările de Jos nu mai reprezintă cel mai mare contribuitor net la această UE birocratică și că veți lucrați pentru o Europă a statelor membre suverane, mai degrabă decât pentru superstatul federal la care aspirați dumneavoastră. Vă invit să ne vizitați la ora 10 p.m. astăzi pentru a discuta acest lucru. Cine știe, s-ar putea să faceți aceste promisiuni, să obțineți sprijinul nostru și să vă puteți continua activitatea – într-un mod complet diferit față de ultimii cinci ani.

Brian Crowley (ALDE). – Dnă președintă, în primul rând aș dori să-i urez noroc dlui Barroso în cadrul votului de mâine. Din păcate, eu am fost de părere că votul ar fi trebuit organizat în iulie astfel încât să nu permitem crearea unei lacune de nesiguranță. Cu toate acestea, când spun acest lucru consider că orientările politice pe care le-ați elaborat, dle Barroso, schițează clar tipul de viziune și ideile pe care le aveți pentru a redresa situația curentă.

Poate că cel mai mare apel al meu către dumneavoastră – nu doar cel de a reveni în Parlament – ar fi, de asemenea, să fiți un pic mai critic la adresa guvernelor care nu reușesc să-și țină angajamentele deoarece, chiar dacă ne uităm la strategia de la Lisabona, 90% din aceasta nu a reușit să fie pusă în aplicare deoarece statele membre nu au reușit să ia măsuri pentru a ne transforma în cea mai competitivă și cea mai dinamică economie din viitor.

Știu că este dificil să încercați să arăți cu degetul la fiecare stat membru. Nu aș îndrăzni să fac asta, dar dacă ne conducem după exemple și dacă reunim ideile Parlamentului și ale Comisiei referitoare la modurile în care vedem regenerarea unei creșteri noi și referitoare la inovație în cadrul unei noi economii, atunci statele membre trebuie să-și asume responsabilitatea și să ia acele măsuri.

În încheiere, într-un moment în care ne confruntăm cu dificultăți economice fără precedent în întreaga lume, mă întristează faptul că noi, europenii, suntem văzuți preluând conducerea în ceea ce privește reglementarea bancară și în alte domenii similare, că am pierdut o șansă din cauza unor jocuri politice juvenile dintre anumite grupuri.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dle Barroso, sunteți privit drept un campion al protecției mediului și vă felicit pentru acest lucru.

De fapt, săptămâna trecută am primit vești bune deoarece s-a decis într-un final că tonul roșu, aflat în pericol de extincție, va fi protejat prin includerea sa pe lista speciilor protejate de CITES. În această privință, solicit ca acest sprijin temporar să devină unul permanent.

În această situație, problema și paradoxul global constă în faptul că politicile neoliberale pentru care ați militat până acum sunt cele care ne-au adus în această situație, deoarece acestea sunt politici care privatizează pur și simplu profitul și care socializează costurile.

În această privință, ne confruntăm cu o problemă gravă privind mediul. Timp de ani de zile subvenționăm flotele care ne epuizează mările și care, în acest context precis, sunt, în multe cazuri, responsabile în mod comun de acest dezastru. Acum ne solicită finanțare pentru a depăși situația pe care am provocat-o noi.

Acest lucru este absurd și cu adevărat greu de justificat din punct de vedere democratic. Nu putem face aceste greșeli cu banii contribuabililor.

Prin urmare, solicităm revizuirea politicilor din domeniul pescuitului, în special a celor bazate pe aceste principii noi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dnă președintă, sunt absolut convinsă că dl Barroso își va asigura mâine încă un mandat de cinci ani ca președinte al Comisiei. Cred că este persoană potrivită pentru această funcție și realizările sale de până acum sunt impresionante.

De asemenea, cred că UE va funcționa mai eficient dacă țara mea va adopta Tratatul de la Lisabona. Cei care se opun Tratatului în Irlanda răspândesc informații injurioase referitoare la salariul minim, care ar fi de 1,84 EUR.

Oamenii vorbesc despre semne ale relansării ca făcând parte din redresarea economică din Europa. Ratificarea Tratatului de la Lisabona reprezintă în sine un astfel de semn. Comunitatea investitorilor și cei care creează locuri de muncă doresc adoptarea Tratatului de la Lisabona.

Faptul că noi, în Irlanda, încă de la ultimul referendum, am asigurat dreptul de nominalizare a unui membru al Comisiei Europene în viitor reprezintă o schimbare serioasă. Pe lângă aceasta, garanțiile juridice referitoare la neutralitate, impozite, dreptul la viață, educație și familie sunt importante.

Aceste garanții sunt importante pentru noi. Protocoalele sunt asemănătoare Tratatului și, cu siguranță, Irlanda are nevoie de Europa; Europa are nevoie de Irlanda.

(GA) Vă urez mult succes mâine.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dnă președintă, Uniunea Europeană se confruntă cu un deficit democratic dramatic. Din păcate, nimic nu s-a schimbat în această privință de-a lungul ultimilor cinci ani, sub conducerea dlui Barroso. Pe parcursul mandatului său, am intrat într-o criză economică foarte gravă și a devenit clar faptul că toate avertismentele referitoare la instabilitatea sistemului financiar au fost pur și simplu ignorate. Cu siguranță au fost lansate aceste avertismente. Dl Barroso vorbește în discursul său despre nevoia de a schimba arhitectura sistemului financiar și de a reforma sistemul de bonificații pentru manageri. Aș dori să precizez clar: Dle Barroso, aceasta a fost sarcina dumneavoastră de-a lungul ultimilor cinci ani și nu ați îndeplinit-o. Din acest motiv, voi vota împotriva alegerii dumneavoastră pentru încă un mandat.

Personal, aș dori să văd un președinte tânăr pentru Comisie, care să preia rolul cu multă creativitate, cu un curaj de a face schimbări majore și, mai presus de toate, cu independență: o persoană care să transforme Europa într-o adevărată democrație. Am certitudinea că Europa are nevoie de o nouă stare de optimism și aceasta cu siguranță nu se va întâmpla cu dl Barroso, ci doar în lipsa sa.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vă mulțumesc pentru ocazia de a lua cuvântul. Aș dori să-i adresez dlui Barroso două întrebări. Prima întrebare este următoarea: În discursul dumneavoastră, ați făcut referire în mod clar la viitorul dumneavoastră politic ca fiind în strânsă legătură cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că dacă sunteți ales mâine și Tratatul de la Lisabona nu va reuși să fie acceptat prin referendumul irlandez, veți demisiona?

Cea de-a doua întrebare este următoarea: Ați declarat război egoismului național care, conform definiției dumneavoastră, izvorăște din teamă și se transformă în extremism. Întrebarea mea este următoarea: cine va

decide dacă oamenii, organizațiile sau partidele sunt încă implicate în această activitate dăunătoare? Sau, pentru ei, este vorba despre a avea drept obiectiv, ca și în cazul nostru, promovarea conștientizării la nivel național, conservării necesare a autodeterminării naționale? Cu alte cuvinte, acest fapt ne oferă o bază pentru a discuta aici în Europa despre culturile, limbile și diversitatea noastră națională?

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, aș dori să încep cu un aspect de procedură. Doresc să le comunic, în special membrilor neafiliați, că nu am mers la întâlnirea cu grupul acestora deoarece nu m-au invitat. Este simplu ca bună ziua. Cu siguranță, am opinii extrem de diferite comparativ cu câțiva dintre acești deputați, cât și cu alții, dar am mers să mă întâlnesc cu toate grupurile care m-au invitat, cu toate grupurile alcătuite în mod legitim. Am mers acolo pentru o dezbatere democratică. Îmi place dezbateră democratică. Să fim clari asupra acestui lucru.

Voi încerca să răspund repede unui număr mare de întrebări. În plus, observ că, uneori, deputații nu se mai află aici pentru a mă asculta, dar, cu toate acestea, voi face un efort.

Voi începe cu ultima întrebare, referitoare la problema bonificațiilor. V-aș atrage atenția asupra faptului că, la sfârșitul anului 2004, Comisia – Comisia mea – a făcut o recomandare privind remunerarea excesivă, nu doar în cadrul băncilor, dar și în cadrul sistemului economic în general. Din păcate, în acel moment, nimeni nu a acordat atenție recomandării noastre.

Mă bucur că această problemă a bonificațiilor și a remunerării excesive devine acum o prioritate și sper că vom putea găsi o soluție pe baza, aș adăuga, a propunerilor pe care le-am înaintat Consiliului. Acestea sunt pe masa discuțiilor: o recomandare, dar și un element obligatoriu al directivei privind cerințele de capital pentru bănci.

Multe întrebări se concentrează asupra securității energetice: acelea ale dlui Saryusz-Wolski, dlui Marinescu și ale altora. Securitatea energetică a fost, de fapt, una dintre principalele priorități ale acestui colegiu și intenționez, de asemenea, să o includ în cadrul priorităților următoarei Comisii, cu consimțământul Parlamentului, deoarece europenii își pun speranța în Comisie, și nu doar europenii din cadrul Uniunii. Atunci când a existat problema dintre Rusia și Ucraina, președintele Putin a decis să mă sune în special pentru a mă informa referitor la această problemă și știți cât de mult timp și energie a trebuit să investim noi, cei din Comisie, alături de alți parteneri, pentru a găsi o soluție la o problemă care viza Rusia și Ucraina, dar care avea consecințe și asupra consumatorilor europeni.

Personal, sunt foarte dedicat acestor probleme. De aceea, pot adăuga, am lansat programul interconexiunilor în statele baltice și, de aceea, Comisia a fost cea care a ieșit din impasul privind gazoductul Nabucco – și să fim sinceri, era un adevărat impas. Prin urmare, voi include aceste probleme printre prioritățile principale ale Comisiei, dar, de fapt, se înregistrează o rezistență față de crearea unei veritabile piețe interne a energiei. Sper că pe parcursul următorului mandat, cu sprijinul dumneavoastră, vom depăși această rezistență care – să fim sinceri – încă există, în vederea stabilirii unei veritabile piețe integrate a energiei în Europa.

Vă puteți baza pe mine, în cadrul Comisiei, pentru a fi intransigent în apărarea intereselor europene. Mai mult, cred că această problemă a securității energetice este, de asemenea, crucială în ceea ce privește combaterea schimbării climatice.

Repet, în special pentru membrii Grupului Verzilor/Aliației Libere Europene: întotdeauna poți fi mai ambițios dar, sincer, cred că ar trebui să salutăm faptul că Uniunea Europeană, care acționează în temeiul unei propuneri a Comisiei, a inițiat lupta împotriva schimbărilor climatice. Este clar că, în consecință, nu am fi obținut acordul tuturor statelor membre fără activitatea – și vreau să subliniez acest lucru – președinției dnei Merkel și apoi a președinției dlui Sarkozy, deoarece aceștia au muncit să obțină și acest lucru și ar fi corect să o recunoaștem. Toate statele membre au făcut un efort, dar numai pe baza unei propuneri ambițioase a Comisiei am putut conduce lupta împotriva încălzirii globale și mă bazez foarte mult pe eforturile dumneavoastră, astfel încât să putem menține Europa în avangarda acestei bătălii.

În ceea ce privește aspectele sociale, deja am declarat: am oferit deja câteva proiecte foarte concrete privind aspectul detașării lucrătorilor și al serviciilor publice. Voi fi dispus să lucrez cu dumneavoastră privind aceste principii pe care le-am menționat și pe care le-am enumerat foarte clar astăzi: împotriva dumpingului social, pentru economia socială de piață.

Sunt pe deplin conștient că aceasta este o dezbatere ideologică interesantă, dar consider că deținem răspunsul aici, în Europa. Avem nevoie de o piață internă – aceasta reprezintă puterea noastră – și, în același timp, de un nivel ridicat al coeziunii sociale. Aceasta reprezintă o creație europeană; este o contribuție. În citatul pe care l-am inclus la începutul acestui document, am citat un mare istoric european contemporan, Tony Judt,

care predă în cadrul Universității New York. Acesta a spus: „Poate că Statele Unite ale Americii dețin cea mai puternică armată din lume, China poate că vinde cele mai ieftine mărfuri, însă doar Europa are un model care poate servi drept sursă de inspirație pentru restul lumii”.

Secolul XXI ar putea fi secolul Europei. Eu cred în acest lucru. Cred că putem gestiona această globalizare nu cu ajutorul forței, ci cu ajutorul inspirației. Deținem o economie socială de piață care nu este proprietatea creștin-democraților, a social-democraților sau a liberalilor. Europa a creat-o, în mod special după cel de-al doilea război mondial: nu doar procesul de integrare european, dar și această economie socială de piață menită să combine piețele libere, piețele deschise.

Europa este cea mai mare putere de export din lume. Prin urmare, noi, europenii, trebuie să respingem protecționismul și, în același timp, trebuie să promovăm modelul european de dialog social, modelul european de securitate socială. Când îi aud pe anumiți „decliniști” – „cei care adulează criza” – spunând că acum americanii și chinezii sunt cei care controlează totul, le replic: fie ce-o fi, dar ce face președintele Obama? Președintele Obama încearcă în prezent – îi doresc succes – să introducă un sistem național de sănătate pe care, practic, noi îl avem în întreaga Europă, cu mici diferențe. Americanii sunt cei care se inspiră acum din modelul european. Ce fac chinezii? Aceștia iau în considerare acum – cu scopul suplimentar de a da un impuls cererii – introducerea unui sistem de asigurări sociale și cred că vor avea acest sistem, deoarece va determina o creștere a prosperității în acea țară și această creștere a prosperității în China este în avantajul întregii lumi.

Ce fac în prezent americanii și celelalte puteri mari? Încep să discute cu noi despre combaterea schimbărilor climatice. Îmi amintesc în mod clar că, atunci când am vorbit cu aceștia înainte, americanii au refuzat categoric să-și ia orice fel de angajament în termen de obiective privind combaterea schimbărilor climatice.

După cum vedeți, nu pot fi la fel de pesimist ca unii dintre cei care au luat cuvântul aici, astăzi. Desigur, avem probleme în Europa, probleme de consecvență. În ceea ce privește voința politică, trebuie să lucrăm asiduu pentru a obține o mai mare consecvență. De asemenea, avem o problemă foarte evidentă, o problemă socială, cea mai gravă dintre toate: creșterea șomajului. Cu toate acestea, să fim clari: nici Europa, nici Comisia Europeană nu au fost cele care au creat această criză financiară. Știți cu toții de unde a apărut criza. La scurt timp după aceea, am reacționat. Am reacționat cu propuneri concrete. Am fost în Statele Unite ale Americii împreună cu președintele Franței, pe parcursul președinției franceze, pentru a-i propune președintelui SUA lansarea procesului G20. Europa a fost cea care se află la sursa acestui răspuns.

Am declarat la Camp David că, la fel cum societățile deschise au nevoie de statul de drept, de normele juridice, la fel și piețele au nevoie de aceste norme pentru a fi legitime, credibile și etice. Aceasta este poziția europeană.

De fapt, cred că ar trebui să fim mândri de propunerile pe care le-am elaborat. Acestea sunt pe masa discuțiilor. Sper că vor fi adoptate și vom vedea pe parcurs dacă este necesar un efort suplimentar.

În ceea ce privește mediul, cred că realizările acestei Comisii sunt bine cunoscute. Cineva a afirmat că biodiversitatea nu este cuprinsă acolo. Recitiți documentul meu și veți vedea că este cuprinsă și ea. În plus, un deputat ale acestui Parlament a aplaudat măsurile noastre de a proteja tonul roșu și îi mulțumesc pentru acest lucru. Consider că avem recomandări bune în această privință.

În ceea ce privește întrebarea dnei Beňová referitoare la drepturile fundamentale, în special pentru a transmite acest semn nou al angajamentului meu am decis să creez – și aș adăuga că propunerea a venit din partea Parlamentului European, chiar dacă eram deja convins în această privință – poziția de comisar responsabil cu drepturile fundamentale și libertățile individuale. Comisarul va trata și problemele minorităților, desigur, și domnia sa va putea raporta Comisiei pentru petiții, care a fost menționată în această privință.

De asemenea, consider că, la fel ca și în cadrul sistemelor naționale, acolo unde există în mod normal un ministru al justiției și un ministru de afaceri interne, ar trebui și noi să avem un comisar responsabil cu justiția, drepturile și libertățile fundamentale. Va exista un alt comisar – deoarece trebuie să fim serioși și în această privință, trebuie să vedem și faptul că există probleme referitoare la nesiguranța din Europa și că există lucruri pe care le putem realiza împreună cu valoarea adăugată a Europei – care va studia și celelalte aspecte, dar mereu cu același spirit: spiritul securității, respectând pe deplin libertățile individuale și respectând pe deplin drepturile fundamentale. Din nou, iată ce reprezintă Europa.

Cineva a vorbit despre Guantánamo. Am fost unul dintre primii politicieni în exercițiu, dacă nu chiar primul, din cadrul unei guvernări care i-a solicitat președintelui SUA – acest lucru se întâmpla în timpul președinției austriece – să închidă Guantánamo. Am făcut public acest lucru deoarece cred că noi, europenii, suntem împotriva unei campanii antiterorism care nu respectă drepturile fundamentale, deoarece astfel se pierde autoritatea morală. Referitor la subiectul drepturilor fundamentale, cred că putem avea anumite dezacorduri,

dar nu dezacorduri fundamentale, cu câțiva deputați care au ridicat această problemă. Eu însumi nu am nevoie de sfatul nimănui în această privință. La vârsta de șaisprezece ani, ieșisem deja în stradă pentru a lupta împotriva dictaturii, împotriva sistemului colonial. Prin urmare, nu am nevoie de sfatul nimănui privind modul în care trebuie să-mi demonstrez angajamentul față de drepturile fundamentale. Vă mulțumesc, în orice caz.

În ceea ce privește întrebarea referitoare la Irlanda de Nord – vă mulțumesc, dnă Dodds: este adevărat că am făcut un mare efort – discret – pentru Irlanda de Nord. Am stabilit un grup de lucru special și, în momentul în care încă nu se stabilise un dialog între părți, am ajutat la această reconciliere.

În ceea ce privește întrebarea adresată de dl López Aguilar, da, cred că acum este timpul pentru o nouă ambiție socială. Acest lucru este evident. Șomajul reprezintă o problemă mai mare decât înainte. Dacă vă studiați statisticile, adevărul este că, până în momentul debutului crizei financiare, numărul locurilor de muncă creștea peste tot. Strategia de la Lisabona, pe care unii o critică, se îndreaptă de fapt în direcția bună, în general. Există un proces de creare a locurilor de muncă și o creștere în Europa. Odată cu debutul crizei financiare am văzut reversul tendinței în majoritatea țărilor, inclusiv în țara dumneavoastră, Spania. Criza financiară globală este cea care ne-a pus într-o poziție diferită. Deci, acum, în această stare de anxietate socială – care îi afectează nu numai pe șomeri, ci și pe alte persoane care sunt expuse acestui risc – este evident că trebuie să facem o investiție socială. De aceea este necesară o nouă ambiție socială. Am considerat că ar fi posibil să unim marea majoritate din Parlament în jurul acestei priorități, și încă cred că este posibil.

Dna in 't Veld mi-a spus că nu am convins-o. Sunteți greu de convins, dnă in 't Veld. Mă voi strădui, dar vă spun un singur lucru: întotdeauna mă voi strădui, nu doar pentru a vă convinge, ci pentru că eu cred cu adevărat în drepturile, libertățile și garanțiile fundamentale. Consider că, în această privință, Comisia deține un rol, nu doar referitor la legislație, dar și la semnalele pe care le emitem. Vă pot spune că, indiferent dacă există o problemă mondială, fie ea Guantánamo, fie întâlnirea cu dl Putin, îl întreb de fiecare dată: „Ce se întâmplă cu asasinii dnei Politkovskaya? Cum este posibil ca un sistem precum cel rusesc, care deține cel mai grozav sistem de securitate din lume, nu îi găsește niciodată pe asasinii jurnaliștilor?” I-am adresat această întrebare președintelui Putin, la fel cum adresez acum întrebări prim-ministrilor, inclusiv prim-ministrului chinez, atunci când port un dialog cu acesta, și la fel cum adresez întotdeauna întrebări referitoare la drepturile omului. Îl întreb chiar pe prim-ministrul japonez de ce Japonia practică din nou pedeapsa capitală, când a existat un moratoriu.

Prin urmare, Comisia este importantă, nu doar prin intermediul legislației, dar și prin intermediul semnalelor transmise de către aceasta sau de către președintele Comisiei, ca perioada de criză din Danemarca referitoare la caricaturi, unde am apărat și susținut fără echivoc dreptul la libera exprimare. Consider că, de fapt, putem găsi o linie fundamentală de acord în această privință.

Dl Abad mi-a adresat câteva întrebări de ordin practic și i-aș răspunde că îi susțin sugestiile și consider că acestea sunt importante. Consider că avem nevoie de o bază industrială în Europa. Nu ne dorim relocarea, dar este important ca această bază industrială să se adapteze noilor constrângeri ale concurenței globale și, mai presus de toate, provocărilor majore ale schimbărilor climatice și ale unei creșteri mai durabile. Consider că avem mijloacele necesare pentru a obține acest lucru. De aceea propun ca, pe viitor, să investim mai multe resurse în acest domeniu, la nivel european.

În ceea ce privește întrebarea referitoare la buget pe care mi-a adresat-o cineva, să încercăm, mai presus de toate, să ajungem la un consens privind principiile primare. Consider că ar fi o greșeală să începem prin a discuta despre sumele viitorului buget. Acest lucru ar provoca scindări. Trebuie mai întâi să vedem unde există valoare europeană adăugată și apoi să decidem care vor fi prioritățile. Cu toate acestea, consider că politica de cercetare, inovare și coeziune trebuie să reprezinte în mod clar priorități importante, în special în ceea ce privește noile generații. Pentru cei mai tineri membri ai delegației franceze, sper că tinerii din cadrul acestui Parlament vor susține această mișcare.

Cineva mi-a adresat o întrebare referitoare la taxele financiare globale, referitoare la taxa pentru operațiunile financiare. Dacă este la nivel global, voi susține acest lucru, evident. Cred că ar fi o idee excelentă dar, în orice caz, să fim clari: Nu avem niciun interes să externalizăm serviciile financiare pe care le avem acum în Europa, indiferent dacă sunt în Londra, Frankfurt sau Paris. În ceea ce privește serviciile financiare, ocupăm un loc de vârf la nivel mondial. Care este scopul predării conducerii Dubaiului? Nu văd care ar fi scopul. Să fim clari asupra acestui lucru. Cu toate acestea, dacă ar exista o taxă globală pentru tranzacții financiare, cred că ar fi o idee excelentă. Consider că există deja o serie de motive în favoarea acestui lucru: prevenirea, de exemplu, înfometării în lume, deoarece este scandalos ce se întâmplă în secolul 21; susținerea Europei în vederea îndeplinirii obiectivelor mileniului; și lupta pentru o mai mare solidaritate în Europa. Poate că nu știți, dar

am propus Consiliului să mărim o facilitate pe care o avem în Europa pentru a furniza ajutor alimentar, deoarece există în Europa oameni săraci și oameni care au ajuns în această condiție de curând, dar a fost respinsă. Acestea sunt numeroasele motive, dacă doriți, pentru o taxă, cu condiția de a fi globală și de a nu submina concurența Europei.

Pentru a încheia, aș dori să mai adaug ceva foarte important pentru dumneavoastră. Unii au spus: „De ce să vă alegem? Sunteți singurul candidat. Este acest lucru democratic?” Eu însumi m-am întrebat deseori de ce sunt singurul candidat. Sincer, consider că nu a fost bine pentru mine să fiu singurul candidat, deoarece, să fim clari, având în vedere că sunt singurul candidat, am fost singurul atacat în acest timp, singurul criticat. De fiecare dată când mă comparați cu candidatul dumneavoastră ideal, eu pierd, în mod evident. Pierd în fața unui candidat ideal. Pierd în fața unui candidat ideal al fiecărui grup. Cu toate acestea, Europa nu este construită cu ajutorul candidaților ideali. Europa este un exercițiu al responsabilității. Consider că nu a mai existat un alt candidat din simplu motiv că lipsea sprijinul necesar pentru a fi un candidat. Acesta este motivul. S-au menționat câteva nume îndreptățite, dar am reușit să obțin un consens și sunt mândru de asta, deoarece construcția Europei în prezent, după cum s-a văzut în cursul dezbaterii, este – după cum veți admite cu toții – un exercițiu extrem de dificil și greu. Europa este foarte diversificată. Există multe constrângeri și multe priorități și astfel sunt mândru să fiu candidatul care a fost susținut de către partidul care a câștigat alegerile, să fiu candidatul care a primit sprijinul șefilor de stat aleși democratic, din întregul spectru politic, și nu văd acest lucru ca fiind unul negativ. Acestea fiind spuse, nu sunt secretarul-general al nimănui, iar Comisia este o instituție independentă. Vă pot asigura de acest lucru. Comisia pe care o prezidez și pe care o voi prezida dacă voi avea sprijinul dumneavoastră va fi independentă în apărarea intransigentă a intereselor europene generale.

Înțeleg pe deplin, după cum au afirmat dna Estrela și alții, că sprijinul acelora care sunt dispuși să mi-l acorde nu este un cec în alb. Sunt recunoscător tuturor celor care m-au susținut; nu îi pot numi pe toți. Unii dintre ei se află încă aici. Vă sunt recunoscător. Sprijinul dumneavoastră nu este un cec în alb. Am o părere excelentă în ceea ce privește Parlamentul.

Unii afirmă: „Ești prea aproape de guverne”. Uitați un singur lucru: înainte de a deveni prim-ministru, am fost conducătorul opoziției, și înainte de a fi conducătorul opoziției, ședeam pe bancă. Am fost ales pentru prima dată în parlamentul portughez la vârsta de 29 de ani. Sunt un politician; nu sunt un tehnocrat sau un birocrat. Apăr parlamente și doresc să mă angajez alături de dumneavoastră în această dezbatere.

Prin urmare, cererile dumneavoastră mă pot ajuta și pot ajuta Comisia să acționeze mai bine. Acesta va fi scopul meu dacă am sprijinul dumneavoastră.

(Aplauze)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Președintele. – Aș dori să-i mulțumesc președintelui desemnat al Comisiei Europene. Totodată, aș dori să le mulțumesc tuturor celor prezenți și antevorbitorilor mei pentru o discuție foarte animată. De asemenea, doresc să-i adresez mulțumiri dnei Malmström pentru prezența sa alături de noi la această sesiune.

Doamnelor și domnilor, introducem noi principii de acțiune, noi soluții instituționale pentru Uniunea Europeană. Vă rog să vă reamintiți că Președintele desemnat ne-a vorbit despre direcțiile de acțiune politică pentru următorii cinci ani. A făcut acest lucru aici, în Parlament, unde s-a întâlnit cu toate grupurile politice. Acesta ne-a oferit informații foarte importante atât pentru noi, cât și pentru cetățenii noștri. Măine vom vota, după discuția lungă, exhaustivă și înțeleaptă de astăzi.

(Președintele a continuat în limba engleză)

Vă mulțumesc foarte mult încă o dată, dle Președinte desemnat. A fost o mare oportunitate de a beneficia de orientările dumneavoastră politice și de discuțiile din grupurile politice și din cadrul sesiunii plene.

Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Georges Bach (PPE), în scris. – (FR) Programul dlui Barroso este ambițios și face dovada unei dorințe copleșitoare de a reda Europei lovite de criză impulsul de care are atâta nevoie. În opinia mea, ar fi greșit să îl învinuim pe domnul Barroso personal pentru toate dificultățile care au caracterizat perioada anterioară.

A ajunge la un compromis cu Comisia lărgită în care acum deciziile se iau de către 27 de state, a face față unei crize financiare și economice în contextul unei reforme instituționale dificile nu a facilitat deloc sarcina președintelui Barroso. Desigur, ne-am fi putut dori, în aceste vremuri dificile, să o auzim pe domnia sa vorbind cu o voce europeană mai fermă. Cu toate acestea, sunt de părere că a învățat din greșelile sale și că, în viitor, va depune eforturi atât pentru Europa în ansamblul său, cât și pentru țările mici. Rezervând în programul său o parte mai importantă pentru problema socială, pare că dorește să răspundă cetățenilor Europei care aspiră la o Europă mai socială. Ideea unui parteneriat veritabil între Parlament și Comisie este o idee lăudabilă și reprezintă o oportunitate care trebuie exploatată. Din acest motiv susțin candidatura dlui Barroso, dar această susținere nu este însă un cec în alb.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Sunt încântat să spun că, în calitate de portughez și de membru al Parlamentului European, voi vota în favoarea realegerii lui José Manuel Durão Barroso ca președinte al Comisiei Europene. Sunt de părere că activitatea sa de-a lungul mandatului curent, care a fost asaltată de nenumărate dificultăți politice, financiare și sociale, precum și experiența obținută în această funcție justifică susținerea guvernelor și încrederea reînnoită a acestui Parlament.

Deplâng numeroasele încercări - nu toate pe față sau serioase - de a împiedica candidatura sa succesivă și remarc că au fost împiedicate nu numai de lipsa unei alternative, ci și de inconsistența argumentelor acestora. Regret că membrii din propria mea țară nu se pot abține să nu urmeze această cale, care este pe cât de facilă, pe atât de inconsistentă.

Sper ca cea de-a doua Comisie Barroso să poată combina competența tehnică cu „ceva în plus”. Sper, de asemenea, că va respecta și aplica în mod eficient principiul subsidiarității și că va opta pentru siguranța și fermitatea pașilor mărunți, așa cum ne recomandă și Jean Monnet, în locul adoptării unei abordări rapide care a promis multe, dar a contribuit atât de puțin la progresul real al proiectului și visului european. Oricât de departe am dori să ajungem, vom reuși începând cu a face primul pas, urmat de altul, către ținta impusă. Să alegem drumul corect.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Această alegere marchează și direcția pe care o va urma UE în următorii ani. Președintele în funcție al Comisiei, care candidează pentru încă un mandat, simbolizează o singură direcție posibilă: UE pe care el o reprezintă este cea a intereselor principalelor grupuri economice.

Aceasta este UE a birocrăției nedemocratice; a conservatismului politic și ideologic; a accentuării și instituționalizării inegalităților profunde și relațiilor de dominație socială, regională și națională; a militarismului și intervenționismului extern; și a instituționalizării neoliberalismului ca singurul sistem economic acceptabil. Totuși, aceasta nu este și nu a fost niciodată singura direcție posibilă. Alternativa la această direcție este cea a Europei sociale, a Europei muncitorilor și popoarelor. Este o UE care prețuiește democrația în ceea ce privește aspectele sale participative, nereducând-o la sfera formală de reprezentare. Este o UE care respectă voința popoarelor sale și deciziile pe care acestea le exprimă în mod democratic și care protejează serviciile publice și drepturile lucrătorilor ca instrumente esențiale pentru dezvoltarea și coeziunea socială. Este o UE a statelor libere, suverane și cu drepturi egale, care susține și promovează protecția mediului, pacea și cooperarea între popoare.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Recenta declarație a dlui Barroso în calitate de președinte desemnat al Comisiei este o reafirmare a pilonilor de bază a Uniunii Europene pe care o cunoaștem. De asemenea, confirmă integrarea capitalistă, federalistă și militaristă a Europei consacrată în Tratatul de la Maastricht și Nisa, și pe care proiectul de Tratat de la Lisabona dorește să o ducă și mai departe.

În cazul în care există îndoieli, declarațiile sale revelă importanța proiectului de Tratat de la Lisabona. Acestea vin, de fapt, în urma presiunii antidemocratice exercitate de liderii europeni - pe care a remarcat-o - asupra poporului irlandez, care a fost obligat să organizeze un nou referendum care va avea loc la 2 octombrie.

Deși acum încearcă să promită remedierea gravelor atacuri împotriva drepturilor sociale și ale lucrătorilor pe care Comisia Europeană, al cărei președinte încă este, le-a lansat pe durata mandatului anterior, el nu aprofundat niciodată acele chestiuni sau cauzele actualei crize a capitalismului prin care trecem. În practică, ceea ce propune el este continuarea aceleași politici care dă prioritate competiției libere, militarismului și intereselor grupurilor economico-financiare, în special acelor din țările cele mai puternice, așa cum a reieșit clar când a spus că suntem campioni globalizării.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Dle Președinte, aș dori să îl asigur pe președintele Barroso de sprijinul meu, în calitate de delegat al Partidului Popular European, și să îmi exprim speranța că actuala Comisie Europeană își va putea continua activitatea pe care a început-o, de integrare socială a romilor. Pe durata

acestui ciclu s-au obținut rezultate importante, în principal în ultimii doi ani, dar așteptăm un angajament mult mai profund și un mai mare simț de inițiativă în viitor de la acest organ care, în calitate de inițiator exclusiv al legislației comunitare, poate reprezenta motorul combaterii sărăciei și a excluderii care afectează cea mai mare minoritate a Europei, romii.

Sper că crearea unui nou portofoliu al comisarului pentru justiție, drepturi fundamentale și libertăți civile va încuraja organizația Comisiei să facă mai multe și într-o manieră mai coordonată. De asemenea, sper că președintele Barroso va continua să își promoveze în mod activ angajamentul personal față de problemele romilor, pe care l-a exprimat și în nenumărate ocazii, și că va face tot ce îi stă în putință pentru a se asigura că șefii de state sau guverne își vor asuma un rol mai ferm în conceperea unui program cuprinzător, integrat, întins pe mai multe cicluri și care implică mai multe partide.

Provocările sociale care îi afectează atât pe romi, cât și pe cei care nu sunt de etnie romă sunt atât de serioase, iar consecințele lipsei de măsuri atât de periculoase, încât nu ne putem permite să cădem în apatia și greșelile ciclului precedent. Așteptăm acțiuni imediate și curajoase și o schimbare radicală a atitudinii adoptate până acum de către fostul și actualul președinte, și transformarea Comisiei într-o referință în ceea ce privește o strategiei paneuropene pentru romi care să fie dezvoltată cât de curând, în baza normelor de reglementare, a unui buget stabil și a angajamentului politic clar.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Există un lucru de care niciun partid nu se îndoiește, și anume faptul că trecem printr-o perioadă de criză economică care afectează țările și complică procesul decizional guvernamental.

Aceasta fiind situația, între a avea o Comisie validată al cărei președinte a fost ales și o Comisie provizorie în care deciziile importante sunt întotdeauna amânate face diferența între cât de eficient va putea UE să combată această criză.

Din acest punct de vedere, cu toate că nu neagă evidența crizei și chiar se referă la aceasta în mod repetat, argumentele susținute de toți cei care resping candidatura lui José Manuel Durão Barroso și încearcă să-l împiedice să fie ales în calitate de președinte al Comisiei Europene devin în mare parte retorice.

Cu alte cuvinte, cei care gândesc și acționează în acest mod sunt puțin sau deloc interesați de efectele crizei și se gândesc doar sau aproape doar la câștigarea unor avantaje printr-o manevră politică de partid care, cel puțin în aceste circumstanțe, ar trebui evitată în mod justificat.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Susținerea dlui Barroso de către deputații conservatori, liberali și social-democrați urmează desemnării sale în unanimitate ca singurul candidat comun al tuturor guvernelor din UE, atât neoconservatoare, cât și social-democrate. Politica antipopulară a UE nu depinde de persoane sau de președintele Comisiei; este determinată mai presus de toate de însuși caracterul său de uniune imperialistă a capitalului.

Orientările politice prezentate de dl Barroso rezumă ambițiile strategice ale capitalului european monopolist și reprezintă programul politic aplicat de forțele politice ale căii unidirecționale europene în întreaga UE, inclusiv de către Noua Democrație și PASOK în Grecia, fie ele la putere sau în opoziție.

Obiectivul de bază al acestui program politic este de a arunca greutatea crizei asupra clasei muncitoare, asigurându-se astfel că grupurile europene de monopol sunt libere să-și păstreze și să-și sporească profiturile, astfel încât să își poată întări poziția în competiția imperialistă mondială, în faza renașterii economiei capitaliste care va urma perioadei de recesiune. Acest obiectiv va fi atins prin adaptarea la noile condiții ale strategiei antimuncitorești de la Lisabona până în 2020 și printr-un atac și mai brutal la adresa muncii, salariilor și drepturilor sociale și la asigurare ale muncitorilor.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

12. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președintele. – Următorul punct este timpul alocat întrebărilor (B7-0203/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Partea întâi

Întrebarea nr. 20 adresată de **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Subiect: Protejarea industriilor din sectorul textilelor și confecțiilor în contextul comerțului internațional

Situația gravă care se înregistrează în sectorul textilelor și confecțiilor în unele țări ale Uniunii Europene, cum ar fi Portugalia, necesită o strategie coerentă și concertată a politicilor publice care susțin investițiile în inovare, diversificare, formare profesională și reconversie.

Dar aceste măsuri presupun, de asemenea, ca, în contextul comerțului internațional, să se adopte măsurile necesare pentru protejarea industriilor din țările Uniunii Europene, mai ales a sectoarelor mai sensibile cum ar fi cel al textilelor și confecțiilor.

Ce măsuri ia Comisia pentru a proteja sectorul textilelor și confecțiilor din țările Uniunii Europene având în vedere noile acorduri de liber schimb cu țările terțe, mai ales cu cele din Asia, cum ar fi Coreea de Sud?

Ce măsuri ia Comisia în vederea reglementării necesare în cel mai scurt timp a schimburilor comerciale pe plan mondial, fără a se limita la reglementarea pieței financiare?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Urmărim foarte îndeaproape efectele crizei financiare asupra sectoarelor noastre industriale, inclusiv, desigur, asupra sectorului produselor textile și al confecțiilor, o industrie importantă și puternică în cadrul Uniunii Europene.

Ca reacție la această criză, am înființat planul european de redresare economică, la care se adaugă Fondul european de ajustare la globalizare și Cadrul comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat. Sfera de aplicare a acestor măsuri a cuprins și sectorul produselor textile și al confecțiilor: de exemplu, ajutorul financiar al fondului de globalizare a fost utilizat pentru a reintegra lucrătorii disponibilizați în principal în întreprinderile mici și mijlocii din acest sector din Italia, Malta, Spania, Portugalia, Lituania și Belgia.

Sectorul produselor textile și al confecțiilor a avut parte de un comerț gestionat decenii la rând. La începutul anului 2009, comerțul din cadrul acestui sector a fost complet liberalizat. Sectorul a făcut față provocării liberalizării și a inițiat un proces de restructurare și modernizare, ceea ce nu a fost ușor.

Sectorul a redus producția de masă și s-a concentrat pe produsele cu o valoare adăugată și un conținut tehnologic sporit. În prezent, produsele textile europene sunt cunoscute în lume pentru inovația și performanțele lor tehnice. Sectorul a avut o evoluție favorabilă, menținând exporturile la cote importante la nivel mondial. Chestiunile privind accesul pe piață reprezintă, așadar, o prioritate și mă bucur că această industrie a adoptat noua noastră strategie privind accesul pe piață, înregistrând rezultate pozitive.

În cadrul negocierilor noastre comerciale, cum ar fi acordul de liber schimb cu Coreea de Sud sau tratativele comerciale multilaterale, luăm, desigur, în considerare aspectele sensibile ale diferitelor sectoare industriale, inclusiv sectorul produselor textile, iar ținta noastră este obținerea unor acorduri echilibrate.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Chiar ieri discutăm aici despre problema acordului de liber schimb cu Coreea de Sud, iar dna comisar știe că are nevoie de organizațiile de afaceri. Aș dori să îi comunic că eu însămi m-am întâlnit cu diferitele organizații de afaceri din Portugalia, iar acestea mi-au transmis că sunt foarte îngrijorate din cauza clauzelor acestui acord de liber schimb cu Coreea de Sud. Există, de asemenea, îngrijorări semnificative la nivel european.

Sindicatele au și ele preocupările lor și oricine cunoaște țările din sudul Europei, cum ar fi Portugalia și Spania, și zonele în care aceste sectoare industriale sunt predominante, este perfect conștient de amploarea pe care a căpătat-o șomajul. În unele municipii, dna comisar, acesta a depășit nivelul de 20%, în special în nordul Portugaliei. Există municipii cu fabrici textile în care șomajul se situează la peste 20%! Ne temem de faptul că această situație s-ar putea înrăutăți într-o țară în care nivelul sărăciei este deja considerabil. Prin urmare, vă întreb ce se va face în mod concret...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

David Martin (S&D). – Este de apreciat faptul că dna Figueiredo se arată atât de preocupată de impactul social al închiderii fabricilor textile și de pagubele suferite de această industrie. Însă este dna comisar de acord că Acordul de liber schimb cu Coreea de Sud prezintă la fel de multe șanse câte pericole pentru producătorii din industria europeană a produselor textile și că, mai mult, acesta asigură accesul produselor noastre textile de calitate pe piața coreeană?

Catherine Ashton, *membă a Comisiei*. – Înțeleg foarte bine sentimentul puternic pe care îl aveți. Aceasta este o industrie foarte importantă și sunt pe deplin de acord cu David Martin, care a studiat în amănunt acordul cu Coreea de Sud.

Fără îndoială că exportăm mult mai multă îmbrăcăminte în Coreea de Sud decât importăm de la ei, așa că această piață oferă șanse reale. Este într-un totu adevărat că, atunci când luăm în considerare toate acțiunile noastre din domeniul comerțului, trebuie să fim atenți la impactul asupra industriilor, iar noi facem exact acest lucru.

Aș fi mai mult decât bucuroasă să continui acest dialog și să furnizez mai multe informații privind abordarea noastră în această chestiune, întrucât sunt complet de acord că trebuie să ne sprijinim industriile în această perioadă de recesiune economică, să fim atenți la sărăcia și lipsurile care pot apărea și să oferim noi oportunități comerciale care, de fapt, să contribuie la relansarea acelor economii și sectoare. Exact acestea sunt lucrurile pe care încercăm să le facem.

Întrebarea nr. 21 adresată de **Brian Crowley** (H-0281/09)

Subiect: Prioritățile UE pentru Conferința Interguvernamentală privind Schimbările Climatice

Care vor fi prioritățile specifice ale Uniunii Europene în contextul Conferinței Interguvernamentale a ONU privind Schimbările Climatice ce va avea loc la Copenhaga în luna decembrie a anului curent?

Stavros Dimas, *membru al Comisiei*. – Aceasta este o întrebare foarte oportună și aș putea răspunde foarte scurt că prioritățile sunt încheierea unui acord la Copenhaga privind angajamentele de reducere a emisiilor de către țările dezvoltate, inițierea unor acțiuni de atenuare adecvate la nivel național de către țările în curs de dezvoltare și finanțele.

Aș dori totuși să mai adaug ceva. Ne despart mai puțin de trei luni până la reuniunea de la Copenhaga, iar negocierile privind clima au intrat acum într-o fază decisivă.

Cu 250 de pagini de text de negociere la dispoziție, negocierile încă nu au avansat îndeajuns pentru a se ajunge la un acord suficient de ambițios și detaliat. Cu toate acestea, majoritatea părților conștientizează caracterul urgent al chestiunii și manifestă dorința de a se concentra pe punctele de convergență. Obiectivul suprem al acordului privind schimbările climatice este menținerea încălzirii globale sub 2 grade Celsius, obiectiv care a fost susținut la ultima reuniune la nivel înalt G8 și la Forumul economiilor majore.

Avem nevoie de obiective comparabile și mai ambițioase în ceea ce privește reducerea emisiilor pentru grupul țărilor dezvoltate, care propun astăzi, în ansamblu, o reducere de sub 15% comparativ cu anul 1990. Aceasta este mai mică decât reducerea de 25-40% solicitată de știință. Salutăm faptul că Japonia își va fixa un obiectiv mai strict. UE s-a oferit să adopte un obiectiv de reducere de 30% dacă alte părți își vor lua angajamente similare.

Țările în curs de dezvoltare ar trebui să adopte acțiuni de atenuare adecvate pentru a-și reduce emisiile la 15-30% sub nivelul curent până în 2020. UE propune ca țările în curs de dezvoltare (exceptând țările cel mai puțin dezvoltate) să conceapă și să pună în aplicare planuri de creștere bazate pe emisii reduse de dioxid de carbon care să cuprindă propriile acțiuni-cheie de atenuare. Aceste planuri ar constitui apoi baza pentru sprijinul financiar direcționat și alte genuri de sprijin.

Finanțarea internațională corespunzătoare va fi esențială pentru încheierea unui acord eficient la Copenhaga. Reușita acordului va depinde de bani. Trebuie să mobilizăm investițiile private și să promovăm înființarea unei piețe internaționale solide a carbonului, însă va fi nevoie și de o finanțare publică substanțială. În această privință, este demn de menționat parteneriatul mondial în domeniul tehnologiei, care are ca scop dublarea investițiilor în tehnologiile cu emisii reduse de carbon. În plus, trebuie să consolidăm sprijinul acordat țărilor celor mai sărace și mai vulnerabile în vederea adaptării la efectele dăunătoare crescânde ale modificărilor climatice.

Săptămâna trecută, la 10 septembrie 2009, Comisia a adoptat o comunicare privind creșterea finanțării internaționale pentru combaterea schimbărilor climatice, având ca scop accelerarea negocierilor la nivel internațional. Avem în față o misiune dificilă și ne așteptăm negocieri intense în următoarele luni – însă eșecul nu reprezintă o opțiune.

Brian Crowley (ALDE). – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar Dimas pentru răspunsul său.

Pe scurt, știm oare care este poziția reală a Statelor Unite ale Americii, acum că există o nouă administrație, și utilizează acestea aceleași cifre de reducere pe care le propune UE? În al doilea rând, în ceea ce privește Brazilia, Rusia, India și China, care sunt producătoare uriașe de emisii de CO₂ și alte tipuri de emisii, ce rol vor juca acestea și ce presiuni putem exercita noi, cei din Uniunea Europeană, asupra acestora ca să respecte aceleași norme pe care le solicităm propriilor noastre state?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Domnule președinte, domnule comisar, întotdeauna când vorbim despre schimbările climatice, vorbim de măsuri de adaptare la schimbările climatice, dar și de măsuri pentru reducerea cauzelor care conduc la schimbările climatice. Aș dori să vă întreb în contextul conferinței de la Copenhaga: ce prioritate are creșterea eficienței energetice și pentru țările în curs de dezvoltare, dar și ce discuții aveți privind criza apei potabile și, bineînțeles, criza alimentară? <BRK>

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Există o evaluare a impactului privind schimbările suferite de competitivitatea europeană care vor rezulta din reducerea cu 20% sau 30% și în ce fel va afecta acest lucru întreprinderile mici și mijlocii și, mai presus de toate, locurile de muncă?

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – În ceea ce privește Statele Unite, noua administrație s-a angajat să facă reduceri mult mai ambițioase decât cele ale administrației anterioare. Totuși, acestea încă nu sunt la fel de ambițioase precum cele la care s-a angajat Uniunea Europeană și se situează sub nivelul indicat de știință pentru menținerea încălzirii globale sub 2°C, după cum au convenit toți liderii economiilor majore în iulie 2009 la L'Aquila, inclusiv americanii, chinezii și liderii celorlalte țări pe care le-ați menționat.

Însă discuțiile din Statele Unite sunt în curs de desfășurare. Proiectul de lege Markey-Waxman a fost votat în Camera Reprezentanților și urmează acum să fie votat în Senat. Există destul de multe prevederi care necesită clarificări și rămâne de văzut care va fi rezultatul net la final, întrucât acest proiect de lege ar putea fi mai ambițios decât pare să fie în prezent.

De exemplu, în cazul în care calculul reducerilor de emisii include reducerile realizate prin investițiile în „evitarea defrișărilor” – în funcție de cum este efectuat acest calcul în cadrul obiectivului Statelor Unite referitor la reducerile de emisii sau în ceea ce privește finanțele sau orice alt aspect – acest lucru trebuie clarificat pentru a face o comparație între obiectivul Statelor Unite, cel al Uniunii Europene și cel al altor țări dezvoltate.

De fapt, remarcăm o atitudine favorabilă din partea acestei administrații; colaborăm îndeaproape cu aceasta și sperăm ca împreună să obținem un rezultat pozitiv la Copenhaga, și anume un acord care să cuprindă elementele pe care le-am descris anterior.

În ceea ce privește Brazilia, China, India, Mexic și celelalte țări în curs de dezvoltare, desigur că așteptăm de la acestea o reducere a ratei de creștere a emisiilor de circa 15-30% sub nivelul actual. Repet, acesta este un lucru pe care știința îl consideră necesar în vederea menținerii încălzirii globale sub pragul de 2°C. Reducerile efectuate numai de țările dezvoltate nu vor fi suficiente.

Unele dintre aceste țări au luat deja măsuri la nivel național care vor duce la reducerea emisiilor, fie prin intermediul unor măsuri de eficiență energetică, fie cu ajutorul unor investiții în sursele regenerabile de energie, însă trebuie să intensificăm cooperarea cu acestea – schimb de informații, cooperare în ceea ce privește tehnologiile și transferul de tehnologie – pentru a obține reducerile de care avem nevoie.

Cât privește reducerea costurilor și, după cum ați menționat, eficiența energetică, este clar că toate investițiile în eficiența energetică reprezintă situații în care avem numai de câștigat. De exemplu, prin reducerea consumului de petrol importat nu numai că se economisesc bani, care nu se plătesc către țările producătoare de petrol, dar se reduc și emisiile de CO₂.

În numeroase țări, în special în țările în curs de dezvoltare unde există probleme legate de poluarea atmosferică – problema poluării atmosferice din China, de exemplu, este foarte bine cunoscută – va exista beneficiul colateral al îmbunătățirii calității aerului.

În ceea ce privește problema conexă a apei și hranei, ambele reprezintă obiective ale politicilor Uniunii Europene. Noi sprijinim politici care vor îmbunătăți calitatea sanitară și rezervele de apă, îndeosebi în țările foarte sărace. Cât privește hrana, de exemplu, atunci când am examinat Directiva privind biocarburanții, am fost foarte atenți să nu existe concurență între materiile prime pentru hrană și biocarburant. Întotdeauna ținem seama de aceste chestiuni importante.

Cât privește evaluarea impactului și chestiunile legate de competitivitate, acestea au fost discutate pe larg atunci când am adoptat pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice. Au fost efectuate

numeroase studii nu doar de către Comisie, ci și de către industrie și de diferite sectoare. Prevederile din cadrul legislației noastre vor oferi asigurările necesare pentru a menține competitivitatea altor industrii europene, în special a întreprinderilor mici și mijlocii, acordând, de exemplu, cote gratuite, în multe cazuri în proporție de până la 100% din emisiile acestora.

Prin urmare, acesta este un aspect pe care îl luăm în considerare și, bineînțeles, același lucru va fi valabil și când vom adopta obiectivul de 30%. În plus, dacă țintim o reducere de 30%, aceasta va însemna să ajungem la un acord ambițios la Copenhaga, unde toate țările dezvoltate se vor angaja să fixeze obiective de reducere similare cu cele ale Uniunii Europene, iar țările în curs de dezvoltare vor accepta acțiuni de atenuare care vor crea condiții echitabile pentru toată lumea. Atunci vom avea obligații comparabile în ceea ce privește reducerea emisiilor, ceea ce va însemna că problema competitivității nu va exista.

Întrebarea nr. 22 adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0301/09)

Subiect: Măsuri de stimulare a investițiilor pentru creșterea eficienței energetice și pentru utilizarea energiilor regenerabile

Agencia Europeană de Mediu a prezentat recent date provizorii, pentru anul 2008, privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Conform acestor statistici, emisiile din UE-15 au scăzut cu 1,3 %, iar cele din UE-27 cu 1,5 % față de nivelul anului 2007, ceea ce reprezintă un pas important în vederea realizării obiectivelor Protocolului de la Kyoto de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră până în 2012 cu 8% față de 1990, anul de referință.

Având în vedere că reducerea emisiilor de CO₂ se datorează în principal creșterii eficienței energetice și utilizării energiilor regenerabile în sectoarele transporturilor și al locuințelor, precum și în sectoarele industriale cu consum intens de energie, aș dori să întreb Comisia Europeană care sunt măsurile concrete pe care le are în vedere pentru a sprijini statele membre să stimuleze investițiile în creșterea eficienței energetice și utilizarea energiilor regenerabile.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Dle președinte, onorabila deputată a accentuat în mod just procesul în derulare privind sporirea reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră, care se datorează parțial măsurilor de eficiență energetică și utilizării crescute a surselor regenerabile de energie în sectorul transportului și al locuințelor.

Comisia dorește să sublinieze că eficiența energetică și sursele regenerabile de energie servesc și altor obiective politice, precum sporirea securității alimentare cu energie a Uniunii Europene, consolidarea competitivității acesteia, crearea de locuri de muncă și îmbunătățirea nivelului de trai al cetățenilor.

Ținând seama de toate aceste beneficii, Comisia continuă să îmbunătățească legislația și programele Uniunii Europene în acest sector specific și să ofere sprijin financiar.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Având în vedere că până în 2020 avem o fereastră de timp de 10 ani și că rezultate notabile privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pot avea loc în domeniul eficienței energetice a clădirilor și în domeniul transportului și, având în vedere că suntem în plină criză economică și că oamenii își pierd locurile de muncă, trebuie să subliniem că economia verde poate crea milioane de locuri de muncă. Pentru situații specifice trebuie să venim cu soluții specifice. De aceea, sper că soluția va fi că dumneavoastră, Comisia Europeană, împreună cu Parlamentul, vom putea găsi soluții inovative pentru a crește investițiile în eficiența energetică. Parlamentul a propus soluții interesante, creșterea cotei din Fondul European de Dezvoltare Regională din 2014, crearea unui fond special începând cu 2014, posibilitatea de a utiliza un TVA redus, pentru eficiență energetică și energii regenerabile. Aș dori poate să ne spuneți mai multe în acest sens. <BRK>

Seán Kelly (PPE). – O întrebare simplă: cum sugerează Comisia că statele membre ar trebui să echilibreze utilizarea sporită a energiilor regenerabile cu nevoia de a menține prețurile electricității reduse în scopul favorizării concurenței?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ce stimulente pentru investiții ar trebui introduse pentru a grăbi trecerea la sursele regenerabile de energie în gospodăriile private și nu doar în cadrul întreprinderilor industriale și comerciale?

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Dle președinte, răspunzând la întrebarea dlui Kelly, comercializarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră se preconizează că va genera mulți bani pentru trezoreriile statelor membre, iar printre măsurile pe care guvernele le pot lua se numără utilizarea unei părți din acești bani pentru

a sprijini persoanele cu venituri mici sau pe cele afectate de „sărăcia energetică”. Prin urmare, există o cale, iar banii sunt, de altfel, disponibili, pentru a răspunde la întrebarea dlui Kelly.

Noua directivă privind sursele regenerabile de energie impune statelor membre să ofere sprijin și să introducă reforme la nivel administrativ și în infrastructuri pentru a facilita dezvoltarea surselor regenerabile de energie. Fiecare stat membru s-a angajat să atingă anumite obiective până în 2020 și trebuie să prezinte un plan național de acțiune cu privire la energia regenerabilă până în iunie anul viitor, în care să analizeze modul în care vor fi atinse obiectivele.

În ceea ce privește revizuirea directivei privind performanța energetică a clădirilor, Comisia s-a angajat, de asemenea, să asigure o finanțare comunitară chiar mai importantă și să propună noi finanțări pentru a sprijini punerea în aplicare a acestei directive. Comisia oferă deja finanțări directe pentru diverse proiecte legate de eficiența energetică și sursele regenerabile de energie, cum ar fi:

- o serie de eforturi în domeniul cercetării și dezvoltării bazate pe programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică;

- 727 milioane de euro pentru perioada 2007-2013 în cadrul programului intitulat „Energie inteligentă – Europa”, pentru a contribui la înlăturarea obstacolelor din calea dezvoltării surselor regenerabile de energie, a ameliora mediul de afaceri și a crește gradul de conștientizare a publicului;

- peste 500 de milioane de euro pentru proiecte legate de parcurile eoliene din largul mării în cadrul programului european de redresare economică, pentru a da un impuls investițiilor private din acest sector și

- inițiativa de a finanța energia durabilă, care este gestionată în comun de Comisie și Banca Europeană de Investiții, are un buget de 15 milioane de euro pentru anul 2009 și este menită să mobilizeze fondurile de pe piețele de capital și din cadrul fondului Marguerite, Fondul european pentru energie, schimbări climatice și infrastructură, care este gestionat de Banca Europeană de Investiții.

De asemenea, Comisia încurajează statele membre să utilizeze o mare parte din banii disponibili de la fondurile politicii de coeziune a UE pentru a susține proiecte legate de eficiența energetică și sursele regenerabile de energie.

Întrebarea nr. 23 adresată de **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Subiect: Ajutor pentru dezvoltare în contextul crizei

În contextul crizei economice actuale, există șanse reale de a se crea posibilități speciale pentru țările cel mai puternic afectate de această problemă? E vorba în primul rând de țările deosebit de sărace din așa-numita lume a treia. Este posibilă o creștere a ajutoarelor destinate țărilor în curs de dezvoltare? Ce măsuri se iau pentru utilizarea rapidă a ajutoarelor deja alocate țărilor în curs de dezvoltare, în situația în care propriile noastre probleme interne, precum insuficiența bugetului sau a timpului, nu ne lasă aceste posibilități? Cum poate fi simplificată procedura pentru creșterea acestor ajutoare?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – În cadrul sferei sale de competență, Comisia a răspuns rapid până acum pentru a contribui la împiedicarea apariției unor consecințe sociale dezastruoase în țările în curs de dezvoltare, în special în țările cel mai puțin dezvoltate, majoritatea dintre acestea fiind state ACP.

Printre aceste măsuri se numără onorarea angajamentelor în materie de ajutoare și angrenarea unor resurse noi, adoptarea unor acțiuni contraciclice, ameliorarea eficienței ajutoarelor, sprijinirea activității economice și a ocupării forței de muncă, revitalizarea agriculturii, investirea în creșterea ecologică, stimularea comerțului și a investițiilor private, colaborarea pentru o guvernare economică și stabilitate și protejarea persoanelor celor mai vulnerabile din țările în curs de dezvoltare.

Au fost deja inițiate acțiuni concrete și proceduri pentru a grăbi procesul de acordare a ajutoarelor. Un mecanism ad-hoc de „FLEX pentru vulnerabilitate” va mobiliza 500 de milioane de euro de la Fondul european de dezvoltare. Acest instrument V-FLEX se adaugă acțiunilor întreprinse de Banca Mondială și FMI și va viza țările cele mai vulnerabile, care au o capacitate de rezistență redusă, acordând o asistență financiară rapidă pentru a le ajuta să își mențină cheltuielile prioritare, în special în sectoarele sociale.

Întrucât instrumentul V-FLEX utilizează fonduri de rezervă care nu au fost alocate anterior, acesta reprezintă un mijloc suplimentar de finanțare pentru aceste țări foarte vulnerabile. De asemenea, au fost mobilizate 80 de milioane de euro pentru finanțările din cadrul mecanismului EDF FLEX existent pentru țările care au suferit

pierderi semnificative ale exporturilor în 2008. În plus, revizuirea intermediară a strategiilor de cooperare pentru țările finanțate din bugetul CE se află în derulare, iar revizuirea intermediară pentru țările ACP finanțate din FED a fost accelerată pentru a redefini și adapta strategiile naționale și alocările la începutul anului 2010.

Totuși, este important să reamintim faptul că politica de dezvoltare este o competență partajată în cadrul UE. Principala responsabilitate pentru respectarea angajamentelor în materie de asistență oficială pentru dezvoltare le revine statelor membre înseși. Cred cu tărie că această criză nu ar trebui să fie o scuză pentru statele noastre membre de a reduce ajutorul și promisiunile donatorilor și voi insista să ne păstrăm angajamentul de a acorda cotele de ajutor promise, atât pentru statele membre UE, cât și pentru alți donatori. În această privință, noi efectuăm o monitorizare publică a asistenței oficiale pentru dezvoltare prin intermediul studiului anual Monterrey.

Pe baza informațiilor strânse de la statele membre, preconizăm că asistența oficială pentru dezvoltare colectivă a UE va crește de la 49 de miliarde de euro în 2008 la 53,4 miliarde de euro în 2009 și 58,7 miliarde de euro în 2010. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că, în lipsa unor măsuri suplimentare luate de statele membre pentru a-și îndeplini obiectivele individuale, obiectivele colective pentru 2010 nu vor fi atinse. În plus, această criză ne-a arătat și faptul că trebuie să consolidăm mecanismele de acordare a asistenței oficiale pentru dezvoltare, conform indicației juste a onorabilului deputat.

Agenda internațională privind eficacitatea ajutorului inclusă în Declarația de la Paris și Agenda pentru acțiune de la Accra sunt acum mai importante ca niciodată. În aceste vremuri economice dificile, avem o responsabilitate specială față de țările sărace ale lumii de a ne asigura că asistența pentru dezvoltare este canalizată eficient. Voi apăra personal această abordare în cadrul Consiliului pentru dezvoltare din luna noiembrie, iar criza financiară mondială va sta în centrul preocupărilor mele politice în săptămânile următoare.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Vă mulțumesc pentru explicație. Nu ar trebui UE să fie mai activă pe plan internațional? Mă gândesc la instituțiile financiare, precum Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială, care ar trebui să fie mai flexibile atunci când stabilesc nivelurile de ajutor și acordă asistență pe perioada crizei. Cum putem elimina neregularitățile fiscale și transferul ilegal al profiturilor din țările sărace de către diverse firme? În sfârșit, cum putem liberaliza schimburile comerciale în mod corect pentru a fi în folosul celor care au nevoie de ajutor?

Franz Obermayr (NI). – (DE) În special în vremuri când resursele sunt puține, este important să întreprindem acțiuni direcționate pentru a oferi un ajutor corespunzător oamenilor potriviți la momentul potrivit. Așadar, întrebarea mea este: Ce măsuri viitoare sunt planificate pentru a evalua eficiența și a cuantifica efectul asistenței economice?

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Referitor la prima întrebare, cooperarea cu instituțiile internaționale – FMI, Banca Mondială – avem o colaborare foarte strânsă cu aceste instituții, de exemplu pentru instrumentul „flex pentru vulnerabilitate”. De fapt, am identificat împreună țările care ar trebui să beneficieze în primul rând de acest nou instrument.

De asemenea, am insistat în repetate rânduri pe lângă instituții să acorde mai multe împrumuturi țărilor în curs de dezvoltare și, din drepturile de trageră în valoare de 280 de miliarde USD, 8 miliarde USD vor merge către țările în curs de dezvoltare. Prin urmare, cred că jucăm un rol de prim rang în influențarea instituțiilor internaționale să adopte această direcție, iar aceasta va fi și poziția Comisiei, a dlui Almunia și a mea la întrunirile Băncii Mondiale și FMI de la începutul lui octombrie de la Istanbul.

În ceea ce privește a doua întrebare, cred sincer că acesta a fost subiectul primului meu răspuns. Am prezentat în detaliu modul în care ar trebui să se întâmple acest lucru. Sunt, desigur, dispus să repet, însă chestiunea se rezumă la faptul că trebuie să fim atenți în special ca ajutorul să fie utilizat în mod adecvat.

Întrebarea nr. 24 adresată de **Fiorello Provera** (H-0289/09)

Subiect: Demografia și politica de dezvoltare în Africa

Potrivit unui studiu al ONU, populația continentului african s-ar putea dubla până în 2050, ajungând la două miliarde. În acel an, populația Africii va fi dublă față de cea a continentului european. Rata medie a fertilității în Africa este de cinci copii la o femeie în comparație cu o rată de 1,7 în Orientul Îndepărtat și de 1,47 în Uniunea Europeană.

Ce măsuri intenționează Comisia să propună, de asemenea în legătură cu politicile pe termen lung în materie de imigrație și de mediu, pentru a adapta politica externă și cea de cooperare pentru dezvoltare la aceste date?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Comisia împărtășește îngrijorarea onorabilului deputat potrivit căreia creșterea populației din Africa și impactul pe termen lung al ratelor ridicate ale fertilității ar putea contribui în mod semnificativ la creșterea presiunii asupra resurselor naturale ale Africii și la determinarea traiectoriei de dezvoltare a continentului african.

Ratele fertilității sunt un element esențial al problemei; potrivit Diviziei Populație a ONU, populația totală a Africii de astăzi este cu 8% mai mică decât dacă rata fertilității ar fi rămas la nivelurile din 1970. Mai mult, se preconizează că rata fertilității în Africa va scădea chiar sub 2,5% până în 2050. În zonele urbane ale continentului, o clasă mijlocie aflată în expansiune face mai puțini copii, într-un ritm comparabil cu cel al europenilor. Aceasta este o poveste promițătoare din partea țărilor care au ajuns la stabilitate politică și au înregistrat o creștere economică impresionantă.

Conștientă de aceste provocări, Comisia Europeană are o politică de dezvoltare adaptată pentru combaterea sărăciei, promovarea dezvoltării durabile și înfruntarea provocărilor politice pentru a contribui la încurajarea stabilității. În acest domeniu, Comisia este, de asemenea, supusă obligațiilor prevăzute de strategia susținută de conferința internațională privind populația și dezvoltarea din 1994, revizuită în 1999.

Strategia a extins conceptul de planificare familială la cel privind sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere. Aceasta pune accentul pe drepturile omului, emanciparea femeilor, importanța investițiilor în sănătate și educație și furnizarea de servicii complete de sănătate a reproducerii tuturor celor care au nevoie de ele. În special, educația femeilor are un impact asupra comportamentului lor de reproducere.

Numeroase studii au descoperit o corelație puternică între educație și fertilitate; odată cu creșterea nivelului de alfabetizare, ratele fertilității tind să scadă. Prin toate programele sale, Comisia preconizează să aloce aproximativ 1,7 miliarde de euro pentru educație în perioada 2007-2013; în plan mai general, suntem ferm dedicați obiectivului de a spori nivelul și eficacitatea ajutorului colectiv al UE acordat sistemelor de sănătate, oferind acces universal la serviciile de bază, inclusiv cele de sănătate a reproducerii. În această privință, în cadrul agendei UE pentru acțiune cu privire la ODM – Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – UE s-a angajat să contribuie cu încă 8 miliarde de euro, din care 6 miliarde de euro pentru Africa, în domeniul sănătății, cu condiția ca toate angajamentele să fie respectate pe deplin.

Pentru a aborda problema presiunii ecologice, este extrem de important să asigurăm durabilitatea mijloacelor de subsistență locale. Acest lucru implică combaterea deșertificării și degradării terenurilor și creșterea productivității agricole, stoparea exploatării excesive a biodiversității, a pădurilor și a altor resurse naturale, inclusiv a oceanelor și a apelor interioare, și, în sfârșit, menținerea schimbărilor climatice în anumite limite și sprijinirea populațiilor africane în adaptarea la schimbările climatice.

Comisia, alături de statele membre ale UE, lucrează la o strategie de integrare a considerentelor de mediu pentru a garanta că eforturile de cooperare pentru dezvoltare contribuie la aceste obiective. Pregătirile noastre pentru Reuniunea la nivel înalt privind schimbările climatice de la Copenhaga trebuie privite din această perspectivă.

În prezent, UE colaborează cu Uniunea Africană și alte organizații regionale pentru a întări capacitatea acestora de a aborda problemele legate de mediul înconjurător și schimbările climatice. UE promovează inițiative importante pentru îmbunătățirea gestionării pădurilor, în special prin aplicarea legislației, gestionarea și comerțul din domeniul silvic.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, întrebarea mea era menită să sublinieze un anumit aspect: creșterea populației mondiale are un impact atât asupra utilizării materiilor prime, cât și asupra poluării. Cu toate acestea, în țările în curs de dezvoltare, această creștere demografică este deosebit de mare, având și consecințe economice și sociale. Întrebarea mea este următoarea: nu ar fi posibilă punerea în aplicare a politicilor de asistență pentru țările în curs de dezvoltare alături de politicile privind planificarea familială, eventual prin sistemul ONG-urilor?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Este interesant faptul că două treimi din populația Africii locuiește în doar opt din cele 53 de state. Problema suprapopulării în Africa este în mod clar limitată la anumite țări. În ce măsură influențează aceste date politica de dezvoltare a Uniunii Europene?

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Nu avem o politică anume în privința planificării familiale, dar aceasta se poate concepe – iar acest lucru chiar se întâmplă – la solicitarea guvernelor în cauză. Numeroase decese materne sunt cauzate de avorturile efectuate în condiții inacceptabile. În țările în care legislația permite

avortul, Comisia va susține, de asemenea, aceste programe. Prin urmare, adoptarea unor astfel de măsuri depinde de țările în cauză.

Referitor la a doua întrebare; trebuie să spun că atunci când privim continentul african și ratele natalității, după cum am explicat în introducerea mea, există o legătură clară între dezvoltarea economică, gradul de urbanizare și ratele fertilității. Acest fenomen nu este nou. L-am întâlnit în toate țările de pe întreg globul. Odată cu urbanizarea la nivel mondial și, să sperăm, cu cifrele de creștere mai mari, ne putem aștepta ca ratele fertilității să poată scădea. Acest lucru nu se limitează la câteva țări, așa cum sugerează onorabilul deputat. El este mai degrabă un fenomen care este legat de dezvoltarea țării în cauză.

Întrebarea nr. 25 adresată de **Jim Higgins** (H-0274/09)

Subiect: Suspendarea negocierilor pentru Acordul de Liber Schimb dintre UE și Columbia

În lumina dovezilor clare că în Columbia continuă seria asasinatelor sindicaliştilor și în special în lumina faptului că în 2008 s-a înregistrat o creștere de 25% a acestor asasinatate, este Comisia dispusă să recomande suspendarea negocierilor privind un acord de liber schimb între Uniunea Europeană și Columbia?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Protejarea drepturilor omului este considerată o prioritate maximă în cadrul relațiilor Uniunii Europene cu Columbia. Ca atare, urmărim îndeaproape situația din Columbia.

Cunoaștem bine dificultățile cu care se confruntă sindicalismul din Columbia și crimele fără întrerupere și amenințările la adresa liderilor și membrilor de sindicat.

Cunoaștem aceste lucruri din sursele noastre de informare, din rapoartele și declarațiile emise de organismele tratatelor internaționale, precum și din propriile mele discuții cu organisme precum Confederația europeană a sindicatelor.

Există în continuare îngrijorări cu privire la aplicarea eficientă a convențiilor de bază ale Organizației Internaționale a Muncii în această țară. Noi îndemnăm în mod constant guvernul să intensifice eforturile de protejare a celor mai vulnerabile categorii de populație și să cerceteze și să pedepsească toate încălcările drepturilor omului.

Recentele atacuri asupra sindicaliştilor și apărătorilor drepturilor omului au constituit subiectul unor demersuri ale ambasadurilor troicii UE la Bogotá și au fost, de asemenea, puse în discuție în timpul recentelor întâlniri la nivel înalt dintre Uniunea Europeană și oficialii columbieni.

În plus, am lansat recent un dialog bilateral cu guvernul columbian cu privire la drepturile omului, care oferă o cale pentru un schimb de informații și experiență mai regulat și mai sistematic în domeniul drepturilor omului și va contribui la informarea în domeniul cooperării tehnice.

În plus, dorim să includem garanții suplimentare în acordul comercial multilateral planificat pentru a ameliora punerea în aplicare a convențiilor de bază din domeniul muncii și mediului înconjurător în Columbia, ceea ce reprezintă o componentă a capitolului privind dezvoltarea durabilă. De asemenea, propunem monitorizarea de către instituțiile societății civile a punerii în aplicare a legislației muncii. Sperăm ca acordul să contribuie în acest mod la îmbunătățirea situației activiștilor pentru drepturile lucrătorilor din Columbia.

Jim Higgins (PPE). – Știu că drepturile omului reprezintă o prioritate și nu reușesc să înțeleg de ce Uniunea Europeană, care se mândrește cu faptul că este apărătoarea drepturilor omului în lume, ar lua în considerare un acord comercial cu un regim precum cel din Columbia.

Douăzeci și șapte de sindicalişti au fost uciși de la începutul lui ianuarie 2009. Această cifră vorbește de la sine, iar în trecut s-a dovedit că modalitatea în care mesajul poate fi înțeles constă în sancționarea economică a acestor țări, cum s-a întâmplat în cazul sancțiunilor impuse Africii de Sud.

Cred în mod sincer că ar trebui să trimitem o delegație în Columbia pentru a vedea situația reală în mod direct, în loc să purtăm un dialog cu ei. Ar trebui să avem oameni pe teren și ar trebui să suspendăm orice negociere comercială cu Columbia până când vom fi avea garanția că drepturile omului sunt respectate la fel ca în restul lumii.

David Martin (S&D). – Mă bucur foarte mult că dl Higgins a pus această întrebare. Are foarte mare dreptate în privința situației pe care a descris-o și chiar dumneavoastră, dnă comisar, ați recunoscut acum faptele cazului.

În lumina acestei situații, va suspenda Comisia în primul rând acordul său SPG plus cu Columbia și, în al doilea rând, negocierile pentru un acord de liber schimb până ce vom obține asigurări din partea guvernului columbian că sindicaliștii, activiștii pentru drepturile omului și alții își pot face treaba în siguranță în această țară?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Vă mulțumesc amândurora și vă înțeleg pasiunea și sentimentul puternic. Nu sunt convinsă că suspendarea negocierilor va avea rezultatul dorit de fiecare dintre cei doi onorabili deputați. Cred că soluția constă în continuarea dialogului, continuarea eforturilor pentru a include în discuțiile noastre și, mai important, în acordurile noastre, o garanție absolută în termenii doriți de ambii onorabili deputați.

Aceasta este abordarea pe care am adoptat-o. Mă grăbesc să adaug că acest lucru nu înseamnă că nu i-am invitat pe cei care au discutat deja cu mine să continue să contribuie la garantarea faptului că suntem pe calea cea bună și, desigur, țin situația sub supraveghere, însă, în acest moment, aceasta este abordarea asupra căreia m-am decis.

Întrebarea nr. 26 adresată de **Georgios Papastamkos** (H-0261/09)

Subiect: Redresarea comerțului internațional

Ritmul de creștere al comerțului internațional a suferit o încetinire vizibilă în 2008 și a scăzut și mai mult în 2009, depășind cu mult proporția efectivă a recesiunii economice. Consiliul European (Bruxelles, 19-20 martie 2009), „recunoscând faptul că elementul-cheie pentru redresarea globală este comerțul liber și echitabil”, a lansat un apel „în vederea încheierii rapide a negocierilor comerciale bilaterale și a Agendei de dezvoltare Doha a OMC”.

Poate Comisia să furnizeze următoarele informații:

Ce inițiative a avut în materie de finanțare a schimburilor comerciale? Ce progrese au fost înregistrate în cadrul actualelor negocieri pentru încheierea unor acorduri comerciale și în ce mod se dorește consolidarea fluxurilor comerciale externe ale UE?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Este, desigur, adevărat că relațiile comerciale internaționale au fost afectate deosebit de grav de criză. Secretariatul Organizației Mondiale a Comerțului estimează o scădere a comerțului mondial de 10% în 2009, cu o descreștere de 14% în țările dezvoltate și circa 7% în țările în curs de dezvoltare. Aceasta necesită adoptarea unor reacții ambițioase, lucru pe care l-am făcut în domeniul finanțării comerțului, al negocierilor multilaterale, precum și al negocierilor bilaterale.

Alături de statele membre, am luat o serie de măsuri importante pentru a spori gradul de disponibilitate al asistenței financiare pentru comerț. În situațiile în care părțile comerciale nu au mai fost dispuse sau nu au mai putut oferi asigurări pentru finanțarea exporturilor, statele membre au intervenit prin intermediul agențiilor de credit la export.

În ceea ce privește asigurările pe termen scurt, acestea au fost facilitate de decizia Comisiei de a relaxa temporar condițiile privind oferirea acestei asistențe. În plus, suntem de acord cu relaxarea temporară a normelor OCDE privind asigurările de credit pe termen mediu și lung.

La nivel multilateral, sprijinim cu tărie angajamentele luate în contextul G20 ca agențiile naționale de credit la export să pună la dispoziție o capacitate guvernamentală de asigurare suficientă a creditelor la export acolo unde este nevoie și susținem, de asemenea, eforturile organizațiilor multilaterale de finanțare de a pune la dispoziție noi facilități de finanțare a schimburilor comerciale sau de a extinde limitele celor existente.

Pentru a ne asigura că vom consolida și crește exporturile, continuăm să purtăm diferitele negocieri comerciale în care ne-am implicat. Onorabilii deputați știu că prioritatea de pe frontul multilateral este și rămâne încheierea unei Runde de la Doha ambițioase, echilibrate și cuprinzătoare, ceea ce ar aduce mari beneficii lumii și, bineînțeles, economiei europene.

Recenta întrunire de la New Delhi la care am participat a oferit un nou avânt politic și, alături de viitoarea reuniune la nivel înalt G20 de la Pittsburgh, sperăm că ne va permite să încheiem acordul în 2010.

Noi cerem adoptarea unui angajament real cu parteneri-cheie din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului în lunile care vor urma în vederea avansării negocierilor pe baza pachetului care a făcut obiectul unor negocieri ezitante până în acest moment. După cum deputații știu, alături de acest angajament, noi urmărim încheierea unei serii de acorduri bilaterale.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle președinte, sub presiunea crizei economice, numeroase state introduc măsuri de învigorare a industriilor naționale. Exemplul cel mai recent este decizia președintelui SUA, Barack Obama, de a impune taxe importurilor de pneuri din China.

Comisia a evaluat impactul asupra exporturilor europene pe care îl au politicile partenerilor noștri comerciali din țările terțe, precum campaniile „Cumpărați produse americane” sau „Cumpărați produse chinezești”?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Am purtat, într-adevăr, discuții cu Statele Unite și China – de unde m-am întors săptămâna trecută; „Cumpărați produse americane” și „Cumpărați produse chinezești” sunt două programe foarte diferite; cel puțin acestea sunt informațiile pe care le am din surse fiabile. Am citit legislația programului „Cumpărați produse americane”. Mă îngrijorează mult mai mult punerea în aplicare a acestora de către anumite state din Statele Unite decât prevederile sale.

„Cumpărați produse chinezești” reprezintă o propunere diferită. Sunt asigurată într-o anumită măsură de ceea ce atât Ministrul Comerțului, Chen Deming, cât și vicepremierul Tang Jiaxuan mi-au spus săptămâna trecută în privința obiectivului și a manierei în care întreprinderile europene vor fi tratate, însă rămân vigilenți pentru a mă asigura că întreprinderile europene nu vor suferi nici direct, nici indirect.

Referitor la actuala poziție privind pneurile, la care cred că se referă onorabilul deputat, în acest moment doar monitorizăm situația pentru a vedea exact ceea ce se va întâmpla. Onorabilul deputat indică pe bună dreptate acest aspect ca pe un domeniu important care trebuie supravegheat pentru a vedea ce se va întâmpla și, evident, sunt dispusă să ținem legătura pe această temă.

Președintele. – În absența dlui Moraes, vom renunța la întrebarea nr. 27.

Întrebarea nr. 28 adresată de **Liam Aylward** (H-0279/09)

Subiect: Comercializarea produselor europene din carne de vită și de miel

Ce măsuri urmărește Uniunea Europeană pentru a sprijini comercializarea produselor europene din carne de vită și de miel în țările terțe, iar Comisia Europeană intenționează să prezinte noi inițiative de sprijin în cadrul acestui proces?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – Depunem eforturi intense pentru a elimina ceea ce reprezintă niște bariere sanitare vitale foarte complexe pentru a contribui astfel la comercializarea produselor europene, precum carnea irlandeză de vită și de miel. Strategia privind accesul pe piață și, în special, parteneriatul pentru accesul pe piață lansat în 2007 reprezintă elementul central al activității Comisiei în această privință. Strategia privind accesul pe piață stabilește un parteneriat mai puternic între Comisie, statele membre și întreprinderi pentru a intensifica activitatea de detectare, analizare, stabilire a priorităților și înlăturare a barierelor.

Specificitatea acestei strategii constă în faptul că ea este aplicată cu ajutorul unor instrumente diverse de politici comerciale îmbinate în mod adecvat. Acest lucru presupune utilizarea unor canale multilaterale și bilaterale și completarea instrumentelor mai formale de politică pe termen mediu și lung cu contacte politice și cu o diplomatie comună în domeniul comerțului.

Eforturile noastre legate de acest acces pe piață au fost intensificate considerabil în ultimii ani și avem mai multe povești de succes care demonstrează că mergem în direcția cea bună. De exemplu, am reușit să impunem restricții câtorva țări și să ridicăm interdicția privind exporturile de carne din UE cauzată de incidentul privind contaminarea cu dioxină și PCB din Irlanda din luna decembrie 2008, iar recent am reușit să convingem Arabia Saudită, Iordania și Filipine să accepte importurile de carne de vită din UE și să tratăm anumite chestiuni legate de sistemul de plăți unice într-o manieră mai favorabilă comerțului cu Egipt și Israel.

Depunem eforturi insistente la diferite niveluri pe lângă țări precum Indonezia, Malaysia și Coreea de Sud pentru a-și alinia complet o parte a legislației cu cerințele acordului privind sistemul de plăți unice și ale normelor internaționale ale Oficiului Internațional de Epizootii. Am solicitat producătorilor de carne de vită din UE să își exprime îngrijorările specifice și să aducă sugestii privind modul în care am putea elimina barierele de pe piețele-cheie. Recent, am primit reacții favorabile, iar o prezentare efectuată de o asociație irlandeză de întreprinderi ne va ajuta să stabilim prioritățile și să ne continuăm activitatea.

Liam Aylward (ALDE). – Doresc să o întreb pe dna comisar dacă va lua în considerare o examinare amănunțită și completă a bugetului pentru promovarea alimentelor. Acesta a fost utilizat începând cu anii 1970, este foarte restrictiv și trebuie reformat. În plus, este dna comisar de acord că sporirea competitivității sectorului alimentar din UE va ajuta Uniunea Europeană să iasă din recesiunea economică?

Seán Kelly (PPE). – Este bine știut faptul că produsele europene din carne de vită și miel respectă cele mai stricte norme. Ce măsuri adoptă Comisia pentru a încuraja sau a solicita respectarea unor norme similare și de către partenerii comerciali, în special de Brazilia?

Catherine Ashton, membră a Comisiei. – În primul rând, nu cunosc foarte bine domeniul particular pe care onorabilul deputat l-a menționat; prin urmare, dacă îmi este permis, îi voi răspunde ulterior în scris.

Totuși, sunt complet de acord în ceea ce privește valoarea și importanța industriei pentru Uniunea Europeană și pentru comerț. Este, într-adevăr, un domeniu pe care trebuie să îl examinăm și asupra căruia trebuie să ne concentrăm din ce în ce mai mult. Colaborez foarte strâns cu dna comisar Fischer Boel atunci când analizez acordurile comerciale pentru a mă asigura că partea privind agricultura din cadrul acordurilor noastre reprezintă un adevărat punct forte și o șansă reală. Sper ca, pe măsură ce negocierile noastre vor avansa, onorabilul deputat să conștientizeze într-o mai mare măsură importanța pe care o acordăm acestui domeniu.

În ceea ce privește principiul reciprocității, purtăm negocieri cu oficiali din țările terțe și le oferim instructaje pentru ca aceștia să înțeleagă ce înseamnă sistemul UE astfel încât să le câștigăm încrederea în nivelul de protecție oferit atât consumatorilor UE, cât și consumatorilor acestora.

Insistăm ca țările terțe să își respecte obligațiile internaționale, în special acordul privind sistemul de plăți unice al Organizației Mondiale a Comerțului, asigurându-ne că, atunci când stabilesc cerințe, acestea respectă normele internaționale sau își bazează cerințele pe știință.

Întrebarea nr. 29 adresată de **Bernd Posselt (H-0272/09)**

Subiect: Poluare cauzată de extracția de lignit în Republica Cehă și Germania Centrală

Care este părerea Comisiei cu privire la poluarea cauzată de extracția de lignit în exploatarea miniere de suprafață, respectiv de centralele termoelectrice pe lignit din Republica Cehă și Germania Centrală, precum și în legătură cu punerea în aplicare a planurilor de închidere, respectiv de renaturalizare - și din punct de vedere al securității?

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Dle președinte, pagubele ecologice care pot fi cauzate de minerit și de utilizarea lignitului în centralele electrice este o chestiune care este tratată în mod corespunzător în cadrul legislației comunitare.

Conform Directivei privind deșeurile miniere, unitățile care procesează deșeuri miniere trebuie să dețină o autorizație care include un plan de gestionare a deșeurilor și un plan pentru închiderea și reabilitarea instalațiilor. Aceste unități trebuie să ofere o garanție financiară pentru a acoperi costul reabilitării terenului.

Directiva prevede efectuarea unor inspecții de către autoritățile competente și include obligații referitoare la prevenirea poluării aerului, apei și solului. Directiva s-a aplicat noilor instalații începând cu mai 2008. Instalațiile deja existente trebuie să obțină autorizația, în conformitate cu directiva, până în mai 2012.

De asemenea, până la jumătatea anului 2012, statele membre trebuie să întocmească o listă cu unitățile abandonate și scoase din uz care provoacă sau pot provoca pagube ecologice.

Cadrul de reglementare al Uniunii Europene include și alte directive, precum Directiva IPPC și Directiva privind instalațiile mari de ardere. În ceea ce privește răspunderea pentru mediul înconjurător, Directiva privind solurile se află pe masa Consiliului, dar nu a înregistrat progrese. Dintre acestea, cea mai importantă este, desigur, Directiva IPPC, care impune instalațiilor mari de ardere să obțină o autorizație pe baza aplicării celor mai bune practici disponibile.

În același timp, Directiva privind instalațiile mari de ardere stabilește valori-limită minime pentru cei mai importanți poluanți atmosferici. Dacă o unitate își încetează activitatea, Directiva IPPC impune operatorului să ia măsuri pentru prevenirea oricărui risc de poluare și pentru reabilitarea zonei.

Acest cadru juridic asigură un înalt nivel de protecție a mediului în cazul unor eventuale pagube ecologice provocate de instalațiile care funcționează pe bază de lignit.

Cât privește închiderea instalațiilor, acest aspect va fi hotărât în funcție de respectarea de către acestea a cerințelor statutare.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră precis și cuprinzător. Totuși, eu am adresat și o întrebare concretă privitoare la regiunile frontaliere, adică cele de la granița dintre Germania

și Republica Cehă, Germania și Polonia, Polonia și Republica Cehă. Există numeroase cazuri de acest gen în aceste regiuni. Aș dori să vă întreb dacă credeți că există o cooperare transfrontalieră suficientă între statele în cauză și dacă Comisia oferă asistență pentru măsuri transfrontaliere în aceste zone, în special în cadrul programelor regionale.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Dle președinte, în primul rând, există diverse surse de finanțare, atât pentru Republica Cehă de după 2007, cât și pentru Germania. Trebuie, desigur, să vă reamintesc că, odată cu pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice aprobat în decembrie anul trecut, vor exista suficienți bani obținuți din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră care, conform acordului adoptat, trebuie să fie reduse cu 50% pentru a combate schimbările climatice și alte probleme similare.

Aceasta înseamnă că instalațiile, în special instalațiile exterioare de exploatare a lignitului, distrug în mod obișnuit mediul și natura, provocând diverse probleme nu numai stării naturale a solului, ci și apei din cauza altor poluanți și, după cum știm, din cauza generării unor mari cantități de dioxid de carbon, având în vedere că lignitul este, din acest punct de vedere, cel mai dăunător combustibil. Pe o scară de la unu la zece, este poate unul dintre cei mai dăunători în privința emisiilor de dioxid de carbon. Aș dori să spun că banii pot fi obținuți și din comercializarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră și, în special în ceea ce privește cazul Germaniei, trebuie să precizez faptul că aceste cote de emisii de gaze sunt comercializate chiar în clipa de față. Prin urmare, există bani care provin și din această sursă. Totuși, pe lângă acest lucru, aș dori să menționez faptul că există finanțări comunitare care pot contribui, de asemenea, la eliminarea pagubelor ecologice rezultate din activitățile de minerit.

Programele operaționale regionale din perioada 2000-2006 au finanțat proiecte pentru regenerarea zonelor care fuseseră grav afectate în urma extracției de lignit din anumite state federale din fosta Germanie de Est, precum Saxonia, Saxonia-Anhalt și Turingia. În documentele de programare relevante pentru perioada 2007-2013 există dispoziții privind continuarea acestei asistențe.

În ceea ce privește Republica Cehă, programul operațional regional al zonei de nord-vest pentru perioada 2007-2013 finanțează măsuri de regenerare și reabilitare a zonelor miniere abandonate. De asemenea, programul operațional intitulat „Mediul” include printre prioritățile sale regenerarea zonelor miniere abandonate și, desigur, cooperarea nu doar între țări, ci și între organizațiile regionale, aduce beneficii ambelor părți.

Președintele. – Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

13. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

14. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 20.00)